Warszawski Program Edukacji Kulturalnej

PROJEKTY EDUKACJI KULTURALNEJ W SZKOŁACH

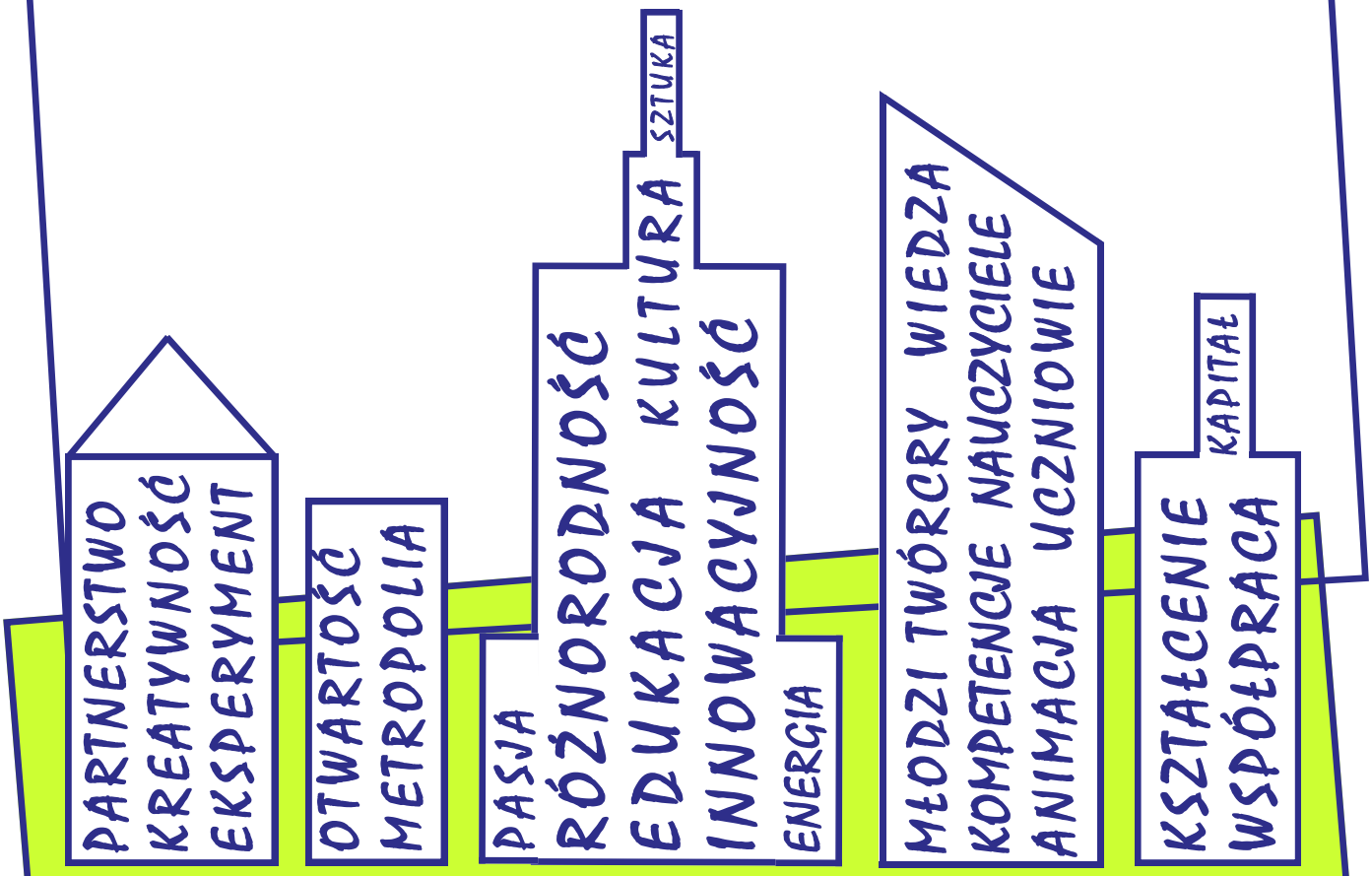

WARSZAWA 2017

WYDAWCA

Stołeczne Centrum Edukacji Kulturalnej
na zlecenie Biura Edukacji Miasta Stołecznego Warszawy

WSPÓŁPRACA

Młodzieżowy Dom Kultury „Ochota”

© Copyright by Stołeczne Centrum Edukacji Kulturalnej, Warszawa 2017

ISBN 978-83-928-198-2-0
Nakład 1000 egz.

ZESPÓŁ AUTORSKI:

Anna Szwed
Mirosław Sielatycki
Bożena Głażewska
Wojciech Feliksiak
Beata Zuziak
Sylwia Grzegorzewska
Katarzyna Jasińska

WSPÓŁPRACA

Karol Cudny

KOREKTA:

Sylwia Kobierska

PROJEKT OKŁADKI:

Zofia Koter

REDAKCJA, OPRACOWANIE GRAFICZNE I SKŁAD KOMPUTEROWY:

Anna Szwed

Fot. Magdalena Kostrzewa

Dziękujemy z całego serca wszystkim bohaterom tej publikacji:
wspaniałym Nauczycielom, którym chce się chcieć,
i wspaniałym uczniom, dla których warto chcieć.

Ta książka jest dzięki Wam, o Was i dla Was.

Zespół autorski.

SPIS TREŚCI

ROZDZIAŁ 1 **ZANURZENIE W KULTURZE I SYSTEM NACZYŃ POŁĄCZONYCH** 9
Mirosław Sielatycki, Anna Szwed

ROZDZIAŁ 2 **PROJEKTY EDUKACJI KULTURALNEJ W SZKOŁACH PODSTAWOWYCH**..... 13

Szkoła Podstawowa nr 11 im. I Dywizji Kościuszkowskiej, Ursus 14
Szkoła Podstawowa nr 26 im. Mirosława Biernackiego, Wola 15
Szkoła Podstawowa nr 28 im. Stefana Żeromskiego, Targówek 16
Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi nr 30 im. Powstańców 1863 r., Praga Północ 17
Szkoła Podstawowa nr 69, Mokotów 18
Szkoła Podstawowa nr 72 im. Przyjaciół Grochowa, Praga Południe 21
Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi nr 73 im. Króla Stefana Batorego, Praga Północ 22
Szkoła Podstawowa nr 84 im. Waleriana Łukasińskiego, Targówek 23
Szkoła Podstawowa nr 92 im. Jana Brzechwy, Żoliborz 24
Szkoła Podstawowa nr 94 im. Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego, Włochy 26
Szkoła Podstawowa nr 96 im. Ireny Kosmowskiej, Ursynów 28
Szkoła Podstawowa nr 100 im. płk. Francesco Nullo, Ursynów 30
Szkoła Podstawowa nr 103 im. Bohaterów Warszawy 1939-1945, Mokotów 32
Szkoła Podstawowa nr 109 im. Batalionów Chłopskich, Wawer 33
Szkoła Podstawowa nr 120 z Oddziałami Integracyjnymi im. Pułków Piechoty „Dzieci Warszawy”, Praga Południe 34
Szkoła Podstawowa nr 138 z Oddziałami Integracyjnymi im. Józefa Horsta, Wawer 35
Szkoła Podstawowa nr 158 im. Jana Kilińskiego, Śródmieście 37
Szkoła Podstawowa nr 174 z Oddziałami Integracyjnymi im. Tadeusza Kościuszki, Wesoła 38
Szkoła Podstawowa nr 202 im. 34 Pułku Strzelców Budziszyńskich, Mokotów 39
Szkoła Podstawowa nr 203, Śródmieście 40
Szkoła Podstawowa nr 225 im. Józefa Gardeckiego, Wola 42
Szkoła Podstawowa nr 231 im. gen. Mariusza Zaruskiego, Białołęka 43
Szkoła Podstawowa nr 234 im. Juliana Tuwima, Wola 44
Szkoła Podstawowa nr 277 im. Elizy Orzeszkowej, Targówek 45
Szkoła Podstawowa nr 279 im. Batalionów AK „GUSTAW” i „HARNAŚ”, Praga Południe 46
Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi nr 280 im. Tytusa Chałubińskiego, Ochota 47
Szkoła Podstawowa nr 323 im. Polskich Olimpijczyków, Ursynów 48
Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi nr 342 im. Jana Marcina Szancera, Białołęka 50
Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi nr 343 im. Matki Teresy z Kalkuty, Ursynów 52

Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi nr 344 im. Powstania Warszawskiego, Białołęka 53
Szkoła Podstawowa nr 356, Białołęka 54
Szkoła Podstawowa nr 357, Bemowo 55
Szkoła Podstawowa nr 358, Wilanów 56

ROZDZIAŁ 3 **PROJEKTY EDUKACJI KULTURALNEJ W GIMNAZJACH** 59

Gimnazjum nr 3 im. Marszałka Józefa Piłsudskiego, Mokotów..... 60
Gimnazjum nr 5 im. Tadeusza Kościuszki, Mokotów 61
Gimnazjum nr 7 z Oddziałami Integracyjnymi „Przy Łazienkach Królewskich", Mokotów 62
Gimnazjum z Oddziałami Integracyjnymi nr 22 im. gen. Piotra Szembeka, Praga Południe 62
Gimnazjum nr 37 z Oddziałami Integracyjnymi im. Krzysztofa Kamila Baczyńskiego, Śródmieście 63
Gimnazjum nr 46 im. Szarych Szeregów, Wola 65
Gimnazjum nr 75 z Oddziałami Integracyjnymi im. Aleksandra Fredry, Bielany 66
Gimnazjum z Oddziałami Dwujęzycznymi nr 83 im. Konstancji Markiewicz, Bemowo 67
Gimnazjum z Oddziałami Dwujęzycznymi nr 93 im. Księżnej Izabeli Czartoryskiej, Ursynów 68
Gimnazjum nr 123 z Oddziałami Dwujęzycznymi i Oddziałami Integracyjnymi im. Jana Pawła II, Białołęka 69
Gimnazjum z Oddziałami Integracyjnymi nr 126 im. Bohaterów Westerplatte, Rembertów 70
Gimnazjum nr 131 im. Krzysztofa Kamila Baczyńskiego, Ursus 71
Gimnazjum nr 164 z Oddziałami Integracyjnymi i Oddziałami Dwujęzycznymi im. Polskich Olimpijczyków, Białołęka 73

ROZDZIAŁ 4 **PROJEKTY EDUKACJI KULTURALNEJ W LICEACH** 75

III Liceum Ogólnokształcące im. gen. Józefa Sowińskiego, Wola 76
VII Liceum Ogólnokształcące im. Juliusza Słowackiego, Ochota 78
X Liceum Ogólnokształcące im. Królowej Jadwigi, Mokotów 79
XVIII Liceum Ogólnokształcące im. Jana Zamoyskiego, Śródmieście 80
XIX Liceum Ogólnokształcące im. Powstańców Warszawy, Praga Południe 82
XXI Liceum Ogólnokształcące im. Hugona Kołłątaja, Ochota 83
XXIII Liceum Ogólnokształcące im. Marii Skłodowskiej-Curie, Praga Południe 84
XXXVII Liceum Ogólnokształcące im. Jarosława Dąbrowskiego, Śródmieście 86
LI Liceum Ogólnokształcące im. Tadeusza Kościuszki, Rembertów 87
LXIII Liceum Ogólnokształcące im. Lajosa Kossutha, Ursynów 88
LXXII Liceum Ogólnokształcące im. gen. Jakuba Jasińskiego, Praga Południe 90

LXXXI Liceum Ogólnokształcące im. Aleksandra Fredry, Śródmieście 91
XCIX Liceum Ogólnokształcące z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Zbigniewa Herberta, Praga Południe 92
CXIX Liceum Ogólnokształcące im. Jacka Kuronia, Wola 93

ROZDZIAŁ 5 **PROJEKTY EDUKACJI KULTURALNEJ W SZKOŁACH SPECJALNYCH** 95

Zespół Szkół Specjalnych nr 38, Praga Północ 96
Zespół Szkół Specjalnych nr 85, Śródmieście 98
Zespół Szkół Specjalnych nr 97, Praga Północ 100
Zespół Szkół Specjalnych nr 102, Wawer 101

ROZDZIAŁ 6 **PROJEKTY EDUKACJI KULTURALNEJ W ZESPOŁACH SZKÓŁ** 103

Zespół Szkół nr 15, Praga Północ 104
Zespół Szkół nr 31 im. Jana Kilińskiego, Żoliborz 105
Zespół Szkół nr 45, Praga Północ 107
Zespół Szkół nr 46, Bemowo 108
Zespół Szkół nr 49, Bielany 109
Zespół Szkół Sportowych nr 50 im. Janusza Kusocińskiego, Bielany 111
Zespół Szkół Sportowych nr 58, Mokotów 112
Zespół Szkół nr 60, Śródmieście 113
Zespół Szkół z Oddziałami Integracyjnymi nr 65, Wola 115
Zespół Szkół nr 66, Śródmieście 117
Zespół Szkół nr 67, Śródmieście 118
Zespół Szkół nr 69, Śródmieście 120
Zespół Szkół nr 73, Praga Północ 122
Zespół Szkół z Oddziałami Integracyjnymi nr 80, Ursus 123
Zespół Szkół nr 84, Praga Południe 124
Zespół Szkół nr 113, Targówek 126
Zespół Szkół nr 116, Wawer 128
Zespół Szkół nr 120, Wawer 129
Zespół Szkół nr 123, Wilanów 131
Zespół Szkół Fototechnicznych, Wola 133
Zespół Szkół Gastronomicznych im. prof. Eugeniusza Pijanowskiego, Śródmieście 136
Zespół Szkół Poligraficznych im. Marszałka Józefa Piłsudskiego, Śródmieście 139
Zespół Szkół Samochodowych i Licealnych nr 1, Ochota 141

NOTATKI 143

ROZDZIAŁ 1

WARSZAWSKI PROGRAM EDUKACJI KULTURALNEJ | WPEK

ZANURZENIE W KULTURZE I SYSTEM NACZYŃ POŁĄCZONYCH

ZANURZENIE W KULTURZE...

Oddajemy w ręce Czytelników kolejną publikację powstałą w ramach Warszawskiego Programu Edukacji Kulturalnej (WPEK). Wraz z dwoma poprzednimi tomami wydanymi w 2015 i 2016 roku tworzy ona swoisty tryptyk. Tom pierwszy to swego rodzaju „narzędziownik" przedstawiającym konkretne narzędzia i projekty używane w ramach WPEK. Tom drugi możemy zakwalifikować jako „mapownik" opisujący miejsca, w których realizowane są konkretne działania edukacji kulturalnej, zwłaszcza poza szkołą. Wreszcie niniejszy tom to swoisty „projektownik" opisujący projekty edukacji kulturalnej w warszawskich szkołach. Zamieściliśmy wśród nich również projekty warszawskich gimnazjów, zlikwidowanych w 2017 roku w ramach reformy oświatowej, których w Warszawie było blisko ćwierć tysiąca (licząc szkoły publiczne i niepubliczne). Dziękujemy społecznościom gimnazjalnym – uczniom, nauczycielom, rodzicom – za cenny dorobek edukacji kulturalnej, tworzony przez 17 lat istnienia gimnazjów. Ta publikacja staje się niniejszym częścią „repozytorium" tego dorobku.

Młody człowiek wchodzi w świat edukacji kulturalnej od dnia swoich narodzin (pomijam tutaj edukację prenatalną). W rodzinie, żłobku, przedszkolu dziecko (obywatel przyszłości) nabywa pierwsze kompetencje kulturalne. My dorośli nie jesteśmy dobrze przygotowani do obserwowania i analizowania tego procesu, choć jesteśmy zafascynowani kreatywnością naszych dzieci, wnuków i prawnuków. O tym w następnym tomie.

W szkole młody człowiek spędza zwykle 12 lat swojego życia. Jak głęboko szkoła zanurzy ucznia w kulturze zależy od wielu czynników. Determinantami są środowisko rodzinne i środowisko lokalne. Ale bardzo wiele zależy od samej szkoły, od działań dyrektora i nauczycieli, od wsparcia rodziców, lokalnych organizacji, wreszcie od działań samorządu terytorialnego. Ważne jest to, na co szkoła „umówiła się" z uczniami w programie wychowawczym i programach nauczania. Równie ważna jest sieć współpracy ze światem zewnętrznym – placówkami pozaszkolnymi, instytucjami kultury, organizacjami pozarządowymi i innymi partnerami.

Ale punktem wyjścia są wartości, które szkolna społeczność ceni. Bywają one zapisane w szkolnych statutach i regulaminach, są elementami kontraktów klasowych.

Zrobiliśmy ad hoc krótką sondę w zespole redakcyjnym niniejszej publikacji. Za najważniejsze wartości służące realizacji edukacji kulturalnej w szkole uznaliśmy takie jak: wolność, autonomia, otwartość, odwaga, empatia. Każda z tych wartości wymaga osobistej interpretacji.

Czy więc odwaga to bycie przyzwoitym niezależnie od okoliczności, głoszenie własnych poglądów niezależnie od „kierunku wiatru", ale też ponoszenie odpowiedzialności za własne decyzje?

Jak wolność programowa i twórcza nauczyciela powinna być uwspólniana z całym zespołem nauczycielskim? Kiedy moja autonomia jako nauczyciela wymaga skonfrontowania z poglądami rodziców moich uczniów? Czy otwartość zawiera też niezgodę na postawy radykalizujące?

Gdzie są granice empatii, czy obejmują całą ludzkość, niezależnie od rasy, religii, narodowości?

Kultura może równie dobrze służyć demokracji jak i dyktaturze, wystarczy rozglądnąć się w przestrzeni lub czasie. To uniwersalna przestroga. Ale kultura to też zwany oręż przeciw różnym zagrożeniom, dlatego WPEK jest Warszawie bardzo potrzebny.

Opis szkolnych projektów edukacji kulturalnej zawartych w tej książce napawa optymizmem. Opisane wyżej wartości przejawiają się w poszczególnych szkolnych realizacjach. To przykłady dobrej praktyki, które chcemy szerzej upublicznić.

Dziękujemy autorom, partnerom i uczestnikom opisanych projektów.

Projektujcie dalej, edukujcie innych, aby wszyscy byli kulturalni.

Mirosław Sielatycki

Wartości, o których była mowa, to także wyznaczniki POSTAWY nauczyciela - istotnej w każdym procesie edukacyjnym i wychowawczym, ale w edukacji kulturalnej ważnych w sposób szczególny. Stanowią one przy tym swojego rodzaju „system naczyń połączonych", determinują się nawzajem i trwale zaistnieć mogą w zasadzie jedynie w pakiecie. Tyle bowiem w naszej postawie empatii, ile otwartości na drugiego człowieka, razem z jego odrębnością i innością, i tyle otwartości, ile autonomii, bo tylko poczucie prawdziwej autonomii pozwala na postawę prawdziwie otwartą i uznanie cudzej autonomii. Autonomia z kolei niemożliwa jest bez wolności - tej wewnętrznej przede wszystkim - ta zaś jest nieosiągalna bez odwagi... Odwagi bycia wiernym sobie i swoim wartościom w każdej sytuacji, niezależnie od możliwych konsekwencji - a więc też odwagi ponoszenia tych konsekwencji, czyli odpowiedzialności. Za siebie, za swoje czyny, za wyrażające się w nich wartości. W końcu na tym głównie polega przyziemna i jakby niedoceniana (a w każdym razie jakoś mało w ostatnich czasach medialna) przyzwoitość. Czy, jak mówił Zbigniew Herbert „kwesta smaku"... Przy okazji, zastanawiające i znamienne jest, że w niosącym przecież inne zupełnie przesłanie wierszu *Potęga smaku* można by odnaleźć... definicję istoty edukacji kulturalnej...

„Tak więc estetyka może być pomocna w życiu
nie należy zaniedbywać nauki o pięknie
Zanim zgłosimy akces trzeba pilnie badać
kształt architektury rytm bębnów i piszczałek
kolory oficjalne nikczemny rytuał pogrzebów..."

Znaczenia edukacji kulturalnej w procesie edukacji i wychowania dowodzi nie tylko ogromna różnorodność i wartość merytoryczna wielu przedstawionych w niniejszej publikacji projektów, ale przede wszystkim - opisywane przez ich autorów wymierne tych projektów rezultaty, istotne tak dla uczestników, jak i dla całego środowiska szkolnego, i obejmujące nie tylko sferę dydaktyczną oraz intelektualne wzrastanie uczestników, ale także obszar rozwoju społecznego i kompetencji interpersonalnych uczniów. To najlepsza z możliwych rekomendacji dla programu edukacji kulturalnej i jego wagi dla kształcenia - i kształtowania - obywateli przyszłości.

Wszystko to jest możliwe właśnie dzięki wymienionym tu wartościom i zdeterminowanym przez nie postawom nauczycieli, tworzących i realizujących projekty edukacji kulturalnej w szkołach i placówkach oświatowych. Tylko poprzez własne „nosicielstwo" tych wartości i postaw my, nauczyciele, jesteśmy w stanie przekazać je naszym uczniom, sprawić, aby uznali je za swoje i zechcieli ponieść dalej. Aby uczynili z nich fundament dla pokolenia przyszłości.

Bo w końcu temu właśnie służy edukacja. Także edukacja kulturalna.

Ta książka - to świadectwo waszej pracy, i kreatywności, ale też waszej odwagi - w całym spektrum jej znaczeń, otwartości, autonomii, wolności umysłu i empatii - daje podstawę wiary - pewności nawet - że wszystkie te wartości dzięki wam stają się udziałem młodych. Że, rozwijając obie obecne powyżej metafory, ich zanurzenie w kulturę będzie zarazem odbywać się systemie naczyń połączonych.

Materiał do tej książki został zebrany przy pomocy ankiety, która w końcówce roku szkolnego 2016/2017 dotarła do wszystkich warszawskich szkół i placówek za pośrednictwem internetowego systemu ankietowego Biura Edukacji. W ten sposób uzyskaliśmy opis 152 projektów edukacji kulturalnej realizowanych w szkołach, przedszkolach i placówkach oświatowo-wychowawczych, w tym: 34 projekty zostały przesłane ze szkół podstawowych, 13 z gimnazjów, 15 z liceów ogólnokształcących, 41 z różnego rodzaju zespołów szkół i placówek (w tym także zespołów szkół specjalnych i zespołów szkolno-przedszkolnych). Przedszkola nadesłały 39 opisów projektów, placówki wychowania pozaszkolnego - 10. Mimo że przekazane w ankiecie opisy nie stanowią, ma się rozumieć, kompletnej informacji o wszystkich przedsięwzięciach edukacji kulturalnej realizowanych w przestrzeni warszawskiej oświaty, pokazują jednak olbrzymią skalę działań, co daje budującą świadomość wagi kultury w naszej współczesnej edukacji. Za tę świadomość dziękujemy nauczycielom, kreującym i realizu-

jącym projekty, i dyrektorom, którzy dają im pole dla tej kreatywności, i uczniom, którzy biorą udział w projektach, niejednokrotnie także je współtworzą, a zawsze - wzbogacają swoim entuzjazmem i energią. Dziękujemy szkolnym koordynatorom edukacji kulturalnej za stwarzanie motywacji i ułatwianie współpracy z innymi podmiotami - nie tylko przez cenny i skuteczny przepływ informacji.

Pozyskany materiał w całości stworzyłby bardzo pokaźne tomiszcze, toteż zmuszeni byliśmy podzielić go na dwie części, z których pierwszą trzymacie w rękach, a kolejna ukaże się w 2018 roku. W tym tomie zawarte są projekty realizowane w roku szkolnym 2016/2017 w szkołach podstawowych, gimnazjach, liceach ogólnokształcących, a także w zespołach szkół (taki podział był spowodowany trudnością w sklasyfikowaniu wielu projektów, których odbiorcami w znacznej części zespołów byli uczniowie z różnych poziomów nauczania) i szkołach specjalnych. W tomie następnym zostaną zawarte opisy projektów przedszkoli, zespołów szkolno-przedszkolnych oraz placówek oświatowo-wychowawczych.

Zespół redakcyjny winien jest kilka wyjaśnień co do zakresu i kształtu zamieszczonych tu materiałów. Przede wszystkim przepraszamy, że nie wszystkie nadesłane projekty zostały uwzględnione w tej publikacji. Jej ideą przewodnią było bowiem pokazanie własnych dobrych praktyk oświatowych, to znaczy: autorskich projektów szkolnych. Tym samym nie zamieszczamy tu opisów uczestnictwa szkoły w zewnętrznych projektach innych podmiotów (nie negując ich wartości ani wartości tego udziału!), w których szkoła była jedynie wykonawcą zadań zaprojektowanych przez innych (wyjątek stanowią spektakle stworzone w ramach festiwali teatralnych - stworzenie autorskiego scenariusza bazującego na twórczości danego dramatopisarza i jego opracowanie oraz wykonanie sceniczne może zostać uznane za odrębny projekt edukacji kulturalnej, realizowany w ramach większego projektu). Z tego samego powodu nie publikujemy opisów programów zajęć prowadzonych w szkole wyłącznie przez podmioty zewnętrzne. Ponieważ publikacja ma charakter „projektownika", prezentującego konkretne projekty (których opis ma przybliżyć pracę tą metodą mniej doświadczonym w tym względzie nauczycielom), nie zostały tu uwzględnione także opisy całych szkolnych programów edukacji kulturalnej (składających się najczęściej z opisu szeregu różnorodnych, niekoniecznie powiązanych ze sobą działań, a więc nie spełniające kryteriów projektu), ani też codziennej pracy wychowawczej szkoły (nawet jeśli jest ona realizowana z wykorzystaniem elementów edukacji kulturalnej).

Wiele z przesłanych opisów miało charakter niezmiernie lakoniczny - jest to zapewne jako wynik formy ankietowej, determinującej pewną skrótowość sformułowań - często pisane były wręcz w punktach czy równoważnikach zdań. W dążeniu do stworzenia publikacji „do czytania" zmuszało to nas do przekształceń fleksyjnych i stylistycznych tekstów, a zatem w jakimś stopniu - do ich interpretacji, domysłów, co kryje się „między wierszami" nader oszczędnej charakterystyki. Mamy nadzieję, że zdołaliśmy przy tym zachować rzeczywisty sens i nie wypaczyć zbytnio intencji autorów, które czasem musieliśmy odgadywać.

Pewnej weryfikacji na przyszłość wymaga też rozumienie przez sporą część respondentów ankiety pojęcia partnerstwa w projekcie. Nie jest bowiem „partnerem" instytucja kultury, którą w ramach projektu po prostu odwiedzają uczniowie ani też dyrekcja szkoły, która projekt realizuje.

Sporo problemów nastręczyło także zilustrowanie tekstów materiałem fotograficznym. Pomimo wyraźnych i precyzyjnych wskazówek dotyczących wymaganych parametrów zdjęć dołączanych do ankiety, znaczna część otrzymanych fotografii nie miała wystarczającej rozdzielczości kwalifikującej je do druku, a wiele z nich było wręcz miniaturkami z Facebooka. Choć opisywane były projekty realizowane w roku szkolnym 2016/2017 zdarzały się zdjęcia nawet kilka lat starsze... z datownikiem. Z tych wszystkich powodów niektóre zamieszczone tu opisy musiały pozostać nie zilustrowane. W kilku miejscach ramy layoutu publikacji wymusiły też konieczność nieco innego wykadrowania i poprzycinania zdjęć dla uzyskania potrzebnych na danej stronie proporcji, za co przepraszamy autorów.

Jednym z zadań tej książki jest promocja szkół, realizujących ciekawe przedsięwzięcia kulturalne i nauczycieli - kreatorów i realizatorów tych wydarzeń. Pragnęlibyśmy, aby informacja o waszych działaniach była rzetelna i przekonująca, tak, aby mogła przynieść wam należne uznanie „reszty świata". Prosimy więc o uwzględnienie redakcyjnych spostrzeżeń w kolejnych edycjach ankiety. Mimo bowiem tych drobnych mankamentów, ta forma pozyskiwania informacji zdała, jak widać na następnych stronach, egzamin i zapewne będzie kontynuowana w następnych latach.

Życzymy czytelnikom ciekawej lektury i wielu nowych inspiracji płynących z bogatych doświadczeń zawartych w tej publikacji.

Anna Szwed

ROZDZIAŁ 2

Zdjęcie: Teresa Cieślik,
Szkoła Podstawowa nr 94 im. Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 11
im. I Dywizji Kościuszkowskiej

Adres, dzielnica: **ul. Mariana Keniga, Ursus**

NAZWA PROJEKTU: **MAZOWIECKI FESTIWAL PIOSENKI Z DOBRYM TEKSTEM „MUZYCZNA JESIEŃ"**

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Projekt ma zasięg wojewódzki, realizowany jest w listopadzie w SP nr 11 i Ośrodku Kultury Arsus. Festiwal odbywa się co roku, skierowany jest do dzieci, młodzieży i osób dorosłych w przedziale wiekowym od 3 do 99 lat. W ramach projektu odbywają się warsztaty wokalne oraz prezentacji scenicznej. Festiwal ma na celu propagowanie piosenek polskich, do których teksty tworzyli najlepsi polscy autorzy. Jest to impreza cykliczna, wychodząca naprzeciw oczekiwaniom uczestników i instruktorów, powstała z potrzeby pielęgnowania kultury muzycznej i sięgania do starych dobrych tekstów piosenek, by pokazać młodym ludziom dorobek poprzedników i wpływać na kształtowanie ich własnego gustu muzycznego, a także umożliwić prezentację ich umiejętności oraz dorobku artystycznego. Tym samym jego ważnym celem staje się twórcza wymiana doświadczeń muzycznych wśród uczestników oraz ich opiekunów. Spotkania mają zarazem na celu kształtowanie umiejętności współzawodnictwa i współpracy. Przy okazji festiwalu zorganizowano wystawę poświęconą wybitnym autorom tekstów: Agnieszce Osieckiej, Jackowi Cyganowi, Czesławowi Niemenowi i różnym innym.

Autor: **Anna Kałużna,** nauczyciel muzyki w SP 11 z wieloletnim doświadczeniem w organizacji imprez muzyczno-wokalnych: festiwali i musicali.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Projekt był pierwszym spośród przygotowywanych przez szkołę działań pretendujących do Warszawskiej Nagrody Edukacji Kulturalnej. w ramach konkursów WPEK. Znalazł się wśród 20 najlepszych wyróżnionych projektów.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Wymiernym rezultatem projektu są odkryte nowe talenty wokalne i muzyczne oraz zwiększenie umiejętności autoprezentacji scenicznej uczestników, doskonalenie warsztatu wokalnego i muzycznego poprzez udział w różnych formach szkolenia w placówkach edukacji kulturalnej i ośrodkach kultury. Cenna jest wymiana doświadczeń międzypokoleniowych, ukazanie alternatywnych form spędzania czasu wolnego. Festiwal staje się zachętą dla uczestników do organizowania koncertów w małych społecznościach lokalnych, do udziału w chórze szkolnym, różnego rodzaju koncertach, występowania w konkursach na różnych szczeblach. Jest to również po prostu najskuteczniejsza zachęta do śpiewania, zarówno solo jak i w zespołach wokalnych.

Co było najtrudniejsze?

Trudności występowały początkowo zarówno w promowaniu, jak i organizowaniu oraz finansowaniu tego typu imprezy. Na początku festiwal miał zakres warszawski, jednakże po kilku latach, dzięki świetnej promocji, a przede wszystkim dzięki zadowoleniu uczestników, szybko stał się konkursem mazowieckim. Udało się także pozyskać sponsorów, dzięki którym laureaci mogą zdobywać świetne nagrody.

Największa korzyść:

Największa korzyść z realizacji tego projektu to niewątpliwie zwiększająca się corocznie liczba uczestników, których przyciąga tutaj niezwykła, artystyczna atmosfera i przyjazny klimat. Z roku na rok poziom uczestników festiwalu staje się coraz wyższy, niemalże profesjonalny.

Największe zaskoczenie:

Największym zaskoczeniem jest dla organizatorów festiwalu był fakt nieustającego i błyskawicznego rozrastania się tej imprezy - zwiększania się liczby uczestników, a także szybko rosnący profesjonalizm wykonania utworów wokalnych.

Zdjęcia: firma MAWI

W chwili obecnej, po latach doświadczeń i budowania profesjonalizmu organizatorów, przygotowania do imprezy nie nastręczają żadnych problemów. Można śmiało powiedzieć, że festiwal jest wydarzeniem na najwyższym poziomie artystycznym.

W fazie rozpowszechniania informacji o projekcie i naboru uczestników zastosowano skuteczny mailing. Pomocna jest również strona internetowa szkoły, na której ukazują się wszelkie informacje dotyczące projektu na każdym etapie jego realizacji.

Festiwal był promowany poprzez plakaty, maile, informacje na stronach internetowych szkoły i Ośrodka Kultury Arsus, poprzez portale społecznościowe, np. Facebook. Wykorzystano również bardzo skuteczny przekaz ustny między uczestnikami.

Ośrodek Kultury Arsus bezpłatnie udostępnia salę na przesłuchania i koncert laureatów, wsparcie finansowe. Urząd Dzielnicy Warszawa Ursus objął honorowy patronat i uczestniczy we wręczaniu nagród podczas finału. Rada Rodziców finansuje nagrody i pomaga w organizacji przedsięwzięcia. Nagrody finansują też firmy i osoby prywatne.

Największe problemy:

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Formy informacji i promocji:

Partnerzy:

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 26
im. Mirosława Biernackiego

Nazwa szkoły:

ul. Miedziana, Wola

Adres, dzielnica:

„STREFA KULTURY"

NAZWA PROJEKTU

Autorski projekt „Strefa Kultury" polegał na redagowaniu wspólnie z uczniami uczęszczającymi do świetlicy szkolnej oraz innymi chętnymi informatora kulturalnego. Ze względu na trwający rok czytelnictwa, projekt zawierał cykl broszurek pt. „Bajka na drogę", czyli cotygodniowe propozycje krótkich form literackich dla dzieci oraz rodziców, oparty w dużej mierze na bajkach filozoficznych. Bajki udostępniane były dzieciom i opiekunom uczniów w formie ulotek, wyłożonych w specjalnie przygotowanej „Kieszonce" na tablicy. Przez cały rok szkolny 2016/2017, w comiesięcznych cyklach na tablicach zamieszczane były informacje o wszelkich wydarzeniach kulturalnych, odbywających się na terenie placówki, w dzielnicy i w stolicy. Miało to na celu ułatwienie uczniom i ich rodzicom spotkania z kulturą oraz ze sobą.

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Anita Lidia Szczyrba, nauczyciel dyplomowany z wieloletnim doświadczeniem pracy w świetlicy szkolnej oraz bogatym doświadczeniem życiowym.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Punktem wyjścia były dydaktyczne zajęcia multimedialne. Uczniowie grupy V świetlicy szkolnej, których autorka projektu jest zarazem wychowawcą, poznawali projekt od strony zbierania informacji.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zajęcia pozwoliły uczniom rozwijać umiejętności: wyszukiwania wiadomości w różnych źródłach informacji, czasopismach i informatorach, zbiorach bibliotecznych, w tym z działu filozofii i baśni, wchodzenia na odpowiednie strony internetowe. Dzieci korzystały przy tym ze wszystkich dostępnych nam technologii, tj. laptopa z WI-FI oraz tablicy multimedialnej. Zajęcia pozwoliły uczniom rozwijać znajomość korzystania z nowoczesnych technologii oraz utrwalić zasady bezpiecznego i efektywnego używania Internetu. Dzieci nabrały też świadomości istnienia szerokiej oferty kulturalnej, skierowanej do nich oraz ich rodzin, dzięki czemu łatwiej i częściej mogą z niej korzystać.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Poszerzenie świadomości kulturalnej uczniów, zainteresowanie literaturą.

Największa korzyść:

Ogromne zainteresowanie uczniów i rodziców cyklem „Bajka na drogę".

Największe zaskoczenie:

W toku zajęć multimedialnych, w celu wyszukiwania i obróbki materiałów potrzebnych do realizacji projektu, wykorzystywano komputer z oprogramowaniem i dostępem do Internetu oraz drukarkę kolorową.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Zdjęcie: Archiwum szkoły

Korkowe tablice informacyjne na korytarzu szkolnym umieszczone na sztalugach, co dawało możliwość przenoszenia i prezentacji w różne miejsca szkoły.

Formy informacji i promocji:

Nazwa szkoły	**SZKOŁA PODSTAWOWA NR 28 im. Stefana Żeromskiego**
Adres, dzielnica:	ul. Gościeradowska, Targówek
NAZWA PROJEKTU:	**WSZYSCY CZYTAJĄ DZIECIOM**
Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...	Projekt był realizowany w roku szkolnym 2016/2017. Miał on na celu integrację społeczności szkolnej oraz doskonalenie umiejętności czytania i rozwój zainteresowań czytelniczych. W związku z dużym zainteresowaniem i zaangażowaniem uczestników będzie kontynuowany w kolejnych latach. Adresatami są dzieci z klas I – III i oddziałów przedszkolnych. Do realizacji projektu włączyli się starsi uczniowie, nauczyciele, personel administracyjny szkoły, dyrekcja, rodzice i inni członkowie rodzin uczniów oraz aktorzy. Autorzy projektu nawiązywali kontakt z osobami chętnymi do współpracy i wspólnie decydowali o wyborze literatury dziecięcej, w zależności od możliwości, zainteresowań czy też omawianego kręgu tematycznego oraz ustalali termin spotkań czytelniczych. Zaproszeni goście w wybranym terminie czytali dzieciom bajki, baśnie, opowiadania i poezję dziecięcą. Uzupełnieniem tego projektu był kolejny projekt „Czytam, więc jestem", w ramach którego każda klasa wykonywała gazetkę poświęconą wybranemu autorowi literatury dziecięcej oraz bohaterom jego utworów i prezentowała ją na szkolnym korytarzu.
Autor:	Marzena Górecka, nauczycielka dyplomowana edukacji wczesnoszkolnej i sztuki z trzydziestoletnim doświadczenie w pracy z dziećmi i młodzieżą od trzeciego do osiemnastego roku życia. Prowadzi zespół wokalno-taneczny „Promyczki", którego jest założycielką.
OPIS PROJEKTU	
Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?	Pomysł projektu zainspirowany został udziałem w konferencjach „Czytanie kluczem do wiedzy i sukcesu dziecka" organizowanych na terenie gminy Targówek oraz ogólnopolskim programem „Cała Polska czyta dzieciom".
Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników	Osiągnięte efekty: wzrost zainteresowania dzieci literaturą oraz rozbudzenie pasji czytelniczych, zdobywanie wiedzy o świecie, przyrodzie, środowisku, w którym żyjemy, uczenie się praktycznych zasad zachowania i współpracy w grupie, rozwijanie i kształtowanie wrażliwości artystycznej dzieci, inwencji, wyobraźni poprzez własną aktywność twórczą. Ponadto projekt umożliwił zapamiętywanie zasad ortografii i gramatyki, wzbogacenie słownictwa, usprawnienie wypowiedzi ustnych oraz zacieśnianie więzi międzypokoleniowych poprzez wspólne działania dzieci i dorosłych.
Co było najtrudniejsze?	Skoordynowanie czasu, którym dysponowali zaproszeni goście.
Największa korzyść:	Rozbudzenie pasji czytelniczych, integracja społeczności szkolnej: uczniów, rodziców i nauczycieli oraz doskonalenie umiejętności czytania, w tym czytania z podziałem na role.
Największe zaskoczenie:	Wyłonienie się wśród uczniów klas IV - VI grupy wolontariuszy, którzy systematycznie odwiedzali świetlicę szkolną i dzieci z klas młodszych i poświęcali swój wolny czas na czytanie.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Podczas czytania wykorzystywano środki multimedialne w celu prezentowania ilustracji. Tworzono tło muzyczne i wzbogacano wiedzę związaną z czytanym tekstem. Korzystano również z audiobooków oraz z zasobów Internetu w celu pozyskania informacji o wybranych autorach.
Formy informacji i promocji:	Zapoznanie rady pedagogicznej i rodziców z projektem podczas zebrań, redagowanie zaproszeń, wykonywanie plakatów informujących o zakresie i formach realizacji przedsięwzięcia.

Zdjęcia: Archiwum szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI NR 30 im. Powstańców 1863 r.

Nazwa szkoły

ul. Kawęczyńska, Praga Północ

Adres, dzielnica:

NAZWA PROJEKTU:

Szkolny Miesięcznik Ludzi Pozytywnie Zakręconych Inaczej ŚRUBOWKRĘT

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

„ŚRUBOWKRĘT" to gazetka o zasięgu lokalnym na papierze i ogólnopolskim na fanpage'u (www.facebook.pl/SRUBOWKRET) oraz publikacji elektronicznej w zbiorach Biblioteki Narodowej. Działa od września 2011 r. Skupia uczniów szkoły zainteresowanych dzieleniem się z innymi swoim sposobem postrzegania świata i wydarzeń nas otaczających. Zespół redakcyjny stały liczy w tym roku 17 uczniów plus 11 osób pisujących dorywczo. Wszyscy redaktorzy posiadają własne legitymacje prasowe wręczane corocznie nowym członkom przez Dyrektora Szkoły. Gazetka zarejestrowana jest w Bibliotece Narodowej - posiada własny numer międzynarodowej identyfikacji ISSN 2083-1943 co powoduje, że każdy może do niej zajrzeć za pośrednictwem archiwum Biblioteki. Redakcja, prócz zwykłej pracy wydawniczej uczestniczy w wycieczkach do redakcji „dorosłych" gazet, np. Rzeczpospolitej, Gazety Wyborczej. Uczestniczy w ogólnopolskich konferencjach prasowych Junior Media. Wydano dotąd 36 numerów gazety, kolejne w opracowaniu. Sukcesem tegorocznym jest wyróżnienie w konkursie na najlepszą gazetkę woj. mazowieckiego pod patronatem Mazowieckiego Kuratora Oświaty. Gazetka organizuje od dwóch lat na terenie szkoły szkolenia i warsztaty dla uczniów z zakresu gwary warszawskiej i przeciwstawianiu się mowie nienawiści; zajęła I miejsce w Ogólnopolskim Festiwalu Międzykulturowym - w jednym z zadań.

Autor:

Radosław Potrac, nauczyciel dyplomowany, absolwent kursu liderów Młodzi i Media - CEO oraz innych programów edukacji medialnej, redaktor naczelny 4 szkolnych gazetek na przestrzeni 19 lat.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zaczęło się 6 lat temu od spotkania z uczniami, którzy chcieli w sposób szczególny opisać swoje wrażenia związane z życiem szkoły, pokazać pracę kolegów i nauczycieli. Pierwsze numery były kserowane na szkolnym kserografie, każdy następny składany przy pomocy coraz to nowych programów i edytorów. Mimo sceptycznych opinii, zespół się utrzymał, praca rozwinęła, a gazetka zbiera świetne recenzje u wielu znawców tematu.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Doskonalenie wypowiedzi pisemnej i ustnej z uwrażliwieniem na potrzeby drugiego człowieka i zgodnie z etyką dziennikarską, umiejętność obserwowania świata i dokonywania autoobserwacji, umiejętność rozróżniania i nazywania emocji, integracja w środowisku lokalnym, nauka tolerancji dla inności, niepełnosprawności, w wielokulturowym środowisku Pragi Północ, nauka pracy w grupie – rozwiązywania konfliktów, optymalizacji efektów pracy, rozwijanie ciekawości świata i odwagi w podążaniu za własnymi marzeniami, rozwijanie umiejętności interpersonalnych umożliwiających pełnowartościowe funkcjonowanie wśród innych, wzmacnianie poczucia własnej wartości dzięki pozytywnemu postrzeganiu siebie i efektów swojej pracy, rozwijanie kompetencji językowych, literackich i redaktorskich – poprzez czynny udział w tworzeniu kultury, wydarzeń, imprez, eventów, kształtowanie poczucia odpowiedzialności za siebie i otoczenie, znajomość działań instytucji i organizacji, które zajmują się tworzeniem kultury, opiniotwórczych, mediów, różnych form wyrazu, rozumienie standardów dziennikarskich i prawnych związanych z mediami.

Zdjęcia: Radosław Potrac

Co było najtrudniejsze? Koordynacja działań młodych redaktorów, wypracowanie terminowości, zebranie środków na wydania papierowe.

Największa korzyść: Szansa na doświadczenie sukcesu i poznanie świata kultury i ludzi kultury przez dzieci - uczniów z Pragi Północ, często osób niepełnosprawnych. Budowanie pozytywnego wizerunku poprzez wytwory własnej pracy i działań.

Największe zaskoczenie: Odkrycie, że gazetki docierają do różnych stron świata. Ludzie czytają je nawet w Australii, Nowej Zelandii i USA.

Największe problemy: Brak stałego źródła finansowania, zmiana zespołu redakcyjnego w momencie, kiedy wreszcie osiąga największą sprawność.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Stale wykorzystywane TIK - do przygotowania rozkładówki, projektowania i uzupełniania wybranego szablonu, do prezentacji i konwersji zdjęć, obróbki materiałów, promocji, prezentacji na profilach fb, funpage'ach i stronach www. TIK wykorzystywany jest podczas zajęć i w domach - praca nad edycją stanowi motywację do utrwalania umiejętności obsługi programów internetowych.

Formy informacji i promocji: Strona internetowa szkoły. System elektroniczny Biblioteki Narodowej. Funpage fb. www.sp30.edu.pl, www.facebook.com/srubowkret

Partnerzy: Centrum Edukacji Obywatelskiej - współpraca w ramach szkolenia, działań w Ogólnopolskim Festiwalu Międzykulturowym, materiały szkoleniowe dla dzieci. Catalyst Engeenering (fundacja zajmująca się szkoleniami inżynierskimi) - pomoc dzieciom w nauce programowania. Muzeum Narodowe - edukacja kulturalna: wizyty i lekcje muzealne dotyczące sztuki współczesnej. Junior Media - publikacja gazet i wydań w formie platformy internetowej o zasięgu ogólnopolskim. Głos Nauczycielski - warsztaty i spotkania z dziennikarzami po wyróżnieniu nauczyciela w konkursie Nauczyciel Roku.

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 69

Adres, dzielnica: ul. Wiktorska, Mokotów

NAZWA PROJEKTU:

„ZACZYTANA SZKOŁA"
UDZIAŁ W OGÓLNOPOLSKIM PROJEKCIE STUDIUM PRAWA EUROPEJSKIEGO

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele... Projekt miał na celu rozwijanie i promowanie czytelnictwa dzieci w wieku szkolnym, zwrócenie uwagi na bibliotekę szkolną oraz uzyskanie certyfikatu „Zaczytana Szkoła". Realizowany był od października 2016 do czerwca 2017. Część działań miała charakter jednorazowy (np. konkurs plastyczny, debata), inne realizowane były cyklicznie przez cały czas trwania projektu (np. Wielka Liga Czytelników, Czytanie łączy pokolenia, Spotkania z książką). Adresatem projektu byli wszyscy uczniowie szkoły. Zaangażowana była również cała społeczność szkolna - rodzice, dziadkowie i pracownicy szkoły. Projekt realizowano wielotorowo, składał się z kilkunastu mniejszych przed-

sięwzięć: 1. Konkurs „Szkolny Mistrz Czytelnictwa – Wielka Liga Czytelników” dla chętnych uczniów kl. II-VI. 2. Przeprowadzenie debaty wśród uczniów „Książka naszym przyjacielem”. Uczniowie pod kierunkiem polonisty zorganizowali konferencję prasową z jednym z głównych bohaterów ostatnio omawianej lektury - Adamem Cisowskim. 3. Zorganizowanie wspólnie z biblioteką innowacyjnej imprezy szkolnej (angażującej lokalną społeczność) - akcja Bookcrossing, czyli książka w podróży oraz akcja Czytam podczas przerwy. Wymiany dokonywały nie tylko dzieci, lecz także dorośli: nauczyciele, pracownicy szkoły, rodzice, dziadkowie, absolwenci. 4. „Moje zakończenie” – konkurs literacki dla klas IV - VI na napisanie nowego, zaskakującego zakończenia wybranej książki lub opowiadania. 5. Przeprowadzenie szkolnego konkursu plastycznego pt. „Zaczytana szkoła”. 6. Cykl ok. 20 spotkań rodziców z dziećmi pod hasłem „Czytanie łączy pokolenia”. Rodzice czytali dzieciom fragmenty swoich ulubionych książek z dzieciństwa, dzieci chętnie i aktywnie słuchały i wykonywały prace plastyczne lub techniczne związane z usłyszanym tekstem. 7. Konkurs dla uczniów na napisanie recenzji ulubionej książki, wzięło w nim udział 20 uczniów. 8. Zapoznanie uczniów z zawodem bibliotekarza, drukarza, pisarza i księgarza – warsztaty, spotkania autorskie, edukacja medialna. 9. Udział w ogólnopolskiej kampanii na rzecz promocji i rozwoju czytelnictwa „Cała Polska Czyta Dzieciom”. 10. Cykliczne wystawy i gazetki tematyczne w bibliotece szkolnej, np. Nie pamiętam tytułu, ale okładka była czerwona, Coraz bliżej święta, Piotruś Pan i Wróżki, Bądź bezpieczny w sieci czy Złota Lista Książek. 11. Udział w ogólnopolskiej akcji „Jak nie czytam, jak czytam”. Akcja wiąże się z próbą pobicia rekordu ilości osób czytających w jednym czasie. W szkole w akcję włączyło się ponad 330 osób. 12. Organizacja plebiscytów czytelniczych - Książka na niepogodę oraz Książka na słoneczny dzień. 13. Okolicznościowe akcje promujące czytelnictwo pod hasłem „Randka w ciemno z książką”, „Daj się zauroczyć na ferie!”... .

Autor:

Studium Prawa Europejskiego - organizator ogólnopolskiego projektu.

Realizatorzy:

Beata Kalita - nauczyciel bibliotekarz i nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej stopień awansu - nauczyciel mianowany szkolny instruktor szachowy.
Agnieszka Gugała - nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej, stopień awansu - nauczyciel kontraktowy, szkolny instruktor szachowy.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zgłoszenie szkoły do Ogólnopolskiego Konkursu „Zaczytana Szkoła”. Utworzenie ramowego planu działań i rozdzielenie obowiązków między członków społeczności szkolnej. Szukanie sponsorów nagród w konkursach. Szukanie partnerów zewnętrznych.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Poszerzenie wiedzy na temat współczesnej literatury dla dzieci i młodzieży. Zwiększone zainteresowanie książką wśród uczniów. Zaangażowanie rodziców uczniów w życie szkoły - organizacja przez Radę Rodziców Festynu Świątecznego, z którego dochód przeznaczono na zakup nowości wydawniczych do biblioteki szkolnej. Wykorzystanie literatury jako inspiracji do przedsięwzięć artystycznych, takich jak prace plastyczne, przedstawienia, scenki. Umiejętność dyskusji. Umiejętność autoprezentacji poprzez sztukę. Wprowadzenie i zastosowanie nowych ciekawych form promocji

Zdjęcia: Archiwum szkoły

	biblioteki i czytelnictwa. Integracja środowiska szkolnego poprzez wspólną realizację różnych zadań.
Co było najtrudniejsze?	Utrzymanie zainteresowania projektem na stałym poziomie w czasie jego realizacji. Zdobywanie środków finansowych na realizację poszczególnych zadań, w tym na zakup nagród dla uczniów.
Największa korzyść:	Zwiększenie zainteresowania książką i biblioteką. Częstsze odwiedziny w czytelni. Kiermasz na rzecz biblioteki zorganizowany przez Radę Rodziców. Wiele nowości wydawniczych w szkolnej bibliotece. Udział uczniów w konkursach teatralnych, recytatorskich, czytelniczych w szkole oraz organizowanych przez inne podmioty. Przedstawienia zorganizowane dla społeczności szkolnej oraz gości, np. laureatów konkursów dzielnicowych organizowanych przez szkołę.
Największe zaskoczenie:	Zaangażowanie dzieci w pomoc przy przyjmowaniu i opracowywaniu nowych zbiorów bibliotecznych. Żywe zainteresowanie uczniów literaturą, szczególnie współczesną.
Największe problemy:	Pozyskanie środków finansowych na atrakcyjne nagrody w konkursach. Ustalanie terminów spotkań osób realizujących poszczególne zadania.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Komputer - opracowywanie konspektów, scenariuszy różnych przedsięwzięć, redagowanie tekstów kultury, komunikatów, dyplomów, sprawozdań. Internet - promowanie akcji szkolnych, komunikacja pomiędzy organizatorami i uczestnikami poszczególnych działań. Prezentacje multimedialne, filmy i zdjęcia. Dziennik elektroniczny Librus. Strona internetowa szkoły. Strony internetowe wydawnictw, bibliotek, domów kultury. Aplikacje internetowe. Kurs e-learningowy.
Formy informacji i promocji:	Gazetki. Ogłoszenia, plakaty informacyjne. Komunikaty na stronie internetowej i w dzienniku elektronicznym. Organizacja konkursów dla uczniów mokotowskich szkół - prezentacja przedstawień podczas uroczystych zakończeń konkursów. Udział i sukcesy w konkursach organizowanych przez podmioty zewnętrzne.
Partnerzy:	Rada Rodziców - dofinansowanie nagród w konkursach oraz zakupów bibliotecznych jako cel kiermaszu organizowanego przez Radę Rodziców. Konsultacja przy wyborze planowanych zakupów książkowych.
	Wojewódzka Biblioteka Pedagogiczna - spotkania autorskie z Małgorzatą Strzałkowską i Mariolą Pryzwan, organizacja szkoleń i konferencji dla nauczycieli.
	Biblioteka Publiczna im. Łazaraskiego Dzielnicy Mokotów - wymiana informacji dotyczących ciekawych wydarzeń, promowanie na terenie szkoły wydarzeń kulturalnych organizowanych przez bibliotekę, udział uczniów w zajęciach pozalekcyjnych. Konsultacja listy planowanych zakupów bibliotecznych w ramach Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa.
	Wydawnictwo "Zakamarki" - zajęcia czytelnicze dla uczniów, oferta czytelnicza oraz oferta warsztatów, ufundowanie gadżetów czytelniczych.

Zdjęcia: Archiwum szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 72
im. Przyjaciół Grochora

ul. Ludwika Michała Paca, Praga Południe

Nazwa szkoły:

Adres, dzielnica:

NAZWA PROJEKTU:

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Autorzy:

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Co było najtrudniejsze?

Największa korzyść:

Największe zaskoczenie:

KOŁO TEATRALNE

Zajęcia odbywają się systematycznie raz w tygodniu, a gdy zachodzi potrzeba, uczniowie spotykają się nawet codziennie lub w sobotę. Grupa teatralna klas 4-6 składa się nie tylko z uczniów szkoły, ale także z absolwentów i studentów. Założeniem koła teatralnego jest ukazywanie uczniom pozytywnych wzorców postępowania, a także budzenie w nich ambicji do realizacji marzeń i nauki. Koło teatralne dla klas 1-3 liczy 40 uczniów w wieku od 6 do 9 lat. Wystawia przedstawienia dla uczniów i okolicznych przedszkoli. Szczególnym zainteresowaniem cieszyły się spektakle „Jaś i Małgosia", „Brzydkie Kaczątko", „Czerwony Kapturek", „Pociąg do Krainy Bajek". Podczas zajęć uczniowie rozwijają kreatywność, pewność siebie, mimikę, dykcję i wiele innych umiejętności. Opiekunowie wprowadzają gry i zabawy dramowe i małe formy teatralne.

Agnieszka Truszkowska - od 10 lat prowadzi zajęcia teatralne w różnych typach szkół, ukończyła studia podyplomowe „Terapia przez sztukę w edukacji".
Elżbieta Zamysłowska - od 30 lat nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej, od kilku lat prowadzi koło teatralne w szkole.

Zajęcia teatralne odbywają się w szkole od wielu lat . Wcześniej były prowadzone w ścisłej współpracy z seniorami z Domu Dziennego Pobytu, uczniowie wraz z osobami starszymi wspólnie przygotowali przedstawienia. Obecne zajęcia zostały zainicjowane tańcem dziewcząt na korytarzu. Układ taneczny bardzo się spodobał, stąd pomysł, że trzeba pokazać ich wysiłek i jego efekty. Koło teatralne klas młodszych powstało po rozpoznaniu potrzeb uczniów i rodziców.

Klasy młodsze pod kierownictwem pań Iwony Rozwałki i Elżbiety Zamysłowskiej cyklicznie wystawiają bajki dla dzieci. Zapraszają na nie uczniów, rodziców i okoliczne przedszkola. Uczniowie nabyli umiejętności modulacji głosu, dykcji, tańca i śpiewu. Rozwijali kreatywność, pewność siebie. Natomiast klasy starsze wystawiały dwa przedstawienia: „Prawdziwy przyjaciel" i „Komputer kontra książka" oraz nagrały filmy. Uczniowie pomagają w tworzeniu scenariusza, scenografii, doborze muzyki, układach tanecznych.

Najtrudniejsze było przekonanie uczniów do tego, że ćwicząc mogą dużo więcej osiągnąć, niż początkowo myśleli, pokazanie im, że mogą od siebie wymagać więcej i że posiadają zdolności, o których wcześniej nie wiedzieli. Młodsi uczniowie mieli problem z pokonaniem tremy i oswojeniem się z mikrofonem.

Uczniowie uwierzyli w siebie, zaczęli sami tworzyć scenariusze, układy taneczne. Niektóre osoby nabrały pewności, pokonały wrodzoną nieśmiałość. Dużą inicjatywą wykazali się rodzice tworząc oryginalne stroje dla swoich małych aktorów.

Chce im się działać, często przychodzą na próby w sobotę rano lub w tygodniu późnym popołudniem. Przedstawienia cieszą się uznaniem i zainteresowaniem przedszkolaków.

Zdjęcia: Archiwum szkoły

Największe problemy: Największym problemem jest miejsce spotkania, ponieważ najczęściej jest to sala lekcyjna, w której jest mało miejsca lub korytarz, gdzie cały czas chodzą inni uczniowie.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Wykorzystywany jest komputer, kamera, rzutnik multimedialny, nagrywano filmy, teledyski, które później były wykorzystywane podczas przedstawień.

Formy informacji i promocji: Informacje o istnieniu koła teatralnego znajdują sie na stronie internetowej szkoły. Zarówno rodzice, jak i uczniowie zostali na początku roku poinformowani o możliwości udziału w zajęciach. Dodatkowo przed każdym przedstawieniem pojawia się plakat reklamujący przedstawienie i zapraszający uczniów do obejrzenia go.

Partnerzy: Studenci (UW, UKSW) - przygotowywanie przedstawień, nakręcanie filmów. Osoby starsze ze wspólnoty - nakręcanie filmów.

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI NR 73 im. Króla Stefana Batorego

Adres, dzielnica: ul. Białostocka, Praga Północ

NAZWA PROJEKTU: **KULTURALNE PORANKI**

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele... Wycieczki odbywają się w klasie drugiej i trzeciej raz w miesiącu, w sobotę lub niedzielę, w zależności od tego jakie imprezy kulturalne mają miejsce w Warszawie - dlatego nie są ujęte w sztywny grafik, tym bardziej, że uzależnione są także od możliwości zakupu biletów. Biorą w nich udział chętne dzieci, a rodzice sami chętnie wyszukiwali wiadomości na temat różnych wydarzeń kulturalnych i współdecydowali, dokąd można by iść.

Autor: **Marzena Mrozińska** - magister edukacji wczesnoszkolnej, podyplomowe: zarządzanie oświatą i marketing, 32 lata pracy.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło? Duża grupa rodziców i dzieci czuła chęć obcowania z kulturą. Niestety niektóre imprezy, wydarzenia kulturalne dla dzieci odbywają się tylko w sobotę lub niedzielę, a wtedy nie można wybrać się na nie w ramach lekcji i stąd pomysł na Kulturalne poranki.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników: Trudno zmierzyć niektóre umiejętności, dzieci nabrały tzw. ogłady - wiedzy jak należy zachowywać się w różnych miejscach, jak dobrać strój odpowiedni do miejsca i sytuacji. Poznały wiele ciekawych miejsc, zapoznały się z różnymi dziedzinami sztuki i dzięki temu mogą wybrać to, co jest interesujące. Miały okazję znaleźć się w innym świecie - np. bajki i muzyki, podziwiać występy znanych aktorów.

Co było najtrudniejsze? Najtrudniejszy był zakup biletów, ponieważ bilety na ciekawe imprezy kulturalne są bardzo drogie i bardzo szybko znikają z kasy.

Największa korzyść: Uczniowie uczestniczą w ciekawych wydarzeniach kulturalnych, poznają nowe miejsca, obcują z kulturą przez wielkie K.

Największe zaskoczenie: Zaskakująco chętnie również rodzice biorą udział w wycieczkach, są bardzo zadowoleni, mimo że terminy wycieczek są w dniach wolnych.

Największe problemy: Niewielka ilość wydarzeń odbywających się na terenie Warszawy na naprawdę wysokim poziomie.

Formy informacji i promocji: Dzienniczek szkolny ucznia, informacja ustna skierowana do rodziców uczniów.

Zdjęcia: Marzena Mrozińska

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 84
im. Waleriana Łukasińskiego

ul. Radzymińska, Targówek

Nazwa szkoły:

Adres, dzielnica:

NAZWA PROJEKTU:

LEGENDY W AKCJI

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Projekt, realizowany w ramach Warszawskich Inicjatyw Edukacyjnych, rozwinął wśród uczniów talenty i zainteresowania związane z twórczością plastyczną, animacyjną oraz technologią komputerową. Uczniowie wnikliwie dokonywali analizy warszawskich legend, a następnie wraz z nauczycielami tworzyli na ich podstawie animacje filmowe metodą poklatkową. Dzięki czytaniu performatywnemu uczniowie nauczyli się kreatywnego i otwartego spojrzenia na własną interpretację legend w działaniu plastycznym oraz dźwiękowym. Nauczyciele pełnili rolę obserwatorów i koordynatorów w powstawaniu dziecięcych pomysłów na niecodzienne odkrywanie i przeżywanie świata warszawskich legend. Projekt rozwinął wyobraźnię dzieci, jak również udoskonalił ich umiejętności plastyczne. Pozwolił urzeczywistnić wyobrażenia uczniów związane z tematyką warszawskich legend oraz przenieść je do świata realnego w postaci stworzonych własnoręcznie animacji.

Autor:

Agnieszka Gunerka - nauczyciel dyplomowany, od 16 lat pracujący w zawodzie, doświadczona w realizacji projektów w ramach Warszawskich Inicjatyw Edukacyjnych (dotychczas zrealizowała 5 projektów w ramach WIE).

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Pomysł zrodził się z potrzeby rozwinięcia i pogłębienia wiedzy uczniów o legendach warszawskich. Okazał się pomocnym elementem realizacji programu Varsavianistyczna Szkoła.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Uczniowie zwiększyli i pogłębili wiedzę na temat tworzenia filmów animowanych na podstawie legend warszawskich. Rozwinęli talenty i zainteresowania związane z twórczością plastyczną, animacyjną i technologią komputerową, a także umiejętność dokonywania wyboru, podejmowania decyzji oraz pracy w grupie. W przeprowadzonej ankiecie ewaluacyjnej poprawność odpowiedzi wzrosła o 35% w porównaniu z badaniem przeprowadzonym na początku realizacji. Na zakończenie projektu została zorganizowana prezentacja filmów w obecności zaproszonych gości, nauczycieli, rodziców i uczniów.

Co było najtrudniejsze?

Poszukiwanie partnera chętnego do współpracy przy jego realizacji.

Największa korzyść:

Zamierzony efekt końcowy, czyli powstanie filmów, których tworzenie okazało się doskonałą nauką o legendach warszawskich, a ich wspólne oglądanie przyniosło uczniom radość i satysfakcję.

Największe zaskoczenie:

Aktywny udział rodziców, którzy chętnie włączyli się we wspólne tworzenie animacji wraz z dziećmi.

Największe problemy:

Największym problemem podczas realizacji projektu okazało się wspomniane już wcześniej pozyskiwanie partnerów do współpracy.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Spośród zastosowanych technologii największe znaczenie miało robienie zdjęć metodą poklatkową i montaż w programie komputerowym Windows Movie Maker.

Formy informacji i promocji:

W ramach promocji projektu przygotowane i rozwieszone zostały plakaty zachęcające do wzięcia udziału w podsumowaniu projektu, połączonym z projekcją przygotowanych przez uczniów animacji.

Zdjęcie: Agnieszka Gunerka

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 92
im. Jana Brzechwy

Adres, dzielnica: ul. Przasnyska, Żoliborz

NAZWA PROJEKTU:

TURNIEJ PIŁKARSKI IM. JĘDRUSIA SZWAJKERTA POŁĄCZONY Z PIKNIKIEM HISTORYCZNYM

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Projekt został zrealizowany 24 września 2016 r. na boisku przy Szkole Podstawowej nr 92. Miał on zasięg dzielnicowy, a sam turniej piłkarski nawet międzynarodowy, ponieważ wzięli w nim udział młodzi piłkarze (w wieku 11 lat - tyle ile miał Jędrek Szwajkert) z Budapesztu. W przyszłym roku planowana jest kontynuacja projektu, który spotkał się z dużym zainteresowaniem - udział zgłosiły już dwie dzielnice (Bemowo i Praga), a drużyna z Budapesztu chce ponownie przyjechać i zagrać mecz rewanżowy. Projektem zainteresowały się też władze Głogowa, jedna ze tamtejszych szkół deklaruje udział szkolnej drużyny. Podczas Pikniku Historycznego, odbywającego się obok turnieju piłkarskiego, wszyscy goście, uczniowie i dorośli, wzięli udział w akcji Kartka do Powstańca - napisano ponad 300 kart do żyjących uczestników Powstania Warszawskiego. Najmłodsi mogli poznać historię Hymnu Polskiego i polskie symbole narodowe. Ponadto uczestnicy pikniku mogli nauczyć się udzielania pierwszej pomocy, szyfrowania wiadomości. Przygotowano również krzyżówki o tematyce wojennej i powstańczej. Dzieci miały możliwość samodzielnego uszycia „zośki". Dla zainteresowanych militariami stanowisko przygotowali członkowie Grupy Historycznej „Zgrupowanie Radosław", komandosi z Lublińca rozstawili namiot, a harcerze z Dziwnowa zbudowali barykadę powstańczą. Kapela Sztajer, śpiewająca piosenki warszawskie, przybliżyła uczestnikom pikniku warszawski folklor. Wydarzenie, które cieszyło się ogromnym zainteresowaniem środowiska, było okazją nie tylko do rozrywki, ale i do nauki.

Autor: **Magdalena Rupniewska** - nauczyciel dyplomowany, dyrektor SP nr 92, inicjatorka wielu projektów o charakterze kulturalnym, patriotycznym, sportowym. Kultywuje tradycje narodowe.
Jarosław Wróblewski - dziennikarz o zainteresowaniach historycznych, pracuje w TVP, autor książek „Zośkowiec" (która została uznana historyczną książką roku 2015) i „Gryf", poświęconych żołnierzom Armii Krajowej, uczestnikom Powstania Warszawskiego.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Pomysł narodził się po nawiązaniu współpracy ze Społecznym Komitetem Opieki nad Grobami Poległych Żołnierzy Batalionu Zośka. Dyrektor szkoły zwróciła się z prośbą o wyrażenie zgody na to, aby młodzież ze SP nr 92 w Warszawie opiekowała się kwaterą Zośkowców, w której spoczywa również Jędruś Szwajkert. Uczniowie odwiedzający groby żołnierzy zauważyli, że wśród nich pochowany jest jedenastoletni chłopiec i zaczęli zbierać informacje o nim. Tak narodził się pomysł Turnieju Piłkarskiego im. Jędrusia Szwajkerta.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Zaangażowanie w realizację projektu poszerzyło wiedzę uczniów na temat Powstania Warszawskiego, realiów życia warszawiaków i codzienności w okupowanej Warszawie. Odkrywanie coraz to nowych faktów wpłynęło na ich emocjonalny stosunek do tych wydarzeń, Powstanie Warszawskie stało się dla nich nie tylko faktem odnotowanym w podręczniku do historii. Młodzież uzmysłowiła sobie, że wydarzenia, o których się uczą, działy się naprawdę - dzieci naprawdę cierpiały, naprawdę ginęły, a to wszystko miało miejsce tu, gdzie mieszkają, uczą się i spędzają czas. Uczniowie bar-

dzo zaangażowali się w poszukiwanie informacji o Jędrku Szwajkercie. Doskonalili umiejętność odpowiedniego wykorzystania źródeł wiedzy. Nauczyli się segregować wiadomości, wybierając z nich to, co najważniejsze. Zdobyte wiadomości stały się dla nich inspiracją do przygotowania stanowisk na pikniku szkolnym. Bardzo ważną umiejętnością, którą doskonalili podczas realizacji projektu, jest umiejętność pracy w zespole i dzielenie się zdaniami. Praca przy realizacji projektu zintegrowała uczniów, sprawiła, że uczniowie wspierali się nawzajem, dzielili się pomysłami.

Co było najtrudniejsze?

Trudne okazało się zorganizowanie pracy grup i podział obowiązków, uzgodnienie terminarza spotkań. Zdarzało się, że uczestnicy brali na siebie zbyt wiele zadań, z których nie mogli wywiązać się w terminie. Synchronizacja działań osób zaangażowanych w projekt w dniu wydarzenia wymagała wiele wysiłku.

Największa korzyść:

Największą korzyścią było uzmysłowienie uczniom jak pasjonująca może być nauka o historii Polski. Bardzo ważna jest też promocja szkoły w środowisku oraz nawiązanie współpracy z instytucjami państwowymi i organizacjami krzewiącymi pamięć o bohaterach . Cenne jest również to, że udało się poznać rodzinę poległego powstańca Jędrusia Szwajkerta i nawiązać współpracę z władzami samorządowymi Inowrocławia.

Największe zaskoczenie:

Bardzo wysoka frekwencja przez cały czas trwania pikniku, obecność całych rodzin, w tym rodzin Powstańców. Udział w kolejnej edycji pikniku i turnieju piłkarskiego zgłosiły szkoły z Bemowa oraz Pragi. Wszystko wskazuje na to, że Piknik Historyczny i towarzyszący mu Turniej Piłkarski im. Jędrusia Szwajkerta będą się rozwijały i poszerzały swój zakres.

Największe problemy:

Nie było łatwe przyjęcie ostatecznej wersji scenariusza, trudnością okazało się umieszczenie w scenariuszu przebiegu wydarzenia wszystkich punktów programu tak, aby nie kolidowały. Organizatorzy dążyli do tego, by wszyscy, którzy chcieli włączyć się w organizację Pikniku i Turnieju, mogli to zrobić. Wymagało to wiele wysiłku, ale udało się wygospodarować czas i miejsce dla wszystkich.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

W realizacji projektu wykorzystano strony internetowe, radio, telewizję. Plakaty promujące wydarzenie wykonane były z wykorzystaniem programów i wydruków komputerowych.

Formy informacji i promocji:

Informacje o planowanym wydarzeniu pojawiły się na stronie internetowej Szkoły Podstawowej nr 92 oraz na stronie Urzędu Dzielnicy Żoliborz. Wyemitowano reportaż radiowy promujący to wydarzenie. Rozwieszone zostały plakaty z informacją o Turnieju. Redakcja gazetki szkolnej przygotowała specjalne wydanie pisma poświęcone Jędrusiowi Szwajkertowi i Powstaniu Warszawskiemu. Przeprowadzono zajęcia dla uczniów na temat powstańczej historii Żoliborza.

Partnerzy:

Urząd Dzielnicy Żoliborz - finansowanie nagród, finansowanie noclegu i wyżywienia dla gości, finansowanie osób obsługujących turniej piłkarski (sędziowie), opłacenie występu kapeli Sztajer.
Ministerstwo Edukacji Narodowej - honorowy patronat, ufundowanie nagród.
Legia Warszawa - honorowy patronat, ufundowanie nagród.
Polskie Radio Trójka - patronat medialny audycje tematyczne z udziałem uczniów.
TVP1 - patronat medialny, reportaże tematyczne z udziałem uczniów, transmisja z przebiegu turnieju piłki nożnej i pikniku historycznego.

Zdjęcia: Maria Małgorzata Kotecka

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 94
im. Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego

Adres, dzielnica: ul. Cietrzewia, Włochy

NAZWA PROJEKTU:

OGRODY NAUKI I SZTUKI 2017

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Szkolny projekt Ogrody Nauki i Sztuki to cykliczne, ogromne interdyscyplinarne przedsięwzięcie, stanowiące sumę projektów edukacyjnych realizowanych w poszczególnych klasach. Celem projektu jest rozszerzanie eksploracyjnych przestrzeni dla działań artystycznych i naukowych uczniów poprzez rozwijanie umiejętności twórczego rozwiązywania problemów ze świata nauki i sztuki. We wrześniu każda klasa po wewnętrznej dyskusji uczniów, nauczycieli i rodziców wybrała zagadnienie ze świata nauki lub sztuki, którym zajmowała się przez kilka miesięcy. Efekty tych projektów oraz zorganizowanych konkursów prezentowane były podczas gali w dniu święta szkoły oraz podczas Festynu Rodzinnego. Na dwa dni szkoła stała się miejscem niezwykłym, gdzie nauka i sztuka przenikały się nawzajem, dając uczniom radość z ich odkrywania, a zaproszeni goście zapoznali się z innowacyjnymi wytworami działalności artystycznej i naukowej poszczególnych klas. Odbiorcami projektu byli uczniowie, nauczyciele, rodzice oraz zaproszeni goście, którzy wzięli udział w gali finałowej i festynie rodzinnym, osoby angażujące się w projekt na różnych etapach jego realizacji, a także uczestnicy konkursów. Tematy projektów edukacyjnych, składających się na całość Ogrodów Nauki i Sztuki: „Jestem Polakiem" - Iwona Chwiałkowska, Joanna Wieczorkiewicz, „Radość tworzenia, nasze duże i małe arcydzieła" - Joanna Zalewska, Karolina Gnyś - Fituch, „Z ekologią na ty" - Jolanta Jakubiak, Ewa Porycka, „W pogoni za kwadratem, czyli o figurach geometrycznych w sztuce" - Teresa Cieślik, „Żyj zdrowo – jedz kolorowo" - Urszula Przygoda, Aleksandra Turek-Samołyk, „Wiejska zagroda" - Maja Dąbrowska, „W krainie mchu i paproci" - Marzena Pytlakowska, Anna Kamińska, Elżbieta Skudlarska, „Let' play" - Anna Król, „Zwierzęta wokół nas" - Agnieszka Wichrowska, Anna Niezgoda, Ewa Bęczkowska, „Sól i jej tajemnice" - Aneta Kornacka, Justyna Syta-Kierasińska, „Tajemniczy ogród" - Maria Koniec, Małgorzata Tomporowska, Beata Kołacz, Ewa Sadurek, „Chiny - w krainie smoka" - Martyna Wasielewska, „Szlachta polska. Dwory i pałace" - Krzysztof Długołęcki, „Tropikalne wyspy" - Magdalena Kubacka, „Na zamku dawniej i dziś. Mieszkali tu nie tylko królowie" - Katarzyna Strzelczyk, „Papierologia" - Hubert Makaruk, „Świat filmu" - Marta Wróblewska, „Świat niewidzialny, czyli jak patrzeć żeby zobaczyć" - Anna Derleta, „Bogowie greccy" - Renata Spiridis, „Moje pasje w obiektywie" - Ilona Schiele, „Fantastyczny świat bajek i baśni" - Agnieszka Cichocka, „Życie jest sceną" - Malwina Gnat, Anna Żydoń, „Zjednoczone królestwo" - Ewa Kinstler, „Sprawiła to książka" - Aniela Milewska, „Sport" - Olena Chylak.

Autor: **Małgorzata Krasowska** - dyrektor Szkoły Podstawowej Nr 94 im. I Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego Warszawie- doświadczony pedagog z wieloletnim stażem pracy.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Wszystko zaczęło się we wrześniu 2010r. od powstania projektu „Pokolenia" – Nauka – Kultura Codzienność. Szkoła moich dziadków, rodziców i moja", związanego z obchodami 80-lecia istnienia szkoły, który pozwolił odejść od tradycyjnego obchodzenia święta szkoły na rzecz święta promującego roczną zbiorową pracę uczniów, wymagającą od nich twórczego rozwiązywania problemów i umiejętności prezentacji efektów podjętych działań. Możliwości, jakie daje praca metodą projektu, spowodowały włączenie jej na stałe do pracy szkoły.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Powstanie 26 klasowych scenariuszy projektów. Licytacja prac plastycznych uczniów i przekazanie zebranych funduszy na dofinansowanie polskiej szkoły im. P.K. Brzostowskiego w Turgielach na Litwie. Powstanie punktu rejestracji potencjalnych dawców komórek macierzystych. Udział w wycieczkach i warsztatach organizowanych przez najlepsze instytucje kultury Warszawy. Nagranie teledysku ,, We Are The World". Powstanie filmu „Zanim zakwitły Ogrody w 2017". Zorganizowanie konkursu fotograficznego „Warszawa – piękno zaklęte w kształt" i konkursu kaligraficznego „O złote pióro". Wykonanie przez uczniów albumów zawierających fotografie, rysunki, szkice oraz opisy klasowych projektów. 26 aranżacji klas prezentujących dokonania uczniów podczas gali finałowej. Stworzenie wielu prezentacji multimedialnych ilustrujących zagadnienia związane z wybranym tematem projektu. Zorganizowanie spotkań z autorami książek dla dzieci i młodzieży. Powstanie 6 spektakli. Prezentacja fragmentów „Niewidzialnej wystawy". Powstanie książek „Jestem Polakiem" i „Dzieci Pana Makowskiego".
Ponadto aktywne uczestniczenie w wydarzeniach kulturalnych i naukowych Warszawy umożliwiło uczniom rozwój samodzielnego myślenia, wpłynęło na ich kreatywność, twórcze rozwiązywanie problemów i uczyło współpracy.

Co było najtrudniejsze?

Wszystkie problemy jakie miały miejsce podczas prac nad projektem wynikały z warunków lokalowych szkoły.

Największa korzyść:

Wzrost kompetencji naukowych i artystycznych uczniów mierzony udziałem w konkursach oraz wysoką jakością przygotowanych prezentacji multimedialnych, makiet, wystawami wykonanych prac, aranżacją klas. Wzrost profesjonalizmu organizowanych spotkań partnerskich, stworzenie przestrzeni do efektywnej komunikacji różnych środowisk zaangażowanych w projekt.

Największe zaskoczenie:

Zainteresowanie projektem ważnych instytucji kultury Warszawy takich jak: Kuratorium Oświaty, Muzeum Narodowe, Narodowa Galeria Sztuki - Zachęta, Atelier Foksal, Niewidzialna Wystawa. Rekordowa ilość gości, która odwiedziła klasowe projekty podczas uroczystej gali Ogrodów Nauki i Sztuki i festynu rodzinnego.

Największe problemy:

Problem stanowiła praca szkoły w systemie dwuzmianowym. Bardzo często brakowało miejsca na przeprowadzenie dodatkowych zajęć potrzebnych do realizacji projektu oraz na przechowywanie niezbędnych materiałów powstałych w trakcie jego trwania.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Umożliwiono uczniom dostęp do nowoczesnych narzędzi edukacyjnych wzbogacających metody pozyskiwania i przetwarzania informacji, niezbędnych do realizacji klasowych projektów. Strona internetowa prezentująca przebieg prac nad projektami. Dzielono się z innymi klasami zdobytą wiedzą poprzez wzajemne zapraszanie się na przygotowane prezentacje multimedialne. Wykorzystanie aparatów cyfrowych, kamer podczas wycieczek, spotkań z ciekawymi gośćmi itp.

Formy informacji i promocji:

Strona internetowa szkoły. Materiały informacyjno-reklamowe w formie zaproszenia wysłane m.in. do: Ministra Edukacji, Urzędu Marszałkowskiego, Sejmiku Województwa Mazowieckiego, Kancelarii Prezydenta Warszawy, Kuratorium Oświaty, Biura Edukacji, instytucji kultury i innych instytucji współpracujących ze szkołą. Prezentowanie efektów pracy nad projektami podczas gali Ogrody Nauki i Sztuki i festynu rodzinnego. Publikacje w prasie lokalnej.

Zdjęcia: Teresa Cieślik, Alicja Pikulska

Partnerzy:

Muzeum Rzeźby Królikarnia - organizacja warsztatów, np. „Gładkie i chropowate"
Atelier Foksal - organizacja warsztatów.
Dom Kultury Włochy - pomoc przy nagraniu teledysku ,, We Are The World".
Narodowa Galeria Sztuki Zachęta - organizacja warsztatów, np. „Dzieci do parlamentu"
Niewidzialna Wystawa - udostępnianie części „Niewidzialnej wystawy".

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 96
im. Ireny Kosmowskiej

Adres, dzielnica:

ul. Sarabandy, Ursynów

NAZWA PROJEKTU:

MALARSTWO ODCZAROWANE

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Projekt przeprowadzony w terminie 1.03.-23.06.2017. Nadrzędnym celem było zainteresowanie uczniów malarstwem i sztuką, nabycie przez nich wiedzy z tego zakresu oraz zainteresowanie szkolnej społeczności tą dziedziną sztuki. Adresatem projektu była społeczność szkolna, w rezultacie również lokalna. Pierwszym etapem było przeprowadzenie na sześciu godzinach języka polskiego cyklu zajęć o malarstwie na podstawie samodzielnie skonstruowanych scenariuszy. Tematyka lekcji: 1. Od starożytnych fresków do abstrakcji - historia malarstwa. 2. W galerii malarstwa. (poznawanie różnych rodzajów malarstwa). 3. Redagujemy opis obrazu. 4,5. Obraz na cztery ręce (malowanie obrazu inspirowanego literaturą). 6. Artysta i jego dzieło. Lekcje były prowadzone metodami warsztatowymi. Dzieci wykonywały obraz „na cztery ręce". Dwoje z uczniów z każdej grupy otrzymało obraz zainspirowany tekstem literackim, którego nie mogli pokazać oraz tekst, który czytali pozostałym członkom grupy. Zespół miał za zadanie na jego podstawie namalować na dużym arkuszu papieru swój własny obraz, a następnie porównywał rezultaty pracy. Pomiędzy zajęciami uczniowie mieli przydzielone różnorodne zadania dodatkowe, np. przygotowanie ciekawostek na temat znanych obrazów, prezentacji, obejrzenie wskazanych przez nauczyciela filmów. Drugi etap to dokonanie przez uczniów wyboru postaci z obrazów, do których są podobni. Po zgłoszeniu i omówieniu pomysłów uczestniczyli w sesji zdjęciowej, podczas której wcielali się w postacie z obrazów. Kolejnym etapem była obróbka i druk zdjęć oraz wykonanie przez uczniów wystawy „Żywych obrazów", na której zostały zestawione reprodukcje oryginalnych obrazów ze stworzonymi przez uczniów. Wystawa była eksponowana na korytarzu oraz zaprezentowana podczas szkolnego festynu.

Autor:

Anna Kantorczyk - nauczyciel kontraktowy z 6-letnim stażem pracy, polonistka, wychowawca klasy, opiekun samorządu szkolnego i koła teatralnego. Realizuje kameralne przedstawienia, projekty, skierowane do szkolnej społeczności. Przez różne akcje propaguje czytelnictwo, m.in. wydaje co roku książkę z opowiadaniami uczniów.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zaczęło się od propozycji wycieczki do Muzeum Narodowego na wystawę malarstwa, która spotkała się ze stanowczym „nie" i opinią „nudy". Jednocześnie nauczycielka obserwowała wśród wychowanków ogromne zainteresowanie mediami społeczno-

Zdjęcia: Anna Kowalska

ściowymi i zamiłowanie do robienia sobie zdjęć, w tym selfie. Tak zrodził się pomysł projektu, który zainteresowałby dzieci malarstwem.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Uczniowie nabyli wiele umiejętności, m.in. redagowania opisu obrazu, przekładu intersemiotycznego (słowa na obraz i obrazu na słowo), samodzielnego i terminowego nabywania wiedzy, przygotowywania się do konkretnych zadań, współpracy w grupie. Wystawa „Żywych obrazów" cieszyła się ogromnym zainteresowaniem. Jej prezentacji dokonano na szkolnym pikniku dla społeczności szkolnej i lokalnej. Była to jedna z najciekawszych atrakcji czerwcowego festynu. Uczniowie - uczestnicy projektu - towarzysząc ekspozycji, opowiadali zainteresowanym widzom o zgromadzonych obrazach i o samym projekcie. Edukując innych w zakresie malarstwa, utrwalali również swoja wiedzę.

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejsze były dni przed sesją. Uczniowie musieli wybrać postacie z obrazów, w które chcieliby się wcielić. Były to godziny konsultacji, omawiania szczegółów, wybierania odpowiednich dodatków. Długa i ciężka była również sama sesja. Przygotowanie dzieci do zdjęć, pozowanie, ustawianie okazało się nie lada wyczynem.

Największa korzyść:

Uczniowie przeżyli nietuzinkowe spotkanie ze sztuką. Oryginalna koncepcja projektu oparta na synestezji różnych umiejętności i doświadczeń, dała wymierne rezultaty, wyposażyła uczniów w nową wiedzę i umiejętności. Ekspozycja otrzymała zaproszenie burmistrza do Urzędu Dzielnicy Ursynów, gdzie była prezentowana w dniach 3-17 lipca 2017 r.

Największe zaskoczenie:

Spontanicznie zgłaszane zainteresowanie i gotowość do dalszego zajmowania się sztuką w przyszłym roku. Pytanie o to, co będzie na lekcjach, jest sygnałem, że uczniowie są zainteresowani tematem. Dzieci same przynoszą albumy i proponują, które obrazy można wykorzystać i w których będą mogli wystąpić.

Największe problemy:

Ze względu na planowany niewielki zasięg projektu, ograniczone środki finansowe. Ponieważ projekt wzbudził ogromne zainteresowanie nie tylko społeczności szkolnej, pojawił się pomysł rozszerzenia w kolejnym roku działań w tym zakresie. A aplikacja projektu do Warszawskiej Nagrody Edukacji Kulturalnej być może przyczyni się do pełniejszej realizacji tych planów.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Fotografia cyfrowa i komputerowa obróbka zdjęć, której produkt można zobaczyć m.in. na - https://padlet.com/ania_kantorczyk/kxza0jj4am6z

Formy informacji i promocji:

Ulotki, przygotowane przez uczniów, portal społecznościowy: https://www.facebook.com/Sp96Warszawa/posts/613202335723515, strona internetowa szkoły: https://sp96warszawa.edupage.org/, „poczta pantoflowa" - osoby obecne na Facebooku udostępniały sobie nawzajem zdjęcia. Do akcji włączyli się radni Ursynowa, Forum Ursynowskich Rad Rodziców.

Partnerzy:

Firma „Piękna Pamiątka" - Pani Anna Kowalska, właścicielka firmy „Piękna Pamiątka" wykonała uczniom - uczestnikom projektu sesję zdjęciową, wykonała obróbkę zdjęć oraz zadbała o ich wydrukowanie.

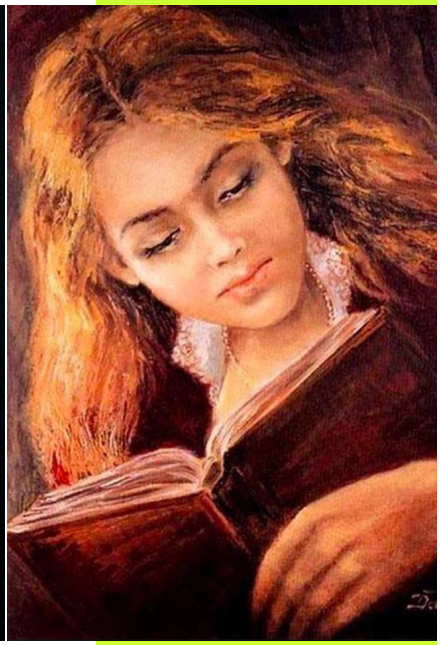

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 100
im. płk. Francesco Nullo

Adres, dzielnica: ul. Taneczna, Ursynów

NAZWA PROJEKTU: **SETKA FESTIWAL 2017**

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

„Setka Festiwal 2017" to konkurs filmowy, literacki i plastyczny, prowadzony od listopada 2016 do kwietnia 2017, zachęcający uczniów do twórczości własnej i realizacji projektów zespołowych związanych z Rokiem Rzeki Wisły. W konkursie wzięło udział 113 uczniów z 12 ursynowskich szkół podstawowych i 4 gimnazjów. Cele projektu to m.in.: poznanie fauny i flory Wisły oraz zagadnień związanych z ochroną przyrody wiślanej, oddanie hołdu pokoleniom Polaków, którzy dzięki Wiśle budowali tożsamość i potęgę państwa polskiego, rozwijanie wiedzy o sztuce filmowej, wyrażanie własnych przeżyć za pomocą literackich, filmowych i plastycznych środków wyrazu, kształcenie gustu artystycznego i wrażliwości uczniów na piękno przyrody, rozwijanie kreatywności, talentów i zainteresowań oraz posługiwania się technikami multimedialnymi. Konkurs składał się z trzech części. Pierwszą był konkurs na film o Wiśle, do wyboru: dokument historyczny, przyrodniczo-ekologiczny, film poetycki z wykorzystaniem utworów o Wiśle, film promujący turystykę, felieton filmowy lub wywiad, dopuszczano też mieszanie konwencji. Zespoły klasowe lub pojedynczy uczniowie mogli zgłosić 5 minutowy film z czołówką, ścieżką dźwiękową, muzyką i napisami końcowymi. Można było też wykorzystać elementy animacji. Druga część projektu to konkurs na tomik wierszy o Wiśle, autorami mogli być pojedynczy uczniowie lub zespoły 3-5 osób, a tomik musiał zawierać co najmniej 5 autorskich wierszy o Wiśle. Trzecią częścią był konkurs plastyczny „Na prawo most, na lewo most, a dołem Wisła płynie", który stawiał przed uczestnikami zadanie przedstawienia nadwiślańskiego pejzażu z elementami flory, fauny lub architektury w połączeniu z aktywnościami ludzi (np. flisy, wycieczki, spacery, aktywność sportowa, plażowanie, romantyczny spacer, obrzędy). Oceniając prace, komisja konkursowa, oprócz spełnienie określonych w regulaminie wymogów, brała pod uwagę pomysł i staranność wykonania oraz wkład pracy, zgodność z tematem, oryginalność, poziom artystyczny. Gala „Setka Festiwal 2017" odbyła się 19 kwietnia w pięknej oprawie plastycznej z udziałem patronów i sponsorów oraz uczniów i rodziców. Nagrodzono 12 uczniów, przyznając I, II i III miejsca oraz wręczono cenne nagrody. Laureaci I miejsc zaprezentowali publiczności swoje prace oraz otrzymali dodatkowo statuetki Oskarów.

Autor: **Elżbieta Turows**ka - polonistka, nauczyciel mianowany, od 4 lat w SP100;
Halina Chaber - nauczyciel historii i etyki z 35-letnim stażem pracy w SP100, nauczyciel dyplomowany.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Podobny, udany projekty „Setka Festiwal 2016" został zrealizowany rok wcześniej z okazji 100 rocznicy śmierci J. Brzechwy. W związku z ustanowieniem przez Sejm RP roku 2017 Rokiem Rzeki Wisły, szkoła uczyniła Wisłę tematem festiwalu. W celu uzyskania funduszy na nagrody, nawiązano współpracę z Samorządem Ursynowa, projekt został też zgłoszony w WFOŚiGW w konkursie promującym wiedzę o środowisku i ekologii. Uzyskanie dotacji w wysokości 13 153 zł nadało projektowi prestiżu i pozwoliło zapewnić laureatom atrakcyjne nagrody.

Zdjęcia: Halina Chaber

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Konkurs umożliwił uczniom im zaprezentowanie talentów w zakresie sztuki filmowej, twórczości poetyckiej i plastycznej. Zgłoszone prace prezentowały wysoki poziom artystyczny i estetyczny. Ponadto, tworząc prace własne, uczniowie musieli wykazać się znajomością fauny i flory rzeki Wisły i jej okolic, ochrony przyrody wiślanej, tradycji i historii związanych z Wisłą, szczególnie jako historycznym szlakiem kulturowym, umiejętnością promocji turystyki wiślanej, świadomym posługiwaniem się pojęciami filmowymi, w tym gatunkami filmowymi. Nabyli umiejętności niezbędne do tworzenia filmu jako wypowiedzi artystycznej, ale też jako konstrukcji prawidłowej pod względem technicznym, a także umiejętność wyrażania własnych przeżyć i emocji za pomocą literackich, filmowych i plastycznych środków wyrazu. Wykazali się kreatywnością, inspiracją twórczą, gustem artystycznym, wrażliwością na piękno przyrody i bogactwem własnych zainteresowań oraz aktywną postawą społeczną i umiejętnością pracy w grupie, w tym realizacją zespołowych projektów.

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejszym zadaniem dla organizatorów było wnikliwe zapoznanie się z pracami uczniów i ich ocena. Na konkurs wpłynęło: 27 filmów, 21 tomików (w każdym od 5 do 20 wierszy), 63 prace plastyczne. Poziom prac był wysoki, szczególnie prac plastycznych i poetyckich. Uczniom najwięcej trudności sprawiło nakręcenie prawidłowo skonstruowanego i ciekawego filmu oraz posługiwanie się techniką i technologią filmową.

Największa korzyść:

Najcenniejsze było rozwijanie twórczości własnej uczniów, pogłębienie ich wiedzy o filmie oraz Wiśle. Dla dzieci ważne były cenne nagrody, otrzymane dzięki dotacji WFOŚiGW w Warszawie, a dla szkoły promocja w środowisku lokalnym, nawiązanie współpracy z Warszawską Szkołą Filmową, co umożliwiło uatrakcyjnienie zajęć z edukacji filmowej. Nie bez znaczenia była też dobra zabawa z elementami humoru dla uczniów i zaproszonych gości np. poprzez wręczenie statuetek Oskarów za najlepsze filmy.

Największe zaskoczenie:

Skala zainteresowania wśród ursynowskich uczniów i nauczycieli, duża liczba projektów zespołowych, szczególnie w zakresie pracy nad filmami, to, że objawiły się wśród uczniów prawdziwe talenty i że temat o Wiśle był dla młodzieży tak bardzo inspirujący.

Największe problemy:

Zawsze trudnym zadaniem dla organizatorów jest zapewnienie finansowania dla konkursu, aby oprawa i nagrody były dla uczestników atrakcyjne. Udało się to dzięki połączeniu tematyki przyrodniczo-ekologicznej z działaniami artystycznymi i wygranej w konkursie ogłoszonym przez WFOŚiGW.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Komunikacja przez Internet w sprawach organizacyjnych, wykorzystanie Internetu jako źródła informacji dla uczniów, promowanie konkursu na stronie SP100, wykorzystanie kamery, aparatu cyfrowego i smartfonów oraz programów do obróbki zdjęć lub nagrania podkładu muzycznego, stworzenia za pomocą programu edytorskiego katalogu prac plastycznych i tomików wierszy.

Formy informacji i promocji:

Wydanie katalogu z pracami plastycznymi i wierszami uczniów, który otrzymali nauczyciele opiekunowie uczniów, nagrodzeni i wyróżnieni uczniowie oraz zaproszeni goście; informacja na stronach www.sp100.edu.pl i www.ursynow.pl; w prasie lokalnej; wystawa prac plastycznych i tomików wierszy na terenie szkoły, prezentacja nagrodzonych prac filmowych w czasie Gali „Setka Festiwal 2017".

Partnerzy:

Burmistrz Dzielnicy Ursynów m.st. Warszawy jako przedstawiciel samorządu przedstawił Projekt w konkursie „Edukacja ekologiczna z artystyczną aktywnością" Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, dzięki czemu konkurs otrzymał dotację na nagrody.
Przewodnicząca Rady Dzielnicy Ursynów m. st. Warszawy - podjęcie uchwały o przyznanie dotacji na konkurs, objęcie konkursu honorowym patronatem, udział w gali i wręczenie nagród laureatom.
Prezes Zarządu WFOŚiGW w Warszawie - objęcie Konkursu „Setka Festiwal 2017" honorowym patronatem, udział w gali i wręczenie nagród laureatom.
Rada Rodziców SP100 - pomoc w organizacji gali konkursowej, sfinansowanie nagród dla uczniów wyróżnionych w konkursie.
Warszawska Szkoła Filmowa - zorganizowanie warsztatów filmowych dla uczniów SP100, którzy zgłosili się do konkursu „Setka Festiwal 2017", sfinansowanie nagród książkowych dla uczniów, udział w gali konkursowej i wręczenie nagród wyróżnionym w konkursie uczniom.

Nazwa szkoły	**SZKOŁA PODSTAWOWA NR 103 im. Bohaterów Warszawy 1939-1945**
Adres, dzielnica:	ul. Jeziorna, Mokotów
NAZWA PROJEKTU:	**RADIO SP103 NA FALACH 87,8 FM**
Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...	Projekt był realizowany w dniach 10-19 czerwca 2017, głównie w pomieszczeniu szkolnego radiowęzła. Ma o zasięg lokalny (radiostacja słyszana jest na całej Sadybie i w części Wilanowa i Mokotowa), realizowany był po raz drugi (w planie jest kontynuacja działań w przyszłym roku szkolnym), a skierowany jest głównie do rodziców uczniów, ale także wszystkich mieszkańców okolicy szkoły. Realizowany jest przez zespół nauczycieli i uczniów przy pomocy części rodziców. Zespół odpowiedzialny za szkolną rozgłośnię radiową opracował ramówkę i zapraszał gości, nagrywał audycje i przeprowadzał wywiady. Pierwszy dzień poświęcony był relacji ze szkolnego festynu. Pozostałe tegoroczne audycje dotyczyły ekologii, edukacji, książek i gór. Przeprowadzone zostały wywiady m.in. z przedstawicielami organizacji WWF, Miasto Jest Nasze i Warszawski Alarm Smogowy. Dotyczyły tego, jakie zmiany powinny być wprowadzone w naszym mieście, aby było w nim czyściej, zdrowiej i przyjaźniej dla mieszkańców oraz tego, co mogą zrobić uczniowie szkoły podstawowej, żeby promować ekologię. Wywiady przeprowadzono też z panią Ivette Żółtowską-Darską, autorką książek dla dzieci o słynnych piłkarzach, panią Jolantą Kopacz, koordynatorką akcji Rowerowy Maj oraz z himalaistką Agnieszką Jędrzejczyk. Przygotowano audycje o ulubionych książkach dzieci (na antenie czytane były ich fragmenty), o słynnych polskich himalaistach, a także o szkolnych projektach i kołach zainteresowań (np. Szkolny wolontariat, Global Partners Junior, Global Scholars). W szkolnej rozgłośni gościł pan Artur Wolski, który odpowiedział na pytania uczniów dotyczące pracy dziennikarza radiowego i przeprowadził warsztaty radiowe z grupą uczniów zaangażowanych w projekt.
Autor:	**Danuta Kozakiewicz** - dyrektor Szkoły Podstawowej nr 103 w Warszawie z wieloletnim doświadczeniem w zarządzaniu i nadzorowaniu realizacji projektów, także z zakresu edukacji kulturalnej.
OPIS PROJEKTU	
Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?	Projekt zaczął się od pomysłu pana Krzysztofa Karpińskiego, rodzica dwójki uczniów. To on zaproponował realizację projektu, pomógł w zdobyciu pozwoleń i częstotliwości rozgłośni radiowej, a także w zainstalowaniu odpowiedniego sprzętu. Następnie pani dyrektor powołała zespół nauczycieli odpowiedzialnych za realizację przedsięwzięcia, a oni stworzyli zespół uczniów, zainteresowanych udziałem w projekcie.
Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:	Jako rezultat projektu powstał cykl audycji radiowych, które mogli usłyszeć mieszkańcy Sadyby i okolic. Uczniowie biorący w nim udział mogli wcielić się w rolę nie tylko radiowców, ale też koordynatorów projektu. Nauczyli się, jak przeprowadzać wywiady, jak robić research o zaproszonych gościach, jak przeprowadzać z nimi rozmowy telefoniczne lub jak napisać maile z zaproszeniem do audycji. Podczas warsztatów radiowych uczyli się m.in. emisji głosu. Nauczyciele odpowiedzialni za projekt nauczyli się obsługi konsoli radiowej oraz obsługi programów do obróbki plików audio.
Co było najtrudniejsze?	Najtrudniejsze było skoordynowanie i podział wszystkich zadań oraz ustalenie ramówki. Największe wyzwanie stanowiły audycje na żywo, podczas których mogły pojawić się niespodziewane trudności. Dużym wyzwaniem było zdobycie sprzętu (konsola radiowa, profesjonalne mikrofony do nagrywania audycji, antena na dach), ale w tym pomogli rodzice, pracujący w radiu i telewizji.
Największa korzyść:	Wielkie zaangażowanie uczniów w projekt i konkretne umiejętności, jakie nabyli podczas jego realizacji. Wielką korzyścią było też to, że nad projektem pracowali wspólnie uczniowie, rodzice i nauczyciele.
Największe zaskoczenie:	Największym zaskoczeniem było to, ile radości i satysfakcji może sprawić realizacja takiego projektu, a także to, ile pomysłów mają uczniowie i jak chętnie brali udział w przygotowywaniu audycji, czy nagrywaniu wywiadów. Wielkim zaskoczeniem dla nich było też to, że żaden z zaproszonych gości nie odmówił udziału w audycjach i że wszyscy goście bardzo pozytywnie wypowiadali się o ich pracy i zaangażowaniu.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Podczas realizacji projektu korzystano z konsoli radiowej, laptopa, mikrofonów, głośników oraz smartfonów i dyktafonów do nagrywania audycji. Używane były programy do obróbki dźwięku (audacity, music maker), programu Spotify i strony YouTube

do wyszukiwania muzyki i piosenek. Korzystano z różnych stron internetowych podczas przygotowywania audycji i wywiadów.

Informacje na temat audycji pojawiały się na stronie internetowej szkoły, na fanpage'u szkoły na Facebooku, na plakatach rozwieszonych na terenie szkoły i w najbliższej okolicy. Szkolne radio promowała też pobliska restauracja Nabo i rodzice uczniów.

BCast Sp. z o.o. - udostępnienie sprzętu i zdobycie częstotliwości i pozwoleń.

Formy informacji i promocji:

Partnerzy:

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 109
im. Batalionów Chłopskich

Nazwa szkoły

ul. Przygodna, Wawer

Adres, dzielnica:

NAZWA PROJEKTU:

MALI POSZUKIWACZE

Projekt, realizowany w ramach programu inicjatyw związanych z rozwojem zainteresowań i talentów, ma za zadanie aktywować kreatywność uczniów w zakresie poszukiwania wiedzy o otaczającym świecie oraz twórczości plastycznej. Dziecko tworzy swoją wyobraźnię na temat nauki, rozwoju myśli technicznej. Uczy się samodzielnie poszukiwać wiedzy i wykorzystać ją w praktyce. Nauczyciel, korzystając z zasobów edukacyjnych Centrum Nauki Kopernik, przeprowadził cykl lekcji wypełnionych pokazami eksperymentów naukowych. Uczniowie aktywnie uczestniczyli w zajęciach dokonując własnych odkryć, rozwinęli swoją wiedzę podczas lekcji w Muzeum Techniki, gdzie zetknęli się z oryginalnymi zabytkami techniki i kultury materialnej, oraz na spotkaniach edukacyjnych w Centrum Nauki Kopernik. Zostały przeprowadzone warsztaty z robotyki, na których dzieci samodzielnie konstruowały modele z klocków Lego Mindstorms, ucząc się zasad fizyki i kreatywnego budowania przestrzennego. To świetny sposób na rozwijanie kreatywności i samodzielnego myślenia opartego na wiedzy oraz metodzie prób i błędów. Dzieci mogły rozbudzać fascynację światem, same weszły w role odkrywców. Dzięki połączeniu nowoczesnych technologii ze sztuką oraz angażowaniu uczniów w aktywne kształtowanie własnych zainteresowań, każdy mógł odkryć coś dla siebie samego. Celem projektu jest zrozumienie przez dzieci praw nauki, budzenie kreatywności poprzez doświadczanie, przekonanie się, że potrafią myśleć nieszablonowo. Uczestnicy projektu ćwiczyli cierpliwość, determinację, gotowość podejmowania wyzwań, a także zaprezentowali swoje umiejętności plastyczne w konkursie "Mój przyjaciel Robot", konstruując z materiałów recyklingowych roboty przestrzenne. Niektóre wybrały aktywność plastyczną. Powstała wystawa ponad 160 niepowtarzalnych, niebanalnych prac.

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Kinga Jarosz - Szkolny Koordynator Edukacji Kulturalnej od 9 lat. Aktywnie realizuje założenia edukacji kulturalnej w placówce, w 2016 roku otrzymała wyróżnienie „Nauczycielka Pierwsza klasa". Napisała program profilaktyczny „Bezpieczna i przyjazna szkoła", który uzyskał certyfikat Ministerstwa Edukacji.

Autor:

Punktem wyjścia był cykl zajęć kreatywnych, wypełnionych eksperymentami naukowymi i działaniami manualnymi, które pozwoliły dzieciom na wykazanie się pomysłowością. Ogromne zainteresowanie dzieci było przyczyną rozszerzenia działań o wizyty w Centrum Nauki Kopernik oraz Muzeum Techniki, a także przeprowadzenia w „Konstruktorze" cyklicznych zajęć z robotyki i budowania przestrzennego z klocków Lego Minsters.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zdjęcie: Kinga Jarosz

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników: Uczniowie rozwinęli kreatywność, zwiększyli kompetencje w zakresie zasad działania przedmiotów codziennego użytku, i pracy w grupach, a także zdolności manualne poprzez udział w warsztatach; poznali zabytki techniki i kultury materialnej, nabyli lub zwiększyli umiejętności społeczne oraz kompetencje myślenia nieszablonowego. Udział w projekcie spowodował podniesienie samooceny uczestników, przezwyciężenie bariery lęku przed publiczną prezentacją, sprzyjała budowaniu wiary we własne siły, motywował do samodzielnego poszukiwania wiedzy, umożliwił rozpoznawanie swoich mocnych i słabych stron. Poprawił także współpracę społeczności lokalnej.

Co było najtrudniejsze? Najtrudniejsze było dobranie odpowiednich treści oraz eksperymentów na tyle bezpiecznych, aby dziecko mogło je samodzielnie przeprowadzić.

Największa korzyść: Największą radość sprawiły realizatorom słowa uznania ze strony rodziców, że zajęcia są niezwykle ciekawe. Uśmiech dzieci realizujących projekt był bezcenny. Prace plastyczno - techniczne prezentowane na wystawie zdobyły uznanie odwiedzających osób.

Największe zaskoczenie: Wielkie zaangażowanie ze strony uczestników i rodziców, entuzjazm dzieci przeszedł wszelkie oczekiwania, z zapałem tworzyły plakaty do wystawy „Wynalazki i Kosmos", potem powstawały piękne modele robotów z materiałów ekologicznych, ponad 160 prac.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: https://drive.google.com/drive/folders/0B5I4Jm-hkIi2elJ3dmZ2SkVLRVk
https://drive.google.com/folderview?id=0B5I4Jm-hkIi2QmlFdnlFSDhrZUE
https://drive.google.com/drive/folders/0B5I4Jm-hkIi2MzNqVXdrbnY3aTQ

Formy informacji i promocji: Ulotki informacyjne rozdane na Pikniku Szkolnym, plakaty promujące wystawę plastyczną, artykuły na stronie internetowej szkoły oraz oswiata.wawer.warszawa.pl; pokaz twórczości dzieci, pokaz tańca oraz zajęć robotyki na apelu, publikacja na stronie internetowej dzielnicy i szkoły; powiadomienie Szkolnych Koordynatorów Edukacji Kulturalnej o konkursie plastyczno-technicznym „Mój Przyjaciel Robot".

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 120 Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI im. Pułków Piechoty „Dzieci Warszawy"

Adres, dzielnica: ul. Międzyborska, Praga Południe

NAZWA PROJEKTU:

DZIECI DZIECIOM

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Realizacja projektu, skierowanego do społeczności lokalnej, obejmowała okres od października 2016 roku do czerwca 2017 i przebiegała w szkole. Adresowane do uczniów zajęcia, próby i warsztaty odbywały się cyklicznie 2 razy w tygodniu. Projekt był realizowany przy pomocy profesjonalnych muzyków, aktorów, montażystów, operatorów kamer, którzy prowadzili dla uczestników warsztaty aktorskie, filmowe, montażowe i lekcje gry na instrumentach. Działania prowadziły do wydarzenia finałowego, tj. musicalu, przygotowanego przez uczestników, połączonego z inicjatywą charytatywną - zbiórką środków na pomoc w leczeniu uczennicy SP nr 120. Całość została zarejestrowana w formie audio/video. Uczniowie przedstawili spektakl muzyczno-teatralny, który powstał z ich udziałem w trakcie realizacji projektu. Cały proces twórczy wpłynął na relacje pomiędzy dziećmi i jeszcze bardziej wzmocnił doskonale już funkcjonującą współpracę grona pedagogicznego z rodzicami.

Autor: **Justyna Lewicka-Szczęsna** - nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej; ukończyła Warszawską Szkołę Filmową na kierunku Studium technik autorskich.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło? Zaczęło się od rozpisania całego projektu krok po kroku oraz od przeprowadzenia wewnątrzszkolnych przesłuchań. Po wybraniu dzieci oraz przypisaniu ich do wyzna-

Zdjęcia: Archiwum szkoły

czonych grup tematycznych (na podstawie oceny ich predyspozycji przez organizatorów projektu) ruszyła z realizacja zajęć edukacyjnych.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Przez 8 miesięcy dzieci rozwinęły swoje zainteresowania i niezbędne do ich realizacji umiejętności, m.in. gry na instrumentach, pracy z kamerą oraz montażu obrazu i dźwięku czy gry aktorskiej. Odnalazły w nowe pasje, które dzięki projektowi miały okazję poznać i rozwinąć. Poszerzając swoje horyzonty, zdobyły nową wiedzę na temat wybranej dziedziny. Przełamywanie nieśmiałości związane z wystąpieniami publicznymi, które często jest poważną barierą tak dla dzieci, jak i dorosłych, to chyba największy sukces całego procesu.

Co było najtrudniejsze?

Na początku najtrudniejsze było przełamanie bariery skrępowania przed wystąpieniami publicznymi u sporej grupy uczestników oraz początkowe etapy nauki gry na instrumentach i montażu filmów dla osób, które wcześniej nie miały do czynienia z tymi dziedzinami. Jednak regularna i sumienna praca przynosiła efekty podjętych działań.

Największa korzyść:

W trakcie realizacji projektu uczestnicy otrzymali dużą dawkę edukacji psychologicznej związanej z empatią, pomocą bliźniemu, życzliwością; nauczyli się czym jest prawdziwa, bezinteresowna pomoc, czym charakteryzują się inicjatywy charytatywne oraz doświadczyli, że niepełnosprawność nie jest barierą, której nie można pokonać w jakimkolwiek aspekcie życia.

Największe zaskoczenie:

Zainteresowanie projektem wśród społeczności szkolnej - liczba chętnych do udziału w projekcie przerosła najśmielsze oczekiwania, gdyby mieli w nim uczestniczyć wszyscy chętni, trzeba byłoby stworzyć przynajmniej 2 osobno działające grupy.

Największe problemy:

Problem stanowiło wybranie z tak dużej grupy chętnych określonej liczby dzieci. Niestety ilość miejsc była ograniczona.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Do realizacji treści programowych użyte zostały projektory, tablice multimedialne, komputery, odtwarzacze CD, tablety, a także system nagłośnieniowy.

Formy informacji i promocji:

Wszelkie informacje związane z projektem przekazywane były głównie za pomocą gazetki szkolnej oraz poprzez samorząd uczniowski.

Partnerzy:

Placówki, w których grany był Spektakl „Jaś i Małgosia": PROM Kultury Saska Kępa, Przedszkole z Oddziałami Integracyjnymi nr 291, Przedszkole nr 73 „Bajeczka", Przedszkole nr 250 „Akwarelka", XLVII Liceum Ogólnokształcące im. Stanisława Wyspiańskiego.

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 138 Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI im. Józefa Horsta

Nazwa szkoły

ul. Mieczysława Pożaryskiego, Wawer

Adres, dzielnica:

JUBILEUSZ 60-LECIA SP138

NAZWA PROJEKTU:

Projekt realizowany był od września 2016 roku do 31 marca 2017. Jego finałem był uroczysty jubileusz z udziałem absolwentów, dawnych pracowników, władz dzielnicy, przedstawicieli społeczności szkolnej. W realizację zaangażowali się prawie wszyscy nauczyciele i pracownicy, kilkadziesiąt uczniów i uczennic. W ramach projektu wydano monografię szkoły, zdigitalizowano archiwum fotograficzne, urządzono wiele wystaw i konkursów. Uczniowie przygotowali program artystyczny - pokaz filmu i koncert piosenek z sześciu dekad. Program ten zaprezentowano kilkukrotnie- na jubileuszu, dla uczniów i w sąsiednim ośrodku rehabilitacyjnym „Helenów". Koncert udał się znakomicie, porwał widownię i stanowił niezapomniane przeżycie dla uczestników. Adresatem była społeczność szkolna i lokalna, a także osoby związane ze szkołą

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Zdjęcia: Emilia Leska-Łysiak

w przeszłości. W realizację przedstawienia włączyli się rodzice, organizując kostiumy, rekwizyty, uczestnicząc w próbach i samym pokazie jako obsługa techniczna. Wsparcie choreograficzne zapewnili instruktorzy z Wawerskiego Centrum Kultury. Program zrealizowano ze środków własnych z udziałem Urzędu Dzielnicy. Jubileusz patronatem objął Mazowiecki Kurator Oświaty i Zarząd Dzielnicy.

Autorzy: **Joanna Wichowska** - dyrektor szkoły, nauczyciel bibliotekarz, zaangażowana w realizację WPEK. Współtwórczyni kilku projektów organizowanych z Ewą Andrearczyk z Wawerskiego Centrum Kultury. Dziennikarka, prowadziła kilka blogów towarzyszących projektom. **Żaneta Rajtak** -polonistka, opiekunka koła teatralnego, autorka scenariuszy. Absolwentka wielu szkoleń dotyczących edukacji teatralnej, dramy itp.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło? Początkiem było spisanie marzeń wokół jubileuszu i stworzenie na ich podstawie planu działania. Skala działań wydawała się ogromna i jej uszczegółowienie przyniosło obraz wielu płaszczyzn, na których będziemy organizować kolejne przedsięwzięcia.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników: Stworzenie występu scenicznego: umiejętności wokalne (śpiew solowy i zespołowy), rozwój wrażliwości muzycznej, śmiała ekspresja sceniczna, wykonywanie kostiumów, większa plastyka ruchów, wykonywanie prezentacji multimedialnych, układanie choreografii, dobieranie strojów i rekwizytów oraz dekoracji do treści i okresu historycznego, zwiększenie umiejętności aktorskich, współpracy z dorosłymi i rówieśnikami, pokonywania tremy przed wystąpieniami publicznymi, wyboru treści artystycznych i form wyrazu do celu nadrzędnego - dobór repertuaru do idei koncertu.

Co było najtrudniejsze? Dla nauczycieli: praca z dużą grupą - różne roczniki dzieci w kontekście wychowawczym - wybór solistów, docenienie talentów i zaangażowania wszystkich uczestników (grupa dzieci z orzeczeniem o p.k.s.), motywowanie do wytrwałości, utrzymywanie motywacji w długim czasie. Dla dzieci: pogodzenie prób z innymi obowiązkami szkolnymi, trema związana z występem przed poważnym audytorium.

Największa korzyść: Sukces programu - emocjonalne reakcje publiczności,entuzjazm widowni, liczne dowody uznania po koncercie. Doznanie radości i satysfakcji ze wspólnego występu artystycznego. Promocja szkoły, wzmocnienie morale nauczycieli, docenienie w środowisku. Materialne wartości dodane: monografia, tablice pamiątkowe, wystawy, zdigitalizowane archiwum.

Największe zaskoczenie: Poziom artystyczny występu dzieci podczas jubileuszu, żywiołowa reakcja i wzruszenie publiczności;spontaniczne wystąpienia gości z gratulacjami.

Największe problemy: Trudności wychowawcze w okresie przygotowań, wycofywanie się i chwiejność decyzji dzieci, problemy techniczne w czasie występu - niezgranie multimediów.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Wykorzystano zasoby archiwalne szkoły - zdjęcia zeskanowano, ułożono tablice wydrukowane w dużym formacie z tekstem opracowanym przez historyka, wykorzystano je także do publikacji monografii; wszystkie prace edytorskie i plastyczne wykonywano komputerowo wykorzystano utwory i zdjęcia z serwisu NINa oraz Youtube. Uczniowie i nauczyciele przygotowywali filmy i prezentacje multimedialne w dostępnych w szkole programach i korzystając z opensource.

Formy informacji i promocji: Strona internetowa szkoły, FB szkoły, plakaty, ulotki, prasa lokalna; ogłoszenia w szkole podczas zebrań, spotkań; dziennik elektroniczny Librus.

Partnerzy: Wawerskie Centrum Kultury - udział instruktorów w przygotowaniu ruchu scenicznego- próby z kołem teatralnym.

Zdjęcia: Emilia Leska-Łysiak

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 158
im. Jana Kilińskiego

Nazwa szkoły

ul. Ciasna, Śródmieście

Adres, dzielnica:

GRA MIEJSKA „ŚLADAMI JANA KILIŃSKIEGO”

NAZWA PROJEKTU:

Projekt realizowany jest cyklicznie od 3 lat w czerwcu, w ramach obchodów Święta Szkoły. W 2015r. brały w niej udział klasy IV-VI z nauczycielami, w 2016r. do wspólnego święta włączyły się klasy III, zaś w 2017r. w grze miejskiej uczestniczyły wszystkie klasy I-VI i większość nauczycieli, od początku czynny udział bierze w niej pielęgniarka, pani Janina Bulicz. Adresatem projektu jest cała społeczność szkolna, a realizatorami - Małgorzata Słonawska, Lucyna Zająkała, nauczyciele SP nr 158. Gra organizowana jest na Starym i Nowym Mieście, jej interdyscyplinarna tematyka nawiązuje nie tylko do biografii i działalności patriotycznej patrona szkoły. Łączy ona wiadomości historyczne związane z insurekcją warszawską i powstaniem kościuszkowskim ze znajomością posługiwania się mapą, mierzeniem, umiejętnościami artystycznymi i spostrzegawczością. Punkty kontrolne usytuowane zostały w miejscach historycznych, m.in. przy ul. Szeroki Dunaj 5 (dom, w którym mieszkał J. Kiliński), pomniku i ulicy J. Kilińskiego, Katedrze św. Jana Chrzciciela, przy placu Krasińskich (pierwsza lokalizacja pomnika Jana Kilińskiego). Uczniowie, przemierzając ulice, które były świadkami tamtych wydarzeń, w punktach kontrolnych rozwiązują co roku inne zadania. Układali puzzle z obrazem Wojciecha Kossaka „Jan Kiliński prowadzi jeńców rosyjskich przez ulice Warszawy”, odgadywali postacie historyczne oraz miejsca przedstawione na obrazie Jana Matejki „Konstytucja 3 Maja 1791roku”, wyszukiwali różnice w ubiorze patrona na pomniku i obrazie, na podstawie ilustracji odgadywali dawne zawody. Podczas rozwiązywania krzyżówek czy quizów wykazywali się znajomością biografii Jana Kilińskiego, porządkowali oś czasu najważniejszych wydarzeń z życiorysu patrona szkoły, odszyfrowywali wiadomości. Umiejętności artystyczne okazały się niezbędne podczas szycia buta czy wykonywania kopii szabli pułkownika. W tym roku nawiązano współpracę z Biblioteką dla Dzieci i Młodzieży nr 24 przy ul. Świętojańskiej 5 i uczniowie w ramach gry wyszukiwali w katalogach pozycje, zawierające informacje o Janie Kilińskim. Część zadań wiąże się z samym pomnikiem. Uczniowie obliczali, ile powierzchni kwadratowej zajmuje jego podstawa, ile potrzeba materiału na jego renowację. Sprawdzana była także umiejętność opatrywania ran i niesienia pierwszej pomocy. Wszystkie zadania są oceniane, a po podliczeniu punktów zwycięzcy ogłaszani są na apelu podsumowującym grę.

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Małgorzata Słonawska - nauczyciel języka polskiego, 30 lat pracy w SP nr 158.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Chociaż postać patrona szkoły jest wszystkim znana, nie ma o nim wielu wierszy czy pieśni do wykorzystania podczas apelu. Poszukiwania takiej formuły Święta Szkoły, aby wszyscy uczniowie włączyli się w obchody, mogli rozwinąć swoją aktywność twórczą i organizacyjną, zaowocowały pomysłem gry miejskiej.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Uczniowie w aktywny sposób poznali historię i teraźniejszość Starego Miasta. W punktach kontrolnych zwracali uwagę nie tylko na zabytki, ale i inne miejsca pamięci narodowej. Mieli możliwość wzbogacenia swojej wiedzy, zaprezentowania zainteresowań i umiejętności. Niektórzy wykorzystali swoje zdolności organizacyjne. Podczas

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Zdjęcia: Archiwum szkoły

gry mieli możliwość spotkania się i rozmowy z ciekawymi ludźmi, np. gdy tłumaczyli obcokrajowcom, kim był Jan Kiliński. Różnorodność zadań pozwoliła na włączenie do gry większości uczestników i zademonstrowania talentów nie zawsze widocznych w szkole. Dzięki współpracy z różnymi podmiotami projekt poszerzył swój zasięg o pracowników instytucji kultury - Biblioteki dla Dzieci i Młodzieży nr 24.

Co było najtrudniejsze? Najtrudniejszym była sama organizacja gry. Ze względu na specyfikę szkoły (klasy pływackie i piłkarskie) trudność sprawiało ustalenie terminu gry. Zgodnie z wnioskami z pierwszej gry klasy zostały podzielone na zespoły i zabrakło osób do obsługi punktów kontrolnych. Wprowadzono więc punkty „martwe", a zadania do realizacji uczestnicy otrzymali wraz z mapą w punkcie startowym.

Największa korzyść: Zaangażowanie wszystkich uczniów, nauczycieli i trenerów w projekt. Uczniowie okazali się kreatywni i starali się jak najlepiej wykonać wszystkie zadania. Nauczyli się, że odpowiedni podział pracy i wywiązanie się z niej, przynosi efekty.

Największe zaskoczenie: Uczniowie w praktyce sprawdzili, że znajomość języków obcych jest niezbędna we współczesnym świecie. Apele podsumowujące, zwłaszcza prezentacja zdjęć dokumentujących realizację zadań gry, wykazały jak wiele pozytywnych emocji wzbudza projekt.

Największe problemy: Brak odpowiedniej liczby nauczycieli do ustawienia ich na punktach kontrolnych. Realizacja wszystkich zadań przez zespoły w wyznaczonym czasie.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Wydruki dostosowanych planów Starówki z Google Maps, przygotowanie zadań w programach Paint i Word, prezentacje multimedialne, pokazy zdjęć.

Formy informacji i promocji: Umieszczenie informacji wraz z relacją fotograficzną na stronie internetowej szkoły i Wydziału Oświaty i Funduszy Europejskich Dzielnicy Śródmieście.

Partnerzy: Biblioteka dla Dzieci i Młodzieży nr 24 - organizacja punktu kontrolnego gry miejskiej w siedzibie biblioteki.

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 174 Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI im. Tadeusza Kościuszki

Adres, dzielnica: Plac Wojska Polskiego, Wesoła

NAZWA PROJEKTU: **„EMOCJE ZAKLĘTE W PAPIERZE" - ZAJĘCIA KOŁA ORIGAMI.**

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cyklicznością, uczestnicy i odbiorcy, cele... Projekt został napisany z myślą o uczniach biorących udział w zajęciach dodatkowych, bez względu na umiejętności i uzdolnienia. Od wielu lat cieszy się dużą popularnością, o czym świadczy wysoka frekwencja na zajęciach oraz opinie rodziców. Istotą programu jest rozwój wrażliwości plastycznej, sprawności manualnej, wyobraźni, twórczego myślenia, kształtowanie umiejętności posługiwania się różnymi technikami origami, usprawnianie koordynacji wzrokowo-ruchowej, odkrywanie talentów, zdolności i zainteresowań uczniów. Zajęcia umożliwiają przeżywanie radości tworzenia i odnoszenia sukcesów, uczą właściwego planowania i organizowania działań. Podczas zajęć dzieci składają papier, komponują formę, tworzą nowe rozwiązania. Praca opiera się na metodach aktywizujących, działaniu praktycznym i doświadczeniu. W zajęciach biorą udział uczniowie klas 0 – III. Dwa razy w roku przeprowadzany jest konkurs plastyczny techniką origami dla uczniów z terenu dzielnicy.

Autor: **Danuta Midziak** - nauczyciel dyplomowany, staż pracy 33 lata, kurs animatorów sztuki origami I i II stopnia, trzy raz w roku uczestniczy w warsztatach origami organizowanych przez Polskie Centrum Origami w Poznaniu Oddział w Warszawie.

Zdjęcia: Danuta Midziak

Zaczęło się 8 lat temu. Na początku były to zajęcia dodatkowe prowadzone tylko dla jednej klasy i wprowadzana czasem na zajęciach artystycznych technika origami.

Zajęcia stymulują rozwój procesów poznawczych, usprawniają koordynację wzrokowo-ruchową, uczą właściwego planowania i organizowania działań. Umożliwiają odkrywanie talentów, zdolności i zainteresowań uczniów, budzenie wrażliwości estetycznej, przeżywanie radości z wykonanej pracy i sukcesów.

Na początku najtrudniejsze było zdobycie materiałów do wykonywania prac oraz własnoręczne przygotowywanie przez nauczycielkę szablonów, odrysowywanych i wycinanych przez dzieci, a potem kserowanych, co było czasochłonne. Dzięki wsparciu finansowemu dziś już nie ma takich problemów; uczestnicy korzystają z zakupionych kolorowych zestawów figur, z których wyczarowują swoje fantastyczne prace.

Dziecko wykonuje różnorodne prace plastyczne stosując poznane techniki origami płaskiego z koła, kwadratu oraz origami przestrzenne. Wykorzystuje wiadomości dotyczące kształtu, wielkości, proporcji, barwy. Planuje swoją pracę i działa według planu. Rozwija wyobraźnię przestrzenną, doskonali sprawność manualną, utrwala pojęcia matematyczne, integruje się z zespołem i staje się bardziej samodzielne.

Największym zaskoczeniem jest fakt, że na zajęcia przychodzą dzieci, które mają problemy z właściwym zachowaniem, trudnościami w nauce oraz wcale nie są uzdolnione plastycznie, a mimo to bardzo chętnie podejmują zabawę z papierem.

Podczas zajęć uczestnicy często korzystają ze stron internetowych, na których prezentowane są sposoby wykonywania danej pracy.

W ciągu całego roku szkolnego prace prezentowane są na tablicy koła origami, znajdującej się na korytarzu szkolnym. Zdjęcia wykonanych prac zamieszczane są także na stronie internetowej szkoły.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Co było najtrudniejsze?

Największa korzyść:

Największe zaskoczenie:

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Formy informacji i promocji:

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 202
im. Pułku Strzelców Budziszyńskich

Nazwa szkoły

ul. Jana Bytnara „Rudego", Mokotów

Adres, dzielnica:

INNOWACJA EDUKACYJNA „KSIĄŻKA W TEATRZE"

NAZWA PROJEKTU:

Innowacja, skierowana do uczniów klas 4-6, była realizowana od października 2016 do maja 2017 w trakcie zajęć (sześć godzin lekcyjnych w miesiącu) i pozalekcyjnych wyjść edukacyjnych do teatrów (Rampa, Baj) minimum raz w miesiącu. Planowany był także spektakl inspirowany lekturą zaproponowaną przez uczniów. Podstawowym celem było propagowanie czytelnictwa oraz ukazanie wieloaspektowości książki, uświadomienie uczniom jej przewagi nad gotowym obrazem, a także popularyzacja teatru. Uczniowie o zdolnościach aktorskich mieli szansę spróbować swoich sił przed publicznością, co pozwoliło im nabrać pewności siebie oraz przezwyciężyć strach przed wystąpieniami publicznymi. Nacisk położony był na wprowadzenie młodych ludzi w życie kulturalne, aby odkryli oni wartość sztuki i poczuli potrzebę obcowania z nią. Innowacyjność podejścia umożliwia poznanie technicznych aspektów sztuki teatralnej.

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Łukasz Kubicki - nauczyciel języka polskiego i etyki, 4,5 roku pracy w szkole podstawowej/gimnazjum, doktorant UW - prowadzenie zajęć z zakresu tradycji, kultury antycznej, historii języka polskiego.

Autor:

Ukazanie funkcjonowania tekstu literackiego w teatrze było innowacyjnym sposobem upowszechniania czytelnictwa wśród uczniów oraz rozwijania ich umiejętności czytania ze zrozumieniem. Koordynator Edukacji Kulturalnej w Szkole, Edyta Bogusławska, wskazała na kształcenie poprzez teatr jako wyjątkowo atrakcyjne, zaś na lekcji próbnej uczniowie entuzjastycznie zareagowali na tę metodę.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Uczniowie rozwinęli umiejętność rozumienia i interpretacji tekstu literackiego, łatwiej i lepiej zapamiętują czytany tekst, potrafią zrecenzować książkę, sztukę teatralną oraz sparafrazować tekst literacki, zyskali nowe konteksty czytelnicze. Poznali sposób realizacji sztuki teatralnej, wzbogacili swoje wiadomości na temat kultury, nabyli świadomość wymogów językowych adaptacji. Udział w projekcie pomógł im rozwijać wyobraźnię i umiejętność kreatywnego myślenia, pracy w grupie i szacunku

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

dla wspólnego wysiłku, a także pewność siebie i świadomość swoich mocnych stron.

Co było najtrudniejsze? Dostosowanie godzin zajęć do różnych planów lekcji uczestników oraz dobycie funduszy na bilety teatralne.

Największa korzyść: Radość uczniów z poznawania sztuki aktorskiej. Edukacja kulturalna, szerzenie czytelnictwa. Obserwowanie jak lektura i sztuka teatralna wywołuje prawdziwe emocje.

Największe zaskoczenie: Zaangażowanie uczniów w realizację projektu. Potrzeba dyskusji, rozmowy na temat tekstu literackiego, wspólnego wyjścia do teatru.

Największe problemy: Pogodzenie obowiązków szkolnych z realizacją projektu. Różny wiek chętnych do udziału w projekcie, powodujący trudność z dostosowaniem materiału.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Nie wykorzystywano, okazyjnie projektor. Dzieci korzystały z komunikatorów internetowych przy pisaniu recenzji.

Formy informacji i promocji: Wśród uczniów szkoły, poprzez wychowawców i nauczycieli uczących. Facebook - fanpage szkoły.

Partnerzy: Teatr Rampa - Ułatwiony dostęp do spektakli.

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 203

Adres, dzielnica: ul. ks. Ignacego Skorupki, Śródmieście

NAZWA PROJEKTU:

„CIEPŁO ZIMNO ENERGIA" - SZKOLNY FESTIWAL NAUKI

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Cykliczny projekt, ostatnio realizowany w marcu 2017r, stanowi święto nauki, podczas którego uczestnicy poznają zjawiska przyrodnicze w trakcie aktywnego eksperymentowania. Adresatem projektu jest społeczność szkolna oraz zaproszeni goście, w tym uczniowie i nauczyciele ze szkół śródmiejskich. Ostatni festiwal poświęcony był zjawiskom fizycznym, jego temat wybrano kierując się atrakcyjnością eksperymentów, jednak problem smogu z którym Polska zmierzyła się w lutym 2017r sprawił, że stał się on szczególnie aktualny. Uczestnicy festiwalu w sposób niekonwencjonalny i atrakcyjny poznawali zjawiska przyrodnicze, zwiedzając poszczególne stanowiska eksperymentalne prowadzone przez nauczycieli SP 203 oraz uczniów szkoły, każde posiadające nazwę przewodnią oraz opis eksperymentu, jego przebieg oraz komentarz merytoryczny. Zaprezentowano następujące eksperymenty: „Zimne rączki"- czyli jak zmysły mogą wprowadzić nas w błąd; „Implozja, czyli trochę inaczej" - jak skraplanie się pary wodnej spowodowane ochłodzeniem powoduje zmniejszenie objętości i w konsekwencji zgniecenie puszki; „Dlaczego posypujemy drogi solą"; „Dyfuzja w ciepłej i zimnej wodzie" - obserwacja różnic w tempie mieszania się drobin w wysokiej i niskiej temperaturze; „Czarne i białe, które cieplejsze?" -mierzenie temperatury białej i czarnej kartki przy pomocy pirometru oraz poznanie przyczyn ubierania się latem w jasne, a zimą w ciemne stroje; „Które powietrze - ciepłe czy zimne - zajmuje większą objętość?"; „Woda wrząca w temperaturze pokojowej" - doświadczenie wyjaśniające, że temperatura wrzenia jest modyfikowana zależnie od ciśnienia atmosferycznego; „Blade i czerwone" - prosty eksperyment, pokazujący, że kolor skóry może się zmieniać zależnie od wysokości ułożenia dłoni poniżej lub powyżej serca i jak zachowywać się, gdy skaleczymy się w rękę; „Silnik elektryczny" - o przemianach energii elektrycznej w mechaniczną; „Ciecz przechłodzona" - eksperyment o szczególnych przypadkach, gdy substancja pozostaje cieczą w temperaturze niższej niż jej temperatura krzepnięcia; „Ogrzewacze do rąk"– zabawa ogrzewaczami, które wykorzystują zjawisko cieczy przechłodzonej; „Zielone dachy" - propagowanie

idei organizowania w przestrzeni miejskiej dodatkowych terenów zielonych, promowanie działalności szkolnego koła „W przyjaźni z naturą”. Główną atrakcją festiwalu były pokazy doświadczeń z ciekłym azotem i suchym lodem. Dostarczył on wielu wrażeń i poszerzył wiedzę przyrodniczą uczniów związaną z energią termiczną

Autor:

Maria Nałęczyńska - wieloletni nauczyciel biologii i przyrody, magister Wydziału Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Łódzkiego, studia podyplomowe w specjalności Projektowanie dydaktyczne na Wydziale Pedagogiki Uniwersytetu Warszawskiego oraz Przyroda na Wydziale Geografii i Studiów Regionalnych Uniwersytetu Warszawskiego

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Podczas Forum Opiekunów KMO zorganizowanym przez Centrum Nauki Kopernik w roku 2013 uczestnikom postawiono zadanie stworzenia międzyklubowej imprezy. Nauczycielka zdecydowała, że zorganizuje w szkole Piknik Naukowy dla zaprzyjaźnionych klubów. Został on odebrany z entuzjazmem, dyrekcja szkoły zaproponowała organizację podobnej imprezy dla uczniów i zaproszonych gości ze śródmiejskich szkół. W następnym roku odbył się Szkolny Festiwal Nauki, organizowany do dziś.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Festiwale przybliżają uczestnikom nauki przyrodnicze poprzez pokazanie ich podstawy – eksperymentu. Dzięki Festiwalowi „Ciepło Zimno Energia” uczestnicy zainteresowali się metodami badawczymi i zjawiskami związanymi z energia cieplną, pogłębili wiedzę o zachowaniu się materii zależnie od temperatury oraz o wpływie zmian temperatury na życie ludzi na Ziemi i skutkach zanieczyszczeń powietrza jako efekcie pozyskiwania energii na drodze spalania węgla. Zapoznali się ze sprzętem pomiarowym (różne rodzaje termometrów) i badawczym. Uczniowie współorganizujący festiwale, angażując się w poznawczą zabawę, w wykonywanie doświadczeń, uczą się naukowej cierpliwości; jako przewodnicy po przydzielonym lub wybranym przez siebie eksperymencie powiększają swoje kompetencje komunikacyjne.

Co było najtrudniejsze?

Trudnym elementem była logistyka imprezy - zapewnienie każdemu uczestnikowi (wszystkim uczniom szkoły i zaproszonym gościom) możliwości zapoznania się ze wszystkimi propozycjami festiwalu w komfortowych warunkach z zachowaniem spokojnego szkolnego rytmu dnia. Udało się.

Największa korzyść:

Zaciekawienie uczestników metodami badawczymi, eksperymentami i zjawiskami przyrodniczymi. Nowe umiejętności, wiadomości, zainteresowania, pasje. Integracja środowiska szkolnego oraz lokalnego. Nawiązanie współpracy z podmiotami zewnętrznym. Wzbogacenie zasobów pracowni przyrodniczej

Największe zaskoczenie:

Ogromny entuzjazm i duże uznanie, z jakim są przyjmowane Festiwale Nauki w szkole. Społeczność szkolna chętnie angażowała się, ten duży wspólny projekt integrował wszystkich. Sympatycy festiwali rekrutują się także spoza społeczności szkolnej.

Największe problemy:

Niełatwe było znalezienie profesjonalnego wsparcia merytorycznego dotyczącego doboru środków, metod, ciekawych pomysłów do eksperymentowania.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Podczas realizacji projektu korzystano z Internetu, programów komputerowych, różnych portali.

Formy informacji i promocji:

Informacja na stronach www.sp203.edu.pl oraz Śródmiejskiej Edukacji. Zaproszenia wysłane do szkół. Plakaty informacyjne.

Partnerzy:

Centrum Nauki Kopernik - dział Klubu Młodych odkrywców; goście z CNK - animatorzy pokazów, eksperymentów; Zasław Adamaszek - pokazy eksperymentów (2015/16).
Szkoły podstawowe nr 1, 32, 41, 75, 158 - goście Festiwalu Nauki.
Autorzy projektu „Warszawska Energia”- współpraca w ramach projektu i wsparcie merytoryczne.
Łukasz Bach "Mały Teatrzyk" - pokaz eksperymentów - sztuka iluzji (2016/17).

Zdjęcia: Archiwum szkoły

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 225
im. Józefa Gardeckiego

Adres, dzielnica: ul. Jana Brożka, Wola

NAZWA PROJEKTU:

ŻYJEMY W ŚWIECIE WIELU KULTUR - GRECKA FETA

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Tegoroczna edycja projektu, realizowanego cyklicznie od 2009 roku i skierowanego do uczniów szkoły oraz ich rodziców, odbywała się od kwietnia do czerwca 2017 r. Do udziału zaproszeni zostali uczniowie i nauczyciele wolskich szkół podstawowych, którzy uczestniczyli w organizowanym wcześniej przez SP 225 dzielnicowym konkursie „Palcem po mapie". Projekt rozpoczął apel, podczas którego uczniowie zostali poinformowani o planowanych działaniach. Ogłoszone zostały konkursy: Plakat „Atrakcje turystyczne Grecji" i Prezentacja multimedialna „Moja wymarzona podróż do Grecji" (dla klas 4-6) oraz Praca plastyczna – ilustracja do wybranego mitu greckiego (dla klas 0-3). W trakcie trwania projektu uczniowie oprócz przygotowywania prac konkursowych poznawali Grecję na poszczególnych lekcjach i zajęciach świetlicowych. Chętni uczestniczyli w warsztatach tańca greckiego. Przygotowana została wystawa prac konkursowych oraz rodzinnych zdjęć z wyjazdów do Grecji. 9 czerwca odbyło się uroczyste podsumowanie projektu – Dzień Grecki w szkole. Przed uroczystością uczniowie w klasach zjedli greckie śniadanie przygotowane przez rodziców. Podczas imprezy uczniowie, rodzice i nauczyciele wysłuchali Dionisiosa Sturisa, dziennikarza, autora książki o Grecji, który nagrał na ten dzień i przesłał filmik, w którym opowiedział o Grecji i jej kulturze. Wyświetlona została i opatrzona komentarzem autorki prezentacja multimedialna o Grecji, która zajęła pierwsze miejsce w konkursie. Odbył się pokaz tradycyjnego tańca, zaprezentowano tradycyjny ubiór grecki, szkolny zespół teatralny wystawił przedstawienie. Dyrektor szkoły wręczyła nagrody w konkursach. Na koniec uczestnicy projektu mieli możliwość degustacji greckich potraw i tradycyjnych greckich słodyczy. Tego dnia stołówka serwowała na obiad greckie dania.

Autorzy:

Barbara Tłoczek - wicedyrektor szkoły, nauczyciel języka polskiego, logopeda. Staż pracy pedagogicznej - 20 lat. Od 2009 roku koordynator szkolnych projektów dotyczących wielokulturowości.
Katarzyna Szczawińska - nauczyciel religii, opiekun szkolnego wolontariatu, organizator pikników rodzinnych, szkolny koordynator projektu „Warszawa lokalnie". Staż pracy - 13 lat.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Pomysł cyklicznie realizowanego projektu zrodził się w 2009 roku, kiedy do szkoły zaczęły uczęszczać dzieci uchodźców z Czeczenii i pojawiła się konieczność integracji uczniów. Wybór kraju w tegorocznej edycji to wynik rozmów z uczniami i nauczycielami.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Projekt pomógł wyeliminować przejawy nietolerancji i dyskryminacji, pogłębić wiedzę o Grecji, jej kulturze, tradycjach, atrakcjach turystycznych; spowodował wzrost zainteresowania czytelnictwem (lektura mitów greckich). 20 uczniów nabyło umiejętność wykonywania tradycyjnych greckich tańców, a uczestnicy konkursów rozwinęli umiejętność selekcjonowania materiału, korzystania ze źródeł informacji.

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejsze okazało się nawiązanie kontaktu z Towarzystwem Przyjaciół Grecji, które pomimo zaproszeń nie wykazało zainteresowania wsparciem działań szkoły.

Największa korzyść:

Integracja uczniów, ich szczere zainteresowanie projektem. Poznanie kultury Grecji, miejsc wartych zobaczenia, ale także pokazanie współczesnych problemów Grecji, o których mówił Dionis Sturis. Uczniowie dowiedzieli się, jak ważny jest szacunek dla innych. Zrozumieli, że odmienność może być źródłem zaciekawienia i fascynacji, a nie niechęci czy lęku.

Zdjęcia: Archiwum szkoły

Największym zaskoczeniem było ogromne zaangażowanie w realizację projektu uczniów jednej z klas, którzy podjęli się prezentacji tańca greckiego. Uczyli się go podczas warsztatów, a dodatkowo spotykali się popołudniami i ćwiczyli na swoich osiedlach.

Największym problemem okazał się brak dofinansowania. Szkoła aplikowała w tym roku o dofinansowanie w ramach Warszawskich Inicjatyw Edukacyjnych, niestety projekt nie uzyskał akceptacji.

Podczas realizacji projektu i jego finału zastosowano prezentację multimedialną w PowerPoint i film przesłany za pośrednictwem portalu społecznościowego Facebook.

Zaproszenie na finał projektu przedstawicieli urzędów i instytucji oświatowych oraz uczestników konkursu „Palcem po mapie", relacja na stronie internetowej Urzędu Dzielnicy Wola m. st. Warszawy, informacja o projekcie i organizowanych w jego ramach konkursach przez e - dziennik i na stronie internetowej szkoły.

Ambasada Grecji w Polsce - wypożyczenie flagi Grecji i tradycyjnego greckiego stroju.

Największe zaskoczenie:

Największe problemy:

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Formy informacji i promocji:

Partnerzy:

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 231
im. gen. Mariusza Zaruskiego

Nazwa szkoły

ul. Juranda ze Spychowa, Białołęka

Adres, dzielnica:

„LUBIĘ CZYTAĆ"

NAZWA PROJEKTU:

Projekt realizowany w ciągu całego roku szkolnego 2016/2017, skierowany do uczniów klas I-VI. Nadrzędnym celem było rozwijanie zainteresowań i nawyków czytelniczych wśród uczniów. Działania w ramach projektu obejmowały: obchodzenie świąt bibliotecznych („Miesiąc Bibliotek Szkolnych", „Dni książki i prasy"), lekcje biblioteczne (m. in. „Biblioteka miejscem pracy i rozrywki", „Jak powstało pismo", „Poznajemy wydawnictwa informacyjne"), twórczą aktywność uczniów w bibliotece („Koło przyjaciół biblioteki", prace na rzecz biblioteki, małe formy teatralne), spotkania autorskie.

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Lilianna Trepczyńska-Sacała - nauczyciel dyplomowany, bibliotekarz.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Uczniowie sami zgłaszali się do pomocy przy obsłudze czytelników, porządkowaniu księgozbioru. Zainicjowali obchodzenie świąt bibliotecznych poprzez inscenizacje teatralne i przygotowanie loterii.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Uczniowie pracują na rzecz biblioteki, przygotowują wystawki książek, gazetki ścienne, biografie, dorobek literacki poetów i pisarzy, inscenizacje teatralne. Potrafią samodzielnie korzystać z księgozbioru w celach poznawczych i rekreacyjnych, wyszukiwać wiadomości w odpowiednich wydawnictwach informacyjnych. Rozumieją celowość korzystania z książek i mediów, wyrabiają nawyk korzystania z czasopism, wykorzystują swoje zdolności i talenty: plastyczne, pisarskie, recytatorskie.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Warunki lokalowe, mały księgozbiór, dwuzmianowość szkoły. Włączenie się rodziców w realizację projektu.

Co było najtrudniejsze?

Uczniowie angażują się w życie szkoły. Nawet słabi uczniowie mogą wykorzystać swoje zdolności i talenty. Poprzez pracę na rzecz biblioteki czują się dowartościowani.

Największa korzyść:

Entuzjazm z jakim uczniowie podchodzą do wykonywanych działań. Dzieci bardzo chętnie garną się do pomocy, są niezwykle chętne do pracy.

Największe zaskoczenie:

Koordynacja działań projektowych z planem zajęć dydaktyczno-wychowawczych i dodatkowych.

Największe problemy:

Zdjęcia: Archiwum szkoły

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Prezentacje multimedialne, informowanie o działaniach projektowych na stronie internetowej szkoły.

Formy informacji i promocji: Strona internetowa szkoły, plakaty na korytarzach szkolnych, tablica informacyjna przy bibliotece szkolnej, informacje przekazywane podczas zebrań z rodzicami i rad pedagogicznych.

Partnerzy: Biblioteka Publiczna nr 58 ul. Wałuszewska 24, Warszawa
Agencja Autorska "Autograf"

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 234
im. Juliana Tuwima

Adres, dzielnica: ul. Esperanto, Wola

NAZWA PROJEKTU: **„BZIKI TUWIMA" - program rozwijania i promowania pasji artystycznych uczniów**

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Projekt, realizowany w okresie IX 2016 - III 2017, miał na celu promowanie i rozwijanie zainteresowań oraz uzdolnień artystycznych uczniów. Poprzez stworzenie w szkole atmosfery zabawy, akceptacji i współdziałania mieli oni liczne okazje do zaprezentowania swoich umiejętności teatralnych, tanecznych, plastycznych, muzycznych. W ramach projektu nakręcono film promujący szkołę (lip dub), w który zaangażowana była cała społeczność szkolna - uczniowie, nauczyciele i rodzice. Dzieci brały udział m. in w projektowaniu kostiumów, wystroju korytarzy i sal szkolnych (m.in. poprzez udział w warsztatach architektonicznych). Uczniowie nagrali w profesjonalnym studiu nagrań specjalnie na tę okazję skomponowaną oraz wyprodukowaną przez nauczyciela muzyki piosenkę „SP234 - podstawówka jakich mało". Tekst do piosenki napisał były uczeń szkoły. Premiera nagrania miała miejsce podczas obchodów 55-lecia szkoły - na uroczystej gali uczniowie zaprezentowali swoje talenty artystyczne - odbyły się przedstawienia teatralne, występy wokalistów oraz pokazy taneczne. Podczas przygotowanej na tę okazję prezentacji multimedialnej zaprezentowano prace plastyczne uczniów wykonane z wykorzystaniem różnych technik graficznych, w tym nowych technologii (prace wykonane w ramach dzielnicowego konkursu informatycznego - interpretacja wierszy Juliana Tuwima lub prezentacja "bzików" Tuwima za pomocą języka scratch i scratch junior, przedstawienie budynku szkoły za pomocą programu Minecraft). Na galę zaproszeni zostali przedstawiciele społeczności szkolnej, władze Dzielnicy Warszawa Wola, przedstawiciel Kuratorium Oświaty oraz dyrektorzy Wolskich Szkół Podstawowych.

Autor: Monika Fiuk - wicedyrektor szkoły, nauczyciel nauczania początkowego i informatyki, wdrażający technologie TIK w pracy z uczniem; koordynator licznych projektów i innowacji w szkole, z doświadczeniem we współpracy z instytucjami i organizacjami.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło? Na początku roku odbył się konkurs na scenariusz i muzykę do szkolnego lip duba'a. Po wyłonieniu zwycięzców dokonano poprawek w scenariuszu oraz rozpoczęły się przygotowania społeczności szkolnej do kręcenia filmu i uczczenia 55 urodzin szkoły.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników: Nagranie piosenki „SP234 - podstawówka jakich mało"; nakręcenie filmu promocyjnego szkoły (https://youtu.be/tr5MC1mLka4), przygotowanie przedstawień teatralnych, pokazów tanecznych, projektów informatycznych (https://www.youtube.com/watch?v=YfLb_UGovhY&t=16s https://scratch.mit.edu/studios/3856184/ https://www.youtube.com/watch?v=GICgqkO4a_k&feature=youtu.be https://scratch.mit.edu/studios/3856172/); zintegrowanie środowiska szkolnego, zwiększenie zaangażowania uczniów w życie kulturalne szkoły; rozbudzenie zainteresowań artystycznych uczniów, wzbogacenie wiedzy o kulturze, rozbudzenie kreatywności i wrażliwości na sztukę, umiejętności współpracy w grupie, radzenia sobie ze stresem; zwiększenie współodpowiedzialności i wpływu uczniów na to jak wygląda szkoła i co się w niej dzieje.

Zdjęcia: Anna Dubiel

Cały film nagrany został za pomocą jednego ujęcia, dlatego istotne, a zarazem najtrudniejsze było takie przygotowanie uczniów i nauczycieli do nagrania, aby udało się idealnie zsynchronizować aktorów z muzyką oraz dokładnie pokazać wszystkie elementy ujęte w scenariuszu.

Zwiększenie zaangażowania uczniów w życie kulturalne szkoły, rozbudzenie ich zainteresowań i uzdolnień artystycznych, zintegrowanie środowiska szkolnego (uczniowie - nauczyciele - rodzice), podniesienie wizerunku szkoły w środowisku lokalnym i zewnętrznym

Zaangażowanie i otwartość wszystkich uczniów i nauczycieli w realizację projektu, w szczególności nagrania lip duba. Praktycznie nie było osoby, która nie miała w tym udziału.

Największym utrudnieniem był trwający w szkole remont, który zakończył się niedługo przed momentem kręcenia filmu.

Wykorzystanie e-dokumentów - współpraca przy pisaniu scenariusza lip dub'u za pomocą dokumentu współdzielonego w chmurze Google Drive; korzystanie przez uczniów z prostych programów graficznych, języka scratch i programu Minecraft podczas tworzenia projektów konkursowych; prezentacja multimedialna (pokaz prac plastycznych uczniów); nagranie i produkcja piosenki w programie muzycznym typu DAW - Logic Pro X.

Umieszczanie informacji na stronach www, Facebook, Youtube, prezentacja multimedialna (pokaz prac plastycznych uczniów).

Urząd Dzielnicy Wola m. st. Warszawa - finansowanie nagród.
Drone X Vision - nagranie filmu wideo - lip dub.
Narocz Studio - użyczenie studia nagrań.
Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom "Gniazdo" - użyczanie sprzętu biurowego i komputerowego, finansowanie nagród, organizacja bezpłatnych zajęć rozwijających uzdolnienia teatralne i taneczne na terenie szkoły.

Co było najtrudniejsze?

Największa korzyść:

Największe zaskoczenie:

Największe problemy:

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Formy informacji i promocji:

Partnerzy:

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 277
im. Elizy Orzeszkolwej

Nazwa szkoły

ul. Suwalska, Targówek

Adres, dzielnica:

KOŁO MUSICALOWE

NAZWA PROJEKTU:

Projekt był realizowany w roku szkolnym 2016/2017 podczas całorocznych zajęć muzycznych. Zajęcia odbywały się w szkole raz w tygodniu w wymiarze 2 godzin zegarowych. Zasięg projektu obejmował uczniów klas 4 - 6 z dzielnicy Targówek, adresatami. Przygotowane występy były prezentowane szerokiej publiczności dzielnicy. Projekt jest realizowany corocznie. W ramach projektu przygotowano okolicznościowe występy musicalowe z okazji Święta Niepodległości „Inka - walcząca nastolatka" i spektakle „Przygody Niedźwiadka Wojtka", „Panny wyklęte" oraz charytatywne występy musicalowe na rzecz chorych dzieci, wystawione na deskach Domu Kultury ŚWIT.

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Mariusz Czaja - wykształcenie muzyczne, długi staż pracy w charakterze nauczyciela muzyki, ogromna wiedza i doświadczenie, które wykorzystuje w pracy z dziećmi.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Projekt zaczął się od ogłoszeń w klasach o naborze do koła musicalowego. Następnie zorganizowano casting, by wybrać dzieci uzdolnione wokalnie i teatralnie

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

W ramach projektu wystawiono sześć przedstawień musicalowych, które zostały zaprezentowane szerszej publiczności, zarówno szkolnej jak i lokalnej, na deskach gościnnego Domu Kultury ŚWIT, z którym autor projektu współpracuje od wielu lat. Uczestnicy nabyli szereg umiejętności wokalnych, tanecznych i aktorskich, udoskonalili także już posiadany warsztat aktorski. Nauczyli się pracy zespołowej, opanowali sztukę publicznych wystąpień. Zintegrowali się ze sobą, nawiązali przyjaźnie.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Zdjęcia: Mariusz Czaja

Co było najtrudniejsze?	Opanowanie tremy i strachu niektórych uczestników przed publicznym wystąpieniem.
Największa korzyść:	Spełnienie oczekiwań dzieci, podnoszenie ich poczucia wartości, rozwijanie zainteresowań i uzdolnień, pozwolenie na efektywne spędzanie wolnego czasu.
Największe zaskoczenie:	Chęć udziału w projekcie dużej liczby chłopców. Okazali się uzdolnieni wokalnie i teatralnie.
Największe problemy:	Brak odpowiedniego lokum dla działalności koła z wyposażeniem pozwalającym na przygotowanie występów na wysokim poziomie.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Zastosowano technologie pozwalające na nagrywanie piosenek z użyciem komputera i odpowiedniego sprzętu do nagrań oraz tablicy multimedialnej.
Formy informacji i promocji:	Plakaty zapraszające do koła i na występy oraz informacje na stronie internetowej szkoły.
Partnerzy:	Dom Kultury ŚWIT - udostępnienie sali do występów, promocja. Fundacja "Inka" - udostępnienie materiałów do przygotowania występów. Urząd Dzielnicy Targówek m. st. Warszawy - finansowanie.

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 279
im. Batalionów AK „Gustaw" i „Harnaś"

Nazwa szkoły	
Adres, dzielnica:	ul. Cyrklowa, Praga Południe
NAZWA PROJEKTU:	**NARODOWY DZIEŃ PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH**
Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...	W ramach szkolnych uroczystości wystawiono fotografie prac uczniów, którzy wzięli udział w Konkursie Historyczno-Plastycznym Żołnierze Wyklęci, organizowanym przez Towarzystwo Miłośników Polskiej Tradycji i Kultury, Bibliotekę Publiczną im. Księdza Jana Twardowskiego oraz Myśl Praską – Miesięcznik Stowarzyszenia Miłośników Polskiej Tradycji i Kultury. Drugą odsłoną upamiętnienia Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych" było wyjście w ramach zajęć świetlicy szkolnej na rondo majora Zygmunta Szendzielarza „Łupaszki", gdzie uczniowie klas IV pod opieką nauczyciela świetlicy Małgorzaty Skrobek zapalili znicze, oddając hołd Żołnierzom Niezłomnym. Ponadto z okazji Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych" został wydany okolicznościowy biuletyn zawierający galerię prac uczniów oraz opisujący w zarysie historię antykomunistycznego podziemia niepodległościowego w latach 1944-1963 i formy jego upamiętnienia w świadomości społecznej i kulturowej Polaków. Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych" odbył się dzięki współpracy uczniów klas IV–VI, Rady Rodziców, Samorządu Szkolnego, świetlicy oraz biblioteki szkolnej.
Autor:	**Piotr Skrobek** - nauczyciel historii i społeczeństwa z 7-letnim doświadczeniem pracy w szkole, nauczyciel kontraktowy.
OPIS PROJEKTU	
Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:	Uczniowie poznali postać majora Zygmunta Szendzielarza „Łupaszki" - jednego z żołnierzy niezłomnych i patrona ronda przy zbiegu ulic Poligonowej, Latyczowskiej i Motorowej. Uczestnicy projektu mieli również okazję poznać inne postaci związane z antykomunistycznym podziemiem niepodległościowym.
Co było najtrudniejsze?	Przekazanie uczniom w prosty i czytelny sposób wiedzy o antykomunistycznym podziemiu niepodległościowym w latach 1944-1963.
Największa korzyść:	Upowszechnienie idei Narodowego Dnia Pamięci „Żołnierzy Wyklętych" i zapoznanie uczniów z poszczególnymi postaciami żołnierzy niezłomnych.
Największe zaskoczenie:	Aktywny i liczny udział uczniów klas IV w przedsięwzięciu - ich uczestnictwo w różnych formach upowszechnia wiedzy wymienionych w projekcie.
Największe problemy:	Zrozumienie przez uczniów mechanizmów działania opresyjnego państwa komunistycznego wobec byłych żołnierzy Armii Krajowej.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Strona internetowa szkoły, wydanie okolicznościowego biuletynu w formie papierowej i elektronicznej.
Formy informacji i promocji:	Strona internetowa szkoły, okolicznościowy biuletyn w formie papierowej i elektronicznej, ścienna gazetka tematyczna przed biblioteką szkolną, wyjście na rondo upamiętniające postać majora Zygmunta Szendzielarza „Łupaszki" i zapalenie zniczy przez uczniów klas IV.

Towarzystwo Miłośników Polskiej Tradycji i Kultury, Biblioteka Publiczna im. Księdza Jana Twardowskiego, Myśl Praska – Miesięcznik Stowarzyszenia Miłośników Polskiej Tradycji i Kultury - organizacja Konkursu miejskiego, w którym wzięli udział uczniowie Szkoły klas IV - VI

Partnerzy:

SZKOŁA PODSTAWOWA Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI NR 280 im. Tytusa Chałubińskiego

Nazwa szkoły

ul. Gorlicka, Ochota

Adres, dzielnica:

Dzień Twórczości Dziecka

NAZWA PROJEKTU:

Dzień Twórczości Dziecka to projekt szkolny, którego partnerem stał się Dom Kultury „Rakowiec". Gospodarzem zamieszania była jedna z klas drugich wraz z rodzicami i wychowawczynią. Przygotowania trwały 8 miesięcy. W ramach projektu odbyły się dwa wydarzenia w Domu Kultury: 1. Spektakl - niespodzianka dla dzieci przygotowany przez rodziców w oparciu o warsztaty teatralne prowadzone przez autorkę projektu. Rodzice spotykali się raz w tygodniu w tajemnicy przed dziećmi i pracowali nad scenariuszem sztuki Marty Guśniowskiej „Wąż", scenografią i strojami do spektaklu. Nauczycielka również wzięła udział w przedstawieniu. 2. „Mam smykałkę" - warsztaty twórcze prowadzone samodzielnie przez dzieci z tej samej klasy. Wybrały one dziedziny, w których czują się specjalistami, a następnie ćwiczyły w klasie kompetencje liderskie i zasady pracy z innymi. Zrobiły także próbki swoich warsztatów w klasie, ćwicząc swoje mocne strony oraz zasady współpracy. Następnie podzieliły się w zespoły i poprowadziły razem następujące warsztaty: PLASTIC JURASSIC, MINI MASTERCHEF, MALOWANIE BAJEK, TANIEC BELGIJSKI, EKSPERYMENTY. Wraz z wychowawczynią promowały wydarzenie i robiły listy chętnych uczniów. Rodzice na każdym etapie projektu angażowali się w przygotowania i pomagali w kontaktach z instytucjami kultury. Szkolna Rada Rodziców wyraziła swoje poparcie oraz podziw dla pomysłu, a także wsparła finansowo projekt.

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Kinga Boruń - animatorka kultury, instruktorka teatralna, nauczycielka EW. Doświadczenie zdobywała w lubelskim Centrum Kultury, w teatrze z pogranicza tańca i ruchu. Była aktorką i performerką. Realizowała własne projekty artystyczne, prowadziła warsztaty z zakresu teatru i sztuki performatywnej. Pracowała z młodzieżą i studentami.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Zaczęło się od pierwszego zjazdu „Liderów Teatroteki Szkolnej". Jest to program tutorsko-szkoleniowy Instytutu Teatralnego dla nauczycieli, którzy chcą rozwijać kompetencje w obszarze pedagogiki teatru oraz partnerstwa z instytucjami kultury. To tam nauczycielka wpadła na pomysł zaangażowania całej swojej klasy w przedsięwzięcie, które ich wszystkich połączy i sprawi, że klasa zintegruje się w działaniu na rzecz szkoły i dzielnicy.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Wydarzenie spotkało się z dużą aprobatą rodziców i dzieci. Ewaluacja pokazała, że dzieci są dumne z rodziców, a spektakl bardzo się podobał. Rodzice z innych klas wyrazili chęć współpracy w przyszłym roku szkolnym, proponując kolejną edycję Dnia Twórczości Dziecka. Uczestnicy warsztatów teatralnych, czyli rodzice, są zmotywowani do dalszej pracy, chętnie wezmą udział w kolejnym przedsięwzięciu. Wielu z nich nie miało wcześniej okazji do występów publicznych, a udział w spektaklu podniósł ich pewność siebie. Dużym osiągnięciem jest relacja partnerska w klasie. Rodzice chętnie ze sobą współpracują, mają zaufanie do nauczycielki i dużą potrzebę dalszej integracji, co przekłada się na atmosferę w klasie i daje przykład innym nauczycielom i rodzicom. Uczniowie natomiast rozwinęli kompetencje przywódcze, które są pomocne w codziennej

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Zdjęcia: Archiwum szkoły

pracy szkolnej. Dzieci bardziej niepewne i nieśmiałe zyskały pomoc rówieśników we wspólnym przygotowaniu oraz prowadzeniu warsztatów. Wszyscy uczniowie czuli się partnerami w działaniu, począwszy od wybierania nazw dla warsztatów, promowania wydarzenia, przygotowywania materiałów oraz ćwiczenia na sobie kompetencji liderskich.

Co było najtrudniejsze? Pierwsze zebranie z rodzicami, na którym odbyła się wstępna rozmowa dotycząca koncepcji projektu oraz padła propozycja przygotowania spektaklu na sali widowiskowej dla całej społeczności szkolnej i osiedlowej. Trudne były niektóre próby, na których rodzice odkrywali swoje słabe strony.

Największa korzyść: Dzieci, które niczego się nie spodziewając zobaczyły swoich rodziców w blasku reflektorów. Radość dały wszystkie pozytywne reakcje ze strony uczestników wydarzenia. Dzieci zrozumiały, że mogą dzielić się wiedzą z innymi. Nauczyciele zobaczyli nowe możliwości współpracy z rodzicami.

Największe zaskoczenie: Nikt się nie spodziewał takiej integracji i zaangażowania wszystkich rodziców w jedno działanie. Spektakl wyszedł profesjonalnie, a warsztaty dziecięce dały możliwość pokazania różnych talentów i wykazania się dzieciom z problemami rozwojowymi. Dzieci chętnie uczą się od siebie nawzajem.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Powstało nagranie z realizacji projektu, które umieszczone jest na youtube. Stworzona została prezentacja multimedialna o projekcie.

Formy informacji i promocji: Plakaty, ulotki, zaproszenia tworzone własnoręcznie przez dzieci, szkolne akcje promocyjne, odwiedziny w klasach, śpiewanie piosenek, wystawianie stolików z dziełami stworzonymi podczas klasowych przygotowań do warsztatów.

Partnerzy: Dom Kultury „Rakowiec" ,ul. Wiślicka 8 zapewnił nam miejsce na realizację wydarzenia oraz pomoc techniczną w przygotowywaniu spektaklu na sali widowiskowej. Udostępnił sale na próby do spektaklu oraz sale warsztatowe dla dzieci. Wziął udział w promocji wydarzenia, udostępniając informację o nim.

Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego - opieka tutorska podczas całego procesu przygotowań do projektu, szkolenia w zakresie współpracy partnerskiej z instytucjami kultury, pomoc w przygotowywaniu umowy partnerskiej, wsparcie doświadczonych pedagogów teatru w zakresie wymiany wiedzy i doświadcz

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 323
im. Polskich Olimpijczyków

Adres, dzielnica: ul. Ludwika Hirszfelda, Ursynów

NAZWA PROJEKTU: **SPACERKIEM PO QULTURCE**

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele... Projekt, skierowany do uczniów klas I-III, odbył się w terminie 29.05-12.06.2017r., podnosił kompetencje kulturalne uczniów w obszarze literatury i sztuk plastycznych. Głównym wydarzeniem była wystawa prac dzieci, będących kopiami słynnych dzieł sztuki i wskazanie uczniom, iż sami mogą stać się jej promotorami. Wernisaż poprzedził happening-przedstawienie, które prowadziła Królowa sztuki i jej dzieci. Uroczystego przecięcia wstęgi dokonała pani dyrektor. Ważnym aspektem projektu było promowanie czytelnictwa. Do szkoły na „Poranki z książką" zapraszani byli rodzice, którzy, czytając małym słuchaczom

Zdjęcie: Arleta Pakuła

utwory literackie, wprowadzali ich w świat wartości i norm społecznych. Rodzice dzieci klas drugich chętnie przyłączyli się do projektu i wcielili w aktorów. Zorganizowali dla uczniów przedstawienia „Bajka o Bombiku" i „Śpiąca Królewna", aby nauczyć młodych widzów, że teatr może bawić i wzruszać. Z inicjatywy uczniów została założona biblioteka „Czytadela", w której miłośnicy czytania samodzielnie odrestaurowali stary mebel, założyli karty książek, czytelników a także wprowadzili dyżury biblioteczne. W bibliotece znalazły się pozycje książkowe z różnych dziedzin: kursy rysunku, przepisy kucharskie, poradniki, tyflografiki, książki przyrodnicze i przygodowe. Zebrane w Czytadeli książki to wynik konkursu przeprowadzonego w klasach I-III pt.: „Piszę Książkę". Powstała też interpretacja utworu „Tadek Niejadek" Wandy Chotomskiej w postaci audiobooka. Goszczono podróżnika i pisarza Łukasza Wierzbickiego oraz Monikę Oworuszko, autorkę kryminału dietetycznego.

Autorzy:

Aneta Jaroszkiewicz - nauczyciel mianowany - edukacja wczesnoszkolna. Pasjonuje się decoupagem, renowacją mebli, a także szyciem. W codziennej pracy uczy małych odbiorców plastyki rękodzieła.
Arleta Pakuła - nauczyciel kontraktowy - edukacja wczesnoszkolna. W pracy z uczniami najbardziej lubi ćwiczenia aktorskie oraz muzyczne, rozwijające poczucie rytmu. Często układa choreografie taneczne do przedstawień.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zorganizowanie spotkania z uczniami nt projektu „Spacerkiem po Qulturce". Wspólnie zaplanowano promocję wydarzenia czyli: działania i cele do wykonania. By wprowadzić wszystkich uczniów klas I-III w projekt, zaplanowano happenin „Kultura i jej dzieci" oraz wernisaż, do którego dzieci tworzyły kopie oglądanych wcześniej znanych obrazów - odwzorowały dzieła i same określiły technikę, którą będą tworzyć. Tego samego dnia z inicjatywy uczniów powstał eksperyment ,,żywy obraz", czyli rekonstrukcja dzieł malarstwa przy udziale dzieci.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

W ramach projektu odbyło się: 5 „Poranków z książką", 2 spotkania z pisarzami, happening „Kultura i jej dzieci, wernisaż ,,Spacerkiem po Qulturce" otwarty dla społeczności lokalnej, 2 przedstawienia Rodzice, warsztat fotograficzny i filmowy, 4 dni otwartej biblioteki uczniowskiej „Czytadela", 5 zajęć z cyklu „Sztuka wczoraj i dziś", 3 warsztaty plastyczne „Jestem artystą", warsztat kinowy „Historia powstania filmów", warsztaty tworzenia „żywego obrazu", konkursy „Mam talent" i „Piszę książkę", koncert muzyczny Szkoła Muzyczna Dzieciom, musical „Witajcie w naszej bajce", edukacyjny projekt klasowy „Do 8. razy sztuka", powstał audiobook nagrany przez dzieci. W trakcie realizacji tych działań uczestnicy nabyli umiejętności słuchania, zadawania pytań, prezentacji publicznej, odgrywanie ról i śpiewu, odbioru dzieła teatralnego, muzycznego, plastycznego. Opanowali umiejętność malowanie akwarelą, pastelami, kredą oraz tworzenie abstrakcji malarskich, a także tworzenia tekstów literackich i fotografowania. Poznali pracę bibliotekarza, nabyli wiedzę o sztuce i filmie, nauczyli się pracy z mikrofonem i efektami specjalnymi.

Co było najtrudniejsze?

Tworzenie własnego audioboka - uczniowie jednej z klas podjęli się wyzwania interpretacji utworu Wandy Chotomskiej „Tadek Niejadek". Dzięki pomocy rodzica - pracownika telewizji - powstało profesjonalne nagranie bajki. Efekt przerósł oczekiwania i został zaprezentowany wszystkim uczniom szkoły w „Poranku z książką" oraz dzieciom z sąsiedniego przedszkola.

Największa korzyść:

Program był okazją do zupełnie nowych form spotkań nauczycieli, uczniów i rodziców, dał możliwość nowych relacji między nimi. Nawiązano również szerszą współ-

Zdjęcie: Aneta Jaroszkiewicz

Zdjęcie: Arleta Pakuła

pracę z Domem Kultury, biblioteką osiedlową oraz pisarzami. Oprócz zakładanych celów była okazja do zrealizowania nowych, nieoczekiwanych np.: ciekawego spędzania wolnego czasu, otwarcia na potrzeby i pomoc drugiej osobie, poznanie, że szkoła, to nie tylko miejsce nauki.

Największe zaskoczenie: Galeria obrazów cieszyła się nadspodziewanie dużym zainteresowaniem, uczniowie oglądali ją na wszystkich przerwach a rodzice przyprowadzali po południu znajomych, by ją zobaczyli. Wielu rodziców zgłosiło chęć do udziału w projekcie, aby czytać dzieciom książki, tworzyć przedstawienia, organizować wystawy.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: W ramach projektu korzystano z tablic interaktywnych, komputerów, Internetu, aparatu fotograficznego, kamery, rzutnika, prezentacji multimedialnej, publikowano zdjęcia i filmy na portalach społecznościowych.

Formy informacji i promocji: Wydarzenia promowane były poprzez wychowawców klas oraz prezentowane na stronie internetowej szkoły, fanpage'u dyrektora szkoły, a także na szkolnym blogu SKO. Promocja działań odbywała się również poprzez wizytę w Państwowym Przedszkolu nr 50 w Warszawie.

Partnerzy: Państwowe Przedszkole Nr 50, ul. Hirszfelda 11 - uczniowie SP 323 udali się tu z promocją bajki muzycznej „Tadek Niejadek". Przedszkolaki z zainteresowaniem wysłuchały zaprezentowanego audiobooka i nagrodzili go brawami i podziękowaniami.
Arte Szkoła Muzyczna, ul. Hirszfelda 11 - do SP 323 zaproszono młodych artystów, którzy grali na instrumentach strunowych i klawiszowych. Odbiorcy koncertu mogli uczyć się od starszych kolegów jak zachowują i poruszają się artyści
Multikino, ul. KEN 60 - uczniowie uczestniczyli w lekcji ursynowskiego Multikina, na której dowiedzieli się jak powstawały pierwsze filmy animowane. Odkryli na czym polega praca animatora i jak można nim zostać. Przekonali się, co łączy konturówkę z filmem animowanym.
Ursynowska Biblioteka Publiczna - Biblioteka dla dzieci i młodzieży nr 60 - uczniowie odwiedzili osiedlową bibliotekę, by wypożyczyć ulubioną literaturę oraz poznać pracę bibliotekarza.

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI NR 342 im. Jana Marcina Szancera

Adres, dzielnica: ul. Strumykowa, Białołęka

NAZWA PROJEKTU:

Ogólnopolski konkurs plastyczny dla świetlic szkolnych NASZĄ PASJĄ JEST SZTUKA

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cyklicznością, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Finał konkursu przypada na kwiecień i jest imprezą towarzyszącą świętu szkoły, gdzie można oglądać wystawę nadesłanych prac. W konkursie biorą udział dzieci ze świetlic szkolnych z całego kraju. Realizuje go świetlica szkolna SP 342 przy wsparciu Rady Rodziców. Celem konkursu jest promocja osoby i twórczości patrona szkoły, Jana Marcina Szancera, poprzez zachęcanie dzieci do tworzenia własnych dzieł artystycznych, ze wskazaniem inspirującej roli świata kultury, tj. literatury, sztuk pięknych, muzyki oraz bogatego świata przyrody. Mile widziane są również prace, których inspiracją jest dziecięcy świat wyobraźni, pełen różnych fantazji i głębokich uczuć. Tematem tegorocznej edycji konkursu był Pan Kleks i jego świat. Uczestnicy wykonali prace różnymi technikami plastycznymi: rysowali, malowali, wyklejali, wydzierali, robili grafiki, kolaże, inspirując się wybranymi fragmentami książek: *Akademia pana Kleksa*, *Pan Kleks w kosmosie* lub *Tryumf pana Kleksa*. Wyniki konkursu zostały ogłoszone podczas kwietniowego spotkania laureatów, którzy zostali

nagrodzeni pamiątkowymi dyplomami z logo konkursu oraz indywidualnymi nagrodami rzeczowymi. Spotkanie to zostało uświetnione śpiewem i recytacją wierszy z książek Jana Brzechwy o Panu Kleksie w wykonaniu wychowanków świetlicy SP 342. Uczestnicy mogli podziwiać 120 prac nadesłanych na konkurs.

Autorzy:

Eliza Trzepizur -magister historii sztuki, Technik ceramiki artystycznej, od 12 lat pracuje jako wychowawca świetlicy szkolnej w SP z Oddziałami Integracyjnymi nr 342 im.J. M. Szancera w Warszawie. Autorka Innowacji pedagogicznej Poranek Naukowy. **Ewa Ułamek** - magister pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej i pedagogiki z przyrodoznawstwem. Od 12 lat pracuje jako wychowawca świetlicy szkolnej w SP nr 342.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Początkowo do udziału w konkursie byli zapraszani uczniowie i nauczyciele ze świetlic szkół podstawowych noszących imię Jana Marcina Szancera. - była to próba zbudowania wspólnoty świetlicowej wokół twórczego działania. Od pięciu lat dołączyły do świetlice całej Warszawy i kraju. Konkurs cieszy się dużą popularnością, każda edycja kończy się uroczystością rozdania nagród oraz wystawą na korytarzach naszej szkoły.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Odbyło się już siedem edycji konkursu, tematy poprzednich edycji to: *Legendy polskie* (2011), *Jan Marcin Szancer - artysta i jego życie* (2012), *Wspaniały świat krasnoludków* (2013), *Krajobraz jak z bajki* (2014), *Dzieci i ich świat* (2015), *Bohaterowie bajek, legend, mitów i innych opowieści* (2016). Każdego roku na konkurs spływa ponad setka prac. Projekt rozbudza zainteresowania plastyczne dzieci ze świetlic szkolnych, umożliwiamy im zaprezentowanie swojego talentu, dobycie doświadczenia w dziedzinie tworzenia różnych form plastycznych, popularyzuje literaturę dziecięcą, twórców i dziedzictwo kulturowe, które ma być dla nich inspiracją.

Co było najtrudniejsze?

Co roku najtrudniej czeka się na prace, towarzyszy temu niepokój - czy uczestnicy nie zawiodą i nadeślą, przywiozą swoje prace.

Największa korzyść:

Projekt stwarza możliwość dokonania przeglądu twórczości wychowanków świetlic. Prace prezentowane są na ścianach szkoły, tworząc prawdziwe święto sztuki. Finałowe spotkanie jest ważnym momentem dla uczestników, którzy mogą zobaczyć prace zgłoszone do konkursu. Wychowawcy cenią sobie te spotkania nie tylko ze względu na docenienie ich pracy w świetlicy, ale również ich walor integrujący środowisko.

Największe zaskoczenie:

Każdego roku zaskoczeniem jest odzewem w środowisku świetlic szkolnych. Konkurs jest pionierską inicjatywą - 7 lat temu nikt w kraju nie organizował ogólnopolskiego konkursu plastycznego dla wychowanków świetlic. Dziś z podobnymi inicjatywami wychodzą inne świetlice, ale wciąż jest niewiele takich wydarzeń. Zaskakuje nie tylko ilość, ale również pomysły, historie pisane przez dzieci na odwrocie prac o tym co przedstawiają, jak powstały.

Największe problemy:

Są zwyczajne: pośpiech przy wykonaniu wystawy, niepewność, czy wszyscy i wszystko jest dobrze przygotowane na rozdanie nagród, czy przyjadą odebrać nagrody wszyscy laureaci, czy spodobają im się nagrody, czy zechcą za rok wziąć udział w konkursie jeszcze raz. Trudno jest zorganizować wszystko w kilka dni w tak dużej świetlicy.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne, formy informacji i promocji:

Informacje o konkursie i jego regulamin zamieszczany jest na stronie internetowej szkoły. Do świetlic warszawskich szkół regulamin jest rozsyłany przez doradcę metodycznego miasta st. Warszawy. Z każdego finału konkursu powstaje reportaż z dokumentującymi go zdjęciami, który znajduje się na stronie internetowej szkoły, oraz film na użytek organizatorów. Wystawy prac są prezentowane w szkole i stanowią jej ozdobę.

Partnerzy:

Rada Rodziców Szkoły Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi nr 342 im. Jana M. Szancera w Warszawie.
WCIES

Zdjęcia:
Eliza Trzepizur

Nazwa szkoły

SZKOŁA PODSTAWOWA Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI NR 343 im. Matki Teresy z Kalkuty

Adres, dzielnica: ul. Stefana Kopcińskiego, Ursynów

NAZWA PROJEKTU:

WARSZAWA LOKALNIE
UDZIAŁ W PROJEKCIE OGÓLNOPOLSKIM CENTRUM KOMUNIKACJI SPOŁECZNEJ

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Projekt realizowany jest w szkole w latach 2017 - 2018 i ma zasięg miejski. Adresatami projektu są: uczniowie, absolwenci, rodzice, sąsiedzi, zakłady pracy (m. in. biblioteki, domu kultury, parafie, kluby, restauracje, sklepy) i inne instytucje zlokalizowane w sąsiedztwie, także takie, z którymi współpracuje od lat (m.in. Centrum chorych na Alzheimera, Zakład dla ociemniałych w Laskach, Ruch Maitri). Realizatorami są koordynatorzy edukacji kulturalnej w SP 343. Projekt realizowany jest przez cały rok szkolny i ma na celu zaangażowanie społeczności lokalnej. Do działań zrealizowanych w projekcie należą: szkolenia koordynatorów, a także przedstawicieli rodziców i uczniów naszej szkoły, przeprowadzenie lekcji wychowawczej na temat: „Dzieci zmieniają okolicę", organizacja festynu rodzinnego (społecznościowego), który odbył się 27 maja 2017 roku pod hasłem: „Dzieciństwo to jedyna pora, która trwa w nas całe życie". W szkole zorganizowano także wieczór poezji „ Listopadowa zaduma", rodzinne kolędowanie, wystawę na temat historii Ursynowa „Niezapominajka wolicka".

Autor: **Centrum Komunikacji Społecznej m.st. Warszawy**. Projekt realizowany jest od kwietnia 2016 do grudnia 2018 przez m.in.: Fundację Inicjatyw Lokalnych, Stowarzyszenia: CAL, BORIS.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Nauczyciele - koordynatorzy edukacji kulturalnej odbyli szkolenie poświęcone samorządowi lokalnemu, możliwościom oddolnych działań mieszkańców na rzecz społeczności lokalnej. Szkolenie miało na celu przygotowanie kadr do prowadzenia lekcji wychowawczych, koordynowania projektów edukacyjnych oraz współorganizowania festynów szkolnych, wspierających aktywność lokalną.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Debaty samorządu uczniowskiego, szkolenia przedstawicieli różnych środowisk społeczności szkolnej, na których kadra przygotowała się do prowadzenia lekcji wychowawczych, koordynowania projektów edukacyjnych oraz współorganizowania festynów szkolnych, wspierających aktywność lokalną, organizacja imprez szkolnych (wieczory poezji, rodzinne kolędowanie, szkolny konkurs „Mam talent", festyn społecznościowy), nawiązanie współpracy z podmiotami zewnętrznymi.

Co było najtrudniejsze? Przekonanie do realizacji projektu rodziców i nauczycieli (wytrwałość w realizacji zadań).

Największa korzyść:

Największą korzyścią był sukces festynu społecznościowego, w którego organizację włączyło się grono nauczycieli, pracowników szkoły, a także rodziców. Nawiązanie współpracy z wieloma podmiotami zewnętrznymi zaowocowało pozyskaniem sponsorów nagród w różnych konkursach i konkurencjach.

Największe zaskoczenie: Największym zaskoczeniem była gotowość do współpracy rodziców wychowanków, którzy ochoczo włączali się w organizację różnego rodzaju inicjatyw.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Podstawowym narzędziem w pracy był Internet (m. in. poczta internetowa, ale także portale społecznościowe), komputer, telefon stacjonarny, telefon komórkowy.

Formy informacji i promocji: Wśród różnych form promocji były: informacja na stronie internetowej szkoły, poczta mailowa, plakaty, ulotki informacyjne, czy informacje przekazywane uczniom do

Zdjęcie: Paweł Kocemba

dzienniczków (w formie wpisu), ogłoszenia w kościele parafialnym.

Spółdzielnia mieszkaniowa „Na skraju” - rozwieszenie plakatów informacyjnych o festynie w 89 klatkach schodowych.
Parafia bł. E. Bojanowskiego - reklama festynu podczas ogłoszeń parafialnych (dwie niedziele), a także umieszczenie plakatu informacyjnego w gablocie.
Policja - funkcjonariusze policji podczas festynu rozmawiali z dziećmi i ich rodzicami o różnego rodzaju zagrożeniach (profilaktyka), a także pokazywali sprzęt, którym posługują się w codziennej pracy.
Restauracja Nowoursynowska i Sushi Nugat - fundatorzy nagród (bonów) w konkursach i różnego rodzaju konkurencjach.

Partnerzy:

SZKOŁA PODSTAWOWA Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI NR 344 im. Powstania Warszawskiego

Nazwa szkoły

ul. Erazma z Zakroczymia, Białołęka

Adres, dzielnica:

WisłoFonia - MUZYCZNA OPOWIEŚĆ

NAZWA PROJEKTU:

Projekt o zasięgu ogólnopolskim, realizowany na zajęciach pozalekcyjnych z chórem szkolnym dla klas I-VI, przygotowano z myślą o uczczeniu Roku Rzeki Wisły. Rekrutacja do chóru odbyła się we wrześniu 2016r. Na zajęciach uczniowie rozwijali umiejętności wokalne i pogłębiali wiedzę na temat historii regionu i rzeki Wisły. Zajęcia prowadzone były systematycznie raz w tygodniu po 90 minut od lutego do czerwca 2017 przez nauczycielkę muzyki i dyrygentkę chóru szkolnego. Warto podkreślić, że tematyka Wisły przedstawiona w formie muzyczno-teatralnej nigdy wcześniej nie była podejmowana przez szkolny chór, projekt jest więc innowacją. W trakcie warsztatów artystycznych chórzyści, wykorzystując instrumenty perkusyjne, ruch i śpiew przygotowali muzyczną opowieść dotyczącą rzeki Wisły pt. „WisłoFonia”. Realizując projekt uczniowie poznali wielogłosowe utwory o tematyce wiślanej, które zaprezentowali wraz z przygotowaną muzyczną opowieścią w dwóch przeglądach ogólnopolskich i jednym wojewódzkim. Finałem projektu był koncert chóru dla dzieci i młodzieży szkolnej oraz ich rodzin podczas Dnia Otwartego w szkole 03.06.2017. Adresatem projektu była cała społeczność szkolna, odbiorcą była też publiczność zgromadzona na konkursach wojewódzkich i ogólnopolskich (ok. 2000 osób). Aktywnie uczestniczyło w projekcie 61 osób. W ramach projektu przybliżono dzieciom historii rzeki Wisły i regionów nadwiślańskich w formie pogadanki na temat miast leżących nad Wisłą, wpływu rzeki na ich historię oraz zwrócenie uwagi na przyrodę wiślaną. Chór szkolny uczestniczył w przeglądach muzycznych: „Akademia Chóralna – Śpiewająca Polska”, „Młode Talenty Muzyczne” oraz „Debiuty”, prezentując przygotowaną opowieść muzyczną. Dzięki dofinansowaniu Biura Edukacji w ramach Warszawskich Inicjatyw Edukacyjnych zakupione zostały proste instrumenty perkusyjne i podkoszulki dziecięcych, w których na koncercie finałowym wystąpił chór.

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Małgorzata Czajka -nauczyciel dyplomowany muzyki SP 344 z 15-letnim stażem pracy. Od 2003 roku z powodzeniem prowadzi szkolny chór, który od2014 roku uczestniczy w Programie Ogólnopolskim „Śpiewająca Polska”. Od 2016 roku nauczyciel realizuje Podyplomowe Studia Chórmistrzostwa i Emisji Głosu na Akademii Muzycznej w Bydgoszczy.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Pomysł narodził się w trakcie szkolenia w WCIES dotyczącego pisania wniosków w ramach Warszawskich Inicjatyw Edukacyjnych. Związany był z potrzebami chóru szkolnego.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zdjęcie: Małgorzata Czajka

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:	Uczniowie (60 osób) poznali historię rzeki Wisły i regionów nadwiślańskich, pogłębili wiedzę o przyrodzie wiślanej. Nauczyli się śpiewać w wielogłosie piosenki o tematyce wiślanej, rozwinęli technikę wokalną i zwiększyli swoją aktywność muzyczną, Rozwinęli także współpracę w zespole, opanowali umiejętność akompaniowania na instrumentach perkusyjnych podczas śpiewu. W wyniku realizacji projektu spopularyzowana została wiedza o Wiśle, nastąpił wzrost poczucia tożsamości regionalnej, rozwinięcie kreatywności i uzdolnień artystycznych, a w efekcie także wzrost poczucia własnej wartości uczniów.
Co było najtrudniejsze?	Praca nad szczegółami wykonań utworów wielogłosowych zgodnych z partyturą, wykonanie delikatnych rekwizytów. Rozwinięcie wokalne zespołu, uzyskanie jednolitej barwy w głosach dziecięcych, zgłębienie tematyki wiślanej w utworach chóralnych i literackich, opracowanie i prawykonanie własnej kompozycji dyrygentki dotyczącej rzeki Wisły.
Największa korzyść:	Zdobycie najwyższych miejsc w konkursach i przeglądach muzycznych, ogromna motywacja dzieci i chęć do pracy nad opowieścią muzyczną.
Największe zaskoczenie:	Dokumentowanie występów za pomocą aparatu fotograficznego i kamery. Obróbka zdjęć w programach graficznych i dźwięku w programach muzycznych. Regularne prowadzenie funpage'a chóru szkolnego na portalu internetowym Facebook. Zamieszczenie informacji, zdjęć i nagrań z występów, a także zdjęć z prób chóru na stronie internetowej szkoły oraz w serwisie YouTube. Wymiana korespondencji elektronicznej z rodzicami chórzystów i organizatorami konkursów.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Prowadzenie działu „Strefa muzyki" na stronie internetowej szkoły, zamieszczanie ogłoszeń, zdjęć i sukcesów chóru szkolnego. Prowadzenie systematyczne funpage'a chóru szkolnego na portalu internetowym Facebook oraz zamieszczanie tam regularnie informacji dotyczących wydarzeń i osiągnięć. Zamieszczanie informacji i zdjęć dyplomów chóru na tablicy informacyjnej przy sali muzycznej w szkole oraz innych, szkolnych tablicach ogłoszeniowych.
Formy informacji i promocji:	Narodowe Forum Muzyki we Wrocławiu - udostępnienie chórowi sali na Konkurs „Śpiewająca Polska 2017" Służewski Dom Kultury - udostępnienie chórowi sali na konkurs „Młode Talenty Muzyczne 2017" Dom Kultury Świt - udostępnienie chórowi sali na konkurs „Debiuty 2017"
Partnerzy:	

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 356 im. Głębocka

Nazwa szkoły	
Adres, dzielnica:	ul. Głębocka, Białołęka
NAZWA PROJEKTU:	**GLOBAL SCHOLARS** **UDZIAŁ W MIĘDZYNARODOWYM PROJEKCIE EDUKACYJNYM**
Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...	W programie bierze udział ponad sto dwadzieścia wielkich miast z całego świata. Miasta te zostały pogrupowane i tworzą unikalne grupy współpracy zwane collaborations. W ramach grupy szkoła współpracuje z uczniami z takich miast jak: Atlanta, Lleida, Denver, Hyderabad, Istambuł, Dżakarta, Londyn, Madryt, Nowy Jork, Filadelfia, Praga, Taipei, Tibilisi. Projekt trwał od września do czerwca. Uczniowie wraz ze szkolnymi koordynatorami projektu spotykali się raz w tygodniu w ramach zajęć dodatkowych, pozalekcyjnych. Nauczyciele prowadzący uczestniczą w szkoleniach, wideokonferencjach oraz innych formach doskonalenia zawodowego. Praca uczniów i nauczycieli jest stale monitorowana przez administratorów projektu. Program kończy się w czerwcu - uczestnicy przygotowują i dokumentują duży projekt, który przeprowadzają w lokalnym środowisku. Porozumiewają się ze swoimi rówieśnikami poprzez komunikatory internetowe. Uczniowie przygotowali projekt cyfrowy pt. „Live a moment, leave a phone"; przygotowali ankiety, zdjęcia i prezentację multimedialną, którą umieścili w e-klasie.
Autorzy:	Global Scholars Team (Global Cities). Bloomberg Philantropies; szkolni koordynatorzy: **Nina Dobrzyńska, Anita Kruk**
OPIS PROJEKTU	
Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?	Punktem wyjścia była współpraca z Warszawskim Centrum Innowacji Edukacyjno-Społecznych i Szkoleń raz propozycja współpracy z Global Cities.

Znajomość programów komputerowych takich jak Adobe Spark, Pictochart, Skype, PowerPoint, WebEx i wiele innych, używanych w trakcie trwania projektu; sprawne poruszanie się po e-klasie oraz korzystanie z e-podręczników. Praktyczne użycie języka angielskiego, poszerzanie słownictwa (projekt prowadzony w całości w języku angielskim), poznanie kultury i obyczajów innych krajów poprzez korespondencję z rówieśnikami, wymiana doświadczeń, dyskusje prowadzone online, a także posty umieszczane na platformie.

W projekcie brali udział uczniowie trzech klas szóstych oraz dwóch szkolnych koordynatorów. Ze względu na specyfikę zajęć (wymagane komputery oraz Internet) potrzebna była również sala komputerowa. Ustalenie terminu dla zajęć było wyzwaniem.

Posługiwanie się językiem angielskim, poszerzanie słownictwa, kontakt z rówieśnikami z całego świata, wymiana doświadczeń.

Wspaniała praca uczniów, ich zaangażowanie w projekt - zostali docenieni przez amerykańskich koordynatorów projektu a także przedstawicieli WCIES.

Ustalenie dogodnego terminu zajęć - uczniowie trzech klas szóstych, dwóch szkolnych koordynatorów plus sala komputerowa.

Programy komputerowe takie jak Adobe Spark, Pictochart, Skype, PowerPoint, WebEx i wiele innych, używanych w trakcie trwania projektu, sprawne poruszanie się po e-klasie oraz korzystanie z e-podręczników.

Strona internetowa szkoły, ankiety przeprowadzane na terenie szkoły oraz wśród lokalnej społeczności w ramach projektu kończącego program.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Co było najtrudniejsze?

Największa korzyść:

Największe zaskoczenie:

Największe problemy:

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Formy informacji i promocji:

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 357
im. Mirosława Biernackiego

Nazwa szkoły

ul. Zachodzącego Słońca, Bemowo

Adres, dzielnica:

NAZWA PROJEKTU:

KOŁO TEATRALNE „MALI AKTORZY"

Projekt „MALI AKTORZY", realizowany był przez cały rok szkolny 2016/2017 i będzie kontynuowany w roku następnym. Jego adresatami są: społeczność szkolna, mieszkańcy Bemowa oraz województwa mazowieckiego. Koło teatralne ma na celu rozwijanie dziecięcej wrażliwości na żywe słowo i tekst, wyzwalanie aktywności pantomimicznej, rozwijanie kreatywności i swobodnej ekspresji ruchowej i artystycznej dzieci. Uczestnikami zajęć są uczniowie klasy 2a i 2g. Zabawa w teatr były zarazem terapią dla dzieci przejawiających nadpobudliwość w sferze emocjonalnej oraz nadmiernie wycofanych w relacjach rówieśniczych. Wszelkie aktywności związane z wypełnianiem zadań teatralnych były doskonałą podstawą wszechstronnego rozwoju uczniów, który stanowi nadrzędny cel wszystkich działań pedagogicznych. Mali aktorzy wzięli udział w szkolnej akademii z okazji Dnia Niepodległości, Dniu Babci i Dziadka, szkolnym Dniu Integracji oraz XXIII Mazowieckim Przeglądzie Teatrów Dzieci i Młodzieży MASKA 2017 im. Jana Grabowskiego w Domu Kultury „Świt", w którym zajęli II miejsce w kategorii szkoły podstawowe. Wyróżnienia za grę aktorską otrzymali podopieczni Koła Teatralnego Piotr Antypiuk, Maja Mirowska, Aleksander Drozd, Antonina Paradowska, Milena Wielgosz.

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Anna Nikiciuk, Marlena Gacka, Małgorzata Wojtak - nauczyciele edukacji wczesnoszkolnej, wykształcenie wyższe z przygotowaniem pedagogicznym.

Autorzy:

OPIS PROJEKTU

Koło Teatralne powstało z inicjatywy nauczycieli wskutek obserwacji potrzeb dzieci oraz chęci rozwijania ich zainteresowań i talentów.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zdjęcie: Anna Nikiciuk

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

W wyniku systematycznej realizacji programu uczniowie potrafią współdziałać w grupie, angażowali się w życie kulturalne środowiska. Rozwinęli swoje zainteresowania sztuką i kulturą oraz wzbogacili wiedzę z zakresu edukacji teatralnej. Doskonalili wymowę, dykcję oraz poprawność językową, aktywnie kształtowali grane przez siebie postacie, nauczyli się wyrażać swoje emocje poprzez gest, mimikę i ruch.

Co było najtrudniejsze?

W zajęciach Koła Teatralnego brało udział 44 uczestników. Najtrudniejszym momentem było zaplanowanie działań artystycznych (przydział ról, choreografia, ruch sceniczny, skompletowanie strojów) dla tak dużej liczby dzieci.

Największa korzyść:

Dzieci uczestniczące w projekcie stały się bardziej empatyczne, otwarte na proponowane zadania. Przełamały tremę i strach przed występami publicznymi, poprawiła się ich wymowa, wzmocniło poczucie własnej wartości dzieci.

Największe zaskoczenie:

Największym zaskoczeniem była gotowość dzieci do podejmowania nowych, nieznanych aktywności i łatwość wchodzenia w nowe role.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

W ramach zajęć teatralnych uczniowie korzystali ze sprzętu multimedialnego (tablica multimedialna, komputer, sprzęt nagłaśniający, mikrofony

Formy informacji i promocji:

Działania były promowane na stronie internetowej szkoły.

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 358

Nazwa szkoły

Adres, dzielnica:

ul. św. Urszuli Ledóchowskiej, Wilanów

NAZWA PROJEKTU:

PO PROSTU WILANÓW

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Cykliczny projekt jest realizowany w ramach edukacji regionalnej; w roku szkolnym 2016/2017 realizowany był pierwszy jego etap. Ma on zasięg dzielnicowy i obejmuje środowisko uczniów klas IV-VI (179 osób), rodziców, nauczycieli oraz instytucji kulturalnych Wilanowa: Centrum Kultury Wilanów, Muzeum Pałac w Wilanowie, Biblioteka Publiczna w Wilanowie. Projekt ma na celu zapoznanie z folklorem, tradycją i dziedzictwem kulturowym regionu, poznanie historii dzielnicy oraz wybitnych mieszkańców, zabytków kultury materialnej, architektury, zapoznanie z topografią dzielnicy, a także kształtowanie postaw patriotycznych, utożsamianie z najbliższym środowiskiem i udział w wydarzeniach kulturalnych dzielnicy. Realizacja celów odbywa się poprzez udział w warsztatach poświęconych folklorowi Wilanowa (rękodzieło ludowe, tworzenie własnych wytworów z motywem ludowym), spotkania z etnografem na temat historii i kultury urzecza Wisły, terenowe zabawy topograficzne z mapami, mające na celu zapoznaniem się z położeniem i obiektami dzielnicy Wilanów. Odbywają się warsztaty fotograficzne zakończone prezentacją zdjęć wybranych obiektów dzielnicy. Praca z rodzicami polega na tworzeniu opisów do zdjęć robionych przez dzieci podczas wycieczek po dzielnicy. Podczas mini wykładów w terenie uczniowie

dowiadują się o historii i znaczeniu patronów i nazw ulic, uczestniczą też w wykładach z historii Wilanowa i Warszawy, realizowanych podczas lekcji historii, m.in. w Muzeum Pałacu w Wilanowie. Dzieci zapoznały się też z historią oraz założeniami architektonicznymi Świątyni Opatrzności. Efektem całorocznej pracy każdego zespołu będzie przygotowanie prezentacji multimedialnej pt: „Przewodnik turystyczny po Wilanowie". Zostaną one zaprezentowane społeczności lokalnej.

Autor:

Rajmund Wilamowski - Historyk i bibliotekoznawca z wykształcenia, z zamiłowania działacz społeczny z ukończonymi studiami z zakresu wiedzy o społeczeństwie. Wieloletni nauczyciel, zarażający dzieci i młodzież fascynacją historią i kulturą. Pasjonat filmu, fotografii i animacji.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Pomysł zrodził się podczas spotkania zespołu nauczycieli humanistów we wrześniu 2016 r. Przyświecała mu myśl, że uczniowie SP 358 to w większości dzieci z rodzin napływowych - miasteczko Wilanów to obszar z nową zabudową, zasiedlony przez osoby głównie przyjezdne. Projekt miał na celu budowanie poczucia przynależności do miejsca zamieszkania oraz zaznajomienie z jego historią.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Rezultaty udziału w projekcie mają objąć uczniów i ich rodziców. Uczniowie nabywają wiedzę o historii i kulturze dzielnicy. Zapoznają się z etnografią regionu, mają świadomość jak wyglądają wytwory kultury lokalnej. Nabywają umiejętności pracy z mapą, poznając kierunki świata, topografię, punkty orientacyjne dzielnicy, lokalizując ważne instytucje kulturalno - oświatowe na mapie. Uczniowie spotykają się z ciekawymi ludźmi (historykami, etnografami) poznając ciekawostki na temat miejsca w którym mieszkają. Nabywają świadomej umiejętności posługiwania się aparatami fotograficznymi (kadrowania, obróbki, selekcji i wyboru właściwych zdjęć). Poznają inne znaczenie lekcji historii, która wychodzi poza progi szkoły i oparta jest na otaczającej rzeczywistości. Otrzymują wiedzę z zakresu architektury oraz znaczenia i użyteczności ważnych obiektów dzielnicy. Rodzice współuczestniczą w zdobywaniu wiedzy o regionie, podejmują się pracy z dziećmi i mogą podziwiać ich prace, co sprzyja budowaniu więzi rodzinnych. Dzieci poznając historię regionu prowokują rodziców do rozmów na temat swojego miejsca zamieszkania oraz poznawania dziedzictwa kulturowego. Rodzice zachęcani do uczestnictwa w programie stają się gośćmi Biblioteki Publicznej, Centrum Kultury Wilanów, Muzeum Pałacu w Wilanowie.

Co było najtrudniejsze?

Najistotniejszym działaniem podczas uruchomienia projektu było rozbudzenie wśród uczniów potrzeby poznania swojej dzielnicy, jej historii i kulturowości.

Największa korzyść:

Największym sukcesem projektu jest zaangażowanie uczniów i rozbudzenie w nich świadomości przynależności do miejsca, w którym centralnym punktem nie są kawiarnie i sklepy, lecz miejsca kultury i edukacji. Uczniowie zaczynają dostrzegać, że miejsce, w którym zamieszkują (mimo że architektonicznie bardzo młode), wpisane jest w historię i kulturę Wilanowa.

Największe zaskoczenie:

Największą przyjemność sprawiła koordynatorom świadomość zaangażowania rodzi-

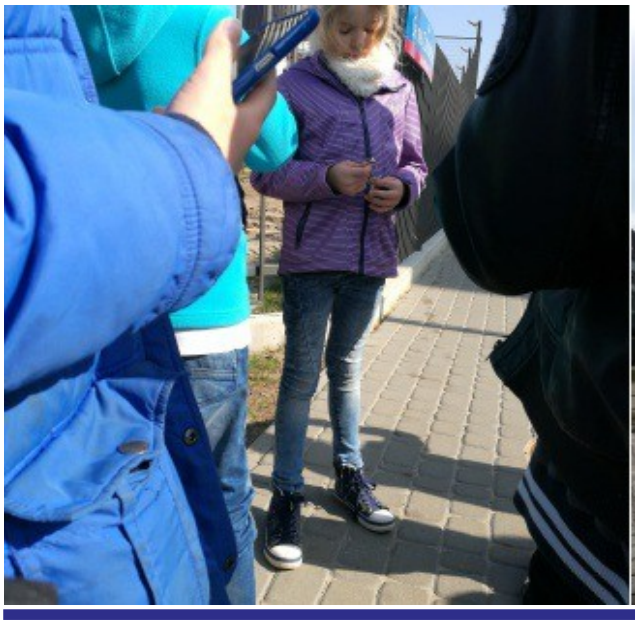

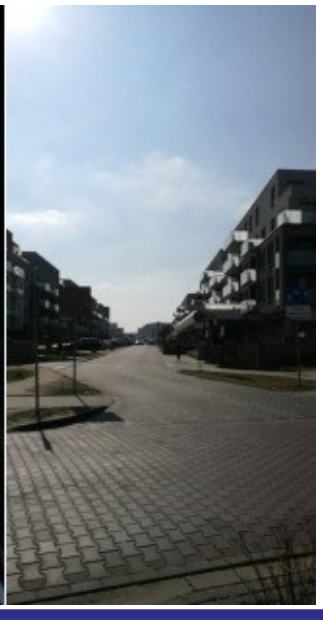

Zdjęcia:
Rajmund Wilamowski

ców w pracę z własnymi dziećmi. Ponieważ projekt jest cykliczny i będzie kontynuowany, dodatkowe efekty z pewnością jeszcze się pojawią.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

W projekcie posługiwano się: aparatami fotograficznymi typu lustrzanka, programami komputerowymi do obróbki zdjęć, programami do prezentacji multimedialnych. Uczniowie korzystali z dostępu do Internetu podczas wyszukiwania informacji na zadane tematy. Uczestnicy poszczególnych grup komunikowali się ze sobą za pomocą poczty elektronicznej i portali społecznościowych.

Formy informacji i promocji:

Podczas promocji i informowania o projekcie używano poczty elektronicznej, dziennika Librus, strony internetowej szkoły. Ponadto opowiadano o nim podczas zebrań i spotkań z rodzicami. Założenia projektu zostały omówione na Sesji Rady Dzielnicy Wilanów.

Partnerzy:

Muzeum Pałacu w Wilanowie - lekcje muzealne dla uczniów
Centrum Kultury Wilanów - warsztaty i wykłady dotyczące historii i etnografii regionu
Biblioteka Publiczna Dzielnicy Wilanów - korzystanie z zasobów biblioteki

ROZDZIAŁ 3

Zdjęcie: Aleksandra Andruszkiewicz, Gimnazjum nr 75 z oddziałami integracyjnymi im. Aleksandra Fredry

Nazwa szkoły

GIMNAZJUM NR 3
im. Marszałka Józefa Piłsudskiego

Adres, dzielnica: ul. Chełmska, Mokotów

NAZWA PROJEKTU: **MIĘDZYSZKOLNY KONKURS PLASTYCZNO - LITERACKI „IMIENINY MARSZAŁKA"**

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Konkurs, sfinalizowany w marcu 2017r., odbywa się corocznie od 3 lat. Jego adresatami są uczniowie szkół podstawowych i gimnazjów z województwa mazowieckiego. Trzy kategorie konkursowe - plastyczna, literacka i historyczna - każdego roku obejmują inne zagadnienia. Uczniowie przesyłają prace, oceniane przez jury konkursu, a finał odbywa się w dniu święta szkoły. W czasie uroczystości finałowej dwukrotnie wystąpił Zespół Reprezentacyjny Wojska Polskiego, a gośćmi byli m. in. przedstawiciele Ministerstwa Obrony Narodowej, Kuratorium Oświaty w Warszawie, Rady Dzielnicy Mokotów, Środowiska Pułku AK Baszta, pracownicy Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku.

Autor: **Katarzyna Hampel** - pedagog specjalny, logopeda, od 2001 roku pedagog w Gimnazjum nr 3 im. Marszałka Józefa Piłsudskiego, od września 2012 roku dyrektor szkoły,

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Pomysł zrodził się cztery lata temu podczas finału szkolnego konkursu Imieniny Marszałka, który odbył się w dniu Święta Szkoły.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Wszyscy uczniowie szkoły biorą udział w konkursie, doskonaląc swoje umiejętności z danej dziedziny. Finał konkursu jest świętem szkoły, gdzie cała społeczność integruje się, wspólnie uczestnicząc w uroczystościach. Z roku na rok na konkurs zgłaszanych jest coraz więcej prac plastycznych i literackich na bardzo wysokim poziomie, przygotowywanych pod kierunkiem nauczycieli szkoły, która zgłasza udział ucznia w konkursie. W czasie uroczystości finałowej wszystkie prace są wyeksponowane i można je podziwiać.

Co było najtrudniejsze?

Największym wyzwaniem wydawało się zachęcenie uczniów do udziału w konkursie. Tymczasem okazało się, ze każdego roku liczba prac była bardzo duża (150-200 prac).

Największa korzyść:

Radość daje możliwość wspólnego świętowania wraz z uczniami i nauczycielami z innych szkół. Udział gości podnosi rangę szkolnego święta.

Największe zaskoczenie:

Zaskakujące jest, ze tak skromną uroczystość zaszczycają swoim występem artyści z Reprezentacyjnego Zespołu Wojska Polskiego, koncert jest niezwykłym wydarzeniem.

Największe problemy:

Prace związane z konkursem i organizacją uroczystości finałowej zaczynają się mniej więcej na rok przed finałem i trwają do dnia uroczystości - wnioskowanie o występ Zespołu Reprezentacyjnego, przygotowanie regulaminu, zaplanowanie, wystąpienia o patronaty, współpraca z Muzeum, ogłoszenia o konkursie, zapraszanie do udziału, zaplanowanie i zakupienie nagród, organizacja samej uroczystości finałowej.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Ogłoszenie o konkursie ukazuje się na stronie internetowej szkoły, zaproszenia do udziału przesyłamy szkołom drogą mailową, prosimy także Muzeum Józefa Piłsudskiego o umieszczanie ogłoszenia na stronie Muzeum.

Formy informacji i promocji:

Przesyłanie informacji o konkursie do placówek oświatowych w całej Polsce. Promocja konkursu w Biurze Edukacji i w Urzędzie Dzielnicy Mokotów, poprzez Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku.

Partnerzy:

Muzeum Józefa Piłsudskiego w Sulejówku - objęcie uroczystości patronatem honorowym, ogłoszenie informacji na stronie internetowej Muzeum, ufundowanie nagród. Zespół Artystyczny Wojska Polskiego - występ w czasie uroczystości finałowej. Mazowiecki Kurator Oświaty - objęcie uroczystości patronatem honorowym, obec-

Zdjęcia: Leszek Olszewski

ność Mazowieckiego Wicekuratora Oświaty Pana Andrzeja Sosnowskiego w czasie uroczystości finałowej, wygłoszenie przemówienia, wręczanie nagród.
Minister Obrony Narodowej - objęcie uroczystości patronatem honorowym, przesłanie listu do uczestników konkursu (list odczytano w czasie uroczystości finałowej)
Burmistrz Dzielnicy Mokotów - objęcie uroczystości patronatem honorowym.

GIMNAZJUM NR 5
im. Tadeusza Kościuszki

Nazwa szkoły

Aleja Niepodległości, Mokotów

Adres, dzielnica:

„MOJA WARSZAWA"

NAZWA PROJEKTU:

Projekt zrealizowano 26 maja 2017r., miał on zasięg ogólnowarszawski, a jego adresatami byli uczestnicy Ogólnowarszawskiego Konkursu Wiedzy o Grobie Nieznanego Żołnierza; rodzice i uczniowie szkoły. Sześć uczennic szkoły po zapoznaniu się ze scenariuszem przedstawienia teatralnego pt. „Syrena Warszawska" wybrało obrazy, które następnie przedstawiły w formie wielkich witraży, wykonanych z brystolu i bibuły (pomnik Syreny Warszawskiej nad Wisłą, Stara Warszawa - XVI wiek, Warszawa XXI wieku i Grób Nieznanego Żołnierza). Gotowe witraże zostały przedstawione publiczne podczas uroczystości szkolnej - zakończenia Ogólnowarszawskiego Konkursu Wiedzy o Grobie Nieznanego Żołnierza.

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Joanna Koczywąs - wieloletni nauczyciel plastyki i zajęć artystycznych; ukończone studia podyplomowe na Uniwersytecie Warszawskim w zakresie plastyki

Autor:

OPIS PROJEKTU

Działaniem wyjściowym było przygotowanie przez uczniów scenografii do przedstawienia „Syrena Warszawska".

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Realizatorzy doskonalili umiejętność myślenia twórczego, poszerzyli repertuar metod pracy. Projekt kształtował więzi emocjonalne i zamiłowanie młodzieży do swojego miasta - Warszawy, pomógł w rozwijaniu wrażliwości uczniów w zakresie rozumienia i odczuwania wartości uniwersalnych w sztuce i w życiu codziennym, uwrażliwianiu na piękno i estetykę. Integrował zespół w trakcie wykonywania działań, kształtował postawy aktywnego i krytycznego odbiorcy kultury.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Wykonanie przez uczniów szkieletu witraży - nadanie właściwego kształtu materiałowi (bibule) służącemu do wykonania witraży

Co było najtrudniejsze?

Nabyte umiejętności wykonywania witraży, satysfakcja z ukończonej pracy, podziw uczestników konkursu oraz zaproszonych gości.

Największa korzyść:

Największym zaskoczeniem był podziw uczestników konkursu oraz społeczności szkolnej dla powieszonych i podświetlonych witraży i dla pomysłu stworzenia witraży do przedstawienia teatralnego.

Największe zaskoczenie:

Witraże wykonane przez przedstawicieli koła teatralnego miały wymiary ok. 3m wysokości i ok. 2m szerokości. W związku z tym największym problemem było przeniesienie rysunku z kartki A4 na 4 arkusze brystolu A1 oraz wycięcie szkieletu witrażu i przyklejenie kolorowych bibułek zgodnie ze szkicem.

Największe problemy:

Formy informacji: zaproszenia na uroczystość zakończenia Konkursu Wiedzy o Grobie Nieznanego Żołnierza, zamieszczenie informacji na stronie internetowej szkoły, promocję projektu stanowiło też umieszczenie witraży w wybranych klasach lekcyjnych.

Formy informacji i promocji:

Zdjęcia: Aneta Liwanowska

Nazwa szkoły

GIMNAZJUM NR 7 Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI „Przy Łazienkach Królewskich"

Adres, dzielnica: ul. Podchorążych, Mokotów

NAZWA PROJEKTU: **„A TO WISŁA WŁAŚNIE..."**

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

W konkursie, który odbył się 25 maja 2017 r. w Gimnazjum nr 7 z Oddziałami Integracyjnymi „Przy Łazienkach Królewskich", wzięli udział uczniowie mokotowskich gimnazjów. Inicjatywa podejmowana jest przez nauczyciela co roku, jednak, tematyka konkursu jest za każdym razem inna (w zależności od wskazanego patrona danego roku). Konkurs obejmował takie zadania jak wyszukiwanie informacji związanych z Wisłą, tworzenie reklamy rzeki, wykonywanie rysunków plastycznych do wiersza o Wiśle, układanie wierszy o Wiśle („lepieje"). Rozstrzygnięcie konkursu i ogłoszenie wyników miało miejsce tego samego dnia. Wyłoniono laureatów, wręczono uczniom nagrody oraz rozdano dyplomy.

Autor: **Diana Janiec-Mirosławska** - nauczyciel dyplomowany; polonista i dziennikarz. Co roku organizuje konkursy tematyczne dla mokotowskich gimnazjów.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło? Ustanowienie przez Sejm roku 2017 Rokiem Wisły była źródłem pomysłu na tegoroczną edycję konkursu.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników: Podczas konkursu uczniowie mieli możliwość doskonalenia umiejętności pracy w zespole, rozwijania kreatywnego myślenia i wyobraźni poprzez tworzenie prac plastycznych do wylosowanego utworu literackiego (wiersza), oraz nowych słów. Doskonalili umiejętność gospodarowania czasem - każda konkurencja miała ściśle określony czas wykonania - oraz posługiwania się językiem polskim - układanie reklamy, nowego słownictwa. Wzbogacili swoją wiedzę związaną z tematem rzeki - wyszukiwali informacje w Internecie.

Co było najtrudniejsze? Najtrudniejsze było zachęcenie szkół do udziału w konkursie, wyłonienie drużyn, zgłoszenie chętnych do konkursu.

Największa korzyść: Wśród największych korzyści wynikających z udziału w konkursie można wymienić dobrą zabawę i satysfakcję uczestników z udziału, wzbogacenie wiedzy uczniów dotyczącej Wisły, a także możliwość oglądania wytworów innych i spotkanie się uczestników z oceną ich własnych prac.

Największe zaskoczenie: Sposób tworzenia dzieł plastycznych przez uczestników, budowanie utworów literackich przez uczniów - wspaniała praca przy tworzeniu nowych wyrazów.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Praca z komputerem i telefonem, wyszukiwanie informacji z Internecie.

Formy informacji i promocji: Do gimnazjów mokotowskich zostały przesłane informacje o konkursie oraz zasady udziału w tym projekcie.

Nazwa szkoły

GIMNAZJUM Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI NR 22 im. gen. Piotra Szembeka

Adres, dzielnica: ul. Boremlowska, Praga Południe

NAZWA PROJEKTU: **PRZEDSTAWIENIE TEATRALNE „DAMY I HUZARY" wg Aleksandra Fredry**

(Projekt realizowany w ramach Mazowieckiego i Warszawskiego Festiwalu Fredrowskiego „Mocium Panie")

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Mazowiecki i Warszawski Festiwal Fredrowski „Mocium Panie", poświęcony pamięci Andrzeja Łapickiego, miał na celu zainspirować młodych ludzi do twórczych poszukiwań, rozwijania swoich zainteresowań i talentów, wiedzy historycznej, doskonalenia umiejętności artystycznych, szerzenia kultury żywego słowa oraz zachęcenie młodzieży do spędzenia wolnego czasu, obcując z kulturą. Pierwszy etap polegał na przygotowaniu spektaklu teatralnego i przesłanie prezentacji do organizatorów festiwalu, czyli Towarzystwa Historycz-

Zdjęcia: Krystyna Choińska

nego im. Szembeków. Drugim etapem był występ przed publicznością zgromadzoną na Festiwalu 28.05.2017. w PROM Saska Kępa. Uczniowie, którzy wzięli udział w projekcie, otrzymali nagrody książkowe oraz dyplomów uczestnictwa, wręczone przez Przewodniczącą jury, znaną aktorkę Laurę Łącz.

Autor:

Krystyna Choińska - nauczyciel dyplomowany z 30-letnim stażem pracy, polonista, oligofrenopedagog. Od wielu lat współpracuje z agencjami artystycznymi, dzięki czemu uczniowie mają możliwość udziału w reklamach i filmach. Autor wielu szkolnych scenariuszy, współtwórca uroczystości i występów artystycznych organizowanych w gimnazjum.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

W styczniu 2017r. szkoła otrzymała regulamin Festiwalu Fredrowskiego „Mocium Panie". Opiekun wybrał obsadę składająca się z uczniów klas I-III. Na zajęciach teatralnych wspólnie dokonano wyboru sztuki Fredry, na konkurs, Krystyna Choińska napisała autorski scenariusz. Ćwiczono znajomość tekstu, dykcję, mimikę oraz umiejętności sceniczne uczniów. Przygotowano scenografię pomieszczenia, w którym nagrywano sztukę. Do filmu wybrano Izbę Pamięci, doskonale oddającą klimat epoki.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Uczniowie, mimo iż z różnych klas, świetnie się zintegrowali, co ułatwiło współpracę w zespole, doskonale wczuli się w role, które im przypisano, systematycznie pojawiali się na nagraniach. Uczestnicy sami nagrali sztukę na DVD. Dzięki projektowi nabyli różnorakie umiejętności: systematyczność i punktualność dyscyplina i cierpliwość, rozwijanie pamięci poprzez opanowanie tekstu oraz umiejętności sceniczne (dykcja, gestykulacja, mimika, ruch i słuch sceniczny). Podnieśli umiejętność pracy w zespole.

Co było najtrudniejsze?

Ograniczenie czasowe - krótki termin realizacji projektu. Zaangażowanie aktorów w inne zajęcia i uroczystości szkolnych oraz związane z tym ich wyjazdy.

Największa korzyść:

Najważniejszą korzyścią było zdobycie oraz propagowanie wiedzy na temat polskiego teatru i twórczości Fredry. Inne korzyści to min. satysfakcja szkoły, uczniów i rodziców z udziału w projekcie, rozwój aktorskich talentów, zwalczenie tremy, promocja szkoły

Największe zaskoczenie:

Największym zaskoczeniem był sukces związany z dotarciem do finału konkursu i zajęcie wysokiego miejsca wśród licznej konkurencji oraz ciepłe przyjęcie naszego występu przez publiczność zgromadzoną zarówno w szkole (rodzice, uczniowie, kadra pedagogiczna), jak i na festiwalu.

Największe problemy:

Problemy finansowe (wypożyczanie kostiumów) i trudności techniczne (brak odpowiedniego sprzętu do nagrywania filmów, strojów z epoki, sali ze scenografią przeznaczonej wyłącznie do przedstawień)

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: oraz formy informacji i promocji:

Ogłoszenie uczestnictwa w festiwalu na szkolnej stronie, e-mailowa wymiana informacji pomiędzy szkołą a organizatorem festiwalu, wysłanie zaproszeń do rodziców na spektakl, umieszczenie w galerii na stronie gimnazjum informacji i zdjęć z finału konkursu, nagrywanie spektaklu oraz obróbka materiału (montaż) w szkolnym laptopie - przygotowanie nagrania DVD w celu wysłania na konkurs; plakaty o festiwalu.

Partnerzy:

Patroni projektu: Prezes Klubu Integracji Europejskiej Pani Barbara Jończyk, Samorząd Województwa Mazowieckiego, Marszałek Województwa Mazowieckiego Pan Adam Struzik, Przewodniczący Sejmiku Województwa Mazowieckiego Pan Ludwik Rakowski, Burmistrz Dzielnicy Praga-Południe Tomasz Kucharski

GIMNAZJUM NR 37 Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI im. Krzysztofa Kamila Baczyńskiego

Nazwa szkoły

ul. Niska, Śródmieście

Adres, dzielnica:

NASZ PATRON - K. K. BACZYŃSKI

NAZWA PROJEKTU:

Projekt składa się z trzech części: ślubowania pierwszych klas w październiku i przygotowania dla nich spektaklu teatralnego poświęconego życiu i twórczości K.K. Baczyńskiego; kontynuacją poznania sylwetki patrona jest listopadowe sprzątanie grobu Baczyńskiego i jego żony na warszawskich Powązkach przez uczniów pierwszych klas i Koło Varsavianistów pod opieką nauczycielki historii, pani Elżbiety Maszer. Główną częścią projektu jest zorganizowanie Międzyszkolnego Konkursu Recytatorskiego Poezji K. K. Baczyńskiego w dwóch kategoriach wiekowych: szkół podstawowych i gimnazjów. W roku szkolnym 2016/2017 odbyła się XIV edycja konkursu. Warszawskie szkoły organizują wstępne przesłuchania w swoich placówkach, wyłaniają troje zwycięzców, etap finałowy odbywa się w Gimnazjum nr 37 w kwietniu, a uroczysta gala finałowa konkursu - w Muzeum Powstania Warszaw-

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

skiego na początku maja. W czasie uroczystości laureaci prezentują zwycięskie recytacje podczas specjalnie przygotowanego spektaklu. Na galę finałową zapraszani są kombatanci wojenni, powstańcy warszawscy, dyrektorzy szkół, nauczyciele przygotowujący młodzież do recytacji, uczestnicy przesłuchań finałowych oraz honorowi patroni konkursu. Koordynatorkami konkursu są polonistki naszego gimnazjum- panie Monika Sukiennik- Załęska i Justyna Mokrzyńska. Trzecią częścią projektu jest rajd - gra miejska szlakiem Baczyńskiego, odbywający się na początku maja (przed galą finałową konkursu recytatorskiego), bierze w nim udział cała szkoła. Uczniowie odwiedzają miejsca w Warszawie związane z życiem i twórczością Baczyńskiego według przygotowanych dla nich zadań i wskazówek. Projekt jest realizowany co roku od 10 lat.

Autorzy:

Monika Sukiennik-Załęska - polonistka z siedemnastoletnim stażem; opiekun Szkolnego Koła Wolontariatu; pomysłodawczyni Międzyszkolnego Konkursu Recytatorskiego Poezji K.K. Baczyńskiego.
Małgorzata Madejska - polonistka z dwudziestopięcioletnim stażem; organizatorka gry miejskiej - rajdu szlakiem patrona K.K. Baczyńskiego.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Pierwszym krokiem była refleksja nad tym, jak przybliżyć uczniom gimnazjum sylwetkę patrona szkoły - młodego poety, żołnierza. Pierwsza inicjatywą był konkurs recytatorski poezji K.K. Baczyńskiego, będący też odpowiedzią na zainteresowania uczniów, którzy brali udział w konkursach organizowanych przez inne placówki i wielokrotnie mówili, by zorganizować konkurs w szkole. Później wymyślono rajd szlakiem patrona, potem założono Koło Varsavianistów, które co roku sprząta grób Baczyńskiego i innych słynnych warszawiaków.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Projekt wpisał się w tradycję szkoły, służy jej promocji. Konkurs recytatorski jest prestiżową imprezą przygotowywaną zawsze na wysokim poziomie. Młodzież zapoznaje się z sylwetką patrona - młodego człowieka z ideałami, z duszą artysty i żołnierza, który może stanowić autorytet dla gimnazjalisty. Inicjatywa zaszczepiła w młodych ludziach ideały varsavianistyczne, wartości patriotyczne, dała im możliwość rozwoju pasji, odkrycia talentów recytatorskich, aktorskich, rozwinęła umiejętności społeczne i interpersonalne, nauczyła pracy zespołowej, zdrowej rywalizacji międzyklasowej i międzyszkolnej. Projekt popularyzuje poezję K.K. Baczyńskiego, służy rozwojowi świadomości kulturalnej uczniów szkół podstawowych i gimnazjów.

Co było najtrudniejsze?

Ogrom pracy organizacyjnej przy jednoczesnym wykonywaniu codziennych obowiązków nauczyciela i wychowawcy. Konieczność pokonania trudności organizacyjnych, dopilnowania terminów. Wyzwaniem było też zorganizowanie przesłuchań konkursowych na etapie finałowym przy dużej liczbie uczestników.

Największa korzyść:

Największą korzyścią była możliwość zaprezentowania talentów i predyspozycji uczniów. Projekt służy promocji szkoły. Pozwolił na rozwijanie uzdolnień młodych ludzi, dostrzec ich rozwój i poszukiwanie nowych wyzwań. Inicjatywa wzbudziła patriotyzm lokalny młodzieży.

Największe zaskoczenie:

Próba zmierzenia się z trudną poezją Baczyńskiego uczniów szkół podstawowych oraz ich wspaniałe przygotowanie się do konkursu recytatorskiego i dobór repertuaru. Dużym zaskoczeniem była obecność kombatantów wojennych na gali finałowej konkursu, ich wzruszenie i podziw dla recytujących. Niektórzy z nich nawiązali współpracę ze szkołą. Co roku zaskakuje duża liczba szkół zgłaszających się do konkursu recytatorskiego.

Największe problemy:

Problemy techniczne przy przygotowaniu nagród, dyplomów dla finalistów konkursu, problemy z biurokracją i finansowaniem przedsięwzięcia.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Dokumentowanie inicjatywy na stronie internetowej szkoły; przygotowywanie prezentacji multimedialnych lub filmów - reportaży z rajdu szlakiem patrona; przygotowanie prezentacji ze zdjęć uczestników konkursu recytatorskiego oraz dyplomów z ich wizerunkami; praca uczniów ze smartfonami przy odszukiwaniu informacji o patronie i miejsc z nim związanych w czasie rajdu; relacja na You Tube z gali finałowej konkursu recytatorskiego.

Formy informacji i promocji:

Zamieszczenie informacji, regulaminu konkursu i karty zgłoszenia dla szkół na stronie internetowej naszego gimnazjum; wysyłanie regulaminów faksem oraz drogą mailową; pozostawienie informacji dla każdej szkoły w skrytkach wydziałów oświaty dzielnic warszawskich; przygotowanie zaproszeń na galę finałową konkursu dla gości przez organizatorów konkursu oraz za pośrednictwem Muzeum Powstania Warszawskiego dla kombatantów.

Partnerzy:

Muzeum Powstania Warszawskiego - udostępnienie sali na galę finałową konkursu recytatorskiego oraz pomoc w jej przygotowaniu; rozsyłanie zaproszeń do komba-

tantów; objęcie konkursu honorowym patronatem
Urząd Gminy Warszawa Śródmieście - ufundowanie nagród dla uczestników konkursu; objęcie konkursu honorowym patronatem
Towarzystwo Przyjaciół Warszawy - objęcie konkursu recytatorskiego honorowym patronatem

GIMNAZJUM NR 46
im. Szarych Szeregów

ul. Marcina Kasprzaka, Wola

WARSZTATY TEATRALNO-WOKALNE

Warsztaty teatralne są przeznaczone dla uczniów Gimnazjum nr 46, programem objętych zostało 82 uczniów klas I – III. Prowadzone są corocznie od września do czerwca. Adresatami są uczniowie zainteresowani warsztatami teatralnymi, uzdolnieni plastycznie i muzycznie. Projekt zaczyna się od przesłuchań kandydatów, następnie nauczycielka języka polskiego przeprowadza szereg prób na scenie w sali teatralnej zmodernizowanej w ramach funduszy z budżetu partycypacyjnego, w którym projekt napisała uczennica klasy teatralnej, mobilizując całą społeczność szkolną do głosowania. Kunszt aktorski uczniów został doceniony na wielu przeglądach teatralnych, uczniowie zdobyli I miejsce w XIV Festiwalu Małych Form Teatralnych Gimnazjów Mazowieckich, II miejsce w V Festiwalu Teatrów Szkolnych im. Wojciecha Siemiona, a także I miejsce na XXXVII Przeglądzie Amatorskich Zespołów Artystycznych.

Danuta Jończyk-Grądzka, Beata Filipczak - warsztaty i kursy dla instruktorów teatralnych organizowane przez: Assistej Polska i Teatr im. St. I. Witkiewicza.

Projekt jest kontynuacją działań podjętych w 2001 roku przez ówczesną nauczycielkę języka polskiego, panią **Izabelę Łangowską**.

Rezultatem było wystawienie spektaklu pod tytułem „Raj" oraz nawiązanie ścisłej współpracy w zakresie edukacji pomiędzy domem kultury i szkołą – cenne i przydatne dla obu stron. Animacja teatralna, stworzenie i wystawienie spektaklu gwarantują efekt „przeżycia" treści z zakresu programu nauczania, a to z kolei zapewnia ich przyswojenie na zawsze. Założeniem projektu jest przekonanie, że „artysta, to nie jest specjalny rodzaj człowieka lecz każdy człowiek jest specjalnym rodzajem artysty", które zasadza się na konstatacji, że w każdej jednostce ludzkiej jest potencjał twórczy, który można jej uświadomić i nobilitować. Kreatywność zaś jest walorem, który trudno przecenić.

Opanowanie choreografii, ośmielenie osób wycofanych, aby chcieli wystąpić na scenie.

Spektakl był wystawiony w Teatrze Staromiejskim, zdobyła także I miejsce na XXXVII Przeglądzie Amatorskich Zespołów Artystycznych i XIV Festiwalu Małych Form Teatralnych Gimnazjów Mazowieckich.

Dojrzałość aktorska trzecioklasistów, kunszt aktorski, swada wypowiedzi, ośmielenie uczniów wycofanych.

Opracowanie pantomimy do spektaklu - brak osób przygotowanych z zakresu pantomimy.

Formy informacji i promocji: strona internetowa szkoły; strona szkoły na Facebooku, tablica ogłoszeń, zebrania z rodzicami.

Fundacja Sztuka Ciała - przygotowanie spektaklu wg tekstów Jacka Kaczmarskiego.

Zdjęcie: Anna Grabowska

Nazwa szkoły

Adres, dzielnica:

NAZWA PROJEKTU:

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Autorzy:

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Co było najtrudniejsze?

Największa korzyść:

Największe zaskoczenie:

Największe problemy:

Formy informacji i promocji:

Partnerzy:

Nazwa szkoły	**GIMNAZJUM NR 75 Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI im. Aleksandra Fredry**
Adres, dzielnica:	ul. Wrzeciono, Bielany
NAZWA PROJEKTU:	**MUSICAL „WEJDŹMY NA DACH”**
Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...	Projekt zrodził się z potrzeby dotarcia do uczniów gimnazjów poprzez muzykę i taniec, zachęcenia ich do „wejścia na dach”, odnalezienia w sobie mocnych stron, rozwijania pasji, obudzenia odpowiedzialności za własne wybory oraz wiary we własne możliwości. Problematyka musicalu idealnie wpasowała się w specyfikę środowiska uczniów Gimnazjum nr 75. Rozbite rodziny, alkoholizm, życie w poczuciu braku perspektyw, nadziei na lepsze jutro, świat bez marzeń i miłości - to rzeczywistość, w której żyje wielu z nich. Ideą musicalu było pokazanie innego, „lepszego” świata oraz przede wszystkich uświadomienie, że to nikt inni, jak oni sami ten lepszy świat mogą zbudować od podstaw. Wyłoniona grupa trzynastu uczniów przez cztery miesiące szkoliła się pod kątem wokalnym, aktorskim, tanecznym. Premiera musicalu odbyła się 21.06.2017 r. w Urzędzie Dzielnicy Bielany. Sztuka zebrała wspaniałe recenzje. Musical powstał dzięki dofinansowaniu pozyskanemu z Warszawskich Inicjatyw Edukacyjnych, i wsparciu wielu osób: nauczycieli, rodziców, choreografa, kamerzysty.
Autor:	**Aleksandra Andruszkiewicz** - młoda nauczycielka chemii, która w Gimnazjum nr 75 z Oddziałami Integracyjnymi rozpoczęła pierwszą pracę w szkole.
OPIS PROJEKTU	
Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?	Pomysł musicalu zrodził się w pierwszych miesiącach pracy nauczycielki w Gimnazjum nr 75, sam scenariusz powstał kilka miesięcy później. Po otrzymaniu dofinansowania z WIE w szkole został przeprowadzony casting. Kandydaci mieli za zadanie zaśpiewać refren piosenki „Dni, których nie znamy” lub „Na pewno”. Po wyłonieniu trzynastu uczniów Pani Aleksandra Andruszkiewicz przydzieliła role i przy pomocy Pani Sandry Dzierzęckiej rozpoczęła próby do musicalu.
Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:	Uczniowie poznali formę teatralną, jaką jest musical, polepszyli dykcję i ruch sceniczny, poznali technikę prawidłowego oddechu podczas śpiewu. Doskonalili też taniec przygotowując układy taneczne. Nauczycieli się, że do przedstawienia można włączyć efekty multimedialne. Przede wszystkim jednak wystąpili przed dużą publicznością, pokonując lęk, uwierzyli w swoje umiejętności oraz zaangażowali się w tworzenie zgranej grupy młodzieży miło i efektywnie spędzając czas po lekcjach na próbach oraz przygotowując dekoracje do przedstawienia.
Co było najtrudniejsze?	Zmotywowanie uczniów do systematycznego uczęszczania na próby oraz podniesienie ich poczucia własnej wartości.
Największa korzyść:	Uśmiech i duma na twarzach aktorów. Wzrost wiary rodziców w umiejętności i możliwości swoich dzieci. Robudzenie talentów uczniów - niektórzy z nich postanowili rozwijać swój talent aktorski, zapisując się do szkółek aktorskich działających przy domach kultury, czy też korzystając z innych form aktywności teatralnej proponowanej przez Miasto Stołeczne Warszawa.
Największe zaskoczenie:	Widok łez wzruszenia na twarzach niemal wszystkich przedstawicieli Grona Pedagogicznego Gimnazjum nr 75 oraz przedstawicieli oświaty na koniec premiery musicalu.

Zdjęcia: Aleksandra Andruszkiewicz

Problemy dotyczyły kwestii organizacyjnych. Przedsięwzięcie wymagało dużych umiejętności logistycznych, dogrania terminów, które pasowałyby jednocześnie uczniom, nauczycielom, kamerzyście, choreografowi, scenografowi itd.

Zastosowano tablicę interaktywną, na której były wyświetlane filmy, będące zapowiedzią następnej sceny.

Zaproszenia wysłane drogą pocztową do przedstawicieli władz, oświaty, zaprzyjaźnionych szkół. Wysłanie informacji do rodziców uczniów Gimnazjum nr 75 drogą elektroniczną.

Największe problemy:

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Formy informacji i promocji:

GIMNAZJUM Z ODDZIAŁAMI DWUJĘZYCZNYMI NR 83 im. Konstanscji Markiewicz

Nazwa szkoły

ul. Michała Elwira Andriollego, Bemowo

Adres, dzielnica:

FAKT- FORUM ANGIELSKICH KÓŁ TEATRALNYCH

NAZWA PROJEKTU:

Celem projektu jest rozwijanie umiejętności językowych, artystycznych oraz posługiwanie się nowymi technologiami, jego adresatami są uczniowie warszawskich gimnazjów. FAKT jest projektem cyklicznym realizowanym na początku czerwca. W 2017 r. odbyła się jego XIV edycja. Czterokrotnie projekt był dofinansowywany przez Warszawskie Inicjatywy Edukacyjne. Nagrody dla zwycięzców dofinansowują Rada Rodziców i wydawnictwa językowe. Nauczyciele języka angielskiego pracują z chętnymi uczniami, przygotowując przedstawienia i nagrywając filmy w języku angielskim. Bardzo często scenariusze tych przedsięwzięć są autorstwa uczniów. Uczniowie przygotowują się do wystąpień przed dużą publicznością (około 160 uczniów) i tym samym przyczyniają się do wzrostu popularności uczestników FAKT-u wśród kolegów. Nie bez znaczenia pozostaje także możliwość otrzymania nagrody rzeczowej lub oceny z przedmiotu. W realizację projektu zaangażowana jest również ekipa techniczna, która zajmuje się nagłośnieniem sali gimnastycznej i scenografią. Po kilkumiesięcznych przygotowaniach efekty pracy prezentowane są podczas uroczystej gali.

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Aneta Rzeszutek - wieloletni nauczyciel języka angielskiego w szkole, z olbrzymią pasją, doświadczeniem i kreatywnością.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Jest to już XIV edycja projektu, więc wszystko się zaczęło... 14 lat temu... i trwa do dziś jako dobry pomysł na podnoszenie umiejętności językowych młodzieży.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Ocenie jury (nauczyciele języka angielskiego, przedstawiciel Rady Rodziców, uczniowie, przedstawiciele wydawnictw językowych) podlegają produkty projektu w kategoriach: przedstawienie, film, piosenka. Uczestnicy podnoszą umiejętności wyrażania się poprzez film, teatr, piosenkę w językach obcych - w języku angielskim i niemieckim. Dodatkowo uczą się radzenia sobie ze stresem przed wystąpieniami publicznymi i podczas nich.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Największym problemem podczas realizacji projektu jest znalezienie odpowiedniego terminu na próby, ponieważ bardzo często w przedstawieniu czy filmie uczestniczą uczniowie różnych klas.

Co było najtrudniejsze?

Największą korzyść stanowi satysfakcja uczniów i nauczycieli z wykonanej pracy oraz nabycie podczas realizacji projektu umiejętności wyrażania uczuć poprzez film, teatr, piosenkę w językach obcych.

Największa korzyść:

Zdjęcia: Anna Lisiecka

Największe zaskoczenie: Uczniowie mają poczucie, że dobrze poradzili sobie z umiejętnościami językowymi, aktorskimi oraz oczywiście z tremą - i tak jest faktycznie.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Szeroko pojęte multimedia - tworzenie filmów, prezentacji oraz przygotowanie serii plakatów i prac multimedialnych przedstawiających szeroki wachlarz nabytych umiejętności językowych.

Formy informacji i promocji: Projekt jest promowany na stronie internetowej gimnazjum, podczas dni otwartych oraz wizyt promujących gimnazjum w szkołach podstawowych.

Partnerzy: Rada Rodziców - finansowanie nagród dla uczestników projektu

Nazwa szkoły

GIMNAZJUM Z ODDZIAŁAMI DWUJĘZYCZNYMI NR 93 im. Księżnej Izabeli Czartoryskiej

Adres, dzielnica: ul. Stefana Szolc-Rogozińskiego, Ursynów

NAZWA PROJEKTU:

KUBUŚ TU I TAM

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

W szkole działa prężnie teatr, jego uczestnicy poznają zasady zachowania na scenie, rozwijają umiejętność budowania dialogu, samodzielnego myślenia, pracy twórczej, współpracy w grupie, poszukując niebanalnych rozwiązań teatralnych. Uczniowie pracują również nad przygotowaniem kostiumów, elementów scenografii, rekwizytów, a także aranżują choreografię. Do przyjemnych zadań gimnazjalistów należy też charakteryzacja aktorów, obsługa sprzętu, tworzenie plakatów oraz pisanie artykułów na stronę szkoły. Repertuar sztuk wzbogacają kwestie dialogowe w różnych językach. Projekt „Kubuś tu i tam" był realizowany od stycznia do czerwca 2017r. i miał zasięg miejski. Oprócz występu w szkole (przed delegacją zagraniczną - wersja wielojęzyczna oraz przed dyrektorami i nauczycielami ursynowskich szkół - wersja polska) grupa miała okazję odwiedzić przedszkola na Ursynowie i na Mokotowie. Adresatami projektu byli uczniowie, nauczyciele, rodzice, przedszkolaki, goście zagraniczni. Projekt był realizowany wg planu, próby odbywały się cyklicznie co tydzień.

Autorzy:

Paulina Lubieniecka - wyróżnienie w konkursie na najlepszy projekt z zakresu edukacji kulturalnej, prowadzenie zajęć artystycznych „Teatr", występy na profesjonalnych deskach teatrów w Warszawie.
Anna Żukowska - udział w turniejach tanecznych tj. ASTERIADA, prowadzenie zajęć fitness, prowadzenie zajęć artystycznych „Taniec".

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zaczęło się od zakupu oryginalnych kostiumów teatralnych w Londynie, które zainspirowały autorki do napisania scenariusza „Niedźwiadek Puchatek i jego niezwykłe przygody". Zorganizowały więc casting i przydzieliły uczniom zadania.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Udział uczniów w ramach wolontariatu, współpraca w grupie, nabycie przez nich odwagi, zdobycie nowych przyjaźni, rozwinięcie umiejętności scenicznych, scenograficznych, informatycznych i językowych, ogólna satysfakcja, nawiązanie współpracy z Przedszkolem Specjalnym - warsztaty dla uczniów gimnazjum o niepełnosprawności, uwrażliwienie na potrzeby innych, zwrócenie uwagi na problem otyłości (profilaktyka), utworzenie sekcji aktorskiej, tanecznej, plastycznej, medialnej, dziennikarskiej, muzycznej (pianino, gitara elektryczna).

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejsze było zgranie wszystkich elementów spektaklu - połączenie działań związanych z przygotowaniem spektaklu: tworzenie scenografii, próby tańca, ćwiczenie roli aktorów. W szkole jest dużo zajęć pozalekcyjnych i fakultatywnych, wiec ciężko było ustalić termin spotkań prób po lekcjach. Dodatkowy problem stanowił fakt, że w projekcie uczestniczyli uczniowie z różnych klas.

Zdjęcia: Paulina Łubieniecka, Nina Burzyńska

Fascynacja uczniów teatrem, promocja szkoły, ogólna satysfakcja uczniów, rodziców, nauczycieli, zadowolenie dzieci.

Największa korzyść:

Największym zaskoczeniem było zainteresowanie spektaklem oraz pozytywne informacje zwrotne na temat projektu. Nadspodziewana kreatywność i zaangażowanie uczniów.

Największe zaskoczenie:

Brak funduszy na scenografię, transport scenografii ze szkoły do innych dzielnic.

Największe problemy:

Komputer, rzutnik, telefon komórkowy, głośniki bezprzewodowe, grupa na Facebooku, poczta, dziennik elektroniczny i strona szkoły i szkolny Fecebook, gdzie regularnie pojawiały się ogłoszenia.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne, formy informacji i promocji:

Przedszkola, w których prezentowano spektakl „Niedźwiadek Puchatek i jego niezwykłe przygody": Przedszkole nr 352, Przedszkole „Zielony Latawiec", Przedszkole Specjalne nr 213, Przedszkole nr 330.

Partnerzy:

GIMNAZJUM Z ODDZIAŁAMI DWUJĘZYCZNYMI I ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI NR 123 im. Jana Pawła II

Nazwa szkoły

ul. Strumykowa, Białołęka

Adres, dzielnica:

SZKOLNY PRZEGLĄD MAŁYCH FORM TEATRALNYCH I ARTYSTYCZNYCH.

NAZWA PROJEKTU:

Przegląd odbywał się od 30.09.2016 do 30.03.2017 w Gimnazjum Nr 123 Ma on zasięg lokalny, uczestniczą w nim uczniowie białołęckich szkół podstawowych, gimnazjalnych i licealnych oraz absolwenci Gimnazjum 123. Projekt odbywa się cyklicznie w marcu każdego roku od 2006. Realizatorami są nauczyciele języka polskiego, plastyki, techniki, informatyki, bibliotekarze i nauczyciele wspomagający. Impreza składa się z dwóch części: przedpołudniowej, kiedy wybrane klasy uczestniczą w spotkaniach z ludźmi kultury: aktorami, dziennikarzami itp. i popołudniowej, w czasie której prezentują swoje występy uczniowie szkoły oraz goście i absolwenci. Prezentowane są inscenizacje oparte na utworach literackich, autorskich scenariuszach, występy wokalne, recytatorskie, taneczne i inne. Podczas ostatniego przeglądu odbyło się spotkanie z Panem Sobolewskim, mężem Ireny Jarockiej - słynnej piosenkarki z lat dziewięćdziesiątych.

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Sylwia Murawska-Oleksińska - 20 lat pracy pedagogicznej, nauczyciel dyplomowany, magister polonista, szkolny koordynator ds. edukacji kulturalnej
Ewelina Błaszkiewicz - 13 lat pracy pedagogicznej, nauczyciel dyplomowany magister sztuki, nauczyciel techniki i plastyki, współpraca z domami kultury

Autorzy:

OPIS PROJEKTU

Nauczyciele poloniści co roku w okolicach Międzynarodowego Dnia Teatru zapraszali do szkoły znanych artystów (aktorów, muzyków, piosenkarzy), aby uczniowie mogli bliżej zapoznać się z dana dziedziną kultury. Młodzież bardzo chętnie uczestniczyła w tym wydarzeniu i sama zaczęła szukać osób, które można by zapraszać, aby celebrować ten dzień. Wreszcie uczniowie zaproponowali swoim nauczycielom stworzenie Dnia Teatru w szkole. I tak marzenia polonistów o obcowanie z kulturą się spełniły.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Uczestnicy zgodnie i efektywnie współpracowali w grupie, chętnie uczestniczyli w zajęciach i innych formach działań. Wyrażali swoje przeżycia i emocje, rozwijali samodzielność, pogłębiali zainteresowania sztuką i kulturą. Zbierali informacje i materiały, prezentowali efekty swojej pracy. Ponadto realizacja projektu przyczyniła się do zwiększania świadomości środowiska lokalnego i uwrażliwienia go na potrzeby dzieci, upowszechniania kultury, nauki czerpania przyjemności z różnych aktywności ruchowych, szerzenia idei integracji, utrzymywania kontaktu z zaprzyjaźnionymi instytucjami kulturalno-edukacyjnymi i szkołami działającymi na terenie Białołęki. Umożliwiła obcowanie ze sztuką i naukę przestrzegania zasad właściwego zachowania się w miejscach użyteczności publicznej.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Zdjęcia: Aleksandra Milewska

Co było najtrudniejsze? Najtrudniejszym okazało się ustalenie terminu przeglądu. W szkole dużo się dzieje w okolicach Dnia Teatru, w związku z czym trzeba było zaangażować dużą liczbę nauczycieli i uczniów do przygotowania tego przedsięwzięcia. Szkoła pracuje od lat na dwie zmiany.

Największa korzyść: Korzyść, która wypływa z realizacji projektu, to przede wszystkim zainteresowanie młodzieży i rodziców.

Największe zaskoczenie: Niespodziewane jest to, że projekt trwa już jedenaście lat, a z roku na rok przybywa młodzieży, która nie boi się wystąpić przed szeroką publicznością. Ciekawe jest też, że co roku przybywa publiczności ,tzn. chętnie przychodzą osoby, które nie są już związane bezpośrednio ze szkoła.

Największe problemy: Największym problemem w organizacji tegorocznego przeglądu okazał się brak czasu i środków finansowania imprezy.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne to : komputer, rzutnik, e-mail, drukarka, Facebook, strona internetowa szkoły.

Formy informacji i promocji: Przegląd promowany był poprzez: tablicę informacyjną dla uczniów, stronę internetową szkoły, Facebook, e-mail do szkół białołęckich.

Nazwa szkoły

GIMNAZJUM Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI NR 126 im. Bohaterów Westerplatte

Adres, dzielnica: ul. gen. Karola Ziemskiego „Wachnowskiego", Rembertów

NAZWA PROJEKTU:

„INTEGRACJA POKOLEŃ PRZY PIOSENKACH Z DAWNYCH LAT" - występ artystyczny w Domu Seniora „Willa Kalina" w Konstancinie Jeziornie

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Występ w dniu 29.01.2016 r. dla podopiecznych Domu Seniora „Willa Kalina" w Konstancinie Jeziornie był wspólną inicjatywą uczniów i milusińskich z Przedszkola Artystycznego „Delfinek" w Rembertowie. Stał się okazją do dialogu miedzy pokoleniami oraz uczczenia Dnia Babci i Dnia Dziadka. Szczególnych wzruszeń dostarczyły scenki do przebojów Ireny Santor i Anny German oraz piosenki z czasów Powstania Warszawskiego. Gimnazjaliści w humorystycznej scence o Starce i Starziku posługiwali się gwarą śląską. Drama do piosenki Ireny Santor pt. „Odrobinę szczęścia w miłości" przypomniała babciom o czasach ich młodości, kiedy szykowały się na randki, przymierzały piękne sukienki, przygotowywały się do ślubu. Z kolei dzieci z przedszkola „Delfinek" recytowały wiersze, śpiewały piosenki o babciach i dziadkach oraz prezentowały nowoczesne układy taneczne. Na zakończenie jeden z pensjonariuszy, uczestnik Powstania Warszawskiego, przekazał z podziękowaniem za wizytę broszurę „Literacje. Powstanie Warszawskie 1944", w której znajduje się jego relacja z powstańczych bojów na terenach Wyścigów konnych i Sadybie. Był bardzo poruszony, kiedy słuchał piosenek o powstaniu, a wśród nich utworu „Dziewczyny z powstania". Spotkanie było też okazją do integracji, zakończyło się wspólnym zdjęciem i słodkim poczęstunkiem. Specjalnie dla seniorów uczniowie upiekli sernik i kruche ciasteczka, podarowali im też w prezencie własnoręcznie namalowany obraz. Młodzież przygotowały do występu panie: Agnieszka Strzelczyk, Anna Sajewicz i Dagmara Rusinek-Smaga. O tym, jak ważne są kreatywne i twórcze działania dzieci i młodzieży, świadczy fakt uczestniczenia w tym spotkaniu dyrektora Gimnazjum Nr 126 - p. Doroty Jachnik oraz dyrektora Przedszkola Artystycznego "Delfinek" - p. Danuty Łopata. Występ uświetniły klasy: I C, ID, II A, II B, II C, III C.

Zdjęcia: Archiwum szkoły

Agnieszka Strzelczyk - koordynator edukacji kulturalnej w szkole (KEKS), nauczyciel polonista, 23 letni staż pracy, doświadczenie w pisaniu scenariuszy imprez artystycznych

Autor:

OPIS PROJEKTU

Zaczęło się od spontanicznego pomysłu zorganizowania występu dla seniorów. Wspólna inicjatywa dwóch placówek oświatowych: gimnazjum i przedszkola zaowocowała cyklicznymi wyjazdami do Domu Seniora „Willa Kalina" w Konstancinie, organizowanymi w latach 2011-2016. Pierwszy wyjazd i występ dostarczył dzieciom, młodzieży, nauczycielom i seniorom tak wiele radości, że w kolejnych latach postanowiliśmy kontynuować nasze wspólne przedsięwzięcie.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Głównym rezultatem była międzypokoleniowa integracja i aktywacja społeczna młodzieży. Seniorzy z przyjemnością obserwowali występy dzieci i młodzieży. Chętnie rozmawiali z młodymi aktorami. Młodzież uczyła się empatii i otwartości na drugiego człowieka. Z zainteresowaniem przysłuchiwała się opowieściom seniorów o czasach ich młodości, m. in. o czasach Powstania Warszawskiego. Dzieci z przedszkola reagowały bardzo spontanicznie i chętnie integrowały się z młodzieżą i dorosłymi.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Z perspektywy czasu przedsięwzięcie nie kojarzy się z trudnościami. - udało się skorelować działania gimnazjum i przedszkola oraz zdobyć środki na opłacenie autokaru. Wspólna inicjatywa pokazała, że warto robić coś dla innych oraz łączyć różne pomysły i działania.

Co było najtrudniejsze?

Największą korzyścią była radość w oczach tak adresatów przedsięwzięcia, jak i dzieci i młodzieży. Chwile integracji międzypokoleniowej są bezcenne i warto je pielęgnować. Warto też inwestować w młodych ludzi i powierzać im coraz bardziej odpowiedzialne zadania. Młodzież egzamin z dojrzałości społecznej zdała na szóstkę.

Największa korzyść:

Największym zaskoczeniem była wypowiedź byłego Powstańca, pensjonariusza Domu Seniora, który spontanicznie zareagował na występ i zwrócił się do młodzieży, ciesząc się z jej zainteresowania historią Ojczyzny. Podziękował za wzruszający występ, a paniom dyrektor i nauczycielkom za wychowanie młodego pokolenia. Miłym zaskoczeniem było spotkanie się trzech pań dyrektor: z gimnazjum, z przedszkola, z Domu Seniora.

Największe zaskoczenie:

Problemy natury finansowej, związane ze sponsorowaniem autokaru na wyjazd do Konstancina, częściowo rozwiązali Rodzice z Rady Rodziców Gimnazjum Nr 126, którzy z funduszów Rady opłacili część kosztów. Kolejną część wydatków pokryło przedszkole artystyczne „Delfinek".

Największe problemy:

Projekt został opisany w formie artykułu i zamieszczony na stronie internetowej gimnazjum oraz przedszkola. Dom Seniora przekazał informacje o wydarzeniu na swojej stronie internetowej w zakładce Aktualności. Informacja o akcji ukazała się w lokalnej prasie. Projekt został też uwidoczniony na stronie Urzędu Dzielnicy Warszawa - Rembertów.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne, formy informacji i promocji:

Nawiązano współpracę pomiędzy Gimnazjum Nr 126 i Przedszkolem Artystycznym „Delfinek" oraz Domem Seniora w Konstancinie, przygotowano wspólnie dzieci i młodzież do występu artystycznego, pracowano nad scenografią i rekwizytami oraz przygotowano upominki dla seniorów.

Partnerzy:

GIMNAZJUM NR 131
im. Krzysztofa Kamila Baczyńskiego

Nazwa szkoły

ul. Michała Drzymały, Ursus

Adres, dzielnica:

„A MURY RUNĄ, RUNĄ, RUNĄ..."
JACEK KACZMARSKI - GŁOS POKOLENIA SOLIDARNOŚCI

NAZWA PROJEKTU:

Projekt realizowano od 12-10-2016 do 22-03-2017. Wszystkie przygotowania w postaci prób oraz tworzenia dekoracji i gromadzenia informacji oraz rekwizytów odbywały się w szkole. Uczniowie klasy III c, którzy byli głównymi wykonawcami projektu, regularnie spotykali się w celu planowania i realizowania zadań. Zespół wokalny dokonywał prób oraz wyboru utworów muzycznych i zdjęć do prezentacji multimedialnej. W sumie w projekcie wzięło udział około 70 uczniów. W przygotowaniach pomagali również rodzice. Odbiorcami projektu byli uczniowie gimnazjum, rodzice, na-

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

uczyciele i pracownicy oraz zaproszeni goście. Prezentacja projektu czyli koncert i pokaz zdjęć oraz tekst przedstawiający życie i twórczość artysty przebiegała w podniosłej atmosferze i artystycznym nastroju. Uczniowie byli bardzo zaangażowani w projekt, poświęcili dużo czasu, zapału i energii. Ich pomysły były bardzo oryginalne, z zadumą i powaga prezentowali postać artysty. Po występie wszyscy byli dumni, zachwyceni i ubogaceni dzięki wspaniałemu pokazowi umiejętności artystycznych młodzieży z klasy III gimnazjum.

Autorzy:

Beata Deluga - nauczyciel języka polskiego i historii, wieloletni pracownik Szkoły, prowadzi koło teatralne, opracowała autorski program nauczania języka polskiego dla gimnazjum. Pasjonatka teatru, musicali i pracy z młodzieżą.
Bożena Kuśmierek - nauczyciel muzyki i plastyki, od wielu lat prowadzi zespół wokalny *Cantemus* oraz zajęcia plastyczne *Impresja*; przygotowuje uczniów do konkursów wokalnych i plastycznych, z wielkim zaangażowaniem i pasją pracuje z młodzieżą, organizując koncerty, wystawy i przedstawienia.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zaczęło się od pomysłu na wspólnie podjęte działania. Bardzo liczyła się inicjatywa młodzieży. Wychowawczyni klasy inspirowała , podpowiadała pomysły i rozwiązania.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Uczestnicy zapoznali się bliżej z postacią artysty, barda Solidarności. Wszyscy mogli zachwycać się utworami słynnego pieśniarza. Młodzież mogła próbować swoich możliwości aktorskich w nowej, ambitnej formie, pracowała metodą projektu w dużej grupie pod opieka wychowawcy. Uczestnicy uczyli się współpracy i odpowiedzialności za powierzone sobie zadania. Uświadomili sobie jak ważne jest docieranie do różnych źródeł wiedzy, uczenie się historii własnego narodu, dotykanie najtrudniejszych tematów.

Co było najtrudniejsze?

Opanowanie tremy przez artystów oraz emocji przez oglądających. Możliwość wykonania takiej liczby prób, jak była potrzebna. Zrozumienie przekazu trudnych tekstów Jacka Kaczmarskiego.

Największa korzyść:

Wiedza na temat trudnych czasów i uwrażliwienie na to, jak bardzo ważna jest sztuka w życiu człowieka.

Największe zaskoczenie:

Wzruszenie, które odbierało możliwość powiedzenia czegokolwiek po zakończeniu widowiska. Możliwości aktorskie koleżanek i kolegów. Uczniowie, którzy wykonywali utwory na gitarze.

Największe problemy:

Ciągły brak czasu. Ubrania w kolorze czarnym - trudności w zgromadzeniu rekwizytów. Trema i pośpiech podczas prób i koncertu. Brak odpowiedniej sali do ćwiczenia.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Wykorzystanie zdjęć i piosenek w celu przedstawienia głównej postaci.Wyszukiwanie informacji w bibliotece szkolnej oraz w Internecie Sprzęt nagłaśniający. Prezentacje multimedialne.

Formy informacji i promocji:

Plakat, informacje na stronie szkoły, zaproszenia imienne dla gości. Informacja na drzwiach szkoły. Przekaz informacji podczas zebrań i posiedzenia Rady Pedagogicznej.

Zdjęcie: Archiwum szkoły

GIMNAZJUM Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI I ODDZIAŁAMI DWUJĘZYCZNYMI NR 164 im. Polskich Olimpijczyków

Nazwa szkoły

ul. Ostródzka, Białołęka

Adres, dzielnica:

„MARZENIA MAŁE I DUŻE"

NAZWA PROJEKTU:

Projekt realizowany w roku szkolnym 2016/2017 w Gimnazjum nr 164 na płaszczyźnie międzynarodowej i będący kontynuacją rozpoczętego projektu w roku szkolnym 2015/2016, ma na celu poszerzenie horyzontów kulturowych uczniów, rozwijanie kompetencji społecznych i językowych oraz budzenie zainteresowań muzycznych i dostarczanie wiedzy o tendencjach kulturowych charakterystyczne dla okresu danego musicalu. Adresatami projektu są wszyscy uczniowie Gimnazjum nr 164 i szkół współpracujących w projektach międzynarodowych, rodzice, oraz środowiska lokalne. Projekt realizowany był przez wychowanków pani Anny Ryciak, uczniów klasy dwujęzycznej o profilu językowym. Pod okiem nauczyciela przygotowywali oni przedstawienia musicalowe w języku angielskim. Podczas realizacji innowacyjnego projektu uczniowie pogłębili wiedzę o kulturze, nauczyli się adaptować treści do własnych możliwości i umiejętności językowych i organizować efektywnie czas. Uruchomili kreatywność podczas przygotowania sprzętu, dekoracji, strojów i rekwizytów, zaprezentowali zdobyte umiejętności na uroczystościach szkolnych i lokalnych oraz podczas wizyt zagranicznych delegacji, rozbudzili potrzebę tworzenia podobnych przedstawień w szkołach partnerskich z innych państw. Wzmocnili relacje w grupie udzielając sobie wzajemnie wsparcia, zintegrowali środowisko rodzinne (rodzice, rodzeństwo, dziadkowie) angażując ich w przygotowania i dzieląc się sukcesem, zbudowali poczucie własnej wartości (każda jednostka w zespole jest ważna), stopniowo pokonywali swoje bariery i ograniczenia stając się świadomymi swoich działań, pewnymi siebie realizatorami projektu. Spontanicznie dzielili się swoimi nabytymi umiejętnościami, dając pokaz w trakcie wycieczki szkolnej na głównej ulicy Zakopanego czy podczas balu gimnazjalnego. Dali bodziec, przykład, że pomysły mogą być zrealizowane w praktyce, swoją postawą i systematyczną pracą pokazali nauczycielom, że MAŁYMI KROCZKAMI DOCHODZI SIĘ DO WIELKIEGO FINAŁU

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Anna Ryciak - nauczyciel dyplomowany z 25-letnim stażem w nauczaniu chemii i języka angielskiego. Ma bogate doświadczenie i kwalifikacje w nauczaniu oraz prowadzeniu projektów międzynarodowych.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Zaczęło się od niespodzianki muzycznej przygotowanej przez kilka uczennic dla wychowawczyni, która jako nauczyciel z pasją rozpoznała potencjał muzyczno-wokalny, który postanowiła wykorzystać do nauki języka angielskiego. Wkrótce narodziła się myśl przygotowania przedstawienia musicalowego w języku obcym, angażującego

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zdjęcie: Magdalena Grzywacz

wszystkich uczniów z klasy. Poczucie równości i wartości każdej osoby biorącej udział w projekcie było myślą przewodnią całego przedsięwzięcia. Z upływem czasu przydzielono role i praca nabrała tempa.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Uczniowie rozwinęli kompetencje językowe, poszerzyli umiejętności komunikacyjne, zdobyli dodatkowe kompetencje społeczne, niemożliwe do osiągnięcia przy tradycyjnym sposobie nauczania, nauczyli się wyrażać swoje emocje, rozwinęli umiejętność radzenia sobie w sytuacjach trudnych i niespodziewanych (radzili sobie w sytuacjach stresowych, co przełożyło się na wysokie rezultaty z egzaminów gimnazjalnych). Zintegrowali swoją grupę i swoje rodziny, nauczyli się współpracować w różnych grupach (zasada tolerancji) i niwelowali stereotypy. Rozwinęli wyobraźnię i kreatywność, nauczyli się przełamywać własne ograniczenia, zdołali rozwinąć pasje, zdolności i twórczy potencjał. Nawiązali współpracę międzynarodową z uczniami o podobnych zainteresowaniach i zdolnościach, wypracowali nowe metody pracy, promowali swój potencjał i umiejętności na płaszczyźnie szkoły oraz poza jej murami.

Co było najtrudniejsze?

Techniczna organizacja przedstawienia, którego przygotowanie z pomocą szkolnych zasobów stanowiło nie lada utrudnienie dla nauczyciela - reżysera. Brak czasu na próby ze względu na liczne popołudniowe zajęcia dodatkowe uczniów. Prezentowanie inscenizacji w różnych miejscach. Kolejnym wyzwaniem było umiejętne zaangażowanie każdej jednostki w taki sposób, aby każdy czuł się dowartościowany i z ochotą angażował się w działania.

Największa korzyść:

Największym sukcesem okazało się podniesienie kompetencji językowych, interpersonalnych i społecznych. Budowanie potencjału jednostki - uczniowie zyskali pewność siebie, poczucie własnej wartości. Zintegrowano zróżnicowany zespół klasowy, zaangażowano do współpracy rodziców, dziadków, rodzeństwo. Podjęto współpracę ze szkołami z Holandii i Hiszpanii, zainteresowanymi wdrażaniem podobnego programu innowacyjnego (nauka poprzez kulturę i sztukę).

Największe zaskoczenie:

Program innowacji kulturalnej promujący naukę języków obcych okazał się wielkim sukcesem. Uczniowie zaangażowani w realizacje i przygotowanie spektakli wykazali się dużym zaangażowaniem i chęcią kontynuacji podjętych działań. Niespodziewany sukces i poparcie środowisk lokalnych było wielkim atutem i motorem dalszych działań.

Największe problemy:

Niewystarczające środki finansowe do realizacji założeń. Trudność w zdobyciu biletów do teatru na przedstawienia w języku angielskim i inscenizacje muzyczne. Czasowe ograniczenia co do prób i samych przedstawień. Brak sprzętu.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

W przygotowaniu opracowania przedstawień bardzo pomocne były technologie informacyjne i komunikacyjne. Uczniowie, korzystając z programów komputerowych wspólnie z nauczycielem opracowywali dialogi, tłumaczenia i dobierali fragmenty muzyki. Następnie analizowali nagrania wybierając najcenniejsze fragmenty własnego performance. Ostateczne pokazy były nagrywane na wideo w celu korekty ewentualnych błędów.

Formy informacji i promocji:

Przygotowanie plakatów i afiszy. Zaprojektowanie i wręczenie zaproszeń. Przesłanie informacji mailowej do wszystkich zainteresowanych. Przygotowanie biuletynu promującego działania. Przygotowanie planu wizyt roboczych z uwzględnieniem opisu przedstawień inauguracyjnych. Przekazywanie ustnej informacji osobom zainteresowanym. Strona internetowa szkoły.

ROZDZIAŁ 4

Zdjęcie: Wojciech Nomejko, CXIX LO im. Jacka Kuronia

Nazwa szkoły

III LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE
im. gen. Józefa Sowińskiego

Adres, dzielnica: ul. Rogalińska, Wola

NAZWA PROJEKTU:

TEATROMANIA - PROJEKT EDUKACJI TEATRALNEJ

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Projekt realizowany był w szkole w roku szkolnym 2016/2017 po raz trzeci (corocznie od 2014/2015), jego adresatami byli uczniowie III LO i (w części) innych szkół ponadgimnazjalnych na Woli. Celem projektu było zainteresowanie uczniów tematyką teatralną i propagowanie szeroko pojętej edukacji teatralnej, poznawanie kulturalnego dziedzictwa Warszawy, pobudzenie i rozwijanie aktywności twórczej młodzieży.Miał on na celu także animowanie życia kulturalnego w szkole oraz integrację środowiska szkolnego poprzez wspólne działania. W ramach projektu przygotowano materiał dydaktyczny w formie prezentacji multimedialnej, będącej efektem szkolnego konkursu multimedialnego „Mój ulubiony warszawski teatr". Przeprowadzono międzyszkolny konkurs „Teatr Polski w Warszawie wczoraj i dziś" w trzech etapach: test z wiedzy o historii i współczesności Teatru Polskiego, 5-minutowa prezentacja multimedialna pod hasłem „Jak wieczór, to tylko w Teatrze Polskim", przedstawiającej teatr, napisanie analizy sztuki teatralnej „Krawiec" Mrozka: recenzji lub felietonu. W ramach nawiązanej współpracy z Teatrem Polskim oraz teatrem „TrzyRzecze", z którym zorganizowano wykłady na temat teatru współczesnego. Nawiązano też współpracę z TR Warszawa, dzięki której uczniowie uczestniczyli w wykładach i w warsztatach teatralnych. Zorganizowano pokaz szkolnych talentów propagujący uzdolnienia uczniów liceum. Rozwijano i promowano działalność szkolnego zespołu teatralnego „Wysienki", który w bieżącym roku szkolnym zrealizował trzy premiery. Zorganizowano wystawy: „Teatr Polski wczoraj i dziś" oraz wystawy poświęcone zmarłym aktorom: Danucie Szaflarskiej, Krystynie Sienkiewicz i Gustawowi Lutkiewiczowi. Uczniowie uczestniczyli w wydarzeniach teatralnych w Warszawie. Zorganizowano obchody Międzynarodowego Dnia Teatru 27 marca 2017 r.

Autor: **Małgorzata Wysieńska** - nauczyciel dyplomowany, mgr polonistyki ze specjalnością teatrologia. Od ponad 30 lat prowadzi zespoły teatralne w szkołach warszawskich, jest autorką programu innowacyjnego - klasa kulturowa realizowanego w Liceum im. Batalionu Zośka, gdzie prowadziła również warsztaty teatralne, a także autorką wielu scenariuszy i adaptacji.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

To już trzeci rok, kiedy szkoła podejmuje realizowanie projektu. Rozpoczęto go w 2014 roku, uznając, że wiedza o teatrze i propagowanie uczestniczenia w kulturze jest ważnym elementem wychowania i kształcenia. W liceum działał już wówczas od kilku lat teatr szkolny „Wysienki" i to członkowie zespołu byli współorganizatorami projektu.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Uczniowie biorący udział w projekcie chętniej chodzą do teatru, poznają jego historię, a zwłaszcza historię teatrów warszawskich. Uczniowie mają okazję pokazać własne umiejętności w czasie „Dnia talentów". Udział w warsztatach teatralnych prowadzonych w szkole i w TR Warszawa nie tylko umożliwia rozwijanie talentów, ale ma również walory wychowawcze: uczestnicy uczą się pracy zespołowej, koncentracji, odpowiedzialności, a dla uczniów mających problemy z komunikacją zajęcia mają również charakter terapeutyczny. Rezultatem są wyniki w konkursach i premiery przedstawiane przez zespół teatralny w naszej szkole. W bieżącym roku były to 3 spektakle: „Dziwny jest ten świat" (scenariusz i reż. Małgorzata Wysieńska), „Wdowy" Sławomira Mrożka w reż. Małgorzaty Wysieńskiej, „Nie masz cwaniaka nad warszawiaka" (scenariusz i reż. Małgorzata Wysieńska).

Co było najtrudniejsze?

Uzyskanie zgłoszeń do konkursów z innych szkół na Woli. Zbyt małe zainteresowanie konkursami teatralnymi w innych liceach, poza Liceum im. Batalionu Zośka, które współpracuje z nami od lat.

Największa korzyść:

Tworzenie życia artystycznego w szkole, gromadzenie uczniów wokół projektu edukacji teatralnej, chęć uczestnictwa młodzieży w działaniach teatralnych. Zespół teatralny "Wysienki" powstał w 2009 roku. Rokrocznie w marcu przy okazji Międzynarodowego Dnia Teatru wystawia przygotowany w ciągu roku spektakl. Dotychczas w latach 2009 – 2017 przygotował 17 spektakli. Już ponad 70 osób przeszło przez zespół teatru.

Największe zaskoczenie:

Udział w zadaniach i działaniach teatralnych uczniów spoza klas humanistycznych. W projekcie chętnie brali udział uczniowie z klas matematycznych.

Największe problemy:

Problemem bywa wyjście z uczniami na spektakle, ponieważ barierą wyjść do teatrów stały się obecnie ceny biletów. Inne problemy wiążą się z finansowaniem działań związanych z projektem.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

W konkursach stosowano programy do prezentacji Teatru Polskiego i innych wybranych teatrów warszawskich. W bieżącym roku podczas spektakli „Dziwny jest ten świat" i „Nie masz cwaniaka nad warszawiaka" również wykorzystano prezentacje multimedialne.

Formy informacji i promocji:

Informacje zamieszczane są na stronie szkoły. Do promocji i informacji wykorzystujemy również plakaty i pogramy teatralne, które towarzyszą każdej premierze. O konkursach informujemy szkoły również tradycyjnymi metodami.

Partnerzy:

Teatr TrzyRzecze - wykłady o teatrze współczesnym i jego twórcach. Udział uczniów w specjalnym spektaklu „Piaskownicy", połączonym z rozmową z twórcami spektaklu.
TR Warszawa - wykłady o teatrze, warsztaty teatralne zorganizowane dla uczniów

Zdjęcia:
Małgorzata Wysieńska

Nazwa szkoły

VII LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE
im. Juliusza Słowackiego

Adres, dzielnica: ul. Wawelska, Ochota

NAZWA PROJEKTU: **SŁOWNIK GWARY UCZNIÓW WARSZAWSKICH LICEÓW**

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Uczniowie zostali zapoznani ze specyfiką gwar środowiskowych podczas zajęć językoznawczych prowadzonych w I semestrze roku szkolnego 2016/2017. Te spotkania zainspirowały do stworzenia swojego słownika gwary uczniowskiej, który byłby aktualny. Do współpracy została zaproszona również sąsiadująca szkoła średnia – XIV LO im. S. Staszica. Uczniowie przygotowali ankiety, które następnie przeprowadzono w obu szkołach. Podczas spotkań analizowano zebrany materiał językowy i dyskutowano o sposobach tworzenia nowych słów przez uczniów obu szkół. Analizie porównawczej były poddawane różnorodne obszary, m.in. frekwencyjność używania gwary środowiskowej w zależności od profilu klasy czy płci. Na podstawie materiału badawczego został stworzony Słownik gwary uczniów warszawskich liceów. Oprócz uporządkowania pod względem tematycznym nazw specyficznych dla tej odmiany polszczyzny, uczniowie opatrzyli komentarzami językoznawczymi każdą z kategorii. Obszerny materiał uzyskany w trakcie badań pozwolił na wnikliwą analizę różnorodnych zjawisk językowych występujących w gwarze uczniów naszej i sąsiedniej szkoły. Zgromadzone słownictwo może zostać również wykorzystane w przyszłości, np. do porównywania stanu gwary uczniowskiej z różnych lat.

Autor: **Małgorzata Długołecka-Lorska** - nauczycielka języka polskiego z wieloletnim stażem, posiadająca doświadczenie w prowadzeniu sesji naukowych oraz kół zainteresowań związanych z szeroko pojętą humanistyką (m.in. nauka metodą dramy, zajęcia filmowe, sesje antyczne).

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Inspiracją do powstania projektu były zajęcia językoznawcze prowadzone w I semestrze roku szkolnego 2016/2017, na których uczniowie zostali zapoznani ze specyfiką różnych gwar środowiskowych. Mieli możliwość obejrzenia materiału językowego istniejących słownik gwar uczniowski. To zainspirowało do stworzenia własnej wersji słownika.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Uczniowie pod kierunkiem nauczyciela stworzyli ankietę, przeprowadzili ją samodzielnie w dwóch szkołach i opracowali hasła słownikowe (w ten sposób poznali sposób tworzenia słownika gwar środowiskowych w praktyce). Na podstawie uzyskanego materiału opracowali również wstępy do każdego rozdziału. Praca nad słownictwem uczniowskim pozwoliła im poszerzyć wiedzę z zakresu językoznawstwa (zwłaszcza na temat słowotwórstwa oraz gwar środowiskowych). To doświadczenie wymagało również punktualności i poczucia odpowiedzialności wobec powierzonych zadań. Uczniowie byli podzieleni na grupy badawcze. W każdej z nich znajdował się lider, który sprawował kontrolę nad przeprowadzaniem ankiet. Pozwoliło to uczestnikom projektu na wzbogacenie swoich doświadczeń związanych z pracą w grupie.

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejsze było opracowanie materiału badawczego. Uczniowie wykonali prawie 700 ankiet, które następnie należało opracować i zamienić na hasła słownikowe. To wymagało ich dużego zaangażowania (chęci poświecenia swojego czasu również poza szkołą), a także odpowiedniego podziału obowiązków między poszczególnymi grupami badawczymi.

Największa korzyść:

Powstanie słownika, który pokazuje, w jaki sposób mówią uczniowie VII LO im. J. Słowackiego w 2017 roku. Słownik po publikacji zostanie udostępniony uczniom oraz

innym szkołom, co pozwoli na wykorzystywanie go na lekcjach języka polskiego (gwary środowiskowe są jednym z tematów obowiązujących na maturze ustnej z języka polskiego). Równie istotną korzyścią jest rozbudzenie w uczniach zainteresowania językoznawstwem.

Uczniowie podczas analizy materiału badawczego sami zaczęli dostrzegać pewne tendencje językowe dominujące w gwarze uczniowskiej. Nawet bez znajomości specjalistycznych opracowań językoznawczych odpowiednio opisywali sposób, w jaki funkcjonuje język ich rówieśników. Wszyscy chętni do współpracy byli zaangażowali od samego początku aż do końca w proces powstawania słownika, co pozwoliło uczniom wyciągnąć wnioski na temat języka młodych ludzi.

Największym problemem było mobilizowanie niektórych uczniów do wykonywania powierzonych zdań na czas.

Podczas zajęć wykorzystywane były prezentacje w postaci pokazów slajdów. Komunikacja poza szkołą odbywała się na drodze internetowej – wspólna skrzynka mailowa oraz grupy na facebooku poszczególnych podgrup badawczych.

Do celów promocyjnych wykorzystany został dziennik elektroniczny, ogłoszenia na lekcjach języka polskiego, kontakt mailowy.

XIV LO im. S. Staszica - uczniowie przeprowadzili w LO im. S. Staszica ankiety w sześciu klasach z różnych profili.

Uniwersytet Warszawski - we współpracy z pracownikami naukowymi Uniwersytetu Warszawskiego zorganizowano w VII LO sesję językową, następnym etapem było opracowanie badań i ankiet przeprowadzonych w szkołach.

Największe zaskoczenie:

Największe problemy:

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Formy informacji i promocji:

Partnerzy:

X LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE
im. Królowej Jadwigi

Nazwa szkoły

ul. Jana Pawła Woronicza, Mokotów

Adres, dzielnica:

SZTUBACKI AWANGARDOWY FESTIWAL ARTYSTYCZNY

NAZWA PROJEKTU:

Festiwal odbywał się w X LO w dniach 6-8 kwietnia 2017 r. Każdy dzień festiwalu poświęcony został innej dziedzinie sztuki: 6 kwietnia miały miejsce występy grup teatralnych, 7 kwietnia prezentowały się zespoły taneczne, 8 kwietnia – zespoły muzyczne. Adresatem była młodzież szkół na Mokotowie, ale również uczniowie liceów ogólnokształcących z innych dzielnic miasta stołecznego Warszawy. Projekt realizowany jest cyklicznie od 2015/2016 roku szkolnego. Jego realizacja wymagała zaangażowania wielu uczniów szkoły. Utworzyli oni sekcje, którym przypisano konkretne obowiązki i zadania: muzyczną, taneczną, teatralną, logistyczną, dekoracyjną, techniczno-medialną, promocyjną oraz odpowiedzialną za zorganizowanie jury, które oceniało występy w czasie kolejnych dni festiwalu.

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Patryk Goluch - uczeń X LO, członek Młodzieżowej Rady Dzielnicy Ochota; organizowanie projektów w ramach działań Młodzieżowej Rady Ochoty.
Renata Franczak - nauczycielka historii, WOK-u; organizatorka festiwalu teatralnego w X LO (w tym roku odbyła się 15 edycja Konkursu Małych Form Teatralnych), praca z młodzieżą.

Autorzy:

OPIS PROJEKTU

Znalezienie osób zainteresowanych realizacją projektu , uczniów pragnących rozwijać koncepcję Sztubackiego Awangardowego Festiwalu Artystycznego, którego pomysł pojawił się rok wcześniej.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zdjęcia: Gabriela Syroka

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:	Nabycie umiejętności pracy w grupie oraz zarządzania zespołem, rozwój talentów (muzycznych, plastycznych, tanecznych, logistycznych, techniczno-medialnych), zintegrowanie uczniów X Liceum Ogólnokształcącego im. Królowej Jadwigi, nawiązanie przyjaźni, zdobycie doświadczenia, które może zostać wykorzystane w organizacji kolejnych projektów szkolnych, zaznajomienie się z finansową stroną zarządzania projektem (planowanie budżetu, poprawne rozliczanie faktur, wyszukiwanie najkorzystniejszych ofert, znalezienie sponsorów).
Co było najtrudniejsze?	Zsynchronizowanie pracy wszystkich sekcji, organizacja strony finansowej projektu, gromadzenie dokumentacji (np. faktur).
Największa korzyść:	Wzrost zainteresowania młodzieży wydarzeniami kulturalnymi, zdobycie doświadczenia, które można wykorzystać w organizacji kolejnych projektów.
Największe zaskoczenie:	Otrzymanie dofinansowania z WIE - możliwość zmobilizowania dużej liczby osób, które zaangażowały się w realizację projektu.
Największe problemy:	Brak poważnego traktowania osób niepełnoletnich, konieczność potwierdzania przez szkołę działań w relacjach z podmiotami zewnętrznymi; Brak doświadczenia niektórych organizatorów projektów (błąd jednej osoby rzutował na działanie na przykład całej sekcji).
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Media społecznościowe – facebook, film promocyjny, prezentacje multimedialne, które stanowiły tło w czasie występów (np. zespołów teatralnych).
Formy informacji i promocji:	Ogłoszenia przez szkolny radiowęzeł, wysyłanie maili z krótką informacją do warszawskich szkół, przygotowane przez Druk 24 plakaty rozwieszone przez uczniów XLO, rozdawanie ulotek, informacja na facebooku – ogłoszenia, film promocyjny, który w pierwszych dniach przykuł uwagę 15 tys. osób.
Partnerzy:	DRUK24H - przygotowanie plakatów i ulotek. WYGRADZAMY.PL - wypożyczenie barierek koncertowych. WIE - dzięki pozyskanym środkom zakupiono nagrody, przedmioty, produkty potrzebne do realizacji projektu, wynajęto ochronę, przygotowane zostało stoisko „Kawiarenka”.
Nazwa szkoły	**XVIII LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE im. Jana Zamoyskiego**
Adres, dzielnica:	ul. Smolna, Śródmieście
NAZWA PROJEKTU:	**ZAMOYSKI FESTIWAL TEATRALNY**
Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...	Festiwal (z założenie coroczny, pierwsza edycja) to inicjatywa uczniów, skierowana do wszystkich osób zainteresowanych teatrem między 15 a 20 rokiem życia. Odbył się w dniach 21-22 kwietnia 2017, ale okres realizacji łącznie z fazą koncepcyjną i organizacyjną obejmował czas od września 2016 do czerwca 2017. Adresatami są uczniowie warszawskich szkół średnich zainteresowani teatrem, a realizatorami - grupa uczniów XVIII LO. Ma na celu upowszechnienie tego rodzaju sztuki. Festiwal ma być przede wszystkim źródłem pięknych i inspirujących wrażeń, skierowanym do młodzieży licealnej, zwłaszcza Zamoyszczaków. Dodatkową korzyścią z tego wydarzenia jest możliwość wypróbowania swoich umiejętności aktorskich, pokazania ich światu

Zdjęcia: Emilia Kędziorek

oraz zyskania szerszej sławy i uznania, które mogą być niekiedy impulsem do podążenia drogą aktorstwa w dalszym życiu. Tematem przewodnim sztuk, przedstawionych na festiwalu, był cytat z „Romea i Julii" Williama Szekspira: "Jesteśmy zbudowani z tego samego materiału, co nasze sny". Po stworzeniu koncepcji przeprowadzono reklamę wydarzenia (plakaty, strona na Facebooku), pozyskano środki od podmiotów zewnętrznych oraz instytucje wspierających i sponsorów nagród. Zaproszeni zostali jurorzy. Oprócz prezentacji poszczególnych zespołów odbywały się dyskusje panelowe po występach; opracowano dokumentację fotograficzną na stronę szkoły.

Autorzy:

Michał Gójski, Franciszek Semko - uczniowie klasy humanistycznej, społecznicy zainteresowani teatrem i organizacją wydarzeń kulturalnych dla rówieśników

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Pomysł uczniowski: chęć zorganizowania festiwalu dla warszawskiej młodzieży zainteresowanej teatrem. Mimo dużej liczby festiwali w warszawskich liceach, każda kolejna inicjatywa tego typu cieszy się zainteresowaniem. Pomysł na ten festiwal jest o tyle różny od pozostałych, że inspirować go ma inne hasło na każdy rok.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Umożliwienie prezentacji młodzieżowym zespołom teatralnym, biorącym udział w festiwalu. Zapoznanie młodzieży licealnej z twórczością ich rówieśników, działających w zespołach szkolnych i pozaszkolnych. Rozwijanie umiejętności pracy w grupie wśród organizatorów projektu. Rozwijanie umiejętności negocjacyjnych wśród organizatorów projektu. Zdobycie umiejętności pozyskiwania środków zewnętrznych oraz rozliczania projektów (księgowość). Kształtowanie postawy odpowiedzialności za uczestników przedsięwzięcia i sam projekt.

Co było najtrudniejsze?

Negocjacje w grupie organizatorów festiwalu, przepływ informacji, dokonywanie zmian i modyfikacji w trakcie trwania projektu w taki sposób, aby wiedzieli o nich wszyscy zainteresowani (w tym opiekun i dyrektor szkoły).

Największa korzyść:

Umiejętności nabyte przez organizatorów: samodzielność, odpowiedzialność, umiejętności społeczne - w tym pracy w grupie i negocjacji, pozyskiwanie środków zewnętrznych.

Największe zaskoczenie:

Sukces festiwalu mimo zastosowania ubogich środków teatralnych (brak kurtyny, problemy z nagłośnieniem).

Największe problemy:

Brak właściwego przepływu informacji w grupie organizatorów generujący nieporozumienia i niepotrzebne napięcia.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Organizatorzy założyli stronę (fanpage) na Facebooku, przekazali dokumenty w pdf (regulamin festiwalu, informacje dla uczestników) do umieszczenia na podstronie na stronie www szkoły, zbierali zgłoszenia poprzez ankiety google.

Formy informacji i promocji:

Informacje były rozpowszechniane poprzez stronę na Facebooku, podstronę na stronie szkoły, plakaty rozwieszane w szkołach.

Partnerzy:

Dom Kultury Śródmieście - wsparcie koncepcyjne, oferta udostępnienia sceny (nie wykorzystana ostatecznie).
Teatr Ochoty - ufundowanie nagród, udział przedstawiciela Ogniska Teatralnego TO w jury.
Mazowiecki Instytut Kultury - udział przedstawiciela w jury.
Fundacja Civis Polonus - wsparcie finansowe.
KIK - Klub Inteligencji Katolickiej - wsparcie finansowe.

Nazwa szkoły	**XIX LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE im. Powstańców Warszawy**
Adres, dzielnica:	ul. Zbaraska, Praga Południe
NAZWA PROJEKTU:	**„POZNAĆ PO SŁOWIE, CO KTO MA W GŁOWIE"** **- międzyszkolny konkurs z kultury języka (II edycja)**
Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...	Konkurs pod patronatem honorowym Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego odbył się 11 kwietnia 2017 r. w XIX LO. Adresaci to uczniowie szkół ponadgimnazjalnych z dzielnicy Praga -Południe. Cele konkursu: uwrażliwienie uczniów na kulturę języka polskiego; rozbudzenie ich zainteresowania kwestią poprawności językowej; skłonienie do świadomego i sprawnego posługiwania się językiem polskim; poszerzenie kompetencji językowych uczniów; podniesienie poziomu nauczania języka polskiego. Konkurs polegał na wykonaniu ćwiczeń praktycznych w grupach (czteroosobowe reprezentacje szkół wyłonione wg własnych kryteriów przez poszczególne licea - w założeniu, gdyż w tym roku to były reprezentacje trzech klas drugich XIX LO: B, C, F, wyłonione po teście kompetencyjnym); realizacja poleceń wymagała wyczucia językowego, kreatywności oraz umiejętności zastosowania wiedzy z zakresu kultury języka w praktyce (szczególną uwagę zwrócono na gwarę warszawską). Uczniowie wykonywali zadania i odpowiadali na zadane pytania. Czas na przygotowanie odpowiedzi zależał od typu zadania, za każde zadanie grupa otrzymywała od 0 do 5 punktów. Oceniane były: poprawność merytoryczna, kreatywność oraz poprawność językowa wypowiedzi uczestników. Oceny dokonało jury, składające się z polonistów i obiektywnego eksperta z UW. Wygrała grupa, która uzyskała najwyższą liczbę punktów (klasa C). Zwieńczeniem zmagań konkursowych był wykład na temat języka Adama Mickiewicza, wygłoszony przez zaproszonego gościa z UW, dr Małgorzatę Litwinowicz, współzałożycielkę Stowarzyszenia Studnia O. Urozmaiceniem konkursu był językowy quiz dla publiczności (pozostali uczniowie klas drugich, dopingujący swoich reprezentantów), skracający czas oczekiwania na odpowiedzi grup rywalizujących ze sobą. Projekt, którego tematem stała się szeroko pojęta kultura języka, jest realizowany w szkole od kilku lat, ale w wersji międzyszkolnej, dzielnicowej, po raz drugi.
Autorzy:	**Małgorzata Dmochowska** - wieloletnia nauczycielka języka polskiego w warszawskich liceach (staż ponad 30 lat), autorka ćwiczeń, egzaminator OKE, absolwentka Polonistyki UW **Izabela Michalak** - polonistka z dwudziestoletnim stażem, absolwentka Polonistyki UW i studiów podyplomowych z WOK, w IBL PAN, weryfikator OKE, szkolny koordynator edukacji kulturalnej
OPIS PROJEKTU	
Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?	Zaczęło się od dostrzeżenia spadku wiedzy uczniów na temat poprawności językowej, coraz większej liczby rażących błędów językowych, obecnych także w życiu publicznym i mediach, wulgaryzacji języka i słownej agresji. Postanowiłyśmy temu przeciwdziałać praktycznie. Szukałyśmy formuły innej niż teoretyczne rozważania na temat potrzeby ładnego, poprawnego mówienia. Tak narodził się konkurs,który "Tropimy błędy językowe wokół nas" (uczniowie przygotowywali prezentacje na podstawie zebranego materiału), który przekształcił się w w/w projekt.
Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:	Większa świadomość językowa i odpowiedzialność za słowo, więcej poprawności, mniej błędów w wypowiedziach ustnych i pisemnych, w tym wyższe wyniki egzaminów maturalnych (ustnych i pisemnych) z języka polskiego. Ale przede wszystkim udało się osiągnąć coś wyjątkowego: pewien rodzaj mody na poprawne mówienie, szerzący się wśród uczniów, którzy poprawiają się nawzajem. Rozbudzona została ciekawość na temat pułapek, osobliwości i anegdot związanych z kulturą języka. Uczniowie zaczęli przysłuchiwać się wypowiedziom językoznawców (prof. J. Bralczyka, Miodka, Markowskiego) i poszerzać wiedzę w tym zakresie. Dzięki temu również uczniowie lepiej i łatwiej dostrzegają zabawę językiem w reklamie i... poezji oraz są wrażliwsi na manipulację językową.
Co było najtrudniejsze?	Uświadomienie młodzieży, że poprawność językowa, kultura języka są podstawowym elementem kultury osobistej każdego człowieka oraz to, że sposób mówienia zmienia sposób patrzenia na świat i interpretowanie tego świata.

Wspomniany już pewien pozytywny snobizm, polegający na tym, że kultura mówienia stała się czymś bardziej powszechnym i popularnym.

To rozmowy z rodzicami, kiedy przyznawali, że ich dzieci zaczęły poprawiać błędy językowe innych członków rodziny i komentować wypowiedzi medialne pod tym właśnie względem.

Najtrudniejszy zawsze jest pierwszy krok, czyli zmuszenie uczniów do przyswojenia niezbędnej wiedzy, która potem pozwoli na zmianę nawyków językowych.

Wszystkie dostępne, czyli: prezentacje multimedialne (przygotowane przez nas wcześniej), materiał doświadczalny z piosenek, dialogów, wypowiedzi publicznych (prasa, Internet, telewizja), blogi językoznawców, wreszcie bibliografia przedmiotowa

Na stronie internetowej szkoły, w Librusie, na lekcjach, na Facebooku, rozsyłane informacje i zaproszenia do sekretariatów praskich liceów.

Wydział Polonistyki UW - honorowy patronat, uczestnictwo przedstawiciela w obradach jury.
Stowarzyszenie Studnia O. - udział w obradach jury, wygłoszenie wykładu przez zaproszonego gościa.
Komitet Rodzicielski przy XIX LO - finansowanie nagród i wykładu.

Największa korzyść:

Największe zaskoczenie:

Największe problemy:

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Formy informacji i promocji:

Partnerzy:

XXI LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE im. Hugona Kołłątaja

Nazwa szkoły

ul. Grójecka, Ochota

Adres, dzielnica:

ARTYSTYCZNY FENOMEN RODU SOBOCIŃSKICH

NAZWA PROJEKTU:

Kolejne edycje projektu odbywają się co roku od 2011. Adresatami są uczniowie XXI LO i studenci Uniwersytetu Trzeciego Wieku, realizatorami także uczniowie „Kołłątaja". Projekt obejmuje: warsztaty filmowe we współpracy z Państwową Wyższą Szkołą Filmową, Telewizyjną i Teatralną im. Leona Schillera w Łodzi, zorganizowanie wystawy prac plastycznych i ilustracji inspirowanych wierszami Piotra Sobocińskiego, realizacja etiud filmowych oraz zwiastunów filmów Piotra Sobocińskiego Juniora i prezentacje multimedialne jego dorobku filmowego. Gala konkursowa i ogłoszenie werdyktu Jury odbywa się corocznie podczas uroczystego zakończenia roku szkolnego wraz z projekcją nagrodzonych filmów i prezentacji multimedialnych.

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Autor:

Grażyna Róziewicz - polonistka z wieloletnim stażem pracy, nauczycielka dyplomowana, autorka innowacyjnego programu edukacji multimedialnej.

OPIS PROJEKTU

W 2011 roku, z okazji 10 rocznicy śmierci Piotra Sobocińskiego Grażyna Róziewicz nawiązała kontakt z prof. W. Sobocińskim z PWSTFiTV i zaproponowała projekt kulturalno-edukacyjny dla uczczenia pamięci syna. Celem miało być przypomnienie jego dorobku filmowego oraz cykliczne zachęcanie młodzieży do działań kreatywnych, inspirowanych tą twórczością. Profesor w pełni zaakceptował tę ideę. Zaproponował współpracę z agencją impresaryjną Piotra oraz z pozostałymi wybitnymi artystami filmowymi z jego rodziny – żoną i synami.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Powstały liczne prace plastyczne, prezentacje multimedialne i filmy. Wystawione zostały także spektakle wg scenariusza nagrodzonego w I edycji Konkursu AFRS. Scenografię multimedialną stanowiły prace uczestników projektu. W ramach projektu od kilku lat odbywają się wystawy prac plastycznych i fotograficznych, warsztaty filmowe, teatralne i analityczne, konkursy literackie, plastyczne i filmowe, projekcje filmów z dorobku Rodu Sobocińskich oraz Gale Festiwalowe i pokazy filmów nagrodzonych w kolejnych edycjach konkursu. Co roku coraz więcej uczestników realizuje filmy i zadania multimedialne. Zwiększa się aktywi-

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Zdjęcia: Oliwia Kądziela, Piotr Niemczewski

Zdjęcie: Dominik Bielski

zacja procesów kreatywności innych uczniów – obserwatorów dokonań uczestników projektu. Do kolejnych edycji, oraz do innych projektów zgłasza się w szkole coraz więcej chętnych, mimo że wymagają one pracy dodatkowej, wychodzącej poza podstawę programową, co wcześniej uczniów bardzo zniechęcało. Zwiększyła się samodzielność młodzieży w poszukiwaniu nowych wyzwań kulturalnych.

Co było najtrudniejsze?

Coraz trudniejsze jest pogodzenie wspaniale rozwijającego się projektu z podstawowymi obowiązkami polonisty i uczniów dobrego warszawskiego liceum. 100% z nich należy przygotować do matury podstawowej a 95% od lat - także do matury rozszerzonej. Wymaga to od nauczyciela prowadzącego projekt kolosalnej pracy po lekcjach i odbywa się kosztem odpoczynku. Realizacja autorskiego projektu to dodatkowy wyczyn, pochłaniający mnóstwo czasu wolnego.

Największa korzyść:

Udział uczniów XXI LO w Międzynarodowym Projektcie Kulturalno-Edukacyjno-Multimedialnym CINEMATOGRAPHERS, w Międzynarodowym Projekcie Filmowym 48Hour Project – Warszawa X 2013 (nominacja filmu „Nauczyciel" do nagrody głównej), a także w Warszawskim Konkursie Wiedzy o Filmie, organizowanym przez Polski Instytut Sztuki Filmowej oraz Stowarzyszenie Era Nowe Horyzonty. Prezentacja dorobku na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym w Belgii – Leuven 2016.

Największe zaskoczenie:

Zapał, bezinteresowność i gotowość natychmiastowej pomocy uczniów nie słabnie nawet w najtrudniejszych chwilach roku szkolnego. Zaskakuje także nieustająca radość życia i humanitaryzm emanujące z prac konkursowych oraz to że mądra, pełna miłości do ludzi i sztuki XX-wieczna twórczość Piotra Sobocińskiego, jego rodziny i przyjaciół znajduje tak żywy odzew zarówno w sercach młodzieży XXI wieku, jak i seniorów z UTW.

Największe problemy:

Logistyczne uporządkowanie setek multimedialnych i tradycyjnych prac konkursowych realizowanych w kilku kategoriach. Koordynacja i organizacja terminarza obrad jurorów - zajętych zwykle realizacją filmów na terenie całej Polski, a nawet poza jej granicami. Organizacja corocznej Gali Konkursu Filmowego i projekcji nagrodzonych etiud.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Między innymi programy: Corel Photopaint , Pinnacle Studio 10, Adobe After Effects CS6, Adobe Premiere Pro CS6, Sony Vegas Pro 12, DaVinci Resolve

Formy informacji i promocji:

Plakaty multimedialne promujące konkursy, wystawy, warsztaty, casting i spektakl, eksponowane w sieci. Plakaty cyfrowe na papierze w formacie A0, promujące konkursy, wystawy, warsztaty, casting, spektakl, eksponowane w budynku XXI LO. Zaproszenia na spektakl „Błękit w sińcach" wykonane w grafice cyfrowej. Etiudy filmowe i prezentacje multimedialne z działań objętych projektem - wystaw, warsztatów, spektaklu, eksponowane w sieci na stronach:

Partnerzy:

Agencja Impresaryjna dla Twórców Filmów Fabularnych i Reklamowych POINT OF YOU - współorganizacja z okazji 10 rocznicy śmierci Piotra Sobocińskiego wystawy fotogramów z planów filmowych, na których pracował z najwybitniejszymi artystami kina polskiego i światowego min.: A. Hopkinsem, L. Di Caprio, M.Streep, J. Lopez. Stowarzyszenie Ochockiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku Omega, ul. Wiślicka 8, Warszawa - współorganizacja promocji spektaklu „Błękit w sińcach" wśród studentów UTW; współorganizacja promocji warsztatów analizy i interpretacji prac plastycznych oraz wystaw fotografii kolejnych edycji konkursu

Nazwa szkoły

XXIII LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE im. Marii Skłodowskiej-Curie

Adres, dzielnica:

ul. Naddnieprzańska, Praga Południe

NAZWA PROJEKTU:

KONKURS „OSOBLIWOŚCI GROCHOWA, SASKIEJ KĘPY I GOCŁAWIA. HISTORIA I WSPÓŁCZESNOŚĆ" zorganizowany w ramach obchodów 100-lecia przyłączenia do Warszawy Grochowa, Saskiej Kępy i Gocławia.

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Regulamin konkursu, który odbywał się w okresie kwiecień 2016 – październik 2016 w XXIII LO, przewidywał różnorodne kategorie dla poszczególnych grup wiekowych. Uczniowie szkół podstawowych tworzyli prace plastyczne (plakat, gazetkę, rysunek lub album), gimnazjaliści mieli do opracowanie scenariusz wycieczki, fotografię albo drużynowy konkurs wiedzy o historii Grochowa, Saskiej Kępy i Gocławia, a szkoły ponadgimnazjalne - scenariusz wycieczki lub fotografię. Pozyskano partnerów do współpracy – Wydział Oświaty Dzielnicy Praga-Południe i Dzielnicowe Centrum Pro-

mocji Kultury. W konkursie wzięli udział uczniowie szkół z terenu gminy Praga-Południe (osiedli Grochów, Saska Kępa i Gocław). Poprzedziły go konsultacje dotyczące tematyki i metodologii zbierania informacji. Prace oceniane były przez Jury konkursu wg kategorii wiekowych i techniki wykonania; laureaci pierwszych trzech miejsc we wszystkich kategoriach oraz uczniowie wyróżnieni otrzymali nagrody książkowe i rzeczowe. W sumie nagrodzono 38 osób, a pozostałym uczestnikom wręczono dyplomy z podziękowaniem za udział w konkursie. Na uroczystości zakończenia konkursu w dniu 7 października 2016 został zaprezentowany specjalnie przygotowany program artystyczny związany z jego tematyką publiczność stanowili laureaci uczniowie i zaproszenie goście.

Autor:

Mariola Bujak - Nauczycielka historii i WOS, staż - 24 lata pracy. Nauczyciel dyplomowany. Od 2005 roku organizator rocznicowych konkursów historycznych dla dzieci szkół podstawowych i młodzieży gimnazjalnej i szkół ponadgimnazjalnych o zasięgu ogólnowarszawskim.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Punktem wyjścia był pomysł na włączenie się w dzielnicowe obchody 100-lecia przyłączenia Grochowa, Saskiej Kępy i Gocławia do Warszawy poprzez pokazanie pięknych zakątków tej części Warszawy, bliższe poznanie przez młodzież najbliższego otoczenia i miejsca zamieszkania, a także ludzi, klimatu, obyczajów.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Konkurs cieszył się dużym zainteresowaniem - wpłynęło nań 136 prac z 18 szkół. Ogółem w uczestniczyło w nim 74 uczniów (19 uczniów z 6 szkół podstawowych, 38 uczniów - z 6 gimnazjów oraz 17 uczniów z 6 szkół ponadgimnazjalnych). Organizatorzy dostrzegli wymierne rezultaty udziału w konkursie: rozbudzenie w uczestnikach pasji fotograficznej, umiejętność wyszukiwania osobliwości achitektonicznych, historycznych, obyczajowych, przyrodniczych i innych. Młodzież poznała historię tej części Warszawy, zapoznała się z praską gwarą i obyczajami. Niektóre prace uczniów szkół podstawowych prezentowały bardzo wysoki poziom plastyczny.

Co było najtrudniejsze?

Zachęcenie uczestników do udziału, a szczególnie uzyskanie zgłoszeń od gimnazjów - wytypowanie uczniów chętnych do konkursu wiedzy o historii i ważnych obiektach oraz osobliwościach tej części Warszawy. Niemałym wyzwaniem było także zdobycie odpowiednich funduszy na przeprowadzenie konkursu i zakup atrakcyjnych nagród dla laureatów.

Największa korzyść:

Przede wszystkim poszerzenie wiedzy przez uczestników o miejscu i otoczeniu, w którym dorastają i wychowują się, bliskie poznanie przez nich swojej „małej Ojczyzny" z jej charakterystycznymi cechami i osobliwościami, a także radość i satysfakcja uczniów z uzyskanych rezultatów.

Największe zaskoczenie:

Oryginalność pomysłów, duża różnorodność i wysoki poziom prac. Odkrycie przez młodzież interesujących, a do tej pory mniej znanych miejsc na Grochowie, Saskiej Kępie i Gocławiu.

Największe problemy:

Odpowiedni dobór nagród (ze względu na wiek, płeć i zajęte miejsce). Mieliśmy też dylemat, jak najlepiej wykorzystać niezbyt duże fundusze otrzymane na nagrody, gdyż prace reprezentowały wyrównany wysoki poziom i chcieliśmy nagrodzić jak najwięcej osób.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Wykorzystanie Internetu (strona www liceum, strona www Urzędu Dzielnicy, facebook) oraz poczty elektronicznej w celu poinformowania wszystkich szkół w dzielnicy o terminie i tematyce konkursu oraz jego regulaminie.

Formy informacji i promocji:

Umieszczenie ogłoszeń o konkursie na stronie www liceum oraz na profilu szkoły na facebooku. Informacja o konkursie na stronie internetowej Urzędu Dzielnicy Praga-Południe, zaproszenia do udziału w konkursie przesłane wraz z regulaminem konkursu do wszystkich szkół w dzielnicy drogą elektroniczną.

Partnerzy:

Wydział Oświaty Dzielnicy Praga-Południe - Pomoc w rozpropagowaniu informacji o konkursie wśród szkół w dzielnicy. Udział przedstawiciela Wydziału w pracach komisji konkursowej oraz w uroczystości zakończenia konkursu.

Centrum Promocji Kultury w Dzielnicy Praga Południe m. st. Warszawy - przekazanie środków finansowych na zakup większości nagród.

Burmistrz Dzielnicy Praga-Południe, pan Tomasz Kucharski - objęcie konkursu patronatem., przekazanie środków finansowych na zakup części nagród.

Nazwa szkoły	**XXXVII LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE im. Jarosława Dąbrowskiego**
Adres, dzielnica:	ul. Świętokrzyska, Śródmieście
NAZWA PROJEKTU:	**FFFF FRESH FORM FILM FESTIVAL (5 EDYCJA)**
Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...	Projekt jest realizowany cyklicznie od 2013 roku przez uczniów XXXVII Liceum Ogólnokształcącego. Pierwotnie był to projekt o zasięgu wewnątrzszkolnym, a od dwóch lat zyskał zasięg ogólnopolski. Jego adresatami są uczniowie szkół ponadgimnazjalnych i studenci wyższych uczelni. Filmy podzielone są na kategorie: film fabularny, film zaangażowany, wideoklip, przyznawana jest także nagroda publiczności. Filmy są przysyłane do szkoły, a szkolne jury po ich obejrzeniu dokonuje kwalifikacji według kategorii. Projekcja wybranych filmów odbywa się podczas finału. Zakwalifikowane nań filmy ocenia zawodowe jury (aktorzy, reżyserzy). Festiwalowi towarzyszą liczne imprezy kulturalne odbywające się w tym samym czasie. Są to koncerty szkolnych i zaproszonych zespołów muzycznych oraz recitale młodych artystów. Finał projektu realizowanego od początku roku szkolnego odbył się 17 marca 2017 r., w XXXVII LO.
Autor:	Aneta Jarosińska - nauczycielka języka polskiego. Autorka programu dodatkowych zajęć pozalekcyjnych o tematyce filmowej „Kuźnia Kultury”.
OPIS PROJEKTU	
Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?	Zaczęło się od projektu zajęć dodatkowych pod nazwą „Kuźnia Kultury”. Tematyka tych zajęć związana jest z filmem - projekcje filmów, klub dyskusyjny dotyczący problematyki oglądanych filmów, a także warsztatu pracy aktorów i reżyserów. Uczestnicy zajęć zrealizowali w 2009 roku film dokumentalny pod tytułem „Jeżeli chodzi o czas” i zajęli pierwsze miejsce w Ogólnopolskim Konkursie Filmowym organizowanym przez Stowarzyszenie „Nowe Horyzonty Edukacji Filmowej”.
Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:	Młodzież wzbogaca wiedzę o filmie fabularnym i dokumentalnym, poznając różne gatunki filmowe. Poznają historię kina polskiego i obcego, od filmów przedwojennych po współczesne. Zgłębiają wiedzę dotyczącą warsztatu pracy scenarzysty, reżysera oraz aktorów. Młodzi ludzie wykorzystują poznaną wiedzę i nabyte umiejętności do tworzenia scenariuszy filmów o wybranej tematyce. Sami grają w filmach angażując również swoich znajomych jak również zaprzyjaźnionych zawodowych aktorów. Niektórzy podejmują decyzję o dalszej edukacji w szkole filmowej.
Co było najtrudniejsze?	Pozyskiwanie sponsorów. Przygotowanie warunków technicznych do projekcji filmów. Nawiązywanie kontaktów z profesjonalistami zajmującymi się filmem.
Największa korzyść:	Promocja szkoły w środowisku lokalnym i w Polsce. Rozbudzanie zainteresowań młodzieży tematyką filmową.
Największe zaskoczenie:	Udział w finale konkursu w roku 2016 w charakterze jurora Krzysztofa Zanussiego. Pierwsza nagroda w roku 2017 ufundowana przez IKEA - wyjazd do szwedzkiego miasteczka Almhult.
Największe problemy:	Pozyskiwanie sponsorów. Bardzo duża kreatywność młodzieży w organizacyjnej realizacji projektu. Trudności z ostatecznym ustaleniem scenariusza Festiwalu.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Media społecznościowe, strona internetowa szkoły, reklama w metrze w 2016 roku. Plakaty informujące o Festiwalu.
Formy informacji i promocji:	Reklama w metrze w 2016 roku. Plakaty, internet. Propagowanie Festiwalu wśród młodzieży innych szkół.

LI LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE
im. Tadeusza Kościuszki

Nazwa szkoły

ul. Kadrowa, Rembertów

Adres, dzielnica:

NAZWA PROJEKTU:

INSCENIZACJA „WIELE HAŁASU O SZEKSPIRA CZYLI SEN NOCY REMBERTOWSKIEJ”

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Do tradycji liceum należy organizowanie artystycznych przedsięwzięć – spektakli słowno-muzycznych w związku z obchodami rocznic: Roku Czesława Miłosza, Janusza Korczaka, Juliana Tuwima, Rocznicy Powstania Warszawskiego, Roku Witolda Gombrowicza i Tadeusza Kantora czy Roku Wiliama Szekspira. Przygotowywane inscenizacje wystawiane były w Bibliotece Publicznej im. Jana Pawła II w Rembertowie oraz w Akademii Sztuki Wojennej. Do odbiorców tych teatralnych działań należała młodzież LI LO im. T. Kościuszki, młodzież okolicznych gimnazjów oraz społeczność Rembertowa. Praca nad spektaklami pozwalała odkrywać talenty i dostarczała wiele artystycznych doznań oraz satysfakcji. Przygotowania do spektaklu trwały kilka miesięcy, od października 2016 r. do marca 2017 r. Premiera odbyła się 16 marca 2017 r. w Akademii Sztuki Wojennej w czasie uroczystych obchodów 73. rocznicy powstania LI LO im. Tadeusza Kościuszki; następnie spektakl został powtórzony w ramach promocji szkoły w czasie dnia otwartego dla młodzieży gimnazjalnej i jej rodziców. Wydarzenie miało charakter lokalny, skierowane było do społeczności liceum i Rembertowa. Projekty teatralne, w tym „Wiele hałasu o Szekspira czyli sen nocy rembertowskiej”, mają charakter cykliczny i są realizowane przez Ewę Filipowicz, Małgorzatę Wiśniewską oraz młodzież LI LO. W roku szkolnym 2016/2017 zaangażowani byli uczniowie z klas drugich i trzecich – 14 osób. Inscenizacja została przygotowana w ramach koła teatralnego. Osią scenariusza były dwa dramaty W. Szekspira „Wiele hałasu o nic” i „Sen nocy letniej”. Całość, składającą się z różnych humorystycznych wariacji na temat „Hamleta”, „Makbeta”, „Otella” i „Romea i Julii”, spajały postacie Puka i Spodka, którzy opowiadali o życiu i twórczości dramaturga ze Stratfordu i zapowiadali kolejne scenki. W czasie castingu zostali wyłonieni odtwórcy wszystkich ról, a następnie przeprowadzono próby czytane i omówiono koncepcję przedstawienia. W czasie kolejnych zajęć uczniowie zaprojektowali scenografię, kostiumy i przygotowali rekwizyty. Rozpoczęły się prace nad interpretacjami aktorskimi poszczególnych ról i ruchem scenicznym, który odegrał kluczową rolę w czasie prologu i epilogu. Odegrana przez uczniów pantomima stanowiła klamrę kompozycyjną przedstawienia. Uczniowie zgłaszali na bieżąco swoje pomysły i rozwiązania sceniczne, które spotykały się z akceptacją reżyserek inscenizacji. W czasie prób twórcy pracowali nad poszczególnymi fragmentami przedstawienia, by ostatecznie połączyć je w całość.

Autor:

Ewa Filipowicz - 39 lat pracy w edukacji, dyplomowany nauczyciel języka polskiego, edukacji czytelniczej i medialnej, sztuki wystąpień publicznych; egzaminator języka polskiego

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zaczęło się od pomysłu i autorskiego scenariusza zainspirowanego rokiem ciekawej postaci. Następnie został przeprowadzony casting, który pomógł wyłonić odtwórców wszystkich ról.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Rozwinięte zostały umiejętności aktorskie uczestników przedstawienia: udoskonalona dykcja i ruch sceniczny. Uczniowie bawili się słowem, z wyczuciem podając swoje kwestie, swobodnie wchodzili w interakcje z partnerami poszczególnych scen. Przyczyniły się do tego także ćwiczenia prowadzone w czasie prób przez odtwórcę roli

Zdjęcie: Archiwum szkoły

Zdjęcie: August Borowski

Hamleta – ucznia należącego do ogniska przy Teatrze Ochota. Rezultatem był udany spektakl, przerywany gromkimi brawami i wybuchami śmiechu, a jego uczestnicy pogłębili wiedzę o Wiliamie Szekspirze i jego utworach. Uczniowie złapali bakcyla teatru i chcą przygotowywać kolejną inscenizację.

Co było najtrudniejsze?

W związku z tym, że uczniowie biorący udział w projekcie byli z różnych klas, pojawił się problem znalezienia odpowiedniego terminu prób. W trakcie kompletowania obsady były trudności z rolą Makbeta.

Największa korzyść:

Uczniowie zainteresowali się teatrem, nauczyli się działać zespołowo. Stali się aktywnymi współtwórcami koncepcji przedstawienia.

Największe zaskoczenie:

Wykonanie sonetu przez odtwórcę roli Romea, jego brawurowa oraz oryginalna interpretacja tego utworu a także znakomita kreacja aktorska mnemotechnicznej wersji „Romea i Julii" autorstwa St. Barańczaka.

Największe problemy:

Techniczne – brak mikroportów, a także brak profesjonalnego miejsca na próby, które odbywały się głównie w klasie.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Została przygotowana prezentacja komputerowa z muzyką, efektami specjalnymi oraz fragmentem filmu. W czasie przedstawienia zostały wykorzystane mikrofony i światła.

Formy informacji i promocji:

Opracowany został stały, jednolity graficznie wzór plakatu informującego o kolejnych przedstawieniach, wzór zaproszenia oraz program teatralny

Partnerzy:

Biblioteka Publiczna im. Jana Pawła II w Rembertowie - w pierwszych projektach. Akademia Sztuki Wojennej - udostępnienie sali na próby przed spektaklem i premierę, profesjonalna pomoc techniczna w czasie prób.

Nazwa szkoły

LXIII LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE im. Lajosa Kossutha

Adres, dzielnica:

ul. Ludwika Hirszfelda, Ursynów

NAZWA PROJEKTU:

XXVII ZADUSZKI POETYCKIE „ANEGDOTA O ISTNIENIU"

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Grupa Teatralna „210" w LXIII LO odwołuje się do zasad sztuki słowa i do twórczości ważnych, nieżyjących już poetów, autorów poezji niebanalnej, niełatwej, często nieobecnej w szkolnej edukacji humanistycznej. Odbywające się corocznie Zaduszki Poetyckie w LXIII LO mają charakter lokalny-miejski. W tym roku szkolnym skład grupy teatralnej zmienił się ogromnie, ponieważ znacząca część członków grupy ukończyła w kwietniu 2016 roku liceum. Konieczna zatem stała się ponownie praca nad warsztatem recytatorskim i teatralnym. Mimo to w krótkim czasie Grupa Teatralna „210" przygotowała spektakl XXVII Zaduszki Poetyckie - „Anegdota o istnieniu" według tekstów: Edgara Lee Mastersa, Jonasza Kofty i Haliny Poświatowskiej. W spektaklu wzięło udział 15 uczniów liceum i 3 absolwentów. Premiera spektaklu miała miejsce w ostatni czwartek listopada (24.11.2017r.), termin ten także jest trwałym elementem tradycji szkoły. Widzami są liczne roczniki uczniów i absolwentów, ich rodziców i... już często dorosłych dzieci. XXVII Zaduszki stały się okazją do spopularyzowania ge-

nialnej w swej awangardowej niegdyś formie i treści „Antologii Spoon River" Edgara Lee Mastersa czy też mało znanych tekstów Jonasza Kofty. To, co łączy obu poetów, to bunt przeciw hipokryzji, pozornej moralności, brakowi wrażliwości, żądzy władzy i pieniądza. To także forma monologów dramatycznych, satyra i realizm i piękno słowa. To przede wszystkim uniwersalne refleksje o ludzkim losie, o życiu, młodości, miłości i śmierci. Tytuł spektaklu zaczerpnięty został z wiersza Haliny Poświatowskiej.

Autor:

Hanna Wiśniewska - nauczyciel dyplomowany języka polskiego, doradca metodyczny, instruktor teatralny I kategorii, od 1979 roku prowadzący zajęcia teatralne, w LXIII LO od 1990 roku.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Pierwsze działania szkolnej grupy teatralnej zaczęły się we wrześniu 1990 roku. Na początku listopada odbyły się I Zaduszki Poetyckie. Wtedy wykorzystano teksty tzw. kaskaderów literatury - Andrzeja Bursy, Edwarda Stachury, Ryszarda Milczewskiego-Bruno. Od tego czasu grupa teatralna corocznie realizuje różne spektakle, przy czym najważniejszy z nich to właśnie Zaduszki Poetyckie, mające do dziś wierną liczną publiczność. Spektakle z ostatnich lat to np. „Szarpię życie za brzeg listka" (wg wierszy Wisławy Szymborskiej), „N.N. budzi się..." (teksty Stanisława Barańczaka).

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Najważniejsza nabyta umiejętność (poza poznaniem zasad kultury „żywego słowa", sztuki mówienia wierszem klasycznym i współczesnym, dialogu scenicznego, podstaw warsztatu teatralnego) to współpraca w grupie teatralnej w trakcie tworzenia wszystkich elementów spektaklu. To także poznanie twórczości najczęściej nieznanych członkom grupy teatralnej poetów, wypowiadających się na uniwersalne tematy: życie, młodość, miłość, śmierć. To także odkrywanie bogactwa polskiej i światowej poezji poprzez indywidualny, refleksyjny i twórczy odbiór.

Co było najtrudniejsze?

Przy tak dużym zainteresowaniu tak wielu osób najtrudniejsze okazało się organizowanie prób w czasie dogodnym dla wszystkich członków grupy.

Największa korzyść:

Poczucie wejścia do wspólnoty tzw. zaduszkowiczów, czyli tych, którzy tworzyli od 1990 roku znane już w środowisku spektakle pokazywane w listopadowy wieczór. A grono byłych i obecnych członków grupy teatralnej liczy sobie już wiele dziesiątek (a może setek?) osób.

Największe zaskoczenie:

Duże zainteresowanie pracą nad spektaklem tak licznego grona nowych uczniów. Co roku również zaskakuje swoista atmosfera towarzysząca premierze, wciąż niezwykle liczna widownia i zainteresowanie tą najtrudniejszą w odbiorze formą teatralnej wypowiedzi.

Największe problemy:

Zmagania z koniecznością wypracowania złotego środka, tak, aby zaangażowanie uczniów w spektakle nie odbijało się na ich osiągnięciach w nauce.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Wykorzystano technologie informacyjne w trakcie przygotowań spektaklu, w trakcie promocji i dokumentowania projektu.

Formy informacji i promocji:

Plakaty i informacje w szkole, informacje przekazywane przez wychowawców i uczących, informacje w mediach społecznościowych, osobiste kontakty absolwentów z prowadzącą zajęcia teatralne.

Zdjęcia: Archiwum szkoły

Nazwa szkoły	**LXXII LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE im. gen. Jakuba Jasińskiego**
Adres, dzielnica:	ul. Grochowska, Praga Południe
NAZWA PROJEKTU:	**POWRÓT DO POCZĄTKU. CHRZEST POLSKI WEDŁUG KAROLA BUNSCHA.**
Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...	Celem projektu był aktywny udział w obchodach 1050 rocznicy Chrztu Polski. Zadanie polegało na przygotowaniu spektaklu teatralnego na podstawie powieści Karola Bunscha „Dzikowy skarb". Projekt teatralny, do którego próby rozpoczęto we wrześniu 2016r., swoją premierę miał w październiku 2016. Spektakl wystawiano kilkakrotnie w sali teatralnej LXXII LO, gdzie odbiorcami byli uczniowie, nauczyciele, rodzice i okoliczni mieszkańcy. Prezentacja odbyła się również w filii praskiego Centrum Kultury PROM Kultury Saska Kępa. Projekt przygotowali uczniowie klas I i II LXXII LO ze specjalnym udziałem aktora Tomasza Marzeckiego. Dodatkowymi działaniami podejmowanymi przy realizacji projektu były warsztaty historyczne na temat początków Państwa Polskiego i Chrztu Polski w wymiarze trzech dwugodzinnych spotkań realizowane przez p. Justynę Kucharz nauczyciela LXXII LO dla uczniów uczestniczących w projekcie oraz prelekcja p. Ryszarda Jakubisiaka dla aktorów dotycząca postaci Karola Bunscha i jego powieści „Dzikowy skarb". Biblioteka Publiczna im. Zygmunta Jana Rumla w Dzielnicy Praga Południe m.st. Warszawy zorganizowała warsztaty historyczne, których tematem było tworzenie bibliografii przedmiotowej wydawnictw dotyczących powstawania polskiej państwowości i przyjęcia chrześcijaństwa przez Mieszka I.
Autorzy:	**Ryszard Jakubis**iak - instruktor amatorskiego ruchu artystycznego kategorii S. Od 21 lat prowadzący szkolny teatr Paradox, od ponad 30 lat twórca i reżyser teatru amatorskiego "Parabuch" działającego na warszawskim Kamionku. W projekcie odpowiedzialny za przygotowanie scenariusza, reżyserię i promocję spektaklu. **Ewa Korulczyk** - wykształcenie wyższe humanistyczne, starszy kustosz. Koordynator ds edukacyjno - kulturalnych w Bibliotece Publicznej im. Z.J. Rumla w Warszawie, Dzielnicowy Koordynator Warszawskiego Programu Edukacji Kulturalnej.
OPIS PROJEKTU	
Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?	Działania zainicjowała Biblioteka Publiczna im. Zygmunta Jana Rumla w Dzielnicy Praga Południe m.st. Warszawy, zapraszając szkołę do udziału w projekcie.
Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:	Rezultatem projektu było przygotowanie wielokrotnie prezentowanego przedstawienia teatralnego. Uczniowie pogłębili kompetencje aktorskie, zdobyli umiejętności w zakresie analizy i interpretacji tekstu archaizowanego. Uczestnicząc w warsztatach historycznych młodzież poszerzyła wiedzę historyczną na temat początków Państwa Polskiego, co wpłynęło na wzrost zainteresowania historią oraz kształtowanie postawy patriotycznej. Uczęszczając na warsztaty w bibliotece uczniowie poznali zasady tworzenia bibliografii, co będzie przydatne w przypadku kontynuowania nauki na poziomie wyższym. Opracowana bibliografia przedmiotu będzie stanowiła pomoc w nauce historii.
Co było najtrudniejsze?	Największą trudność sprawiało młodzieży rozumienie i interpretacja archaizowanego tekstu literackiego.
Największa korzyść:	Największą korzyścią dla młodzieży uczestniczącej w projekcie było rozszerzenie wiedzy historycznej oraz doskonalenie kompetencji aktorskich.

Zdjęcia: Ryszard Jakubisiak

Największym zaskoczeniem była entuzjastyczna reakcja widowni pomimo trudności w rozumieniu języka spektaklu.

Problemy organizacyjne związane z przygotowaniem kostiumów w pracowni krawieckiej pod Warszawą wymagały dojazdów do miejsca przygotowania kostiumów. Innym problemem było dostosowanie harmonogramu prób do planu zajęć szkolnych i pozaszkolnych uczestników.

Zastosowane technologie: publikacje internetowe, nagranie video spektaklu, spotkania z dyrektorami placówek edukacyjnych.

Spektakl był promowany za pomocą plakatów, programów, ulotek informacyjnych. Wykorzystano internet tzn portal społecznościowy Facebook, stronę internetową szkoły, stronę internetową Biblioteki. Informacje o projekcie opublikowano w periodyku „Bibliotekon".

Biblioteka im. Z. J. Rumla w Dzielnicy Praga-Południe m.st. Warszawy - przygotowanie scenariusza projektu, organizacja bibliotecznych warsztatów nt tworzenia bibliografii przedmiotowej wydawnictw dot. początków Państwa Polskiego, promocja projektu.

Największe zaskoczenie:

Największe problemy:

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Formy informacji i promocji:

Partnerzy:

LXXXI LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE im. Aleksandra Fredry

Nazwa szkoły

ul. Miła, Śródmieście

Adres, dzielnica:

FESTIWAL OBŁĘDNIE KREATYWNYCH ARTYSTÓW FOKA

NAZWA PROJEKTU:

Festiwal odbył się 9 czerwca 2017 r., jednak praca nad jego przygotowaniem trwała przez cały rok szkolny. Jest to cykliczna, organizowana od 5 lat impreza międzyszkolna, której adresatami są uczniowie warszawskich szkół ponadgimnazjalnych, a realizatorami - uczniowie LXXXI LO i rodzice. Projekt ma za zadanie promować artystyczne talenty młodzieży. Festiwal obejmuje konkurs talentów muzycznych, teatralnych, plastycznych, a zwycięskie zespoły i artyści otrzymują nagrody. Odbywają się też wywiady, spotkania ze znanymi artystami, pisarzami, dziennikarzami, promocja zdrowego jedzenia: degustacje, pokazy taneczne (w tym taniec fitness z udziałem uczniów i rodziców), koncerty zespołów muzycznych. Dodatkowe atrakcje to wystawy plastycznych prac plenerowych uczniów LXXXI LO im. Aleksandra Fredry, wystawa zdjęć przedstawiających Muranów oraz sztuki użytkowej: projektów ubrań.

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Tomasz Wierzchowski - dr literaturoznawca, pięcioletnie doświadczenie w organizacji festiwalu młodzieżowego, długoletnie doświadczenie w pracy z młodzieżą licealną.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Zaczęło się od tworzenie koncepcji i podziału obowiązków oraz aproszenia gości. Następnie odbyły się kwalifikacje zespołów muzycznych i teatralnych i kampania promocyjna, zostały przygotowane i wysłane zaproszenia. Końcowa faza przygotowań to dekoracja szkoły, przygotowanie wystaw i wernisaży prac plastycznych uczniów.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Młodzież nabyła umiejętność współpracy w grupie i dzielenia się wiedzą, poszerzyła umiejętności organizacyjne, w tym umiejętność pozyskiwania sponsorów wydarzenia. Zdobyła wiedzę z zakresu psychologii społecznej (spotkanie z gośćmi, wywiady), zgłębiała różne dziedziny kultury i nauki podczas spotkań z twórcami kultury i ludźmi nauki. Festiwal rozwi-

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Zdjęcia: Młodzież szkolna

ja kreatywność uczniów, promuje talenty uczniowskie i powoduje dostrzeganie wartości indywidualnych zdolności młodzieży przez społeczność szkolną.

Co było najtrudniejsze? Najtrudniejsze było pozyskiwanie sponsorów, a także selekcja zespołów artystycznych do konkursu talentów oraz mobilizacja uczniów do systematycznej pracy nad organizacją festiwalu.

Największa korzyść: Największą korzyścią płynącą z przedsięwzięcia była integracja środowiska uczniowskiego oraz poznanie uroków wspólnego działania - pracy zespołowej.

Największe zaskoczenie: Festiwal zgromadził bardzo wielu gości (sukces frekwencyjny). Udział wzięła młodzież LXXXI LO oraz młodzież z innych warszawskich liceów, a także mieszkańcy Muranowa.

Największe problemy: Pozyskiwanie środków na organizację Festiwalu. Trudność sprawiło pozyskiwanie sponsorów oraz zainteresowanie podmiotów zewnętrznych Festiwalem.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Internet (korespondencja mailowa), media społecznościowe, przygotowanie ulotek, plakatów, komunikaty nadawane przez szkolny radiowęzeł.

Formy informacji i promocji: Ulotki, plakaty zamieszczane na terenie innych szkół, promocja w mediach społecznościowych (FB) oraz na stronie internetowej szkoły.

Partnerzy: Stacja Muranów - zorganizowanie wystawy podczas festiwalu.
Muzeum Historii Żydów Polskich POLIN - zorganizowanie warsztatów tematycznych na terenie szkoły w czasie Festiwalu
Teatr Ochoty - wsparcie merytoryczne sekcji teatralnej

Nazwa szkoły

XCIX LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE Z ODDZIAŁAMI DWUJĘZYCZNYMI im. Zbigniewa Herberta

Adres, dzielnica: ul. Fundamentowa, Praga Południe

NAZWA PROJEKTU:

I MAZOWIECKI FESTIWAL TWÓRCZOŚCI ZBIGNIEWA HERBERTA

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Cykliczny Projekt o zasięgu wojewódzkim był realizowany jesienią 2016 r. w XCIX LO i Teatrze Stara Prochownia. Jest kontynuacją Konkursu Recytatorskiego Poezji Zbigniewa Herberta o zasięgu warszawskim, poszerzoną o dwie kategorie: plastyczna i fotograficzną. Adresaci to młodzież szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych z województwa mazowieckiego. Organizacja rozpoczęła się już w czerwcu 2016, we wrześniu przeprowadzono promocję i konkurs w kategorii recytacji zakończony posiedzeniem komisji konkursowej. W listopadzie odbyła się uroczysta gali rozdania nagród w Teatrze Stara Prochownia. I Mazowiecki Festiwal Twórczości Zbigniewa Herberta odbył się pod patronatem p. Katarzyny Herbert - żony Poety, Prezydent m. st. Warszawy, Marszałka Województwa Mazowieckiego, Wojewody Mazowieckiego i Mazowieckiego Kuratora Oświaty

Autor: **Iwona Tkacz** - dyplomowany nauczyciel języka polskiego, staż pracy 19 lat, od 13 lat organizatorka konkursów recytatorskich. W 2010 r. odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej za szczególne osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło? Szkoła od 11 lat była organizatorem cieszącego się dużą popularnością Warszawskiego Konkursu Recytatorskiego Poezji Zbigniewa Herberta, zainicjowanego przez ówczesną dyrektor szkoły Beatę Murawską. Liceum należy do Klubu Herbertowskich Szkół i jednym z nadrzędnych celów jest popularyzacja przez szkoły członkowskie poezji patrona, co doskonale wypełnia konkurs. Był to też pomysł na promocję szkoły, która jeszcze nie miała długiej tradycji (istnieje od 1997 r.)

Zdjęcie: Archiwum szkoły

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Promocja uzdolnionych artystycznie uczniów szkół województwa mazowieckiego oraz twórczości patrona szkoły Zbigniewa Herberta, integracja środowisk szkolnych, prezentacja i wymiana doświadczeń nauczycieli w pracy z uczniem zdolnym, kształcenie umiejętności recytatorskich, plastycznych i fotograficznych, podniesienie kompetencji interpretacji poezji współczesnej w różnych formach artystycznych, rozbudzanie ciekawości poznawczej uczniów i ich aktywizacja.

Co było najtrudniejsze?

Przygotowanie merytoryczne regulaminu i zapewnienie profesjonalnego jury w 3 kategoriach, organizacja konkursu przy dużej liczbie uczestników, zdobycie środków na organizację.

Największa korzyść:

Promocja szkoły na poziomie wojewódzkim, podniesienie jakości pracy szkoły - wzrost kompetencji organizacyjnych; promocja twórczości Zbigniewa Herberta, rozwijanie i możliwość konfrontacji uzdolnień artystycznych uczniów - uczestników festiwalu.

Największe zaskoczenie:

Duże zainteresowanie festiwalem i jego wysoki poziom, szczególnie w kategorii poezji; twórcze podejście do poezji Zbigniewa Herberta, zwłaszcza młodszych uczestników

Największe problemy:

Finansowanie projektu, promocja festiwalu w całym województwie, organizacja przesłuchań konkursowych w kategorii recytacji ze względu na dużą ilość uczestników.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Tworzenie regulaminów, materiałów promocyjnych i zaproszeń w odpowiednich programach komputerowych, projektowanie dyplomów, prezentacja multimedialna towarzysząca gali rozdania nagród, informacja na stronie internetowej szkoły.

Formy informacji i promocji:

Strona internetowa XCIX LO oraz Biura Edukacji m. st. Warszawy i Wydziału Oświaty dzielnicy Praga-Południe, kontakty w środowisku.

Partnerzy:

Dzielnica Praga-Południe - współfinansowanie.
Fundacja Marka Frąckowiaka ARUEA PORTA - wsparcie merytoryczne w zakresie recytacji; występ p. Marka Frąckowiaka podczas gali rozdania nagród.
Teatr Stara Prochownia - udostępnienie sal na uroczystość rozdania nagród; współpraca przy organizacji uroczystości.
WCIES - pomoc w pracach jury konkursowym - wsparcie merytoryczne.

Nazwa szkoły

CXIX LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE im. Jacka Kuronia

Adres, dzielnica:

ul. Złota, Wola

NAZWA PROJEKTU:

„ZOSTAWIĆ SWÓJ ŚLAD…" WARSZTATY TEATRALNO-ARTYSTYCZNE

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Jest to projekt cykliczny o zasięgu miejskim, adresowany do młodzieży, realizowany od lutego do czerwca 2017. Warsztaty mają otwartą formułę, do każdej edycji dołączają nowi uczestnicy. Podczas naboru nacisk położony jest na pasje, jakie chciałby realizować każdy z uczestników. Teatr to nie tylko miejsce dla osób uzdolnionych aktorsko. Odnajdują się w nim młodzi ludzie, którzy chcą zająć się stylizacją fryzur, charakteryzacją, tworzeniem kostiumów, realizacją dźwięku, choreografią lub przygotowaniem materiałów promocyjnych. Sam spektakl jest efektem pracy grupowej całego zespołu. Największą wartością są warsztaty teatralne z wykorzystaniem dramy i improwizacji prowadzone przez opiekuna grupy. Działania teatru prowadzą do tworzenia spektakli dotyczących uniwersalnych postaw ludzkich w zabawnej, przystępnej dla widza w każdym wieku formie. Istotnym elementem działań warsztatowych jest przygotowanie premiery, a następnie możliwość zaprezentowania przedstawienia na jednym z warszawskich konkursów ,np. na WFTM w Starej Prochowni. Wszystkie zajęcia dla młodzieży są bezpłatne, natomiast w domach kultury i w teatrach za uczestnictwo w warsztatach trzeba płacić, czasem duże kwoty. To często

Zdjęcie: MDK Płock

Zdjęcie: Nikola Rogalska

	powstrzymuje rodziców przed posyłaniem na nie swoich dzieci, a na warsztatach realizowanych w ramach naszego projektu powszechna jest również obecność rodzeństwa naszych uczniów.
Autor:	Małgorzata Ciuchcińska - nauczyciel języka polskiego i wiedzy o kulturze w CXIX LO, absolwentka Wydziału Polonistyki na UW i studiów podyplomowych „Wiedza o kulturze" IBL PAN .Ukończyła kursu I i II stopnia Teatr szkolny zorganizowanego przez ASSITEJ. Od ośmiu lat prowadzi teatr szkolny
OPIS PROJEKTU	
Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?	Teatr Stopa założony przez uczniów i nauczycielkę Małgorzatę Ciuchcińską istnieje od ośmiu lat. Wystawia spektakle o różnorodnej tematyce – od klasyki do widowisk współczesnych opartych na autorskich scenariuszach teatralnych. Fascynacja komediowym duchem teatru rozpoczęła się po przygotowaniu spektaklu poświęconego twórczości S. Mrożka i widowiska biograficznego na podstawie sztuki M. Ciuchcińskiej o Molierze, które zostało laureatem specjalnego wyróżnienia jury w V edycji Festiwalu Teatrów Młodzieżowych w Teatrze Polskim w Warszawie.
Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:	Dzięki projektowi uczniowie z różnych klas i szkół, w różnym wieku, mają możliwość realizowania swoich zainteresowań. Kontakt z publicznością, żywe reakcje widzów, poznawanie teatru od strony kulis, organizacji całego widowiska w wielkich teatrach (jak Teatr Polski, Teatr Studio, Teatr Dramatyczny w Płocku) daje młodym ludziom wiedzę i doświadczenie, które nie jest powszechnie dostępne ich rówieśnikom, a często staje się nie tylko przygodą, ale też poważną refleksją na temat swojej przyszłości i wyboru zawodu. Wygrane w konkursach oraz wystawianie kolejnych przedstawień daje ogromną satysfakcję uczestnikom teatru, integruje grupę, uczy współpracy i odpowiedzialności za wspólny projekt oraz uwrażliwia na drugiego człowieka.
Co było najtrudniejsze?	Wiele trudności sprawiła organizacja wyjazdu na festiwal do Płocka w sezonie „zielonych szkół" (czerwiec 2017). Problemem były także sprawy techniczne np. spektakl był przygotowany na małą przestrzeń sceniczną i wymagał reorganizacji, żeby dostosować się do rozmiarów wielkiej sceny np. w Teatrze Dramatycznym w Płocku.
Największa korzyść:	Sukcesy teatru podnoszą prestiż szkoły, zaistniała ona na mapie kulturalnej miasta i wzbogaca ofertę w dziedzinie edukacji artystycznej warszawskich szkół. Aktorzy uczestniczą w przeglądach i festiwalach, konkursach - zdobywają nagrody, rozwijają się, wzmacniają wiarę w swoje umiejętności, tworzą przyjazną atmosferę. Najpopularniejszym kierunkiem kształcenia w liceum stał się kierunek teatralno-filmowy.
Największe zaskoczenie:	Zakwalifikowanie projektu do II etapu Warszawskiej Nagrody Edukacji Kulturalnej 2017. Zapraszanie Teatru Stopa ze spektaklami dla uświetniania różnych imprez kulturalnych. Słowa uznania ze strony krytyków teatralnych - prof. L. Śliwonika oraz aktorki K. Gruszki. W poprzednich edycjach - słowa uznania ze strony Dyrektora Teatru Polskiego Andrzeja Seweryna.
Największe problemy:	Wielokrotne opisywanie projektu dla różnych, bądź tych samych instytucji zajmujących się edukacją kulturalną. Uciążliwość związana z wypełnianiem ankiet, pisaniem wielu sprawozdań przez opiekuna teatru, który jednocześnie zajmuje się kształtem artystycznym przedstawień.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Film promujący ostatni spektakl „Porozmawiajmy jak zwierzęta" https://www.youtube.com/watch?v=B11lG2qFNYs; strona Teatru Stopa na FB: https://www.facebook.com/Teatr-Stopa-1089986334352029/?ref=aymt_homepage_panel strona internetowa www.zlota58.edu.pl; korzystanie z profesjonalnego studia filmowego działającego przy CXIX LO oraz z rad i pomocy zawodowego dziennikarza.
Formy informacji i promocji:	Strona internetowa szkoły: www.zlota58.edu.pl 2; konto Teatru Stopa na Facebooku. Tablice informacyjne oraz dyplomy na terenie szkoły. Przygotowywanie zaproszeń na spektakle, programów oraz plakatów - uczniowie są pomysłodawcami i autorami projektów graficznych. Aktorzy rozdają je swoim rodzinom, znajomym, przyjaciołom, uczniom. Zaproszenia, plakat i informacje udostępniane są na stronie szkoły i teatru na Facebooku.
Partner:	Rada Rodziców CXIX Liceum Ogólnokształcącego im. J. Kuronia w Warszawie - Rola Rady Rodziców to przede wszystkim wparcie finansowe oraz pomoc przy bieżących sprawach, np. organizacja transportu - przewozu scenografii, sprzętu, nagród rzeczowych. Na warsztatach korzystamy również z doświadczeń rodziców związanych zawodowo z teatrem.

ROZDZIAŁ 5

Zdjęcie: Archiwum Zespołu Szkół Specjalnych nr 38

Nazwa szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH NR 38

Adres, dzielnica:

ul. Namysłowska, Praga Północ

NAZWA PROJEKTU:

„MIEJ ODWAGĘ I CHODŹ NA PRAGĘ"

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Projekt realizowany był od czerwca do końca listopada, jego finał odbył się 23 listopada 2016r. Miejscem realizacji był Zespół Szkół Specjalnych Nr 38 oraz tereny Pragi, gdzie odbyły się wycieczki z przewodnikiem. Projekt miał zasięg lokalny, adresatem projektu była młodzież niepełnosprawna zarówno z ZSS nr 83, jak i z zaprzyjaźnionych szkół specjalnych oraz lokalna społeczność. W ramach projektu uczestnicy odbywali wycieczki po Pradze z panem Piotrem Stryczyńskim z Towarzystwa Przyjaciół Pragi, w trakcie których młodzież wykonała fotografie na wystawę o Pradze. W trakcie zajęć muzycznych, prowadzone przez pana Roberta Lipkę z zespołu CzessBand, młodzież nauczyła się piosenek związanych z Pragą. Na zajęciach teatralnych uczestnicy przygotowali przedstawienie pt. „Wolność Tomku w swoim domku." Zajęcia prowadziła Pani Helena Bosiewicz z Fundacji „Nie Tylko…". Kolejnym działaniem było przygotowanie i wydrukowanie zdjęć oraz zakup ram i organizacja wystawy fotograficznej, prezentującej miejsca związane z Pragą. W ramach projektu został zakupiony sprzęt nagłaśniający i rekwizyty niezbędne do przedstawienia. Prowadzono intensywną promocję projektu, zaproszono gości i partnerów na uroczysty finał projektu, w trakcie którego młodzież zaprezentowała przedstawienie i śpiewała praskie szlagiery razem z seniorami z Domu Dziennego Pobytu przy ul. Brzeskiej. Dla wszystkich był też przygotowany poczęstunek.

Autorzy:

Ewa Goszcz - nauczyciel dyplomowany Szkoły Specjalnej Przysposabiającej do Pracy nr 2 w Zespole Szkół Specjalnych nr 38 w Warszawie

Lidia Skiba Silva - nauczyciel mianowany Szkoły Specjalnej Przysposabiającej do Pracy nr 2 w Zespole Szkół Specjalnych nr 38 w Warszawie

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Nawiązano współpracę z Chorągwią Stołeczną ZHP i zgłoszono projekt do konkursu „Działamy", realizowanego ze środków m. St. Warszawa. Grupa młodzieży ze szkoły nagrała film zgłoszeniowy, w którym przedstawiono najważniejsze założenia projektu. Następnie uczniowie zaprezentowali projekt przed komisją konkursową. Został on oceniony pozytywnie i otrzymał grant, który umożliwił jego realizację.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Poznanie historii Pragi i ciekawych miejsc tej dzielnicy; nabycie umiejętności prezentowania swoich pomysłów oraz współpracy z partnerami projektu (przewodnik, se-

niorzy, muzyk, aktor, sprzedawca); nauka szlagierów praskich; możliwość zaprezentowania swoich talentów muzycznych bądź aktorskich; podniesienie samooceny uczestników i integracja grupy; przedstawienie teatralne, podczas którego uczniowie mieli możliwość zaprezentowania swoim bliskim i szerokiej publiczności dużego zaangażowania i wkładu pracy, jaki włożyli w przygotowanie finału projektu; spędzenie czasu w sposób twórczy i ciekawy; inspiracja do aktywnego i twórczego korzystania z oferty kulturalnej miasta.

Co było najtrudniejsze?

Zmieszczenie się z wydatkami projektowymi w ramach otrzymanego grantu; zsynchronizowanie zaplanowanych działań z harmonogramem pracy artystów prowadzących zajęcia.

Największa korzyść:

Uczniowie wspominają czas projektu jako okres wytężonej pracy, która jednocześnie sprawiła im dużo przyjemności (spacery z przewodnikiem, zajęcia muzyczne i teatralne, projektowanie i przygotowanie dekoracji oraz wystawy fotograficznej i zakup rekwizytów). U wielu osób wzrosło poczucia sprawczości i samoocena; zaprezentowane przedstawienie pozwoliło rodzicom zobaczyć swoje dzieci z innej perspektywy.

Największe zaskoczenie:

Nawiązanie zaskakująco dobrych relacji z Seniorami z zespołu „Cała Praga Śpiewa"; entuzjastyczne przyjęcie przez publiczność finałowego przedstawienia; pojawienie się nowych możliwości współpracy z lokalnymi twórcami; życzliwość i spontaniczna pomoc lokalnych ośrodków kultury w trakcie realizacji projektu.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Programy komputerowe do projektowania zaproszeń, elementów dekoracji, tekstów dla aktorów; program do obróbki zdjęć i banera; sprzęt nagłaśniający; cyfrowe aparaty fotograficzne i kamera.

Formy informacji i promocji:

Poczta elektroniczna; papierowe zaproszenia; stworzony banner informacyjny; plakaty informacyjne; telefony, rozmowy indywidualne.

Partnerzy:

Towarzystwo Przyjaciół Pragi - pan Piotr Stryczyński był naszym przewodnikiem w trakcie wycieczek po Pradze.

Fundacja „Nie Tylko..." - prowadzenie zajęć teatralnych i przygotowanie młodzieży do przedstawienia teatralnego.

Chorągiew Stołeczna ZHP - finansowanie i wsparcie projektu.

Zespół CzessBand- pan Robert Lipka - prowadzenie zajęć muzycznych, nauka piosenek i przygotowanie do występu z seniorami.

Seniorzy z Domu Dziennego Pobytu przy ul. Brzeskiej - wspólne wykonanie praskich piosenek podczas finału projektu.

Zdjęcia: Archiwum szkoły

Nazwa szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH NR 85

Adres, dzielnica: ul. Elektoralna, Śródmieście

NAZWA PROJEKTU:

PRZEGLĄD MAŁYCH FORM TEATRALNYCH MAGIK

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

22 marca 2017 r. odbyły się eliminacje do Przeglądu Małych Form Teatralnych MAGIK pod nazwą „Spotkania z Poezją". Jest to impreza cykliczna, odbywająca się co roku od 2005 r. Biorą w niej udział uczniowie Zespołu Szkół Specjalnych nr 85 ze wszystkich poziomów edukacyjnych. Przedstawiane są występy o wybranej tematyce. W tym roku był to temat „W starym kinie". Podczas Spotkań z poezją odbywają się eliminacje wewnątrzszkolne do Przeglądu Małych Form Teatralnych MAGIK. W tym roku zakwalifikowały się dwie grupy, jedna ze Szkoły Podstawowej, a druga ze Szkoły Przysposabiającej do Pracy. 11 maja 2017 r. w Teatrze Kamienica odbył się Przegląd Małych Form Teatralnych MAGIK o zasięgu wojewódzkim. W przeglądzie brały udział szkoły specjalne i ośrodki szkolno-wychowawcze z województwa mazowieckiego. Realizatorami projektu są Zespół Szkół Specjalnych nr 85 oraz pracownicy Teatru Kamienica. Na deskach teatru prezentowały się grupy teatralne z zaproszonych placówek. Temat przewodni występów był ten sam co podczas Spotkań z Poezją, czyli „W starym kinie". Uczestnicy Przeglądu zaprezentowali różnorodny repertuar. Podczas przerwy widzowie i aktorzy mogli skorzystać z poczęstunku zorganizowanego przez naszych sponsorów. Jest to doskonała forma integracji osób z niepełnosprawnością intelektualną ze środowiskiem lokalnym oraz dziećmi i młodzieżą ze szkół masowych.

Autorzy:

Krystyna Grabińska - jest wieloletnim pracownikiem Zespołu Szkół Specjalnych nr 85 w Warszawie, współorganizatorką Spotkań z Poezją i koordynatorem Przeglądu Małych Form Teatralnych MAGIK.

Małgorzata Miecznik - jest wieloletnim pracownikiem Zespołu Szkół Specjalnych nr 85 w Warszawie, współorganizatorką Spotkań z Poezją oraz Przeglądu Małych Form Teatralnych MAGIK - współtworzyła i kontynuuje projekt od 2005 roku.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Spotkania z poezją odbywają się od 2005 roku na terenie szkoły. Jest to projekt zainicjowany na potrzeby uczniów z niepełnosprawnością intelektualną i zróżnicowanymi sprzężeniami, przez który realizatorzy chcą ukazać społeczeństwu ich umiejętności i mocne strony. Przez dwa lata przeglądy odbywały się na terenie szkoły, po dwóch latach zagościły na scenie Mazowieckiego Instytutu Kultury w Warszawie, a od 2011 roku szkoła współpracuje z Teatrem Kamienica.

Zdjęcia: Marta Kłódkiewicz

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Wzrost umiejętności społecznych, poczucia własnej wartości i sprawczości - szansa na występ dla wszystkich uczniów, podczas Spotkań z Poezją, bez względu na ograniczenia i możliwości. Integracja ze środowiskiem, wymiana doświadczeń, nabycie umiejętności współpracy w grupie, kulturalnego zachowania w miejscu publicznym. Kształcenie cierpliwości - nabycie umiejętności czekania na swoja kolej. Poprzez ruch, muzykę uczniowie mieli możliwość okazywania emocji w sposób akceptowany społecznie.

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejsze było pozyskiwanie środków finansowych potrzebnych na zakup nagród, akcesoriów i elementów dekoracji.

Największa korzyść:

Największą korzyścią było zadowolenie uczestników z możliwości wystąpienia na prawdziwej scenie teatru oraz szeroko rozumiana integracja ze społeczeństwem.

Największe zaskoczenie:

Zaskoczeniem były występy uczniów z wieloraką niepełnosprawnością, z trudnościami w komunikacji i ograniczeniami ruchowymi, którzy podczas występu wykazali się ogromnymi umiejętnościami aktorskimi i scenicznymi, co wywołało ogromne wzruszenie całej publiczności. Wiele zespołów posiadało przepiękne, profesjonalne stroje, co uatrakcyjniało występ aktorów.

Największe problemy:

Trudności pojawiające się w organizacji tak dużej imprezy na skalę województwa mazowieckiego były związane przede wszystkim z pozyskiwaniem środków finansowych umożliwiających zakup atrakcyjnych nagród dla uczestników przedsięwzięcia.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Przesyłanie informacji i zaproszeń o przedsięwzięciu pocztą elektroniczną do ośrodków i szkół z województwa mazowieckiego. Rozsyłanie zaproszeń papierowych do ośrodków i szkół z województwa mazowieckiego.

Formy informacji i promocji:

Rozsyłanie zaproszeń papierowych do ośrodków i szkół z województwa mazowieckiego. Zamieszczanie ogłoszeń w formie plakatów zapraszających do udziału w Spotkaniach z Poezją na terenie szkoły. Zamieszczenie informacji na stronie internetowej szkoły. W ramach promocji w lokalnej prasie pojawił się artykuł na temat Przeglądu małych form teatralnych MAGIK.

Partnerzy:

Teatr Kamienica - użyczenie sceny Teatru Kamienica, współpraca pracowników Teatru podczas organizacji Przeglądu: organizacja zaplecza tj. garderoby, scenografia, pomoc w rozstawianiu scenografii, przy jej zmianie, obsługa szatni, obsługa techniczna: światło, dźwięk.

Oskroba - słodycze na poczęstunek

Cukiernia Walczak - słodycze na poczęstunek

Nugatex - słodycze na poczęstunek

Zdjęcie: Adrianna Podpora

Nazwa szkoły	**ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH NR 97**
Adres, dzielnica:	ul. Tarchomińska, Praga Północ
NAZWA PROJEKTU:	**Innowacja pedagogiczna: Wychowanie do integracji. Program biblioteki szkolnej „JA - TY - MY: BĄDŹMY RAZEM!"**
Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...	Program autorski zakładał podejmowanie różnorodnych działań integracyjnych, umożliwiających wzajemne poznawanie, współpracę i doświadczanie wspólnego bycia razem uczniów z autyzmem i uczniów ze szkoły ogólnodostępnej. Aktywności opracowywane były w taki sposób, żeby wszechstronnie rozwijać umiejętności społeczne obu grup uczniów. W działaniach uczestniczyła Publiczna Biblioteka dla Dzieci i Młodzieży nr 8, która jest instytucją otwartą na potrzeby uczniów z autyzmem i na stałe współpracuje z ZSS nr 97. Współpraca ze szkołami ogólnodostępnymi umożliwiła nawiązanie relacji z rówieśnikami z innych placówek uczniom z autyzmem. Uczniowie obydwu typów szkół otwierali się na wzajemne potrzeby, dzięki obcowaniu ze światem kultury. Innowacja ta była też ważna dla promocji Zespołu Szkół Specjalnych nr 97. W środowisku lokalnym placówka postrzegana jest jako szkoła otwarta na współpracę. Dla uczniów z autyzmem i ich rodzin wszelkie formy poszerzania oferty edukacyjnej szkoły o kontakt z osobami neurotypowymi, stanowią okazję do wyjątkowej komunikacji opartej na tolerancji i szacunku dla drugiej osoby.
Autor:	**Marzena Gołębiowska** - Studia wyższe: Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza; studia podyplomowe: Biblioteki Oświatowe i Edukacja Medialna praz Pedagog wspomagający w edukacji włączającej; kurs kwalifikacyjny z oligofrenopedagogiki.
OPIS PROJEKTU	
Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?	Od pomysłu autorskiego, wynikającego z wniosków z ewaluacji pracy biblioteki szkolnej i obserwacji potrzeb psychofizycznych uczniów z autyzmem z niepełnosprawnościami sprzężonymi. Innowacja zakładała podejmowanie działań o charakterze integracyjnym i czytelniczym, opartym o autorskie przedsięwzięcia pedagogiczne.
Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:	Wzajemne poznanie uczniów obydwu typów szkół, udział w zróżnicowanych formach aktywności, doskonalących wszechstronny rozwój obu grup uczniów oraz nabywanie kompetencji integracyjnych przez uczniów szkoły ogólnodostępnej. Udoskonalenie przez uczniów z autyzmem umiejętności społecznych oraz umiejętności współpracy w środowisku rówieśniczym poprzez udział w starannie zaplanowanych zajęciach integracyjnych. Poznanie przez uczniów księgozbioru Biblioteki Publicznej, w tym różnych rodzajów książek: dźwiękowych, przestrzennych, książek maskotek, poznanie nowej literatury dla dzieci i młodzieży, rozwinięcie zainteresowań czytelniczych uczniów. Wzbogacenie wiedzy uczniów poprzez udział w zajęciach tematycznych, udoskonalenie kompetencji społecznych i komunikacyjnych uczniów, integracja z najbliższym środowiskiem lokalnym.
Największa korzyść:	Integracja rówieśnicza. Integracja środowiskowa. Integracja ze środowiskiem lokalnym. Doświadczenie „bycia razem" obu grup uczniów.
Największe zaskoczenie:	Udział uczniów z diagnozą niedostosowania społecznego ze szkoły ogólnodostępnej w organizowanych w ZSS nr 97 zajęciach integracyjnych i ich życzliwe zaangażowanie oraz przejawiane poprawne, społeczne zachowania.
Największe problemy:	Przygotowywanie się nauczyciela do zajęć, dostosowanie form aktywności do możliwości rozwojowych uczniów warunkują brak większych problemów.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Wykorzystanie tablicy interaktywnej i Internetu. Wykorzystanie prezentacji multimedialnych, rzutnika, ekranu.
Formy informacji i promocji:	Strony internetowe szkół: ZSS nr 97 i szkół współpracujących w programie. Fanpage ZSS nr 97. Informacje na stronie Biblioteki Publicznej. Informacje kierowane do rodziców.
Partnerzy:	Publiczna Biblioteka dla Dzieci i Młodzieży nr 8 - Zajęcia czytelnicze. Wystawy prac uczniów. Konkursy czytelnicze i plastyczne. Wspólne obchody patrona roku (Julian Tuwim, Rok Wisły). Zajęcia przybliżające uczniom życie i twórczość pisarzy i poetów. Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi: nr 73 - zajęcia integracyjne o zróżnicowanej tematyce: czytelnicze, plastyczne, techniczne, kulturalne, przyrodnicze. Szkoła Podstawowa z Oddziałami Integracyjnymi nr 30 - zajęcia integracyjne o zróżnicowanej tematyce: czytelnicze, plastyczne, techniczne, kulturalne, przyrodnicze. L LO im. Ruy Barbosy - Zajęcia czytelniczo - integracyjne.

ZESPÓŁ SZKÓŁ SPECJALNYCH NR 102

Nazwa szkoły

ul. Przedwiośnie, Wawer

Adres, dzielnica:

Z KULTURĄ NA EKRANIE

NAZWA PROJEKTU:

Projekt szkolny realizowany był od września 2016r. do czerwca 2017r. Spotkania odbywały się raz w miesiącu - uczniowie poznawali twórczość nowego artysty lub zespołu. Każde wydarzenie poprzedzone było informacją w formie plakatu i rozpoczynało się od krótkiej prezentacji multimedialnej, podczas której uczniowie poznawali najważniejsze fakty z życia i twórczości artysty, a także najciekawsze zdjęcia. Potem przenosili się w świat muzyki, tańca i animacji. Podczas prezentowanych koncertów i widowisk artystycznych mieli okazję zaprezentowania swoich umiejętności taneczno-wokalnych na szkolnej scenie. Każde spotkanie kończyło się podsumowaniem w formie krótkiej kilkuminutowej rozmowy, w czasie której uczniowie dzielili się swoimi wrażeniami z obejrzanego koncertu lub widowiska artystycznego, a także zgłaszali propozycje wykonawców, jakich chcieliby zobaczyć podczas kolejnych spotkań. Odbiorcami projektu byli uczniowie szkoły. W ramach projektu odbyły się następujące spotkania: 05 października 2016r - koncert SHAKIRA „Live from Paris", 15 listopada 2016 - koncert CELINE DION „ A New Day Live in Las Vegas", 16 grudnia 2016 - film „EKSPRES POLARNY", 10 lutego 2017 - irlandzkie widowisko muzyczne „LORD OF THE DANCE", 16 marca 2017 - film „MIŚ PADDINGTON", 27 marca 2017 - koncert ADELE „Live at - The Royal Albert Hall", 28 kwietnia 2017 - film „TROLLE", 12 maja 2017 - koncert „KARAOKE" uczniów ZSS nr 102, 25 maja 2017 - koncert „KARAOKE" uczniów ZSS nr 102, 2 czerwca 2017 - film „Charlie i fabryka czekolady", 05 czerwca 2017 - koncert GEORGE MICHAEL „Live In London".

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Artur Staniszewski - nauczyciel - oligofrenopedagog. Nauczyciel w stopniu stażysty, prowadzi zajęcia rewalidacyjno-wychowawcze oraz nauczanie indywidualne ucznia autystycznego.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Od wyznaczenia celu projektu, którym było przybliżenie uczniom różnych form wyrazu artystycznego za pośrednictwem technik multimedialnych. Na dużym ekranie prezentowane były koncerty, widowiska taneczne, a także filmy, które warto zobaczyć ze względu na ich wartość artystyczną.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Projekt został pozytywnie odebrany, a prezentowane w nim wydarzenia artystyczne znalazły swoich odbiorców. Inicjatywą uczniów wypływającą z uczestnictwa w projekcie jest chęć zaprezentowania siebie na szkolnej scenie karaoke. Uczniowie poszerzyli znajomość artystów i filmów. Niektórzy poszukiwali w Internecie informacji o obejrzanych spektaklach i ich wykonawcach podczas innych zajęć lekcyjnych i pozalekcyjnych. Uczniowie są zainteresowani kontynuowaniem projektu w przyszłym roku. Poprawie uległa koncentracja uwagi.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

W projekcie „Z KULTURĄ NA EKRANIE" największą obawą dla realizującego projekt było to czy prezentowane wydarzenie artystyczne przypadnie do gustu uczniom

Co było najtrudniejsze?

Zdjęcia: Archiwum szkoły

	z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym i znacznym, czy będą oni w stanie skoncentrować się na odbiorze długo trwającego koncertu lub filmu.
Największa korzyść:	Podczas wyświetlanych koncertów i innych widowisk uczniowie żywiołowo reagowali na dźwięk. Projekt wyzwolił chęć zaprezentowania siebie na szkolnej scenie podczas zajęć karaoke. Chęć występu zgłaszali ci, którzy na co dzień są nieśmiali i niechętnie śpiewają. Największą korzyścią przedsięwzięcia jest nabyta przez uczniów odwaga, która może mieć pozytywny wpływ na prawidłowe relacje koleżeńskie, a także może pomóc w codziennej komunikacji.
Największe zaskoczenie:	Pomimo początkowych obaw, największym zaskoczeniem dla realizującego projekt było to, że wszystkie zaprezentowane wydarzenia artystyczne przypadły do gustu uczniom.
Największe problemy:	Jedynym problemem, który miał miejsce podczas wyświetlanych koncertów, była awaria sprzętu tj. laptopa. Przerwa z tego powodu trwała 15 minut.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Koncerty i filmy wyświetlane są na dużym ekranie przy użyciu laptopa i rzutnika dźwięk odtwarzany jest na dużym wzmacniaczu z kolumnami. W projekcie „Z KULTURĄ NA EKRANIE” wykorzystywane były materiały dostępne w Internecie.
Formy informacji i promocji:	Każde spotkanie „ Z KULTURĄ NA EKRANIE” poprzedzone było wywieszonym, kolorowym plakatem informującym o dacie, godzinie i rodzaju wydarzenia.

ROZDZIAŁ 6

Zdjęcie:
Archiwum L LO z Oddziałami Integracyjnymi im. Ruy Barbosy

Nazwa szkoły	**ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 15**
Adres, dzielnica:	ul. Jagiellońska, Praga Północ
NAZWA PROJEKTU:	**KULTUROWE KOLORYTY ŁODZI**
Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...	Adresatami projektu, realizowanego od kilku lat, są najczęściej uczniowie I klas liceum, uczestniczące w jednodniowym wyjeździe edukacyjnym do Łodzi. Termin ustalany jest indywidualnie z wychowawcami klas (np. październik lub najczęściej maj). Projekt ma charakter interdyscyplinarny, obejmuje literaturę, sztukę, film, historię. Wyjazd poprzedzony jest kilkuetapowymi działaniami uczniów, którzy w czasie wycieczki podejmują się częściowo roli przewodników. Przygotowania do wyjazdu odbywają się na lekcjach wiedzy o kulturze i godzinach wychowawczych. Akcent położony jest na pogłębianie wiedzy o literaturze polskiej oraz historii filmu polskiego, a szczególnie kształcenia umiejętności własnej oceny współczesnych tekstów kultury. Dodatkowo uczniowie poznają znaczenie Łodzi jako ośrodka kulturotwórczego położonego w bliskiej odległości od Warszawy. W realizacji projektu ważne jest połączenie chęci uczniów do wyszukiwania informacji z nowoczesnych źródeł (np. Internet) oraz oglądu, oceny i recenzji zjawisk kultury. Informacja i ocena własna ucznia jest zachętą do budowania własnej argumentacji. Działanie w projekcie wykorzystuje wiedzę i umiejętności uczniów nabytych w czasie poprzedniego etapu edukacji.
Autor:	**Renata Karwowska** - nauczyciel języka polskiego i wiedzy o kulturze, absolwent Humanistycznych Studiów Podyplomowych w Polskiej Akademii Nauk
OPIS PROJEKTU	
Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?	Pomysł projektu wynikał z obserwacji i praktyki nauczyciela oraz wymagań stawianych współczesnej szkole , m.in. w zakresie kształtowania postaw świadomego uczestnictwa w kulturze, interpretowania i analizowania tekstów kultury oraz budowania ocen własnych przez uczniów. Ważnym motywem była także refleksja o sposobach poznawania kultury i poszukiwania informacji przez współczesne pokolenie młodzieży i o często powierzchownej ocenie sztuki polskiej XX i XXI wieku przez uczniów.
Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:	Przygotowanie się do wyjazdu i udział w nim pozwalają na pogłębianie i funkcjonalne zastosowanie wiedzy o literaturze polskiej i filmie, pogłębianie wiedzy i osobisty kontakt z tekstami kultury polskiej od XIX w. do czasów współczesnych, doskonalenie umiejętności interpretacji oraz oceny własnej różnych zjawisk kultury różnych zjawisk kultury, w tym XX i XXI wieku. Umożliwia pogłębianie umiejętności poszukiwania i wartościowania informacji, a także prezentowania wyników pracy własnej
Co było najtrudniejsze?	Po pierwszym roku szkolnym, w którym zorganizowano wyjazd, nie stwierdzono trudności. Wyjazd jest planowany z co najmniej półrocznym wyprzedzeniem, więc nie koliduje z harmonogramem prac szkoły.
Największa korzyść:	Projekt stanowi skuteczną zachętę do poznawania i pogłębiania wiedzy o historii literatury, filmu, sztuki i kultury przez osobisty kontakt. Umożliwia rozwijanie zainteresowań własnych uczniów, kształcenie merytorycznej oceny własnej uczniów w zakresie odbioru różnych tekstów kultury.
Największe zaskoczenie:	W niektórych przypadkach zaskakuje powierzchowność wiedzy młodych ludzi na temat współczesnej kultury, ważnych zjawisk oraz bieżących wydarzeń ze świata kultury i sztuki.
Największe problemy:	Sporadycznie problemem jest napięty tydzień nauki uczniów, którzy często mają dodatkowe zajęcia pozalekcyjne w każdym dniu tygodnia.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Wyszukiwanie informacji z wykorzystaniem technologii informacyjnej, przygotowanie prezentacji, przygotowanie referatów, interesujące przedstawienie dla grupy rówieśniczej wyników pracy własnej, także w wersji elektronicznej.
Formy informacji i promocji:	Współpraca z wychowawcami klas i przygotowanie informacji dla rodziców poszczególnych zespołów klasowych (przed wyjazdem), informacja na stronie szkoły (po wyjeździe).
Partnerzy:	Muzeum Kinematografii w Łodzi - udostępnienie ekspozycji, zajęcia na ekspozycji. Muzeum Sztuki w Łodzi - udostępnienie ekspozycji , zajęcia na ekspozycji.

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 31
im. Jana Kilińskiego

Nazwa szkoły

ul. Alojzego Felińskiego, Żoliborz

Adres, dzielnica:

NAZWA PROJEKTU:

MALARSKA PALETA MENDELEJEWA
o związkach między chemią i malarstwem.

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Interdyscyplinarny projekt wpisuje się w realizowany w szkole program nauczania plastyki i chemii, ukazując ich wzajemne związki. W projekcje wzięli udział uczniowie klas od pierwszej do trzeciej liceum, w niektórych działaniach uczestniczyli również uczniowie z innych szkół warszawskich. Ważnym założeniem projektu było wprowadzenie do praktyki nauczania nowych, nie nauczanych wcześniej technik malarskich, które pozwoliłyby uczniom wykorzystać je później w samodzielnej działalności artystycznej. Ukazanie technologicznych zagadnień twórczości miało podnieść jakość tworzonych przez uczniów dzieł własnych. Przedstawienie złożonych procesów związanych z konserwacją dzieł malarstwa miało rozbudzić tym kierunkiem studiów po ukończeniu liceum. Projekt, rozpisany na dwa semestry od kwietnia 2016 do listopada 2016, wprowadzał do codzienności nauczania zajęcia i warsztaty o różnorodnym charakterze: wykłady, zajęcia praktyczne z technik malarskich: mozaiki, sgraffita, enkaustyki, tempery jajowej prowadzone przez 3 nauczycieli plastyki uczących w szkole, z wieloletnim doświadczeniem w nauczaniu plastyki, zajęcia terenowe na warszawskiej Starówce i w kościołach Torunia prowadzone przez nauczyciela historii sztuki, lekcje muzealne w Muzeum Narodowym i spotkania z wybitnymi specjalistami - wykładowcami Wydziału Konserwacji ASP w Warszawie i konserwatorami z pracowni konserwacji Muzeum Narodowego. W rezultacie działań powstały różnorodne prace własne uczniów (w tym monumentalny mural), które zostały pokazane na wystawie kończącej projekt. Po zakończeniu projektu został wydany katalog dokumentujący działania i powstałe prace, który wykorzystywany jest w promocji szkoły. Odbyło się też podsumowanie i ewaluacja projektu.

Autor:

Marek Stępień - nauczyciel historii sztuki i plastyki z ponad 20-letnim doświadczeniem pedagogicznym i artystycznym. Autor wielu projektów edukacji kulturalnej, w tym interdyscyplinarnych, autorskiego programu nauczania historii sztuki i innowacji pedagogicznej z plastyki realizowanych w szkole.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zaczęło się od pomysłu, by wprowadzić do praktyki nauczania plastyki nieobecne dotąd techniki malarskie, które pozwoliłyby w przyszłości uczniom „zaistnieć" na rynku pracy, umożliwić wykonywanie dekoracji we wnętrzach domów potencjalnych klientów (mozaika, sgraffito, mural), których umiejętność wykonania jest rzadka i kosztowna. Projekt miał też przybliżyć działania artystyczne realizowane na zajęciach plastyki i nauczanie chemii, które w świadomości uczniów nic ze sztuką nie ma wspólnego.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Przeprowadzenie 3 wykładów (dla 79 uczniów łącznie) i 2 lekcji chemii dla klas pierwszych (dla 54 uczniów). Przeprowadzenie 15 warsztatów plastycznych w szkole (w ramach lekcji plastyki w klasach pierwszych, drugich i trzecich (łącznie 8 zajęć po 3 godz.) oraz zajęć pozalekcyjnych z plastyki (łącznie 7 zajęć po 3 godz.) w drugim se-

Zdjęcia: Marek Stępień

mestrze roku szkolnego 2015/2016 (klasy pierwsze i drugie) i w pierwszym semestrze roku szkolnego 2016/2017 (klasy pierwsze, drugie i trzecie). Zorganizowanie 2 zajęć warsztatowych na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Warszawie (36 uczniów) oraz w Pracowni Konserwacji Malarstwa na Płótnie Muzeum Narodowego w Warszawie (26 uczniów). Przeprowadzenie lekcji muzealnej w Muzeum Narodowym w Warszawie (26 uczniów) oraz dwukrotnie zajęć terenowych w Warszawie (14 uczniów) i Toruniu (46 uczniów). Powstanie muralu na terenie szkoły i 80 prac plastycznych uczniów, stanowiących rezultat warsztatów. Przygotowanie i wydanie katalogu oraz przygotowanie wystawy. Opanowanie przez uczniów umiejętności tworzenia prac w technikach enkaustyki, mozaiki, sgraffita, tempery, technik surrealistów (frotaż, grataż, dekalkomania). Uzyskanie przez uczniów wiedzy z zakresu chemicznych podstaw procesów malarskich i konserwacji.

Co było najtrudniejsze? Najtrudniej było utrzymać harmonogram przyjęty we wniosku do WIE z codzienną praktyką realizacji projektu w szkole. Stąd pierwotnie przyjęty termin realizacji projektu do czerwca 2016 został rozszerzony i trwał do listopada 2016 r.

Największa korzyść: Zdobyte przy prowadzeniu projektu doświadczenia i umiejętności, które pozwoliły przygotować kolejną edycję projektu. Wprowadzenie do oferty nauczania plastyki nowych technik. Powstanie zespołu prac plastycznych uczniów, które świadczą o opanowaniu przez nich umiejętności. Rozbudzenie w grupie uczniów zainteresowania konserwacją dzieł sztuki, co w przyszłości może wpłynąć na wybór studiów na tym kierunku.

Największe zaskoczenie: Tak duże zainteresowanie projektem ze strony uczniów - chętnych, którzy chcieli uczestniczyć w poszczególnych działaniach, np. zajęciach na ASP czy w pracowni konserwacji Muzeum Narodowego, było więcej niż przewidywana liczba uczestników.

Największe problemy: Zorganizowanie zaplecza warsztatowego (materiały, narzędzia, urządzenia) niezbędnego do przeprowadzenia zajęć technologicznych w szkole i wygospodarowanie w szkolnych pracowniach plastycznych przestrzeni do ich realizacji. Problemów nastręczało również wpisanie niektórych działań projektu do codzienności pracy szkoły, zwłaszcza tych, które wymagały wyjścia ze szkoły w czasie trwania zajęć.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Informacje o projekcie oraz sprawozdania z realizacji poszczególnych działań umieszczone były na szkolnej stronie internetowej http://www.zs31.waw.pl/ oraz na Facebooku.

Formy informacji i promocji: Ogłoszenie na szkolnej stronie internetowej. Informacja przekazana uczniom podczas zajęć plastyki i historii sztuki.

Partnerzy: Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Warszawie
wsparcie merytoryczne – wykład wstępny "Dawne materiały malarskie w tablicy Mendelejewa" poświęcony związkom między chemią i malarstwem, przeprowadzenie zajęć praktycznych w pracowniach konserwacji i zwiedzanie Wydziału.

Muzeum Narodowe w Warszawie - Zajęcia w Pracowni Konserwacji Malarstwa na Płótnie Muzeum Narodowego w Warszawie.

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 45

Nazwa szkoły

ul. Jagiellońska, Praga Północ

Adres, dzielnica:

DYSKUSYJNY KLUB FILMOWY „INSPIRACJE"

NAZWA PROJEKTU:

Projekt o zasięgu lokalnym był realizowany od września 2016 do czerwca 2017 r. w Szkole Podstawowej nr 50 im. Królowej Jadwigi. Adresatami byli uczniowie klas 4-6 SP nr 50, a realizatorami Anna Kowalczuk i Ewa Kaftańska. Zajęcia pozalekcyjne odbywają się raz w miesiącu (cas trwania zajęć 3 godziny lekcyjne), grupa nie przekracza 15 osób. W czasie każdych zajęć dzieci oglądają film; podczas seansu lub w przerwie nauczyciele wprowadzają elementy edukacji filmowej – zwracają uwagę widzów na tworzywo sztuki, jaką jest film, zapoznają z podstawowymi pojęciami związanymi z dziesiątą muzą. Odbywa się dyskusja – wymiana spostrzeżeń. Po seansie prowadzący zajęcia inicjuje dyskusję dotyczącą problemów poruszonych w obejrzanym filmie, zachęca do refleksji, wyciągania wniosków i odnoszenia ich do własnego życia. Wdraża do prowadzenia rozmowy z zachowaniem zasad kulturalnej wymiany zdań i wzajemnego szacunku. Podczas dyskusji, po wymiannie pierwszych wrażeń uczestnicy dokonują analizy sytuacji głównego bohatera, omawiają wybory i postawy czołowych postaci, identyfikują najważniejsze problemy będące udziałem bohaterów. Na koniec wyciągają wnioski i poszukują osobistych odniesień oraz formułują konkluzję w postaci zdań twierdzących i rad. Na zakończenie spotkania uczniowie pod kierunkiem osób prowadzących wykonują plakat, który jest rodzajem podsumowania spotkania, zapisując na nim najważniejsze spostrzeżenia. Plakat jest eksponowany na tablicy, którą opiekuje się Dyskusyjny Klub Filmowy. Zamysłem pomysłodawczyń innowacji jest, oprócz realizowania założonych głównych celów programu, propagowanie wśród uczestników spotkań zasad zdrowego trybu życia. Podczas seansów uczniom serwowane są wyłącznie zdrowe przekąski, zaś w przerwie osoby prowadzące proponują zabawy ruchowe w takt muzyki. Działania te mają służyć wyeliminowaniu szkodliwych nawyków, jakie towarzyszą spędzaniu czasu przed ekranem telewizora czy komputera: spożywania wysokokalorycznych, niezdrowych przekąsek i długotrwałego braku ruchu. Przy doborze repertuaru filmowego brane są pod uwagę następujące kryteria: dostosowanie treści produkcji do wieku uczestników, atrakcyjność i różnorodność formy – gatunku, pozytywna wartość przekazu, konstrukcja głównego bohatera, realizm – możliwość odniesienia do rzeczywistości.

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Anna Kowalczuk - magister polonistyki, ukończone szkolenie „Wychowanie w kinie" organizowanego przez WCIES; staż pracy w zawodzie nauczyciela języka polskiego: 17 lat.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Inspiracją do zorganizowania zajęć było poszukiwanie ciekawej formy pracy z uczniami zainteresowanymi swoim rozwojem, chętnymi do pielęgnowania odkrytych talentów i zainteresowań. Zaistniała też potrzeba wzbogacenia oferty zajęć pozalekcyjnych skierowanych do uczniów objętych Szkolnym Programem Wspierania Uzdolnień. Przedłużenie Certyfikatu WARS i SAWA Prezydenta m.st. Warszawy, które otrzymaliśmy w 2013 r. zachęciło do wprowadzenia działalności innowacyjnej w szkole.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Uczniowie, którzy systematycznie uczestniczą w spotkaniach Dyskusyjnego Klubu Filmowego „Inspiracje" wdrożyli się do świadomego kontaktu ze sztuką filmową. Przekonali się, że warto sięgać po wartościowe produkcje, a oglądanie dobrego filmu to nie tylko czysta rozrywka czy zwykłe zabijanie czasu, lecz okazja do czerpania wielu wymiernych korzyści dla własnego rozwoju emocjonalnego, społecznego, intelektualnego. Nauczyli się wyciągać wnioski z historii filmowych i dostrzegać analogie do własnego życia. Dzięki temu kontakt z filmem inspirował dzieci do konfrontowania swoich postaw z postawami bohaterów z ekranu. Wdrożyli się do ponoszenia odpowiedzialności za swój rozwój. Wiele historii prezentowanych podczas spotkań opartych było na faktach, tym bardziej przesłanie filmów okazywało się zdecydowanie bardziej przekonywające. Uczniowie odkryli konieczność rozpoznawania własnych talentów i rozwijania zainteresowań, zdobyli większość pewność siebie i poczucie własnej wartości. Przyjęli twórczą, kreatywną postawę, którą mogli zaprezentować podczas dyskusji oraz wspólnego wykonywania plakatu. Rozwinęli umiejętność sztuki dyskusji, szanowania poglądów, sądów i gustów innych osób.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejszy okazał się dobór repertuaru prezentowanych filmów. Ze względu na zróżnicowany wiek uczestników, a także różne preferencje uczniów wynikające z ich gustów, zainteresowań i płci niełatwo było znaleźć film, który okazałby się atrakcyjny dla wszystkich bez wyjątku klubowiczów.

Największa korzyść:

Największą korzyścią dla szkoły jest wpisanie się projektu w działalność innowacyjną placówki. Największą korzyścią dla uczniów - możliwość uczestniczenia w zajęciach dodatkowych, odznaczających się nietypową, ciekawą formułą, a jednocześnie wartościowych i przyjemnych.

Największe zaskoczenie:

Największe zaskoczenie dotyczy realizowania dodatkowego celu, jakim było propagowanie zdrowego żywienia przy okazji spotkań klubu. Uczniowie z nieoczekiwanym entuzjazmem przyjęli propozycję zdrowego poczęstunku. Chętnie zrezygnowali ze słodyczy, chipsów i innych mało wartościowych przekąsek na rzecz warzyw, owoców, chrupek kukurydzianych, itp. Realizatorzy żywią nadzieję, że udało się też zwyczaj zdrowego przekąszania przenieść na grunt domowy.

Największe problemy:

Największym problemem technicznym był brak rolet, co uniemożliwiło wyciemnienie sali w okresie wiosenno-letnim.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Podczas spotkań klubu realizatorzy korzystają z komputera, rzutnika, tablicy interaktywnej. Wykonują zdjęcia, zaś fotorelacje i sprawozdania umieszczane są na stronie internetowej szkoły.

Formy informacji i promocji:

Informacje o planowanych spotkaniach klubu, a także zdjęcia ze spotkań oraz wykonane przez uczestników plakaty umieszczane są na specjalnych tablicach oraz publikowane na stronie internetowej szkoły, w specjalnej zakładce klubu.

Nazwa szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 46

Adres, dzielnica:

ul. gen. Wiktora Thomméego, Bemowo

NAZWA PROJEKTU:

GAZETKA SZKOLNA „NASZA BUDA"

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Gazetka wychodzi od 2000 r. w Gimnazjum nr 86 w Warszawie i ma zasięg - lokalny. Adresowana jest do uczniów, nauczycieli i społeczności lokalnej. Tworzą ją uczniowie wraz z opiekunem projektu. Jest to nie tylko znakomita szkoła pisania, kształcenie umiejętności tworzenia tekstów w różnych gatunkach publicystycznych, wyzwalanie kreatywności, nauka respektowania zasad współpracy w zespole, ale – co najważniejsze – wpajanie odpowiedzialności za słowo i uczenie etyki dziennikarskiej. Aby założone cele były możliwe do zrealizowania, zorganizowane zostały dla uczniów warsztaty dziennikarskie rozwijające fascynacje humanistyczne uczniów i wyzwalające w nich radość pisania. Kształtowane podczas zajęć umiejętności wykorzystywane były przy powstawaniu gazetki szkolnej, której kilka numerów systematycznie ukazuje się w każdym roku szkolnym, począwszy od roku 2000. Koncepcję gazetki od podstaw wypracowali uczniowie, którzy uczyli się planować i organizować własne działania oraz współpracować, aby osiągnąć zamierzone cele. Musieli zaprojektować strategię redagowania i wydawania gazetki, wypracować ciekawe i efektywne formy pracy, dokonać podziału ról i zadań, ustalić, jak zbierać materiały, jak się reklamować, w jaki sposób kontaktować się z czytelnikami. W trakcie zajęć o charakterze warsztatowym kształcono umiejętności niezbędne dziennikarzowi – zdobywanie informacji, odróżnianie informacji od komentarza, tytułowanie i zapowiadanie tekstów, a także umiejętności redagowania bardziej złożonych tekstów publicystycznych (artykułu problemowego, artykułu polemicznego, reportażu, recenzji). Gazetka szkolna stanowi ciekawą formę dokumentacji życia szkolnej

Zdjęcie: Małgorzata Bąk

społeczności. Jej wydawanie jest też formą sprawdzianu umiejętności organizacyjnych i informatycznych oraz wiedzy i umiejętności dziennikarskich uczniów.

Autor:

Maja Gąsik - absolwentka filologii polskiej na UW i studiów podyplomowych w IBL PAN. Nauczyciel dyplomowany z 27-letnim stażem, szkolny lider wspierania uzdolnień. Liczne kursy doskonalące i szkolenia, np. „Kultura kontra patologia", „Literatura a sztuki plastyczne", warsztaty „Filmoteka szkolna. Akademia!", drama, uczestnictwo w pilotażu edukacji medialnej

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Wiele lat temu uczniowie zgłosili propozycję, aby różne teksty, które piszą – opowiadania, zabawne historyjki, wiersze – można było w jakiś sposób utrwalić i rozpowszechnić. W ten sposób narodził się pomysł wydawania gazetki szkolnej.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Najważniejszym rezultatem projektu jest wydawanie średnio pięciu numerów gazetki w każdym roku szkolnym, co świadczy o wykorzystywaniu zdobytych umiejętności i wiedzy. Umiejętności: gromadzenie i porządkowanie materiałów do gazetki, korzystanie z wydawnictw informacyjnych, stosowanie pojęć związanych z dziennikarstwem, posługiwanie się sprzętem przydatnym w pracy dziennikarskiej, redagowanie prasowych form wypowiedzi - notatki, sprawozdania, wywiady, recenzji, felietonu, reportażu, redagowanie gazetki szkolnej przy wykorzystaniu prostego składu komputerowego, inicjowanie i rozwijanie dialogu, przedstawianie i uzasadnianie własnej opinii, inicjowanie dyskusji, włączanie się do niej, podsumowywanie dyskusji, formułowanie pytań szczegółowych, ogólnych i problemowych adekwatnie do potrzeb, udzielanie odpowiedzi na pytania w związku z różnymi sytuacjami komunikacyjnymi zajmowanie stanowiska w jakiejś sprawie, komentowanie zdarzeń z życia codziennego, odróżnianie faktów od opinii.

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejsze były początki. Trudności wiązały się przede wszystkim z techniczną stroną wydawania gazetki. Po zakupieniu przez szkołę programu komputerowego do składania gazetki stała się ona bardziej profesjonalna pod względem graficznym.

Największa korzyść:

Gazetka cieszy się bardzo dużym zainteresowaniem wśród społeczności szkolnej i jest wysoko ceniona przez uczniów, ich rodziców i nauczycieli. Stanowi ciekawą formę dokumentacji życia szkolnej społeczności, jest te znakomitą okazją do promocji szkoły w środowisku lokalnym.

Największe zaskoczenie:

Duże zainteresowanie uczniów uczestnictwem w warsztatach dziennikarskich i pracą w gazetce, mimo że pisanie własnych tekstów sprawia niekiedy ich autorem trudność.

Największe problemy:

Wydawanie gazetki stanowi dla szkoły duże wyzwanie finansowe. Sposobem na rozwiązanie tego problemu jest pozyskiwanie sponsorów wśród rodziców uczniów i przyjaciół szkoły.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Program do redagowania tekstów, program do obróbki graficznej, program do składania gazety, Internet.

Formy informacji i promocji:

Rozdawanie gazetki szkolnej uczniom i rodzicom, gazetka jest dostępna w bibliotece szkolnej, na stronie internetowej.

Partnerzy:

Drukarnia Art - Drukowanie gazetki szkolnej "Nasza Buda".

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 49

Nazwa szkoły

Adres, dzielnica:

ul. Lwa Tołstoja, Bielany

NAZWA PROJEKTU:

BIELAŃSKIE MĄDRASZKI

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Projekt ma zasięg miejski, skierowany jest głównie do uczniów szkół bielańskich i żoliborskich, ponieważ jego zadaniem jest rozwijanie wiedzy na temat bogactwa kulturowego i naturalnego dzielnicy Bielany. Oczywiście do uczestnictwa w projekcie zapraszani są uczniowie szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych z innych dzielnic, ale w tym roku uczestnicy rekrutowali się tylko z placówek bielańskich. Projekt realizowany jest od lat, w ostatnich trzech edycjach spotkał się ze szczególnie wyraźnym odzewem. Duże zainteresowanie projektem wśród uczniów i nauczycieli świadczy o chęci pogłębiania wiedzy na temat małych ojczyzn. Uczniowie mogą wykazać swą wiedzę na temat dzielnicy Bielany, pisząc esej, robiąc prezentację, układając trasę wycieczki turystycznej (może ona dotyczyć zagadnień biologicznych, geograficznych

lub kulturowych) oraz, w panelu „Bielany dla obcokrajowców”, prezentują swój dorobek, posługując się wybranym językiem obcym nowożytnym. Wyraźnie widać, że projekt daje możliwość wykazania się wiedzą, pasją z różnych dziedzin. Tym, co łączy, jest temat: „Moje Bielany”.

Autorzy:

Małgorzata Narębska-Bal - wieloletnie doświadczenie w nauczaniu literatury w połączeniu z wiedzą dotyczącą architektury, sztuk pięknych, urbanistyki. Uczestniczka i współorganizatorka projektów unijnych w ramach programu Erasmus.
Małgorzata Smoręda - nauczycielka geografii, autorka kryteriów oceniania w panelu Turystyka na Bielanach, skarbnica wiedzy o Bielanach.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Pomysł na zachęcenie uczniów do poznawania historii, kultury, bogactwa naturalnego i piękna dzielnicy Bielany.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Uczniowie w toku realizacji projektu poszerzają wiedzę dotyczącą dzielnicy Bielany (dorobku kulturowego, bogactw naturalnych, historii), mogą ćwiczyć umiejętności językowe (panel „Bielany dla obcokrajowców”). Uczą się samodzielnego gromadzenia, poszukiwania materiałów, robią zdjęcia, uczą się skali mapy, niektórzy pracują w grupie, nabywając dzięki temu umiejętności organizacji, podziału pracy. Określają swoje zainteresowania, dokonują weryfikacji własnej wiedzy i umiejętności. Uczą się odpowiedzialności za swój projekt, szacunku do pracy i osiągnięć innych.

Co było najtrudniejsze?

Co roku najtrudniejszym elementem jest zachęcenie uczniów do uczestnictwa. Kiedy zaczną już realizować projekt, czują się za niego odpowiedzialni, stają się twórcami, nie rezygnują.

Największa korzyść:

Poszerzanie wiedzy, przyjemność, jaką daje poznanie, samoświadomość mocnych i słabych stron osobowości. Świadomość, że wielu niezwykłych ludzi łączy ta sama pasja.

Największe zaskoczenie:

Duża ilość uczestników z tej samej placówki. Zróżnicowany wiek uczestników. W projekcie brały udział osoby z różnych typów szkół- gimnazja, licea ogólnokształcące i zespół szkół- techników.

Największe problemy:

Terminowe oddanie prac przez uczestników. Nieuważne czytanie kryteriów, stąd początkowe błędy w wykonaniu i organizacji pracy, poprawiane na kolejnych etapach.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Projekty w Power Point, stosowanie podkładu muzycznego, obrabianie zdjęć w różnych programach, na przykład Photo Skape X, Mac.

Formy informacji i promocji:

Informacje, zasady konkursu rozsyłane do szkół drogą mailową, przypominanie o konkursie podczas promocji szkoły, dni otwartych, informacje bieżące o konkursie na stronie szkoły.

Zdjęcie: Archiwum szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ SPORTOWYCH NR 50
im. Janusza Kusocińskiego

ul. Samuela Bogumiła Lindego, Bielany

SPEKTAKL „BYĆ MATKĄ”

Przedstawienie teatralne zostało zaplanowane jako realizacja obchodów Dnia Matki na terenie szkoły. Zaplanowano dwa przedstawienia - jedno 26.05.2017 na terenie szkoły, drugie w późniejszym terminie na terenie parafii Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Marii Panny, ul. Przy Agorze 9.Jest to przedstawienie złożone z tekstów różnych autorów, które w sposób bezpośredni i pośredni odnoszą się do motywu matki. Reżyserem spektaklu jest p. Zdzisława Specht-Abramiuk - dyplomowana aktorka teatralna, która pracuje w szkole od kilku lat i do zeszłego roku okazjonalnie podejmowała się organizowania okolicznościowych imprez szkolnych. Swoimi zainteresowaniami zaraziła grupę młodzieży gimnazjalnej i licealnej. Przedstawienie adresowane jest przede wszystkim do uczniów szkoły, ale również społeczności lokalnej. Kolejne etapy rozpoczęły się od wspólnej pracy nad doborem tekstów, wyborem osób do kolejnych ról oraz koncepcją realizacji sztuki, następnie odbywały się próby przedstawienia. Trudność w pracach nad wystawieniem sztuki polega głownie na zorganizowaniu miejsca do realizacji.

Zdzisława Specht-Abramiuk - dyplomowana aktorka teatralna nauczycielka religii w ZSS nr 50, wykładowczyni Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Zaczęło się od założenia Szkolnego Koła Teatralnego w 2. semestrze roku szkolnego 2015-/2016. Obecnie trzon grupy teatralnej stanowią uczniowie klas nowo przyjętych do szkoły.

Przedstawienia zespołu szkolnego na zakończenie roku szkolnego, Jasełka, itp. Uczestnictwo w zajęciach Szkolnego Koła Teatralnego umożliwia rozwinięcie umiejętności interpretowania tekstów literackich, kształtowanie ekspresji i wyrażania emocji, pracy w zespole. Jest także dodatkowym elementem rozwijającym wrażliwość estetyczną w zakresie odbioru tekstów kultury, które operują bardziej złożonymi środkami wyrazu niż np. film. Ponieważ w zajęciach koła udział biorą uczniowie gimnazjum i liceum, ich wspólna praca uczy umiejętności współdziałania uczniów w różnym wieku.

Z punktu widzenia technicznego znalezienie wspólnego czasu do realizowania prób, ponieważ uczniowie trenują różne dyscypliny, zatem ich treningi odbywają się w różnych terminach.

Zintegrowanie zespołu uczniów oraz pokazanie różnych możliwości ekspresji. Otwarcie na odczytywanie emocji.

Zaangażowanie uczniów w realizację projektów, którzy z wielką chęcią uczestniczą zarówno w przygotowaniu przedstawienia jak i jego rozpropagowanie wśród uczniów.

Zdjęcie: Krzysztof Jambor

Nazwa szkoły

Adres, dzielnica:

NAZWA PROJEKTU:

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Autor:

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Co było najtrudniejsze?

Największa korzyść:

Największe zaskoczenie:

Największe problemy: Ze względu na remont placówki zorganizowanie odpowiedniego miejsca do prób Koła. Obecnie nie ma większego pomieszczenia, w którym swobodnie można próbować sceny.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Rejestrowanie prób na kamerze i analizowanie kolejnych etapów realizowania przedstawienia w celu dokonania odpowiedniej korekty.

Formy informacji i promocji: Ogłoszenia i plakaty wykonane przez uczniów informujące o realizowanym projekcie. zaproszenia przygotowane dla zaproszonych gości, czyli przede wszystkim grona pedagogicznego.

Nazwa szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ SPORTOWYCH NR 58

Adres, dzielnica: ul. Piaseczyńska, Mokotów

NAZWA PROJEKTU:

„W SPORTOWYM DUCHU W NAUCE I RUCHU"

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Cykliczny wieloletni projekt ma zasięg miejski, jego adresatami jest środowisko szkolne, przedszkolne oraz lokalne. Projekt ewoluuje: następują zmiany form komunikacji (słowna, wizualna, plastyczna, zabawy interakcyjne). W ramach projektu zrealizowano zajęcia sportowo-rekreacyjne, dzielnicowy konkurs dla szkół mokotowskich „Mój zdrowy posiłek", konkurs literacko-plastyczny, festyny rodzinne propagujące kraje Unii Europejskiej i regiony Polski (zwyczaje, kultura, otoczenie), akcje Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, działania klubu „Ośmiu wspaniałych". Organizowano Igrzyska im. Eugeniusza Lokajskiego dla środowiska lokalnego oraz dla mokotowskich szkół, zrealizowano projekty edukacyjne: „Jak zabawą zachęcić dzieci do sportu", „Tradycja Świąt Bożego Narodzenia w Polsce i krajach Europy", „Czy znamy legendy warszawskie", organizowano spotkania ze znanymi sportowcami.

Autorzy:

Lidia Kijewska - nauczyciel dyplomowany - plastyki, zajęć artystycznych i technicznych. Przez wiele lat pełniła funkcję wychowawcy. Koordynator cyklicznego konkursu ekologicznego.

Ewa Bohdanowicz - Nosalska - nauczyciel mianowany języka polskiego. Opiekun Samorządu Uczniowskiego, koordynator Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy i festynów szkolnych.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło? Potrzeba wyrazistego i czytelnego dla otoczenia pokazania specyfiki i charakteru idei jaka przyświeca codziennym działaniom nauczycieli, uczniów i rodziców.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników: Poprzez wspólne działania nastąpiła konsolidacja środowiska szkolnego w dążeniu do celu. W wyniku przeprowadzonych akcji u uczestników stopniowo poszerza się i zmienia świadomość pojęcia „sport" (zdrowe żywienie, ciekawie spędzany czas wolny, uczciwa rywalizacja, dobra organizacja czasu, wrażliwość na innych, a nie bez-

Zdjęcia: Nauczyciele wychowania fizycznego

myślne dążenie do zwycięstwa. Wzrasta też poczucie radości i zadowolenia, pozytywnego myślenia. Dzieci i młodzież aktywnie uczestnicząca w sporcie osiąga lepsze wyniki w nauce, uczy ich odpowiedzialności oraz dobrej organizacji czasu.

Co było najtrudniejsze?

Ograniczenie czasowe uczniów ze względu na specyfikę szkoły (zawody sportowe, dodatkowe treningi oraz wyjazdy na obozy sportowe). Słabe zaangażowanie rodziców.

Największa korzyść:

Zmiana świadomości pojęcia sport (zdrowe żywienie, ciekawie spędzany czas wolny, uczciwa rywalizacja, dobra organizacja czasu, wrażliwość na innych, a nie bezmyślne dążenie do zwycięstwa. Poczucie radości i zadowolenia, pozytywnego myślenia.

Największe zaskoczenie:

Zaskakująco pozytywne reakcje uczniów, nauczycieli i rodziców. Powiększające się poczucie wspólnoty.

Największe problemy:

Ograniczenie czasowe uczniów ze względu na specyfikę szkoły (zawody sportowe, dodatkowe treningi oraz wyjazdy na obozy sportowe). Słabe zaangażowanie rodziców.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Internet - strona szkolna, telefony komórkowe, sprzęt audiowizualny, organizacja apeli, plakaty oraz ulotki informacyjne.

Formy informacji i promocji:

Internet, ulotki, rozmowy indywidualne, przekaz ustny w środowiskach rodzinnych, strona szkolne www, ogłoszenia klasowe i szkolne dla uczniów i ich rodziców. Prowadzenie przez pielęgniarkę pogadanek oraz prowadzenie warsztatów przez pedagogów.

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 60

Nazwa szkoły

ul. Stefanii Sempołowskiej, Śródmieście

Adres, dzielnica:

OBCHODY MIĘDZYNARODOWEGO MIESIĄCA BIBLIOTEK SZKOLNYCH

NAZWA PROJEKTU:

Projekt był realizowany przez cały październik 2016 roku, po raz pierwszy w szkole. Jego atrakcyjność skłoniła społeczność szkolną do obchodzenia tego najdłuższego szkolnego święta w kolejnych latach. W obchodach Międzynarodowego Miesiąca Bibliotek Szkolnych wzięli udział uczniowie klas IV-VI szkoły podstawowej i I-III gimnazjum. Pomysł święta opierał się na rywalizacji międzyklasowej pod nazwą „Łap punkty". Każda klasa mogła uzyskać przewidzianą w regulaminie liczbę punktów za wykonanie zadań oraz za jakość prac. Formułę konkursu otrzymały następujące zadania: „Ciekawa książka" - napisanie listu, w którym należy zachęcić bibliotekarza do zakupu proponowanej przez siebie książki, najlepszy rebus literacki - przygotowanie rebusu przedstawiającego wybrany tytuł książki, „Znam powieści fantasy" - konkurs ze znajomości książki *Harry Potter i kamień filozoficzny* J.K. Rowling oraz *Magiczne drzewo* i *Czerwone krzesło* Andrzeja Maleszki, „Baśnie, naturalnie" - wykonanie pracy płaskiej, związanej tematycznie z wybraną baśnią, przy wykorzystaniu tylko naturalnych materiałów, „Polska i światowa piłka nożna" - turniej wiedzy. Inne propozycje dla uczniów to: akcja „Podaruj książkę bibliotece" - zbiórka książek do księgozbioru

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Zdjęcia: Monika Bednarska

bibliotecznego, „Wrota do Krainy Baśni” - udekorowanie drzwi do sali lekcyjnej (tematem dekoracji było miejsce akcji znanej baśni lub książki dziecięcej, „Przerwa z komiksem” - możliwość poczytania komiksów w specjalnie przygotowanych, wygodnych, cichych bibliotecznych zaułkach. 24 października obchodzono „imieniny” biblioteki szkolnej w Bibliotecznej Cukierni, w którą na ten dzień zmieniła się czytelnia. Uczniowie przygotowali prezenty dla swojej biblioteki: laurki, piosenki, wiersze, książkę z sentencjami o czytaniu. Na gości czekały słodkości i rozrywki umysłowe związane z książką: rozpoznawanie tytułu książki po ilustracji, zagadki literackie, łamańce językowe. Dla chętnych przygotowany był test sprawdzający szybkość czytania i stopień zrozumienia tekstu. Podsumowanie Międzynarodowego Miesiąca Bibliotek Szkolnych - podanie wyników rywalizacji i rozdanie nagród odbyło się na uroczystym apelu.

Autor: **Monika Bednarska** - nauczyciel bibliotekarz, staż pracy w bibliotece 22 lata, nauczyciel dyplomowany; ukończone studia wyższe na kierunku: Bibliotekoznawstwo i Informacja Naukowa.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło? Jednym z priorytetów szkoły było podniesienie stanu czytelnictwa, i tym podyktowana była decyzja o realizacji projektu. Postanowiono zaangażować do udziału wszystkich uczniów, a opiekę powierzono wychowawcom. Do współpracy zaproszono opiekunów samorządów uczniowskich oraz wicedyrektora. Wybór imprez czytelniczych to kompilacja znanych uczniom form pracy takich jak: konkursy czytelnicze, literackie i plastyczne oraz całkiem nowych dla społeczności akcji promujących czytelnictwo. Uwzględniono przy tym propozycje uczniów oraz ich predyspozycje.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników: Podniesienie stanu czytelnictwa wśród uczniów – świadczą o tym statystyki biblioteczne. Nabycie przez uczniów umiejętności układania rebusów – ten konkurs cieszył się dużym powodzeniem. Przerwa z komiksem trwa przez cały rok szkolny. Biblioteka szkolna uzyskała nowych użytkowników – uczniów, którzy przerwy spędzają na czytaniu, choć nie wykazują tego statystyki. Zaangażowanie w życie biblioteczne uczniów z grupy wiekowej, w której obserwuje się tendencje spadkowe, jeśli chodzi o liczbę przeczytanych książek. Zwiększenie liczby uczestników Ogólnopolskiego Konkursu Czytelniczego „Wielka Liga Czytelników” w klasach IV-VI.

Co było najtrudniejsze? Zorganizowanie „Bibliotecznej Cukierni”, ze względu na dużą liczbę uczniów odwiedzających tego dnia bibliotekę. Przekonanie nauczycieli i wychowawców do udziału w święcie. Ich zadaniem było motywowanie uczniów oraz zrezygnowanie 24 października z prowadzenia lekcji i przyjście do biblioteki.

Największa korzyść: Biblioteka i jej działania zyskały sympatię uczniów, zwłaszcza tych stroniących od książek. Poprawiła się atmosfera wokół czytelnictwa. Podczas trwania projektu często podkreślano duże znaczenie czytania dla rozwoju ucznia i uświadamiano korzyści jakie niesie regularna lektura.

Największe zaskoczenie: Brak umiejętności zaprojektowania rebusu literackiego przez uczniów gimnazjum. Uznali oni ten konkurs za zbyt trudny, podczas gdy uczniowie szkoły podstawowej chętnie wzięli w nim udział i stworzyli bardzo pomysłowe prace. Zaskoczeniem była również duża wiedza uczniów z zakresu polskiej i światowej piłki nożnej. Stopień trudności pytań był bardzo wysoki, a rozgrywka finałowa długa i emocjonująca.

Największe problemy: Nie wszyscy nauczyciele akceptowali projekt, nie angażowali swoich uczniów do wykonywania zadań. W efekcie w dwóch klasach tylko nieliczni uczniowie wzięli udział w zabawie. Niepowodzenie konkursu „Baśnie, naturalnie!” ze względu na nieumiejętność mocowania i montażu elementów naturalnych na powierzchni płaskiej.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Edytor tekstów oraz program do tworzenia prezentacji z pakietu Microsoft Office. Aplikacja do obróbki zdjęć Photoscape.

Formy informacji i promocji: Odbyły się dwa apele szkolne informujące o projekcie oraz dwa podsumowujące. Na stronie internetowej szkoły ukazywały się relacje z poszczególnych wydarzeń oraz zdjęcia. Tablice samorządów uczniowskich służyły do bieżącego informowania o wynikach rywalizacji „Łap punkty”. Gazetka na korytarzu szkolnym, ekspozycja prac uczniów.

Partnerzy: UKS Varsovia - Zorganizowanie konkursu "Polska i światowa piłka nożna". Ufundowanie nagrody.

ZESPÓŁ SZKÓŁ Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI NR 65

Nazwa szkoły

ul. Elekcyjna, Wola

Adres, dzielnica:

NAZWA PROJEKTU:

„TAJEMNICE ELEKCYJNEJ"
Interaktywne czasopismo gimnazjalne jako efekt warsztatów dziennikarskich

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Projekt dotyczy edukacji kulturalnej, jak również edukacji medialnej i wykorzystania technologii informatyczno-komunikacyjnej w nauczaniu. Rozpoczął się we wrześniu 2016 roku, trwał przez cały rok szkolny i będzie kontynuowany w następnych latach. Jego celem było stworzenie i regularne wydawanie dwumiesięcznika szkolnego. Prace nad gazetką zakładały przede wszystkim aktywność pozalekcyjną, uczestnictwo w wydarzeniach kulturalnych, czytanie książek, poszukiwanie tematów artykułów w życiu codziennym. Uczniowie co tydzień uczestniczyli w warsztatach dziennikarskich. Raz w miesiącu zajęcia były poświęcone rozwijaniu umiejętności interpersonalnych (np. sposoby budowania zespołu, rozwiązywanie konfliktów w grupie); nowym mediom i technologiom (podstawy nagrywania i montażu dźwięku i wideo, nowoczesne narzędzia internetowe, podstawy projektowania graficznego i składu prasowego); przeciwdziałaniu mowie nienawiści (zasady dobrej komunikacji offline i online, m.in. problem internetowego hejtu) i redagowaniu tekstów dziennikarskich. Szczególne miejsce poświęcono sprawozdaniom oraz recenzjom – jako formom najczęściej uprawianym przez młodych dziennikarzy. Z uczniami, którzy przeprowadzali wywiady nagrywane z gośćmi działu „Sylwetki", pracowano indywidualnie, ustalając pytania, sposób ich zadawania, omawiano autoprezentację przed kamerą, techniczne aspekty nagrań. Członkowie redakcji i inne osoby współpracujące z gazetką uczestniczyły w spotkaniu z panem Leszkiem Bugajskim – dotyczyło ono przede wszystkim praktycznych wskazań w zakresie pracy dziennikarza prasowego. Od września do czerwca trwały prace nad kolejnymi numerami gazetki szkolnej. Płaszczyzną kontaktu była również grupa redakcyjna na Facebooku. Na bieżąco publikowano również informacje dotyczące gazetkowych inicjatyw na profilu Facebookowym „Tajemnic Elekcyjnej". Na kanale YouTube umieszczano sukcesywnie nagrane i zmontowane wywiady. Praca zasadzała się na stałym kontakcie pomiędzy członkami redakcji, osobami współpracującymi z nią oraz opiekunami. Teksty pisali również nauczyciele. Wychowawcy wspierali działanie gazetki poprzez motywowanie wychowanków do prac na jej rzecz. Zespół redakcyjny współpracował z dyrekcją szkoły, nauczycielami, biblioteką szkolną, samorządem uczniowskim, także kilkorgiem rodziców.

Autor:

Magdalena Szczypińska - mgr filologii polskiej, specjalizacja edytorsko-wydawnicza, nauczycielka języka polskiego, współautorka programu warsztatów rozwijających umiejętności interpersonalne uczniów i uczennic, przybliżających nowe media i nowe technologie, dotyczących przeciwdziałaniu mowie nienawiści, redagowania tekstów dziennikarskich.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Realizacja rozpoczęła się od diagnozy środowiska szkolnego. Nastąpił nabór uczniów do projektu, testy wstępne: określający poziom wiedzy z zakresu form dziennikarskich oraz predyspozycji w zakresie pozycji w grupie projektowej. Ustalono, które osoby będą pełnić funkcje redaktora naczelnego, zastępcy, szefów działów. Określono profil pisma, wybrano tytuł gazetki oraz tytuły działów („Z życia szkoły", „Temat numeru", „Sylwetki", „Różne różności", „Cooltura", „Lekcja historii", „Sport", „Kulinaria", „Łamy główki", „Tfurczość", „Konkurs").

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:	Wiedza z zakresu poznawanych form dziennikarskich została przez uczestników warsztatów przyswojona w stopniu zadowalającym. Wzrosło zainteresowanie literaturą, filmem wśród twórców i odbiorców gazetki. Zauważalnie zwiększyła się chęć do pracy twórczej u uczestników warsztatów. Uczniowie coraz umiejętniej fotografują, tworzą fotorelacje, z których korzysta się na łamach gazetki. Uczniowie wywiązywali się z powierzonych zadań (chodzi o dotrzymywanie terminów, adekwatność treści wytworów do założeń realizowanego materiału). Część zespołu była bardzo zaangażowana w pracę redakcyjną (wykazywali się inicjatywą, byli obecni na spotkaniach zespołu, aktywnie w nich uczestniczyli). Wśród uczestników nastąpił wzrost świadomości na temat sposobów bezpiecznego i odpowiedzialnego korzystania z osiągnięć nowych technologii do realizacji swoich pomysłów i pasji. Udział i sukcesy w konkursach gazetek szkolnych: VII edycja Konkursu Wolskich Gazetek Szkolnych – I miejsce w kategorii gimnazjalnej; Konkurs na najlepszą gazetkę szkolną województwa mazowieckiego 2016/2017 – wyróżnienie w kategorii gimnazjalnej (konkurs pod patronatem Mazowieckiego Kuratora Oświaty).
Co było najtrudniejsze?	Najtrudniejsze okazało się wyegzekwowanie wszystkich tekstów w terminie. Został opracowany szczegółowy regulamin pracy w zespole redakcyjnym, omówiono go dokładnie podczas jednego z zebrań redakcji. Jednak nie wszyscy przestrzegali deadline u, co powodowało czasem drobne opóźnienia w pracach nad korektą i składem.
Największa korzyść:	Największą korzyścią projektu było stworzenie zgranego, współpracującego zespołu, grupy, która potrafi się komunikować w sposób asertywny i skuteczny, sprawnie używa narzędzi TIK; członkowie tego zespołu samodzielnie dążą do rozwoju kulturalnego, świadomie wyszukują potencjalnie interesujące wydarzenia kulturalne, polityczne, kreatywnie opracowują tematy, tworzą autorskie teksty.
Największe zaskoczenie:	Największym zaskoczeniem, w pełni pozytywnym, była kreatywność uczniów, chęć, z jaką wspólnie budowali gazetkę od podstaw, pomysłowość, gotowość do szybkiego podejmowania działań, odkrycie kilku rokujących talentów literackich. Wspaniała również jest chęć nauki, rozwoju, podążanie za wskazaniami w zakresie warsztatu, samodokształcanie.
Największe problemy:	Problemy są tożsame z trudnościami opisanymi powyżej. Terminowość - mimo atrakcyjnego systemu motywacyjnego nie zawsze wszyscy dotrzymywali wskazanych terminów oddania tekstów do korekty. Teksty trafiały do szefów działów, którzy przesyłali je zbiorczo do korekty. Opóźnienia autorów skutkowały problemami na etapie składu, wymagały modyfikacji zaplanowanego układu treści, zdjęć.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Pracowano na programach z pakietu Adobe (InDesign, Premiere, Photoshop). Teksty tworzono i redagowano w programach MS Office, Open Office. Na platformie Facebook funkcjonuje strona czasopisma oraz zamknięta grupa redakcyjna. Na gmailu istnieje gazetkowe konto pocztowe. Na issuu.com publikowane są elektroniczne wydania gazetki. Na gazetkowym kanale Youtube umieszczane są filmy - wywiady z gośćmi numeru.
Formy informacji i promocji:	Informacja w internecie (profil gazetki na Facebooku, kanał na YouTube, na stronie szkoły, dziennik elektroniczny Librus). Promocja w środowisku lokalnym - wśród rodzin uczniów, w sąsiedztwie. Funkcjonuje dział zajmujący się pozyskiwaniem sponsorów - jego przedstawiciele docierali do lokalnych firm, sklepów, szkół językowych itp., promując pismo.

Zdjęcia: Archiwum redakcji

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 66

Nazwa szkoły

ul. Myśliwiecka, Śródmieście

Adres, dzielnica:

„ABSTRAKCJA"

NAZWA PROJEKTU:

Celem projektu było promowanie wśród młodzieży malarstwa. Uczniowie klas pierwszych prowadzonych przez nauczyciela mieli po cyklu zajęć poświęconych malarstwu abstrakcyjnemu XX w. sami sięgnąć po płótno, pędzle i farby i namalować własną abstrakcję. Kolejno obrazy były analizowane, omawiane, a następnie zorganizowana została wystawa obrazów, która trwała przez tydzień. Na koniec obrazy zostały zlicytowane na cele charytatywne. Młodzież wybrała fundację wspierającą kulturę polską na Kresach, by na jej rzecz przeznaczyć zebrane pieniądze (5 tysięcy złotych). Inicjatywa ruszyła w marcu 2017 r. na zajęciach WOK-u, wernisaż prac odbył się w Liceum im. S. Batorego w dniach od 5 do 9 czerwca, a aukcja o g. 17.oo 9 czerwca 2017 r. w auli szkolnej. Zasięg inicjatywy był lokalny. Adresaci to uczniowie Zespołu Szkół nr 66, ich rodzice, społeczność szkolna, a także zaproszeni goście. Wszystkie założone działania zostały zrealizowane: promocja imprezy, zorganizowanie wernisażu, zorganizowanie aukcji.

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Agnieszka Szafarska-Kowalczyk - nauczyciel dyplomowany z 22 letnim stażem, polonistka, nauczyciel WOK-u, wychowawca młodzieży, szkolny Koordynator Edukacji Kulturalnej, doktorantka.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Wszystko zaczęło się od zajęć WOKU-u, w ramach których uczniowie poznali sztukę abstrakcji w malarstwie XX w. Zetknięcie z najwybitniejszymi artystami tego nurtu pozwoliło młodzieży poznać prace, ale i techniki, którymi posługiwali się omawiani artyści. Następnie, chcąc zachęcić uczniów do osobistego kontaktu ze sztuką, poprosiłam ich o samodzielne namalowanie obrazów, które następnie miały być omawiane na zajęciach WOK-u.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Uczniowie nie bez trudności wykonali to zadanie. Było to dla niektórych bardzo duże wyzwanie, ponieważ nie wszyscy z nich - jak sądzili wcześniej - mieli predyspozycje plastyczne. Jednak przez samodzielną pracę z farbą (olejną), przez zmierzenie się z rolą artysty uruchomili w sobie ogromny potencjał artystyczny. Malarstwo, o którym rozmawialiśmy, przestało być tylko nie zawsze ciekawą formą sztuki, ale stało się ich osobistym doświadczeniem. Uczniowie zdobyli też większą świadomość, czym jest malarstwo i przede wszystkim, jakim językiem posługuje się malarstwo abstrakcyjne. Nauczyli się też prezentować swoje prace, opowiadać o własnych założeniach artystycznych i znaczeniach wpisanych w płótno.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Najtrudniejsze było dla uczniów pokonanie własnych obaw co do rezultatów swoich prac, oprócz tego niemałego wysiłku wymagało samo przygotowanie wernisażu, zaplanowanie wystawy, przygotowanie odpowiedniej przestrzeni, w której były prezentowane prace, następnie sprawne i ciekawe przeprowadzenie aukcji ponad 60 prac. Przed młodzieżą stanął obowiązek pomysłowego obfotografowania płócien, by z wykorzystaniem rzutnika prezentować je podczas aukcji.

Co było najtrudniejsze?

Są w zasadzie same korzyści: począwszy od promocji malarstwa, przez uruchomienie artystycznego potencjału wśród młodzieży, otwarcie uczniów na trudną sztukę. Po-

Największa korzyść:

nadto inicjatywa ta miała też cele integracyjne i wychowawcze. Na koniec wreszcie wymierna korzyść finansowa na cel charytatywny związany z polska kulturą tam, gdzie trzeba o nią szczególnie zabiegać - na Kresach.

Największe zaskoczenie: Największym zaskoczeniem była pomysłowość, kreatywność uczniów. Odsłoniły się ciekawe osobowości wśród młodzieży - bardzo bogate wewnętrznie i to często tam, gdzie początkowo był opór wobec współczesnego malarstwa. Uczniowie stali się rzeczywistymi artystami, okazało się, że w wielu wypadkach niezwykle utalentowanymi.

Największe problemy: Największym problemem jest znalezienie odpowiedniej fundacji, która właściwie wykorzysta zgromadzone środki. Dużym problemem było też zgromadzenie licznego audytorium podczas aukcji. Okazało się, że termin piątkowy w czerwcu po południu nie jest najbardziej korzystny.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Zostały wykorzystane prezentacje multimedialne do prezentacji malarstwa światowego na lekcjach, następnie wykorzystane media społecznościowe do promocji wydarzenia, przygotowane zostały plakaty, zrobione zdjęcia, artystycznie obrobione, następnie o całym wydarzeniu informowano na stronie szkoły, kolejno wykorzystane zostały urządzenia elektroniczne podczas aukcji, rzutnik, projektor, muzyka jako podkład, komputery.

Formy informacji i promocji: Strona szkoły: www.batory.edu.pl; media społecznościowe: facebook, plakaty promujące wydarznnie wykonane w pełni przez uczniów, zaproszenia na wernisaż i aukcję, powołanie kuratora wystawy, opis wszystkich prac

Nazwa szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 67

Adres, dzielnica: ul. Klonowa, Śródmieście

NAZWA PROJEKTU: **ŻMICHOWSKA ŚPIEWA 4**

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Projekt cykliczny realizowany w szkole od ponad 4 lat. W każdym roku szkolnym uczniowie nagrywają w profesjonalnym studiu nagrań płytę. W terminie grudzień 2016- czerwiec 2017 taka płyta również powstała. Projekt jest skierowany do Gimnazjum i Liceum im. Narcyzy Żmichowskiej. Ma zasięg lokalny. Upowszechniany jest jednak zarówno na terenie dzielnicy, jak i w programach radiowych o zasięgu regionalnym i ogólnopolskim. Podczas realizacji projektu rozwijane są umiejętności wokalne finałowej dziesiątki uczniów, organizowane spotkania z gwiazdami polskiej sceny. Finaliści koncertują podczas konferencji ogólnopolskich i międzynarodowych. Czwarta edycja płyty otrzymała patronat Rzecznika Praw Dziecka, rozwinięto również akcję promocyjną, przedstawiając społeczności szkolnej poszczególne etapy projektu i doceniając jej finalistów, ich pracę, talent i zaangażowanie. Cieszy fakt, że projekt został doceniony przez władze Warszawy i instytucję międzynarodową - szkoła otrzymała

za niego Nagrodę UNESCO w Centrum EC1 w Łodzi.

Autor:

Ewa Drobek - nauczycielka języka angielskiego, nominowana do tytułu Nauczyciel Roku w konkursie MEN i Głosu Nauczycielskiego 2016. Finalistka Konkursu Nauczyciel Roku Języka Angielskiego BAS 2016. Członkini grupy Superbelfrzy RP.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Pomysł projektu powstał podczas studniówki szkolnej w 2013 roku. Kilka miesięcy potem udało się znaleźć studio nagrań z którym szkoła podjęła długofalową współpracę. Od tego momentu projekt jest realizowany cyklicznie i cieszy się dużym uznaniem zarówno wśród uczniów jaki i wśród nauczycieli naszej szkoły.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Najważniejszym rezultatem projektu jest praca nad rozwijaniem umiejętności wokalnych naszych uczniów. Organizowane koncerty dają im również możliwość obeznania się z występami na scenie, spotkania ciekawych, inspirujących ludzi. Nie bez znaczenia jest tez możliwość pracy w profesjonalnym studiu nagrań, co w wielu przypadkach jest pierwszym takim doświadczeniem dla uczniów, szczególnie tych bardzo młodych, w gimnazjum. Młodzież pracuje z najlepszymi realizatorami dźwięku w Polsce, ma możliwość obserwowania pracy produkcyjnej. Wielu uczestników projektu podejmuje studia wokalne lub muzyczne po zakończeniu szkoły, w Polsce lub za granicą.

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejszym momentem w realizacji projektu była śmierć wspaniałego realizatora dźwięku, który zmarł nagle podczas realizacji trzeciego krążka. Był to dla realizatorów bardzo trudny czas, gdyż stracili wybitnego muzyka, artystę oraz przyjaciela.

Największa korzyść:

Największą korzyścią jest uśmiech i satysfakcja uczniów, podejmowane przez nich niecodziennych, wyjątkowych działań. Nie bez znaczenia jest również fakt, że projekt stał się platformą promocyjną szkoły na poziomie dzielnicowym, warszawskim, a nawet ogólnopolskim.

Największe zaskoczenie:

Największym zaskoczeniem są zaproszenia na międzynarodowe konferencje w celu przedstawienia projektu jako dobrej praktyki. Przez wiele instytucji projekt jest postrzegany jako coś wyjątkowego i budzi pozytywne emocje. Przykładem może być Europejska Konferencja PASE na Uniwersytecie Warszawskim.

Największe problemy:

Problemem jest czasem brak czasu na wszystkie działalności związane z projektem. Jedna płyta to ok. 400 godzin pracy. Projekt jest realizowany przez jedną bardzo aktywna zawodowo nauczycielkę. Czasami aktywności mogłoby być więcej, ale nie ma na nie czasu.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Realizacja filmów promocyjnych, która szczególnie w tym roku szkolnym jest na bardzo wysokim poziomie. Zastosowanie najnowszych programów do obróbki dźwięku, nauka ich obsługo przez koordynatorkę projektu.

Formy informacji i promocji:

Promocja projektu na stronie szkoły oraz na fb szkolnym. Stworzenie profilu na fb z informacjami o projekcie. Audycje radiowe w mediach o zasięgu ogólnopolskim i regionalnym. Filmy promocyjne wstawiane sukcesywnie podczas realizacji projektu.

Nazwa szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 69

Adres, dzielnica:

ul. Drewniana, Śródmieście

NAZWA PROJEKTU:

KULTUROWE KONTEKSTY EPOK LITERACKICH

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Projekt realizowany był od września 2016 r. do czerwca 2017 r. przede wszystkim na terenie Warszawy, ale także w innych miastach, m.in. w Krakowie i Gdańsku. W roku szkolnym 2016/2017 został zrealizowany po raz pierwszy, ale ze względu na zainteresowanie odbiorców - młodzieży gimnazjalnej - planowana jest jego kontynuacja. Projekt miał na celu przybliżenie uczniom kulturowych kontekstów epok literackich omawianych na lekcjach języka polskiego w gimnazjum. Jego realizacja polegała na organizacji zajęć pozaszkolnych (lekcje muzealne, wycieczki edukacyjne, gry miejskie itp.), związanych z omawianymi epokami. Uczniowie mogli utrwalać zdobytą wiedzę teoretyczną podczas wykładów, a także doskonalić umiejętność wystąpień publicznych podczas prezentacji referatów lub też omawiając obiekty architektoniczne, rzeźby czy obrazy, z uwzględnieniem cech typowych dla stylu danej epoki. W sposób szczególny zwrócono uwagę na te miejsca w stolicy, które są związane z wydarzeniami opisanymi w omawianych utworach literackich. Celem podejmowanych działań było przede wszystkim wzbudzenie zainteresowania edukacją polonistyczną i rozwijanie umiejętności postrzegania dzieł literackich w szerszym kontekście kulturowym. Istotne było, aby przełamać początkową niechęć młodzieży do wizyt w instytucjach kultury i przybliżyć dziedzictwo kulturowe regionu. Podczas realizacji projektu szczególny nacisk został położony na doskonalenie krytycznego odbioru dzieła sztuki oraz rozwijanie umiejętności przygotowania i prezentacji wystąpień publicznych oraz redagowania tekstów (recenzje, sprawozdania itp.). Działania podejmowane w ramach realizacji projektu to: lekcje muzealne (Muzeum Literatury im. A. Mickiewicza – życie i twórczość A. Mickiewicza, Muzeum Pałacu Króla Jana III Sobieskiego w Wilanowie – sarmatyzm, Muzeum Narodowe w Warszawie – "Artyści końca XIX wieku", Pałac Kultury i Nauki – Wystawa „Dali kontra Warhol", Muzeum Narodowe w Krakowie – artyści XIX w., Muzeum Narodowe w Gdańsku – lekcja muzealna poświęcona obrazowi „Sąd Ostateczny" H. Memlinga), współpraca z innymi instytucjami kultury: (kino Luna - film „Maria Skłodowska–Curie" - zwrócenie uwagi na realizację pozytywistycznego hasła emancypacji kobiet, interaktywny spektakl „Badania solarystyczne 2.0",przygotowany przez Stowarzyszenie „Sztuka Nowa")) wycieczki edukacyjne (wycieczka po Warszawie szlakiem bohaterów „Kamieni na szaniec", szlakiem barokowych zabytków sakralnych na Krakowskim Przedmieściu, śladami wedut Bernarda Bellotta na Krakowskim Przedmieściu, oświecenie vs. współczesność, renesans na Wawelu, gotyk Kościołów Mariackich w Krakowie i Gdańsku), filmy (przygotowanie adaptacji filmo-

Zdjęcie: Karolina Szymczak

wej ballady Adama Mickiewicza *Romantyczność* przez uczniów klasy 2c, projekcja filmu w kinie Luna zatytułowanego „Maria Skłodowska–Curie”).

Autor:

Karolina Szymczak - doktorantka literaturoznawstwa, magister filologii polskiej i kulturoznawstwa, nauczyciel języka polskiego w gimnazjum, lektor języka polskiego jako obcego, prowadzi zajęcia ze studentami filologii polskiej Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Podczas lekcji języka polskiego narodził się pomysł, aby zobaczyć na żywo dzieła sztuki, których reprodukcje znajdują się w podręczniku, a które można zobaczyć w Muzeum Narodowym w Warszawie. W związku z tym głównym celem projektu było umożliwienie uczniom obcowania ze sztuką w sposób bezpośredni, przekazanie im umiejętności zastosowania wiedzy teoretycznej w praktyce, a także zaciekawienie nauczanym przedmiotem i rozwijanie tych zainteresowań.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Przełamanie początkowej niechęci do wizyt w instytucjach kultury, doskonalenie umiejętności krytycznego myślenia, formułowania własnej oceny, opinii i uzasadniania ich. Rozwijanie umiejętności przygotowania i prezentacji wystąpień publicznych, przekazanie uczniom inicjatywy - to oni opowiadali rówieśnikom historię danego obiektu w kontekście utworu literackiego czy też omawiali cechy stylu architektonicznego na przykładzie konkretnej budowli. Ćwiczenia redakcyjne - redagowania recenzji, sprawozdań, wypowiedzi argumentacyjnych itp. Rozwijanie umiejętności postrzegania dzieł literackich w szerszym kontekście kulturowym, wzbudzenie zainteresowania uczniów zagadnieniami z zakresu edukacji kulturalnej, przybliżenie dziedzictwa kulturowego regionu i nawiązanie współpracy z różnymi instytucjami kultury (Muzeum Narodowym w Warszawie, Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie, Muzeum Pałacu Króla Jana III Sobieskiego w Wilanowie, Muzeum Narodowym w Gdańsku, Muzeum Narodowym w Krakowie,Stowarzyszeniem „Sztuka Nowa” i Kinem „Luna”) . Zaproponowanie ciekawej formy zajęć lekcyjnych - zajęcia odbywające się poza murami szkoły (warszawskie ulice, muzea itp.).

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejsza była początkowa niechęć niektórych uczniów do wizyt w instytucjach kultury oraz do tego, że zajęcia lekcyjne zostały zaplanowane poza murami szkoły.

Największa korzyść:

Projekt „Kulturowe konteksty epok literackich” rozbudził zainteresowania artystyczne wśród młodzieży. Mimo początkowej niechęci do wizyt w instytucjach kultury, z czasem uczniowie sami zaczęli proponować wyjścia do muzeów, a z przeprowadzonej ewaluacji jednoznacznie wynika, że są zainteresowani kontynuacją projektu. Największą jego korzyścią jest wzrost pewności siebie podczas wystąpień publicznych młodzieży.

Największe zaskoczenie:

Zaskoczeniem była początkowa niechęć ze strony niektórych uczniów do zajęć odbywających się poza szkołą i utrwalony stereotyp instytucji kultury jako miejsca nieinteresującego dla młodego odbiorcy. W obliczu tego znaczący wzrost zainteresowania sztuką wśród młodzieży był miłą niespodzianką.

Największe problemy:

Z pewnością największym problemem był początkowy brak zainteresowania ze strony niektórych uczniów zajęciami odbywającymi się w instytucjach kultury.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Przekazanie uczniom inicjatywy (przygotowanie wystąpień na temat danego obiektu, dzieła sztuki itp. i zaprezentowanie ich przed rówieśnikami) - przygotowywanie przez uczniów prezentacji multimedialnych na temat poszczególnych epok literackich i zaprezentowanie ich na forum klasy; przygotowanie adaptacji filmowej ballady Adama Mickiewicza *Romantyczność* przez uczniów klasy 2c.

Formy informacji i promocji:

Strona internetowa szkoły (http://zs69.x.pl/category/aktualnosci/aktualnosci-gimnazjum/), profil Gimnazjum nr 40 na Facebooku (https://www.facebook.com/GimnazjumNr40/), gazetka szkolna „Sówka”

Partnerzy:

Muzeum Literatury im. Adama Mickiewicza w Warszawie - udział w lekcji muzealnej poświęconej życiu i twórczości Adama Mickiewicza.
Muzeum Narodowe w Warszawie - udział w lekcji muzealnej „Artyści końca XIX wieku”.
Muzeum Pałacu Króla Jana III Sobieskiego w Wilanowie - udział w lekcji muzealnej poświęconej kulturze sarmackiej.
Pałac Kultury i Nauki w Warszawie - Zwiedzanie wystawy „Dali kontra Warhol”
Stowarzyszenie „Sztuka Nowa” - udział w interaktywnym spektaklu „Badania solarystyczne 2.0”.

Nazwa szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 73

Adres, dzielnica:

ul. Wenantego Burdzińskiego, Praga Północ

NAZWA PROJEKTU:

XI Ogólnopolski Przegląd Twórczości Poetyckiej im. Jacka Kaczmarskiego „RYTMY NIESKOŃCZONOŚCI"

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Przegląd odbywa się w L LO z Oddziałami Integracyjnymi im. Ruy Barbosy w Warszawie od 2005 roku, kierowany jest do młodzieży średnich szkół ponadgimnazjalnych w Polsce oraz średnich szkół polonijnych na całym świecie (młodzież w wieku 16-20 lat). Cele konkursu: zachęcenie młodzieży do rozwijania pasji poetyckich, literackich i plastycznych oraz kształtowania własnego indywidualnego warsztatu pisania i rozwijania różnych talentów poprzez obcowanie z kunsztem słowa i oryginalnością twórczości Jacka Kaczmarskiego. Laureatem konkursu jest osoba, której choćby jeden utwór literacki lub plastyczny zostanie opublikowany w antologii podsumowującej zmagania konkursowe uczestników. Jury pod przewodnictwem o. Wacława Oszajcy spośród laureatów konkursu wyłania osoby do nagród i wyróżnień. Główną nagrodą jest publikacja prac laureatów w pokonkursowej antologii. Uczestnicy mogą przesłać na konkurs tylko te utwory, które nie zostały wyróżnione wcześniej w innych konkursach poetyckich oraz nie zostały opublikowane w żadnej formie (także w Internecie).

Autor:

Katarzyna Walentynowicz - nauczycielka języka polskiego od 1996r., studia podyplomowe „Kształcenie wrażliwości estetycznej". Nauczyciel dyplomowany. Egzaminator maturalny z języka polskiego. Laureatka wielu nagród i wyróżnień, m.in. Nagrody Ministra Edukacji Narodowej, Medalu Komisji Edukacji Narodowej, Medalu im. Brata Alberta, Brązowego Krzyża Zasługi.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Zainteresowanie się twórczością Jacka Kaczmarskiego przez autorkę projektu i chęć realizowania koncepcji edukacji i wychowania poprzez sztukę oraz akceptacja tego pomysłu i twórcze zaangażowanie w jego realizację dyrektora szkoły. W związku z tym przygotowanie regulaminu konkursu, zainteresowanie współpracą osób, związanych z życiem i twórczością Jacka Kaczmarskiego oraz rozpowszechnienie idei konkursu wśród uczniów szkół ponadgimnazjalnych w całej Polsce.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Wydanie dziesięciu antologii wierszy laureatów konkursu; promocja uzdolnionych uczniów w zakresie poezji, plastyki, literatury; promocja talentów uczniów L LO podczas organizacji kolejnych finałów konkursu; organizacja wraz z uczniami spektakli i koncertów opartych na twórczości pana Jacka Kaczmarskiego i pana Zbigniewa Łapińskiego. Wymiana doświadczeń artystycznych wszystkich uczestników konkursu.

Co było najtrudniejsze?

Pogodzenie idei promowania talentów młodzieży poprzez sztukę z koniecznością dostosowania pracy szkoły i innych nauczycieli do planów związanych z konkursem.

Zdjęcie: Archiwum szkoły

Największa korzyść:

Wpływ twórczy na rozwijanie osobowości młodego pokolenia.

Największe zaskoczenie:

Tak duże zainteresowanie konkursem ze strony uczniów z całej Polski.

Największe problemy:

Zdobycie środków na sfinansowanie projektu. Pogodzenie idei promowania talentów młodzieży poprzez sztukę z koniecznością dostosowania pracy szkoły i innych nauczycieli do planów związanych z konkursem.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Obsługa techniczna sprzętu podczas koncertów i spektakli; skład komputerowy tomików wierszy, realizacja prezentacji, filmów, oświetlenia sali.

Formy informacji i promocji:

Facebook, strona konkursu, informacje w mediach, ulotki, plakaty zaprojektowane przez uczniów

Partnerzy:

„Głos Nauczycielski" - ogólnopolskie czasopismo branżowe, promujące ideę „Rytmów nieskończoności" w szkołach w całej Polsce.
Dom Kultury „Praga" - promocja „Rytmów nieskończoności" oraz współpraca przy obsłudze technicznej konkursowych gali (koncertów i spektakli).
Fundacja im. Jacka Kaczmarskiego - promocja przeglądu w środowisku osób, zainteresowanych życiem i twórczością Jacka Kaczmarskiego.
www.kaczmarski.art.pl - strona internetowa, prowadzona przez Artura Nogaja, wspiera konkurs od samego początku poprzez promocję idei konkursu i jego laureatów w środowisku osób, zainteresowanych życiem i twórczością Jacka Kaczmarskiego.

ZESPÓŁ SZKÓŁ Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI NR 80

Nazwa szkoły

Adres, dzielnica:

ul. Orłów Piastowskich, Ursus

NAZWA PROJEKTU:

PROJEKT JP II

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Jednorazowy projekt o zasięgu lokalnym realizowany był od maja do czerwca 2017r. Jego realizatorzy to: Grażyna Sokół – wychowawca klasy 2b; Urszula Stępkowska – nauczyciel wspomagający; Mariusz Wichniewicz – ojciec ucznia Wiktora. W ramach projektu został stworzony 33-minutowy film według stworzonego scenariusza opartego na wybranej literaturze, z dobraną oprawą muzyczną. Towarzyszyły mu warsztaty dykcyjne i muzyczne. Film rozpoczyna się muzyką instrumentalną Luisa Amstronga, a kończy wersją instrumentalną pieśni „Barka". Wszystkie sceny filmu przeplatają cytaty Jana Pawła II. W pewnym miejscu wpleciony jest krótki fragment filmu z podróży Ojca Świętego do Ojczyzny. Przesłanie filmu to pokój, współpraca, wzajemne zrozumienie, szacunek dla drugiego człowieka, a także umiejętność przebaczenia i obcowania z drugim człowiekiem. Film był bardzo wzruszający w swej wymowie i prostocie, u oglądających pojawiły się łzy.

Autor:

Grażyna Sokół - mgr edukacji wczesnoszkolnej, plastyki, muzyki, nauczyciel dyplomowany, autorka projektów autorskich realizowanych w Zespole Szkół nr 80, współautorka Dzielnicowego Konkursu Czytelniczego, opiekunka praktyk studenckich oraz nauczycieli stażystów, 20-letni staż pracy w szkole i przedszkolu.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Rozpoczęło się od tego, że klasa 2b miała przygotować apel z okazji Święta Szkoły w dniu 25 maja. Tak opowiadają o narodzinach swojego pomysłu: *Początkowo miał to być zwykły, standardowy apel. Po kilku próbach wszyscy czuliśmy, że to nie to! Oglądaliśmy wiele filmów o Janie Pawle II, przeglądaliśmy pozycje książkowe, zdjęcia, żeby czerpać inspiracje... Jeden z uczniów zaproponował: A może nagralibyśmy film? Dlaczego nie? – pomyśleliśmy głośno! Po burzy mózgów trwającej kilka dni, włączeniu się do pracy jednego z rodziców upewniliśmy się w przekonaniu, że to się uda. Kręcimy film!!!*

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Główny rezultat to nakręcenie 33 minutowego filmu. Uczniowie poczuli się wspólnotą, realizującą jeden cel, pomagali sobie i wspierali się wzajemnie. Nabrali pewności siebie (każdy z nich wystąpił w filmie, odegrał jakąś rolę). Okazja do nakręcenia filmu przerodziła się formę warsztatów, podczas których dzieci odkryły drzemiący w nich potencjał twórczy. Odbyły się warsztaty wokalne, plastyczne, ćwiczenia dykcji, scenki aktorskie. Ponadto wyzwolony potencjał twórczy przerodził się w działanie i myślenie o przyszłości. Klasa 2b była pierwszą klasą w szkole, która zdecydowała się na taki sposób uczczenia Święta Szkoły jak film. Poza tym to uatrakcyjnienie sposobu organi-

zacji uroczystości szkolnych. „Zwykły apel” przerodził się w działania inspirujące młodych twórców. Sami współtworzyli od początku do końca: scenariusz, decydowali, co zaśpiewają, w których scenkach dramowych wystąpią. Poza tym opracowywali plastycznie plansze ze swoimi imionami, na zakończenie filmu. Oryginalne było również wykorzystanie drona ukazującego z lotu ptaka inicjały Jana Pawła II ułożone z dzieci.

Co było najtrudniejsze? Najtrudniejsza okazała się strona organizacyjna: trudności z działającym sprzętem, głośne przerwy, które uniemożliwiały kręceni dubli, brak odpowiedniego nagłośnienia i oświetlenia. Zwolnienia lekarskie niektórych dzieci, które uniemożliwiły płynność realizacji.

Największa korzyść: Największa radość to zobaczyć na ekranie siebie oraz kolegów i koleżanki. Ponadto myśl, że udało się zrealizować coś bardzo ciekawego, emocjonalnego, nie mając zbyt wielu środków – właściwie własnymi rękami, od podstaw. Duma i radość ze wspólnego przedsięwzięcia.

Największe zaskoczenie: Nadspodziewanie duże zaangażowani dzieci, niesienie wzajemnej pomocy, udzielanie sobie rad i wskazówek: mów głośniej, odwróć się w tę lub tamtą stronę, śpiewaj ciszej, bo nie słychać muzyki itp. Wszystkie uwagi były ciepłe i wypowiadane z troską o partnera.

Największe problemy: Największe problemy odnosiły się do organizacyjnej strony pracy nad przedsięwzięciem.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Film został zamieszczony w Internecie. Na stronie internetowej szkoły znajduje się link do filmu. W filmie wykorzystano samodzielnie wykonaną prezentację multimedialną jako tło piosenek i tekstu mówionego. Dron. https://drive.google.com/open?id=0B1_TYJpsrJ_lRmJvVEFXNklnMVU

Formy informacji i promocji: Zaproszenia drukowane w formie papierowej dla rodziców i rodzin dzieci, informacja w dzienniku elektronicznym Librus, informacja umieszczona na stronie internetowej szkoły. Projekcja filmu w trakcie dwóch apeli z okazji Święta Szkoły w dniu 25 maja 2017r. Spotkanie z rodzicami i rodzinami uczniów, a na nim projekcja nagranego filmu. Projekcja dla pracowników szkoły.

Partnerzy: NTS Polska SA - wyszukanie literatury, przygotowanie scenariusza, rozdanie ról, znalezienie oprawy muzycznej, warsztaty dykcyjne, muzyczne. Kręcenie scen, dubli, montaż.

Nazwa szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 84

Adres, dzielnica: ul. Zwycięzców, Praga Południe

NAZWA PROJEKTU:

FREDROKENTRON
(w ramach Mazowieckiego Festiwalu Fredrowskiego „Mocium Panie”)

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Z racji zaangażowania młodzieży w życie Małej Ojczyzny wzięliśmy udział w Mazowieckim Festiwalu Fredrowskim „Mocium Panie”, organizowanym przez Towarzystwo Historyczne im. Szembeków, m.st. Warszawa i Marszałka Województwa Mazowieckiego. Pisząc scenariusz spektaklu, odwołaliśmy się do starożytnej tradycji tworzenia dzieła z reprezentatywnych dla autora fragmentów jego utworów. Zamysłowi tworzenia towarzyszył też zamysł pokazania Aleksandra Fredry jako Polaka - patrioty, a dopiero potem pisarza, stąd wykorzystanie licznych fragmentów słynnych pamięt-

ników mistrza „Trzy po trzy”. Oprócz wątków biograficznych hrabiego Fredry młodzież postanowiła zaprezentować motyw różnorodności społeczno-kulturowej trzech epok, w których żył - schyłku oświecenia, romantyzmu i pozytywizmu. Z bogactwa pereł scenicznych tego najwybitniejszego komediopisarza wybrano oczywiście „Zemstę” oraz pełne uroku „Śluby panieńskie”, w których młodzi aktorzy okazali się niezwykle wiarygodnymi i czarującymi postaciami. Aleksander Fredro umiejętnie wychowywał za pomocą ciepłego humoru, jakże dalekiego od bezlitosnej krytyki i zjadliwości, co ukazały wszystkim dobrze znane bajki. Spektakl w finale konkursu został wysoko oceniony, a odtwórca głównej roli i odtwarzająca rolę Baby, goszczącej Cygana, otrzymali nagrody za najlepsze kreacje aktorskie festiwalu.

Autor:

Emilia Węgrzyn - nauczyciel dyplomowany języka polskiego, pedagog, etyk. Autorka programu edukacji regionalnej dla gimnazjum „Mazowsze moją Małą Ojczyzną”. Prekursorka edukacji varsavianistycznej. Jako dyrektor ośrodka kultury na Saskiej Kępie realizatorka udanych projektów interdyscyplinarnych dla dzieci, młodzieży, dorosłych i seniorów.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Na lekcjach etyki omawiamy istotne wydarzenia kulturalne stolicy, a przypadająca w przyszłym roku 225.rocznica urodzin pisarza i plany budowy jego pomnika zainteresowały młodzież.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Poznanie epok kulturowych XIX wieku i ich przedstawicieli - m. in. za pomocą różnych źródeł informacji. Praca ze źródłami naukowymi to kapitał nie do przecenienia. Pogłębiona interpretacja utworów o dużych walorach literackich pozwoliła stworzyć mistrzowskie kreacje aktorskie, jak w przypadku Kuby Dyniewicza i Karoliny Wereszczyńskiej. Piękne projekty stylizowanych kostiumów wymagały nabycia umiejętności posłużenia się igłą, co dla niektórych nastolatków było dużym wyzwaniem. Współpraca w tak licznym (25 osób) zespole wymagała sztuki negocjacji, kompromisu i była dobrym ćwiczeniem asertywności.

Co było najtrudniejsze?

Młodzież z różnych klas dysponowała czasem w rozbieżnych terminach, co utrudniało wspólne ćwiczenia i podział na odtwórców ról , scenografów, twórców kostiumów.

Największa korzyść:

Integracja nastolatków wokół realizacji projektów i zadań, które charakteryzują się uniwersalnością i ponadczasowymi wartościami, jakimi jest nabywanie tożsamości regionalnej i tym samym narodowej, stanowi w edukacji działanie najwyższej wagi, skutecznie przeciwstawiające się globalizacji.

Największe zaskoczenie:

Dużym zaskoczeniem dla nauczycieli i uczestniczących w działaniach uczniów było towarzyszące naszej pracy zainteresowanie rówieśników, którzy na co dzień nie są pasjonatami literatury czy innych dziedzin humanistyki.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Projekt realizowany był z wykorzystaniem różnych funkcji telefonu komórkowego oraz kamery video.W spektaklu obok żywej muzyki wykorzystano dwa fragmenty nagrań wersji instrumentalnej piosenek.

Formy informacji i promocji:

Informacje o projekcie zamieszczono na stronie internetowej szkoły oraz tablicach ogłoszeń. W prasie lokalnej oraz Programie Promu Kultury Saska Kępa informowano o tym wydarzeniu.

Partnerzy:

Prom Kultury Saska Kępa - współpraca dotycząca organizacji finału festiwalu.

Zdjęcia:
Emilia Węgrzyn

Nazwa szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 113

Adres, dzielnica: ul. Olgierda, Targówek

NAZWA PROJEKTU:

ROCZNIK (FORMA KSIĄŻKOWA) - EDYCJA 2016/2017

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Rocznik to książkowe wydanie artykułów, wywiadów, felietonów, aforyzmów, fotografii związanych z danym rokiem szkolnym. Wydawnictwo to ma już w szkole dziesięcioletnią tradycję. Powstaje jako oryginalna forma kapsuły czasu przygotowywanej przez uczniów przy wsparciu nauczycieli i rodziców. Stanowi zapis najistotniejszych zdarzeń, emocji, atmosfery mijającego roku. Ideą rocznika jest nie tyle kronikarski ślad biografii uczniów i historii placówki, co przede wszystkim utworzenie personalnej, podmiotowej więzi między wszystkimi członkami środowiska szkolnego. Tworzenie rocznika jest zatem i autorefleksją, i elementem budującym tożsamość zbiorowości (uczniów, nauczycieli, rodziców), i budowaniem tradycji w środowisku lokalnym, w wizerunku szkoły. Zaangażowanie uczniów i dorosłych w przygotowanie rocznika, moment, gdy wszyscy otrzymują jego „gorący" jeszcze egzemplarz po przywiezieniu z drukarni - tworzy jedyne w swoim rodzaju intermedium w roku szkolnym. Realizuje bowiem nadal cele wychowawcze i edukacyjne, a jednocześnie to swoiste *silva rerum* uruchamia emocje, przeżycia, które niewątpliwie pozytywnie, budująco oddziałują na wszystkich jego odbiorców. Dzięki niezwykłemu projektowi „Rocznik" społeczność szkolna jest bardziej zintegrowana, kreatywna, utożsamia się ze szkołą, która przestała - także dzięki innym działaniom oczywiście również - być po prostu etapem edukacji, lecz stała się „naszym" Schumanem. Prace nad projektem prowadzone są w trakcie roku szkolnego, etap finalny to maj każdego roku, forma książkowa ukazuje się w połowie czerwca. Miejscem realizacji jest zarówno szkoła, jak i komputery domowe uczniów oraz wszystkie miejsca, w których uczniowie-redaktorzy gromadzą materiał (wyjścia edukacyjne, własna inicjatywa) . Edycja wynosi ponad 200 sztuk, odbiorcami są uczniowie, rodzice i nauczyciele, a zatem dotyczy środowiska lokalnego; egzemplarze rocznika są do wglądu w czytelni, większość jego materiałów jest tez dostępna w Internecie na stronie i facebooku szkoły - wówczas zasięg projektu wzrasta i można go określić jako ogólnopolski. Projekt realizowany jest cuklicznie - corocznie, od 10 lat.

Autorzy:

Uczniowie i nauczyciele CXXXVII LO - redakcja artykułów, dokumentacja fotograficzna, dobra współpraca zespołu redakcyjnego; umiejętność obsługi odpowiednich programów komputerowych, wykonania zdjęć i przygotowania materiału filmowego.

Andrzej Kamiński - koncepcja graficzna, edycja artykułów i zdjęć, przygotowanie całości materiału do druku; biegłość w użytkowaniu stosownych programów komputerowych niezbędnych do przygotowania wydania rocznika.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Na początku był pomysł (polonistki, wicedyrektor Joanny Krawczyk). Grono uczniów reprezentujących różne grupy wiekowe podjęło wyzwanie i przy wsparciu nauczycieli zaczęło nakreślać zarys rocznika, powstało kolegium redakcyjne, podzielono się zadaniami. Powstał plan. Wszyscy byli podekscytowani oryginalnością i śmiałością pomysłu, ale już jego realizacja wymagała pracy i cierpliwości.
Na szczęście nigdy nie był to słomiany zapał, kolejne roczniki były tworzone przez

kolejne zespoły młodych redaktorów...

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Tworzenie rocznika realizuje cele wychowawcze i edukacyjne: kształtowanie postaw otwartości, szacunku i tolerancja, krzewienie wartości takich jak prawda, kultura i etyka słowa. Wzmacnia on relacje między rówieśnikami i przedstawicielami innych pokoleń, uczy współpracy w grupie, odpowiedzialności, stymuluje wzajemne wpieranie się, dzielenie wiedzą, wspólne pokonywanie problemów, świętowanie sukcesu. Służy budowaniu tożsamości, tworzeniu tradycji - własnej, rówieśników, szkoły. Dzięki działaniom projektowym uczestnicy nabywają umiejętności z zakresu organizacji pracy (planowanie, podział zadań, terminarz realizacji), warsztatu dziennikarskiego: redakcja artykułów, tworzenie wywiadów, pisanie felietonów, esejów. Następuje wzrost świadomości użycia słowa, rzetelności dziennikarskiej, wzrasta umiejętność selekcji materiałów tekstowych i fotograficznych i kreatywność, niezbędna podczas całego procesu powstawania rocznika, a także innowacyjność (np. nakręcenie filmiku promującego rocznik z udziałem absolwentów szkoły).

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejsze są dwa momenty - sam początek, czyli przejście od idei do konkretnego, precyzyjnego planu. Zwykle towarzyszy temu wielogodzinna burza mózgów, mnóstwo pytań, wątpliwości, mnogość różnych koncepcji - a tu trzeba wypracować jedną, konkretną... Drugi trudny moment to pracochłonne i czasochłonne opracowywanie rocznika: skład oraz korekta całości tekstu. Jednak uparta walka z chochlikami literówek przynosi w końcu spodziewane efekty.

Największa korzyść:

Satysfakcja! Bezsprzecznie największą korzyścią dla wszystkich jest satysfakcja. To z niej płyną kolejne - więź ze środowiskiem, wysoka samoocena i wzrost kompetencji, bogactwo tradycji, inspiracje na kolejne lata.

Największe zaskoczenie:

Za każdym razem ukazanie się książkowej edycji rocznika jest wydarzeniem bardzo głośno komentowanym i przyjmowanym w niezwykle pozytywny sposób. Rocznik bardzo jaskrawo ukazuje, jak ważne w życiu każdego człowieka są poczucie więzi z innymi, satysfakcja z własnych dokonań i osiągnięć wspólnoty, budowanie własnej tożsamości i wysokiej samooceny.

Największe problemy:

Największe problemy to czas i koordynacja działań. Tworzenie rocznika to dodatkowa działalność osób, które przecież uczą się, pracują, wykonują zwykłe zajęcia normalnym trybem. Redakcja rocznika stanowi dodatkowe obciążenie, które musi niekiedy ustąpić pola pilniejszym sprawom.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Tworzenie rocznika bazowało na technologiach informacyjnych, które umożliwiały przepływ danych i ich przetwarzanie - edytory tekstu (word, office), programy do montażu zdjęć i materiałów filmowych (corell, sony platinium, Adobe), komunikatory - poczta elektroniczna, dziennik librus, facebook, telefonia komórkowa.

Formy informacji i promocji:

Społeczność szkolna była na bieżąco informowana o powstawaniu rocznika, a nawet brała w tym procesie udział w całości (zdjęcia klasowe, aforyzmy od każdego ucznia z najstarszego rocznika). Oprócz tego umieszczano stosowne ogłoszenia w librusie, na specjalnych plakatach rozwieszanych w budynku szkoły. Nowością w tym roku było ukazanie się w Internecie (na stronie szkoły i Schum TV) filmowej reklamówki rocznika z udziałem absolwentów.

Partnerzy:

CTP „Zyskmedia" - drukarnia: końcowy etap prac nad rocznikiem. Wydruk egzemplarzy rocznika.

Zdjęcia: Dominik Zuziak

Nazwa szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 116

Adres, dzielnica: ul. Koryncka, Wawer

NAZWA PROJEKTU: **„POZNAJ CIEKAWYCH LUDZI"**

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Spotkania z pisarzami i z ciekawymi ludźmi realizowane były w roku szkolnym 20-/2017. Odbywały się w Szkole Podstawowej nr 86, ich adresatami byli uczniowie szkoły. Spotkania miały na celu zachęcenie uczniów do czytania, zapoznanie ich z literaturą współczesną dla dzieci i młodzieży oraz poznanie ciekawych faktów i wydarzeń z życia zaproszonych gości, a także poszerzenie wiedzy o świecie. Dzieci poznały między innymi Izabelę Skorupkę, Joannę Rudniańską, Krzysztofa Petka, Wiesława Stypułę. Za każdym razem podczas spotkania dzieci mogły dowiedzieć się wielu ciekawych rzeczy o życiu zaproszonych gości a także o pracy, którą wykonują. Mogły zadawać pytania, słuchać fragmentów książek, wspólnie podróżować w wyobraźni po obcych krajach, dowiedzieć się wielu interesujących faktów o dziennikarstwie, survivalu, byciu pisarzem i o życiu w Indiach u maharadży. Po spotkaniach była możliwość zakupienia książek, zdobycia cennego autografu prosto od ich autora i zrobienia zdjęcia. Ze wszystkich spotkań uczestnicy wychodzili bardzo zadowoleni ponieważ był one bardzo ciekawe.

Autor: **Beata Chrzanowska** - nauczyciel bibliotekarz od wielu lat pracujący w Szkole Podstawowej nr 86 i chętnie angażujący się w różne dodatkowe projekty.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Pomysł pojawił się podczas odwiedzania biblioteki publicznej w Wawrze, która organizowała ciekawe spotkania.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Spotkanie z ciekawymi osobami dają uczniom możliwość poznania wielu interesujących faktów z historii, poszerzenia wiedzy na określony temat, wzbudzają w młodym człowieku chęć poznawania otaczającego go świata, rozbudzają wyobraźnię twórczą, pokazują jak można w interesujący sposób spędzić czas wolny, dzięki nim uczniowie stają się bardziej kreatywni i otwarci. Spotkania z osobami, które tworzą literaturę są dla uczniów dodatkową motywacją do tego aby sięgnąć po daną książkę, a w efekcie - by przeczytać inne książki danego autora.

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejsze było znalezienie odpowiedniego pomieszczenia, w którym będzie można w wygodny sposób się spotkać i które będzie posiadało odpowiedni zasób środków audiowizualnych.

Największa korzyść:

Wzrosła chęć poznawania świata zarówno tego rzeczywistego jak i tego który można znaleźć w ciekawych książkach.

Największe zaskoczenie:

Po spotkaniu duża grupa uczniów chętnie kupowała książki danego autora, dodatkowym atutem była dedykacja i autograf.

Zdjęcie: Beata Chrzanowska

Internet do przygotowania dekoracji na spotkania, do przekazywania informacji nauczycielom, uczniom i rodzicom – dziennik elektroniczny, strona internetowa, kontakt mailowy z innymi bibliotekami

Informacje wysyłane do wychowawców, nauczycieli przedmiotów, rodziców i uczniów w dzienniku elektronicznym, plakaty informacyjne w bibliotece i na korytarzach, informacje na stronie internetowej szkoły.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Formy informacji

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 120

Nazwa szkoły

ul. Wilgi, Wawer

Adres, dzielnica:

Z KSIĄŻKĄ ZA PAN BRAT

NAZWA PROJEKTU:

Projekt był realizowany od października do czerwca 2017. W trakcie jego realizacji podjęto szereg działań mających na celu uświadomienie uczniom niezwykłą rolę, jaką może odegrać w ich życiu literatura oraz zachęcenie do twórczej działalności. Projekt otrzymał dofinansowanie z programu Warszawskie Inicjatywy Edukacyjne, a patronat honorowy objęły: Agencja Autorska Autograf, Polska Sekcja IBBY, Wydawnictwo Publicat oraz Duński Instytut Kultury w Warszawie. Projekt był adresowany do wszystkich uczniów szkół podstawowych dzielnicy Wawer. Dlatego wiele działań realizowano wspólnie – dzieci w ramach konkursu „Moja bajka" pisały swoje utwory – najlepsze prace zostały zilustrowane oraz wydane w formie książki „Nasze baśnie". Kolejnym zadaniem było nagranie 3 audiobooków. Pierwszy z nich, „Elmer najlepsze przygody" powstał podczas imprezy „Cały Wawer Czyta Dzieciom" – wszyscy chętni mogli odczytać do mikrofonu fragment książki. Kolejny, „Baśnie Andersena", został nagrany przez uczniów z 3 wawerskich podstawówek – SP 138, 140 i 204. W ostatnim, „Co to znaczy?" brała udział cała klasa 4a, która po podzieleniu się na role nagrywała tekst książki Grzegorza Kasdepke. Książki i płyty zostały sprezentowane wszystkim wawerskim przedszkolom oraz szkołom podstawowym. Dzieci miały wielokrotnie żywy kontakt z książką, również poprzez spotkania autorskie, których gości byli: Andrzej Marek Grabowski, Justyna Bednarek, Ewa Maria Letki, Małgorzata Zdziechowska, Bogusława Sochańska, Rafał Witek, Anna Onichimowska, Dorota Gellner. Odbyły się warsztaty plastyczno-literackie prowadzone przez wydawnictwo Zakamarki. W projekcie bardzo dużą rolę odegrały Filie Wawerskiego Centrum Kultury: Radość, Zastów i Wawer. Pierwsza z nich organizowała dla uczniów z SP140 warsztaty plastyczno-muzyczne oparte na baśniach i legendach polskich. Druga pomogła w organizacji przedstawienia dla wawerskich przedszkolaków, przygotowanego przez koło teatralne z SP 138.

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Jagoda Wypyszyńska-Cieszkowska - studia I stopnia - edukacja wczesnoszkolna z wczesnym nauczaniem języka angielskiego na UW, studia II stopnia - terapia pedagogiczna na APS, studia dla nauczycieli z informatyki oraz techniki na WIT, kursy kwalifikacyjne z muzy-

Autor:

OPIS PROJEKTU

ki, plastyki, zarządzania oświatą, animacji kultury oraz kurs trenera Odysei Umysłu.

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

W zeszłym roku projekt (w bardzo okrojonej wersji) realizowany był tylko w ZS 120, ponieważ dzieci bardzo zaangażowały się w zadania, w roku 2016/2017 postanowiono zaprosić do współpracy również uczniów z innych placówek, a także instytucje kulturalne z terenu dzielnicy. Rozszerzono działania m.in. o spotkania literackie czy nagrywanie audiobooków.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

W wyniku udziału w projekcie uczniowie wiedzą, jaką rolę w życiu człowieka odgrywa książka, czytają wybrane utwory ze zrozumieniem, znają autorów i tytuły książek ważnych dla okresu dzieciństwa, potrafią odczytać komunikaty na płaszczyźnie nadawca-odbiorca, ilustrują wydarzenia opisane w tekście, potrafią napisać tekst literacki, znają różne techniki plastyczne przydatne do ilustrowania książek, potrafią wyszukiwać informacje. Ponadto nauczyli się redagować teksty źródłowe i nagrywać do nich audiobooki. Jednym z głównych produktów projektu jest książka „Nasze bajki" zawierająca teksty napisane i zilustrowane przez uczniów. Książka i audiobooki trafiły do wszystkich wawerskich szkół podstawowych i przedszkoli. Osiągnięciem jest też przygotowanie dwóch przedstawień dla przedszkolaków i co się z tym wiąże nabraniem dystansu do samego siebie oraz otwarciem na innych. Dzięki projektowi rozwinęła się sieć współpracy między wawerskimi placówkami i instytucjami

Co było najtrudniejsze?

Najtrudniejsze było zgranie wszystkiego w czasie, ponieważ przy tak dużej ilości działań, jakiekolwiek opóźnienie w jednym miejscu powodowałoby całą lawinę opóźnień i tym samym nieukończenie projektu.

Największa korzyść:

Najważniejsze były korzyści niematerialne, czyli zaangażowanie dzieci i zainteresowanie czytelnictwem. Projekt miał także duże znaczenie społeczne - integrował środowisko lokalne wokół wspólnych działań na rzecz czytelnictwa najmłodszych

Największe zaskoczenie:

Niespodziewanie duże zaangażowanie ze strony uczniów. W sumie w projekcie wzięło udział 550 uczniów z wawerskich podstawówek, a także przedszkolaki.

Największe problemy:

Największy problem stanowiło dotarcie z informacją o projekcie do innych szkół i zaangażowanie w niego nauczycieli spoza placówki macierzystej. W dzielnicy nie ma skutecznego systemu przekazywania informacji, co jest dużym utrudnieniem przy realizacji projektów.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Strona www projektu: https://zksiazkazapanbrat.wordpress.com/ FanPage projektu: https://www.facebook.com/zksiazkazapanbrat/?ref=aymt_homepage_panel kanał na Youtube z nagraniami: https://www.youtube.com/channel/UCs6Rg__tyHIW9uHWN1FXvqA prezentacja naszych działań: https://prezi.com/view/yqlfRId9ojsbXvCqa6pc/ ebook: https://issuu.com/naszebajki/docs/nasze_bajki

Formy informacji i promocji:

O wszystkich działaniach podejmowanych w ramach projektu można było przeczytać na stronie projektu oraz na Facebooku. Ponadto powstały plakaty informujące o spektaklach przygotowanych przez dzieci. Wszystkie działania zrealizowane podczas projektu zostały zaprezentowane podczas spotkania podsumowującego w Wawerskim Centrum Kultury.

Partnerzy:

Muzeum Książki Dziecięcej - zorganizowanie warsztatów dla dzieci
WCK Filia Radość - prowadzenie warsztatów plastyczno-literackich
Agencja Artystyczna Autograf - organizowanie spotkań literackich
Uniwersytet Warszawski - opieka merytoryczna nad projektem sprawowana przez dr

Zdjęcia: Archiwum szkoły

Danutę Świerczyńską-Jelonek
Duński Instytut Kultury - przeprowadzenie spotkania dot. życia i twórczości Andersena. Pomoc przy nagraniu audiobooka „Baśnie Andersena”

ZESPÓŁ SZKÓŁ NR 123

Nazwa szkoły

ul. Uprawna, Wilanów

Adres, dzielnica:

FESTIWAL NAUKI ORŁY W LABORATORIUM

NAZWA PROJEKTU:

Corocznie od trzech lat w listopadzie Festiwal Nauki „Orły w laboratorium” jest organizowany w Zespole Szkół nr 123 - Szkole Podstawowej nr 169. Ideą festiwalu jest nauka poprzez działanie. Danego dnia (17.11.2016 r.) uczniowie, zamiast standardowych lekcji, uczestniczą w różnorodnych warsztatach, wykładach, doświadczeniach, zabawach. Prowadzący - goście, rodzice, nauczyciele, a nawet sami uczniowie - mają mnóstwo pomysłów jak zainteresować odbiorców. Edycji 16/17 festiwalu była realizowana we współpracy z rodzicami uczniów, nauczycielami, a także innymi podmiotami: ARTANTRO – firmą, organizującą warsztaty etnograficzne i artystyczne, Galitsyna Art School – szkołą malowania piaskiem Tetiany Galistyny, Creative Club – szkołą programowania dla dzieci i młodzieży, Markiem Lewandowskim – scenografem, Centrum Kultury Koreańskiej, Fundacją Księdza Orione „Czyńmy Dobro”. Dzięki tej współpracy festiwal obfitował w wiele ciekawych wydarzeń. Na warsztatach „Zabawki optyczne. Czyli jak powstaje film…” oraz „Ulepieni z gliny” młodzi uczestnicy rozwijali zdolności manualne, a po zajęciach zostały oryginalne, własnoręcznie wykonane pamiątki. W procesie rysowania piaskiem dzieci uczyły się twórczego myślenia, ćwiczyły pamięć i wyobraźnię. Interaktywne zajęcia z programowania uwolniły kreatywność. Na spotkaniu ze scenografem uczniowie dowiedzieli się, w jaki sposób przygotować kostium pod kątem charakteru postaci. W finale warsztatu projektowania – „Dizajn, czyli skąd się biorą rzeczy” – dzieciaki stworzyły własne podkładki pod kubek. Festiwal Nauki stał się przestrzenią dla poznania kultury, tradycji i języka Boliwii oraz Korei Południowej. Warto wspomnieć o spotkaniu z księdzem Piotrem Baranem, który „otwierał nam oczy” na wolontariat w Afryce, czy lekcji o wartościach - empatii, wrażliwości wobec osób niewidomych. W temat wielokulturowości wpisały się też zajęcia językowe: DACH-Länder, Around GB, podróżowanie z zającem Feliksem po Europie, językowo-plastyczne Christmas around the corner, a także prezentacja „Różne kultury – różne style architektury”. Pulę różnorodności Festiwalu dopełniły: „Odyseja Umysłu na spontanie”, gry i zabawy matematyczne, komponowanie własnej muzyki, zajęcia historyczne „Moda przez wieki”, a także koszykówka na wesoło czy trening funkcjonalny. Doświadczenia przyrodnicze i pokazy fizyczne, wodne eksperymenty, ciekawostki i quizy przybliżyły dzieciom tajemnice otaczającego nas świata.

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Karolina Klech - Nauczyciel języka polskiego z jedenastoletnim stażem pracy. Ukończone wyższe studia magisterskie z filologii polskiej oraz podyplomowe studia „Wiedza o kulturze”.

Autor:

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

W październiku 2011 wspólnie z innymi nauczycielami SP 169, we współpracy z rodzicami - przedstawicielami różnych zawodów, po raz pierwszy przygotowano Festiwal Nauki „Orły w laboratorium". Sale szkolne były zaaranżowane jako „laboratoria", w każdej przeprowadzano eksperymenty. Powstały sale: *Prehistoria, Barwy światła, Człowiek, Kulinaria, Ekologia, Fizyka*. Uczniowie z poszczególnych klas wraz z wychowawcami zwiedzali sale i brali czynny udział w przeprowadzaniu doświadczeń.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Efekty dla uczniów: rozwijali zdolności manualne, uczyli się twórczego myślenia, ćwiczyli pamięć i wyobraźnię, uwolnili kreatywność, dowiedzieli się, w jaki sposób przygotować kostium pod kątem charakteru postaci, poznali kulturę, tradycję i język Boliwii oraz Korei Południowej, wykazali empatię, wrażliwość (wymiernym tego rezultatem była zbiórka skarpetek, czapek, rękawiczek, a także zabawek i słodyczy dla podopiecznych Fundacji „Czyńmy Dobro"). Kształcili umiejętności językowe, matematyczne, dzięki doświadczeniom przyrodniczym, pokazom fizycznym czy wodnym eksperymentom poznali tajemnice otaczającego nas świata. Efektem jest też integracja rodzic – dziecko poprzez wspólny udział w zajęciach, wykonywanie razem zadań. Efekty dla szkoły: Festiwal Nauki „Orły w laboratorium" to wyjątkowe wydarzenie, dzięki któremu oferta edukacyjna szkoły zyskała na atrakcyjności. Efekty dla autorki: Pozytywna ocena Festiwalu Nauki „wystawiona" przez uczniów, rodziców, Panią Dyrektor dała poczucie osobistego i zawodowego sukcesu.

Co było najtrudniejsze?

Trudne było ułożenie harmonogramu festiwalu tak, aby każda z 17 klas SP uczestniczyła w warsztatach, wykładach, doświadczeniach, zabawach w tych godzinach, w których miałaby lekcje.

Największa korzyść:

Uczniowie - zainteresowani, zaangażowani, rozemocjonowani, pod wrażaniem - bawili się znakomicie. Współpraca z prowadzącymi zajęcia przyniosła nauczycielom satysfakcję z obserwacji pracy profesjonalistów prezentujących różnorodne dziedziny nauki, a także ich bardzo naturalne podejście do dzieci, z którymi na co dzień nie mają w swoich zawodach do czynienia. Stymulowało to naszą kreatywność i pozwalało pogłębiać wiedzę.

Największe zaskoczenie:

Nie zawiedli rodzice! Bogato ilustrowany wykład z historii kultury wysoko komercyjnej pt. „SKĄD SIĘ WZIĘŁY CHIPSY, czyli historia znanych produktów i marek", Prezentacja „Czym jest reklama?", warsztaty „Qchnia", pokaz i nauka pierwszej pomocy oraz poznawanie wyposażenia karetki, zajęcia „Przygoda z kamerą", kręceniu filmu.

Największe problemy:

Największą trudnością jest znalezienie kreatywnych zajęć, w których uczniowie tworzą, doświadczają, a także prowadzących z pasją, od których czerpią inspirację.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Prowadzącymi zajęcia podczas festiwalu są również sami uczniowie, co stwarza warunki do nabywania przez nich umiejętności wyszukiwania, porządkowania i wykorzystywania informacji z różnych źródeł z zastosowaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych, przygotowuje ich do samokształcenia. Zajęcia prowadzone są z wykorzystaniem komputera z dostępem do Internetu, tablicy interaktywnej, projektora, głośników.

Formy informacji i promocji:

Festiwal Nauki to wspaniała okazja promocji szkoły. Do obejrzenia jak bezpiecznie, ciekawie, aktywnie i twórczo zagospodarowuje czas uczniom. Zapraszani są przedstawiciele Centrum Kultury Wilanów, Dzielnicowy Koordynator Warszawskiego Programu Edukacji Kulturalnej, a także pracownicy Wydziału Oświaty i Wychowania oraz

Zdjęcia: Archiwum szkoły

Wydziału Komunikacji Społecznej i Promocji Urzędu Dzielnicy Wilanów.

ARTANTRO – firma organizująca warsztaty etnograficzne i artystyczne: warsztaty „Zabawki optyczne. Czyli jak powstaje film…”
Galitsyna Art School – szkoła malowania piaskiem Tatiany Galistyny: warsztaty rysowania piaskiem.
Creative Club – szkoła programowania dla dzieci i młodzieży: interaktywne zajęcia z programowania.
Centrum Kultury Koreańskiej - zaprezentowanie kultury, tradycji i języka Korei Południowej.
Fundacja Księdza Orione „Czyńmy Dobro” - spotkanie z księdzem Piotrem Baranem dot. wolontariatu w Afryce; zbiórka skarpetek, czapek, rękawiczek oraz zabawek i słodyczy dla podopiecznych Fundacji „Czyńmy Dobro”

Partnerzy:

ZESPÓŁ SZKÓŁ FOTOTECHNICZNYCH

Nazwa szkoły

ul. Spokojna, Wola

Adres, dzielnica:

1981 STAN WOJENNY - 2016 STAN POKOJU

NAZWA PROJEKTU:

Projekt realizowany był od kwietnia 2016 do początku stycznia 2017 roku. Miał charakter wieloetapowy. Zasięgiem objął całe miasto, a jego adresatami byli wszyscy zainteresowani historią Polski, miłośnicy fotografii, uczniowie szkół ponadgimnazjalnych oraz mieszkańcy Warszawy. Jego celem stało się upamiętnienie 35 rocznicy stanu wojennego poprzez odtworzenie kadrów przedstawionych na słynnych zdjęciach Chrisa Niedenthala dokumentujących ten okres historii Polski. Projekt realizowało 60 uczniów pod opieką dwóch koordynatorów oraz kilku nauczycieli przedmiotów zawodowych Zespołu Szkół Fototechnicznych. Prace rozpoczęły się od analizy zdjęć światowej sławy fotografa i wyboru prac, które stały się następnie inspiracją do odtworzenia sytuacji z lat 1981-1982. Najważniejszy etap prac polegał na zorganizowaniu sesji fotograficznych na terenie Warszawy, w miejscowościach podwarszawskich (Łomianki, Grójec) oraz w kilku miejscach na terenie kraju (Gdynia, Wrocław). Zdjęcia wykonywane były zarówno w ramach zajęć szkolnych, jak i w czasie wolnym, często w weekendy. Istotą projektu było odnalezienie miejsc, sytuacji, a także osób, które występowały na zdjęciach lub stworzenie takich, które odtwarzały analogiczną sytuację sprzed lat. Po zakończeniu etapu fotografowania cały materiał poddany został wnikliwej analizie, edycji i obróbce. Do prezentacji projektu wybrano 52 prace wykonane przez 36 uczestników projektu i zestawiono je w formie dyptyków składających się ze zdjęcia Chrisa Niedenthala oraz zdjęcia wykonanego przez ucznia Zespołu Szkół Fototechnicznych. Taki zestaw pozwolił na analizę porównawczą zmian, które zaszły przez 35 lat w naszym otoczeniu, w sytuacji społeczno-politycznej, topografii miasta, ale też w obyczajowości, stylu i jakości życia ludzi. W niektórych miejscach czas się jednak zatrzymał i mimo upływu lat odnaleźć tam można ducha dawnych dni. Autorzy zdjęć, uczniowie urodzeni pod koniec lat 90-tych, mieli okazję do odkrywania śladów przeszłości i rzeczywistości znanej im jedynie z opowieści rodziców lub dziadków, z lekcji historii lub z przekazu mediów. Z opracowa-

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

fot. Kami Kubik

fot. Aleksandra Łompierz, Adrian Krasnodębski

nych dyptyków sporządzono prezentację multimedialną oraz zaprojektowano kartki okolicznościowe dla działaczy opozycji w okresie stanu wojennego i realizatorów projektu. Przygotowano także zdjęcia do ekspozycji w formie wystawy. Pokaz multimedialny odbył się w Kinie Atlantic w dniach 8 i 13 grudnia 2016 roku w ramach warszawskich obchodów rocznicy stanu wojennego i stanowił kanwę do wspomnień dla działaczy opozycji demokratycznej z tego okresu. Wystawa zaprezentowana została w Galerii „Stara Prochownia" (14.12. 2016 – 03.01. 2017). Udział w projekcie uświadomił uczniom, czym jest fotografia oraz jak doniosłą rolę pełni w dokumentowaniu istotnych wydarzeń. Młodzi fotografowie przekonali się, że nawet pojedyncze zdjęcie może urosnąć do rangi symbolu danej epoki.

Autorzy:

Artur Wolski - pomysłodawca projektu. Animator kultury, organizator wielu istotnych dla Warszawy wydarzeń kulturalnych, pracownik Kina Atlantic. Nauczyciel edukacji filmowej w szkole.

Włodzimierz Krzemiński - nauczyciel przedmiotów zawodowych w Zespole Szkół Fototechnicznych, realizator projektów z dziedziny fotografii, w tym z udziałem partnerów zagranicznych. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Wykładowca w Studium Fotografii ZPAF i Europejskiej

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Pomysłodawca projektu Pan Artur Wolski wraz z Przedstawicielem Biura Edukacji zaproponował Zespołowi Szkół Fototechnicznych współpracę związaną z obchodami 35 rocznicy stanu wojennego. Bezpośrednią inspiracją dla projektu stał się album fotograficzny Chrisa Niedenthala pt. „13/12 Polska stanu wojennego". Realizację rozpoczęto od przedstawienia założeń wszystkim uczniom ZSF. Do udziału zgłosiło się około 60 uczniów, którzy dokonali analizy i wstępnego wyboru zdjęć w celu ich odtworzenia lub wizualnej interpretacji

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Rezultaty projektu to: pogłębienie wiedzy dotyczącej historii stanu wojennego oraz obyczajów i specyfiki życia w czasach PRL-u, poszerzenie wiedzy związanej z topografią i obrazem Warszawy w kontekście historycznym, politycznym i społecznym, rozwinięcie kompetencji społecznych i interpersonalnych, w tym umiejętności nawiązywania relacji z przypadkowymi osobami uczestniczącymi w realizacji zdjęć, lepsze ukształtowanie postawy otwartości na świat i tolerancji wobec innych. W wyniku realizacji projektu u uczestników nastąpił wzrost umiejętności analizy i interpretacji fotografii oraz wrażliwości artystycznej, rozwinięcie umiejętności warsztatowych w zakresie fotografii dokumentalnej, zwiększenie szacunku dla norm etycznych i prawnych oraz poszanowania intelektualnej własności osobistej. Efektem projektu jest też udoskonalenie umiejętności pracy w zespole, i wzrost rangi szkoły w środowisku lokalnym. Projekt przyniósł także rezultaty materialne, jak: prezentacja multimedialna przedstawiająca zmiany, które zaszły w Polsce ciągu ostatniego XXXV-lecia, Wystawa prac, która obok zdjęć Chrisa Niedenthala prezentuje także fotografie wykonane przez uczniów ZSF, kartki okolicznościowe upamiętniające rocznicę, film prezentujący wywiad z Chrisem Niedenthalem, dokumentacja fotograficzna i filmowa projektu.

Co było najtrudniejsze?

Wyzwaniem było odnalezienie miejsc, sytuacji, a także osób, które występowały na

fot. Adrian Obręczarek

zdjęciach Chrisa Niedenthala, np. Lecha Wałęsy, Adama Michnika czy zespołu Lady Punk. To niestety się nie udało, mimo podjętych prób. Trudnością okazało się również wykonanie satysfakcjonujących ujęć fotograficznych, które odtwarzały sytuację analogiczną do utrwalonej przez Chrisa Niedenthala, z zachowaniem kontekstu i atmosfery zdjęcia.

Największa korzyść:

Korzyści z udziału w projekcie to: możliwość aktywnego uczestnictwa w obchodach bardzo ważnej historycznej rocznicy, zaprezentowanie owoców pracy uczniów w renomowanych miejscach Warszawy: na ekranie kina Atlantic oraz w Galerii „Stara Prochownia", Ważna była możliwość poznania bohaterów stanu wojennego, a także spotkania wybitnego fotografa Chrisa Niedenthala oraz wdrożenie innowacyjnej formy edukacji historyczno-fotograficznej.

Największe zaskoczenie:

Zaskoczeniem okazała się skala pomocy i chęci współpracy ze strony instytucji i osób prywatnych. Realizatorom umożliwiono na przykład wykonywanie zdjęć z okien prywatnych mieszkań, a Zarząd Oczyszczania miasta Warszawy przysłał nawet specjalną ekipę sprzątającą przy Grobie Nieznanego Żołnierza, gdzie wykonywano jedno z ujęć. Kilka instytucji i firm wyraziło zgodę na zrealizowanie zdjęć na ich terenie.

Największe problemy:

Zdarzyły się sytuacje problematyczne związane z uzyskaniem zgody na udział w zdjęciach osób, które w niektórych ujęciach odgrywały kluczową rolę. Stąd z niektórych zdjęć realizatorzy zdjęć musieli zrezygnować. Dla części uczniów trudność stanowiło też nawiązywanie rozmów z osobami nieznajomymi, zachęcenie ich do zdjęć lub uzyskanie formalnej zgody na udostępnienie miejsc do sesji fotograficznych.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Uczestnicy projektu prowadzili rozmowy on-line, za pomocą mediów społecznościowych i poczty elektronicznej. Korzystali także z zasobów Internetu do zbierania informacji. W procesie realizacji zdjęć wykorzystywali cyfrowe aparaty fotograficzne oraz kamery filmowe, a także w postprodukcji - komputery z oprogramowaniem do obróbki i edycji fotografii, składu publikacji oraz przygotowania prezentacji multimedialnej.

Formy informacji i promocji:

Informacje o projekcie i jego efektach zamieszczono stronach internetowych szkoły, kina Atlantic, m. st. Warszawy, Biura Edukacji oraz Stołecznego Centrum Edukacji Kulturalnej. Projekt zaprezentowano podczas oficjalnych obchodów rocznicowych zorganizowanych w kinie Atlantic, z których relację wyemitowała stacja telewizyjna TVP 3. Wystawa prac projektowych odbyła się w Galerii „Stara Prochownia" oraz w szkolnej galerii „Niespokojna".

Partnerzy:

Kino Atlantic - pomysłodawca i koordynator projektu, inicjator współpracy z Chrisem Niedenthalem i organizator uroczystości obchodów XXXV-lecia stanu wojennego.
Stołeczne Centrum Edukacji Kulturalnej - organizator wystawy fotograficznej w Galerii „Stara Prochownia"
Biuro Edukacji Urzędu m. st. Warszawy - wsparcie merytoryczne i finansowe projektu

fot. Aleksandra Manowska

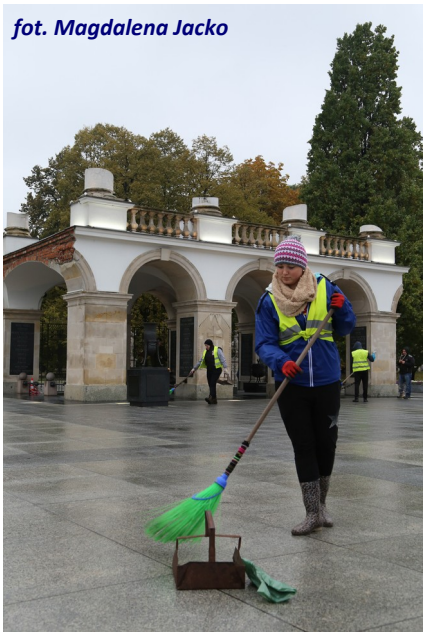
fot. Magdalena Jacko

fot. Aleksandra Manowska

Nazwa szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ GASTRONOMICZNYCH im. prof. Eugeniusza Pijanowskiego

Adres, dzielnica: ul. Poznańska, Śródmieście

NAZWA PROJEKTU:

„KIEDY ZNÓW ZAKWITNĄ BIAŁE BZY…

czyli literackie historie i tajemnice ogrodów i parków warszawskich" - cykl warsztatów oraz wycieczek miejskich dla uczniów technikum gastronomiczno-hotelarskiego .

Ogólne informacje o projekcie: termin, zasięg, miejsce realizacji, cykliczność, uczestnicy i odbiorcy, cele...

Celem projektu było interdyscyplinarne badanie przez uczniów tradycji rekreacyjno-twórczej Warszawy pozostałej po przedwojennej kulturze miejskiej, jako ważnej części duchowego i materialnego dziedzictwa narodowego oraz rozwój świadomości uczniów w zakresie kultury i historii miasta-w kontekście wielokulturowych, rekreacyjnych tradycji varsavianistycznych, a także wzmocnienie potencjału oraz predyspozycji zawodowych i osobowych uczniów technikum. Harmonogram działań o charakterze lokalnym, miejskim dotyczył II półrocza szkolnego 2016/17 i przewidywał realizację następujących elementów: 1. Przeprowadzenie rekrutacji i powołanie grupy inicjatywnej. 2. Przygotowanie materiałów do publikacji „Kiedy znów zakwitną białe bzy… czyli literackie historie oraz tajemnice ogrodów i parków warszawskich", w której znalazły się „odkryte" archiwalia, obiekty, teksty. 3. Przygotowanie cyklu spotkań nt. poszukiwania warszawskich „wzorów" kultury rekreacyjnej (opisów parków, ogrodów, miejsc spotkań towarzyskich na świeżym powietrzu). 4. Przygotowanie cyklu warsztatów i zajęć pozalekcyjnych, konkursu. 5. Zorganizowanie wystawy fotograficznej „Literackie historie oraz tajemnice ogrodów i parków warszawskich". 6. Przeprowadzenie szkolnej sesji edukacji kulturowej. 7. Przeprowadzenie wycieczek do wybranych miejsc, charakterystycznych dla tożsamości warszawskiej. 8. Podsumowanie projektu - zorganizowaniu konferencji naukowo-kulturowej na temat odkrytych wzorów kultury Warszawy z prezentacją multimedialną i wypowiedziami osób uczestniczących, organizatorów i animatorów kultury oraz prezentacją filmową. Projekt był realizowany od 2.02. do 10.06.2017 r. i efektem były następujące działania: Przeprowadzenie rekrutacji i powołanie Grupy Inicjatywnej, sformułowanie planu, ustalenie terminów; Na stronie internetowej szkoły została utworzona specjalna witryna i umieszczona kronika działań; Wycieczki tematyczne, wywiady, analiza materiałów źródłowych w ramach zajęć pozalekcyjnych-szkolnych Kursów Wiedzy o Warszawie, udział w imprezach WPEK; Przeprowadzenie cyklu warsztatów i zajęć pozalekcyjnych; Zajęcia dot. specyfiki obyczaju i nawyków warszawskich w zakresie stylu spędzania wolnego czasu w parkach i ogrodach; Tworzenie bibliografii tematycznej; Pogadanki tematyczne, praca w bibliotekach, obserwacja samodzielnych działań uczniów, analiza prac badawczych i dokumentów; Archiwizacja materiałów, analiza e-booków, wydruki zdjęć; Przygotowanie materiałów do wykładu „Kiedy znów zakwitną białe bzy czyli o literackich urokach rekreacji warszawiaków"; Przeprowadzenie konkursu literackiego „Muzy w altanie"; Przeprowadzenie szkolnego konkursu zawodowo-czytelniczego („Śniadania i obiady na trawie") i organizacja szkolnej sesji edukacji kulturowej w ramach tradycyjnych „obiadów czwartkowych ZSG". Debata kulturowa: „O czym szumią drzewa w warszawskich ogrodach?" Zorganizowanie wystawy fotograficznej „Wzory kultury warszawskiej czyli gawęda o warszawskich parkach i ogrodach". Program realizowała autorka we współpracy z TPW i SZWU.

Fot. Bartek Sobolewski

Fot. Adam Wiktorowicz

Autor:

Ewa Skrońc-Bielak - absolwentka Filologii Polskiej UW, PSP PAN, Podyplomowych Studiów dla animatorów kultury i nauczycieli wiedzy o kulturze IKP UW. Nauczyciel dyplomowany, Szkolny Koordynator WPK, lider SZWU, wyróżniona: nagrodą Prezydenta „Sapere Auso", odznaką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Zasłużony dla Kultury Polskiej", odznaką Komisji Edukacji Narodowej.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Uczniowie zgłosili Dyrektor ZSG Marzenie Cieślak chęć kontynuowania wcześniejszych projektów edukacyjnych o charakterze varsavianistycznym i zaproponowali podjęcie tematyki rekreacyjnej warszawiaków w kontekście aktualnych programów miejskich. Powołano grupę inicjatywną, która ustaliła cele i harmonogram pracy zespołów. O projekcie zostali również poinformowani nauczyciele, którzy postanowili wspomóc kolejne etapy. Uczniowie stworzyli wizualizację projektu w formie e-metaplanu i nawiązano kontakty z instytucjami wspierającymi oraz partnerami ZSG.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Projekt był zgodny z Programem Rozwoju Kultury dla Warszawy do 2020-„Miasto kultury i obywateli". Uczniowie uczestniczyli w warsztatach, konferencjach kulturowych, realizowali SZPEK ZSG. Tematem projektu stały się rekreacyjne realia kultury miejskiej- poznawanie dziedzictwa kulturowego, odkrycie tajemnic literackich i historycznych parków i ogrodów Warszawy. Projekt został zrealizowany poprzez ideę czynnego uczestnictwa w kulturze w zakresie efektywnego i twórczego spędzania czasu wolnego jako elementu integracji społecznej. Uczniowie uważają, że zajęcia były przydatne dla nich samych w kontekście ich własnego rozwoju osobistego. Na szczególną uwagę zasługuje aspekt zwiększenia motywacji do rozwoju własnych umiejętności, samokształcenia i rozwijania pasji związanych z edukacją kulturową (w tym zawodową), w szczególności varsavianistyczną. Uczniowie poznali dzieła kultury globalnej, a także lokalnej tradycji, utrwalili swoją wiedzę oraz pogłębili umiejętności przydatne w dorosłym życiu. Zdobyte umiejętności: poziom wiedzy varsavianistycznej, umiejętności czytelniczo-medialne, informatyczne, retoryczne, znajomość lokalnej tradycji, rozwijanie postaw kreatywności i twórczego samorozwoju oraz holistycznego łączenia wiedzy z różnych dziedzin, w tym tradycji narodowej w świadomości młodego człowieka.

Co było najtrudniejsze?

Przełamanie barier komunikacyjnych pomiędzy uczniami, uwrażliwienie na elementy „kultury wysokiej", przełamanie schematów myślowych i uprzedzeń wynikających z powierzchownej ogłady kulturowej młodych uczestników działań. Dużo uczniów ZSG mieszka poza Warszawą, w małych miejscowościach i na wsi, co powodowało konieczność podstawowej nauki topografii i rozpoznawania ulic, parków, miejsc kultury i pamięci w stolicy, którą odkryli dzięki projektowi.

Największa korzyść:

Ocena zakładanych celów i osiągniętych efektów projektu jest bardzo wysoka (przez uczestników i osoby współpracujące). Wynika to z faktu bardzo dużego zainteresowania udziałem w projekcie uczniów i nauczycieli, którzy prawdopodobnie nie mieliby takich możliwości bez wsparcia Biura Edukacji M.st. W-wy i Dzielnicy Śródmieście. Uczniowie i rodzice zostali zmotywowani do kontynuowania przedsięwzięć, które zwiększają predyspozycje psychofizyczne uczniów.

Największe zaskoczenie:

Efektem wzmacniającym był kontakt z przedstawicielami Uniwersytetu Warszawskiego, w tym pracownikami(doktoranci) i studentami MISH, Instytutu Kultury Polskiej oraz doktorantem Wydziału Polonistyki UW, (absolwentem Instytutu Kultury Polskiej)- udział w wybranych akcjach kulturowych i współpraca merytoryczna, pomoc w doborze lektur i materiałów projektowych. Kontakt ze studentami UW wyro-

Fot. Marcin Rakowicz

bił w uczniach potrzebę rozwoju predyspozycji intelektualnych.

Największe problemy:

Problemem głównym było zharmonizowanie założeń projektu z siatką zajęć grupy projektowej, rekrutującą się z różnych klas oraz ofertą czasową miejskich instytucji kulturowych. Brak środków finansowych na nieprzewidziane wydatki projektowe również uniemożliwił pełną realizację założeń. Nie zwiedzono wszystkich planowanych wystaw w związku z brakiem miejsc (np. Muzeum Syreny). Projekt trwał zbyt krótko, uczniowie czują niedosyt kulturowy.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:

Podstrona www.ZSG, strona na FB,kanał na YOUTUBE, komunikatory (messenger,viber, instagram, snapchat), projekty na webQuest, wykorzystanie tabletów oraz e-booka w trakcie projektowych scen dramowych, projekty graficzne z wykorzystaniem PPT i PPTX, wykorzystanie darmowych programów: PIP Collage, Photo Editor Pro, Photo Collage, Kuvi,Audio Video Cutter, Photo Editor, zCloud, dysk Google drive, pakiet Microsoft Office 365, Cyberlink Power Director.

Formy informacji i promocji:

Na stronie internetowej szkoły został utworzony dział dot.edukacji kulturowej,w którym pojawiały się kolejne artykuły.Została również utworzona strona na FB,a dodatkowym atutem było umieszczanie zdjęć wykonanych przez uczniów na dodatkowych grupach i forach.Finalnym produktem promocyjnym był druk folderu projektowego oraz filmu promującego projekt.Dodatkowo na korytarzach pojawiały się informacje drukowane, fanziny oraz multimedialne-telebimowe.

Partnerzy

Towarzystwo Przyjaciół Warszawy -współpraca w trakcie prowadzenia Kursów Wiedzy o Warszawie, uczestnictwo w projekcie Varsavianistyczna Szkoła, uzyskanie bezterminowego Certyfikatu Varsavianistycznej Szkoły oraz wyróżnienia Lider Varsavianistycznej Szkoły.

Rada Osiedla Erazma RSM PRAGA - współpraca w zakresie odkrywania tajemnic ogrodów warszawskiej Pragi i Białołęki. Spotkania z Komisją Społeczno-Ekologiczną i rozmowy z mieszkańcami, którzy tworzą klimat „Warszawy w kwiatach i zieleni", badanie archiwów rodzinnych, zdjęć i listów.

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze PTTK - wykłady związane z badaniem rekreacyjnych miejsc Warszawy, w tym terenów nadwiślańskich. Prezentacje tematyczne organizatora-przewodnika Akademii Nadwiślańskiej w trakcie Konferencji Kulturowych oraz wystaw, a także tematyczne gawędy o Warszawie.

Firma Transgurmet - SELGROS - współpraca w zakresie realizacji zadań projektowych, związanych z użyciem produktów i surowców do przeprowadzenia zajęć interdyscyplinarnych: „Śniadania w altanie", „Pikniki na trawie w dawnej Warszawie", „Królewski sernik oświeceniowy" i in.

Zamek Królewski w Warszawie - współpraca w zakresie wykorzystania eventów organizowanych przez Zamek Królewski w porozumieniu z Towarzystwem Przyjaciół Warszawy i Muzeum Narodowym w celu pogłębienia edukacji varsavianistycznej. Uczniowie ZSG mogli nieodpłatnie uczestniczyć w różnego rodzaju uroczystościach odbywających się na Zamku.

Fot. Bartek Sobolewski

ZESPÓŁ SZKÓŁ POLIGRAFICZNYCH
im. Marszałka Józefa Piłsudskiego

Nazwa szkoły

Adres, dzielnica:

ul. Stawki, Śródmieście

NAZWA PROJEKTU:

CZYTANIE NA TRAWIE

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

1 czerwca 2017 Obraz Edouarda Maneta „Śniadanie na trawie" stał się zaproszeniem do wspólnej dyskusji nad literaturą w Ogrodzie Krasińskich. Uczestnicy i realizatorzy projektu - uczniowie Zespołu Szkół Poligraficznych w Warszawie zapewnili pasjonujące rozmowy o książkach. Jakich? Zadecydowali uczniowie! Stworzono ranking ulubionych lektur młodzieży, zaproponowano także wspólne malowanie, którego tematem przewodnim był tekst literacki. Program wydarzenia obejmował w I części spotkania tytułowe „Czytanie na trawie", trwające 45 minut. Uczniowie proszeni byli o przyniesienie jednej ulubionej powieści oraz zaprezentowanie fabuły, czy też przeczytanie najciekawszego fragmentu książki, by zainteresować potencjalnych czytelników. Prezentacje zakończone zostały krótką dyskusją, a także opracowaniem młodzieżowej listy lektur z krótkim komentarzem. Druga część spotkania odbywała się pod hasłem „Gry dialogowe między słowem a obrazem" i trwała 90 minut. Obejmowała miniwykład „Interpretacja nie stanowi wyłącznej własności literackiej" oraz warsztaty, których istotę stanowiło połączenie interpretacji tekstu z zajęciami plastycznymi (poezja wizualna kontra poezja w ujęciu tradycyjnym). Ważną częścią spotkania był przekład intermedialny (film - obraz -słowo) – odkrywanie dzieła malarskiego w filmie oraz doświadczenie wpływu konwencji na interpretację tekstu – gry i zabawy w czytaniu tekstów kultury.

Autor:

Agnieszka Kunda -nauczyciel języka polskiego i wiedzy o kulturze, doświadczenie w nauczaniu o kulturze polskiej na wschodzie.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Inspiracją tego projektu stał się powszechnie znany BIG BOOK Festiwal, promujący czytelnictwo poprzez angażowanie widzów spotkania.

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Czwartkowe spotkanie upłynęło na rozmowach o powieściach, poezji, ale także filmie, jako przekładzie intermedialnym. Dyskurs na temat tekstów kultury stał się pretekstem do stworzenia interpretacji wierszy w postaci prac plastycznych. Młodzież

miała okazję wykazać się ogromnym talentem oratorskim, a także malarskim. W ciągu kilku chwil powstały piękne, wzruszające, symboliczne, a także inspirujące do szerszej dyskusji rysunki. Natomiast efektem pierwszego etapu „Czytania na trawie" było opracowanie listy lektur na podstawie punków przyznawanych podczas prezentacji ulubionych książek. Powieści wydają się tematycznie całkowicie względem siebie różne, jednak łączy je problematyka, dotykająca delikatnej sfery relacji międzyludzkich. Oto wyniki naszej pracy: 1. Harlan Coben – „Tęsknię za tobą" 2. Jane Austen – „Duma i uprzedzenie" 3. Aleksandra Bracken – „Mroczne umysły" 4. Colleen Hoover – „Losing Hope" 5. Katarzyna Miszczuk – „Ja, diablica" 6. Dark Elements – „Ognisty pocałunek" 7. Maggie Stiefvater – „Drżenie" 8. Włodek Markowicz – „Kropki"

Co było najtrudniejsze? Najtrudniejsze było zdobycie dofinansowania projektu, który moglibyśmy zrealizować w szerszym zakresie.

Największa korzyść: Spotkanie w kręgu kultury czytania miało na celu rozwijanie kreatywności i talentów literackich, wzbudzenie zainteresowania czytelnictwem, kształtowanie umiejętności interpretacji, zachęcanie do pogłębiania wiedzy, zdobycie umiejętności autoprezentacji, wypowiadania się na forum, budowanie przyjaznej atmosfery w szkole. Wszystkie te korzyści zostały osiągnięte.

Największe zaskoczenie: Największym zaskoczeniem był fakt, że największym problemem było zdobycie niezbędnych artykułów papierniczych do sprawnego przeprowadzenia spotkania.

Największe problemy: Największym problemem było zdobycie niezbędnych artykułów papierniczych do sprawnego przeprowadzenia spotkania.

Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne: Spotkanie odbywało się wokół książek, zatem podstawowym narzędziem były właśnie książki w formie papierowej, natomiast do miniwykładu posłużono się urządzeniami audiowizualnymi.

Formy informacji i promocji: W promocji spotkania posłużono się plakatem oraz szczegółowym programem, który został zamieszczony na stronie szkolnej oraz na Facebooku.

Zdjęcia: Archiwum szkoły

ZESPÓŁ SZKÓŁ SAMOCHODOWYCH I LICEALNYCH NR 1

Nazwa szkoły

ul. Szczęśliwicka, Ochota

Adres, dzielnica:

TYDZIEŃ JĘZYKA OJCZYSTEGO – JĘZYKONERZY

NAZWA PROJEKTU:

Projekt realizowany był od 21 do 25 marca 2017 r. w Zespole Szkół Samochodowych i Licealnych Nr 1. Adresatami projektu byli uczniowie klas 1-4 technikum i 1-3 zasadniczej szkoły zawodowej. Projekt miał na celu popularyzację nauki o języku, poszerzenie wiedzy związanej z poprawną polszczyzną, kulturą języka i wiedzą o języku. Odbyły się dwa spotkania poświęcone kulturze języka. Pierwsze spotkanie poświęcone było zagadnieniom kultury języka, w trakcie zajęć została przygotowana prezentacja dotycząca znaczenia i ważności języka. Drugie spotkanie przybliżało uczniom postacie znanych polskich językoznawców: profesora Jerzego Bralczyka i profesora Jana Miodka. Dzięki przygotowanej prezentacji uczniowie poznali najczęstsze błędy językowe, jakie popełniają Polacy, zdobyli informacje dotyczące używanych na co dzień pleonazmów oraz występujących we współczesnym języku polskim neologizmów. Podczas Tygodnia Języka Ojczystego został przeprowadzony konkurs „Językonerzy", sprawdzający wiedzę o języku. Konkurs został przeprowadzony w formie turnieju. W bibliotece szkolnej uczniowie mogli rozwiązywać przygotowane quizy i krzyżówki.

Ogólne informacje o projekcie:
termin,
zasięg,
miejsce realizacji,
cykliczność,
uczestnicy i odbiorcy,
cele...

Agnieszka Marchlewska - nauczyciel bibliotekarz, szkolny koordynator edukacji kulturalnej. Szkolenia z zakresu edukacji kulturalnej.

Iwona Hornowska - nauczyciel polonista. Realizuje zajęcia związane z edukacją filmową i kulturalną oraz nauką o języku.

Autorzy:

W poprzednich latach w szkole były organizowane Dni Języka Ojczystego, cieszące się dużym zainteresowaniem uczniów, co przyczyniło się do realizacji projektu.

OPIS PROJEKTU

Pierwszy krok, czyli od czego się zaczęło?

Uczniowie dowiedzieli się, jakie błędy językowe często występują, poszerzyli swoją wiedzę o języku ojczystym i jego znaczeniu. Poznali także popularne kanały językowe, takie jak „Mówiąc inaczej" Pauliny Mikuły dotyczący tzw. „sucharów" językowych oraz kanał „Polimaty" Radka Kotarskiego o błędach językowych i popularnych wulgaryzmach. Uczniom zostały przybliżone postacie polskich językoznawców, takich jak prof. Jerzy Bralczyk i prof. Jan Miodek. Poprzez zabawę w konkursie „Językonerzy" uczniowie mogli również poszerzyć swoją wiedzę oraz nauczyć się

Rezultaty, w tym umiejętności nabyte przez uczestników:

Zdjęcie: Archiwum szkoły

	sięgania do odpowiednich słowników przygotowanych jako pomoce w odpowiedziach na pytania.
Co było najtrudniejsze?	Najtrudniejsze było zorganizowanie odpowiednio dużej sali z wyposażeniem w sprzęt do prezentacji i zakup odpowiednich nagród dla zwycięzcy.
Największa korzyść:	Zaangażowanie uczniów, ich zainteresowanie językiem ojczystym oraz przedstawianymi im formami zdobywania ciekawych informacji poprzez wykorzystanie kanałów internetowych związanych z nauką.
Największe zaskoczenie:	Projekt cieszył się dużym zainteresowaniem. Uczniowie bardzo chętnie brali udział w konkursie „Językonerzy”.
Zastosowane technologie informacyjne i komunikacyjne:	Prezentacje wykonane w Prezi, konkurs przygotowany za pomocą LearningApps.org kanały „Polimaty”, „Mówiąc inaczej”, blog prof. Jerzego Bralczyka.
Formy informacji i promocji:	Informacje o Tygodniu Dnia Języka Ojczystego były umieszczone na plakacie, fanpagu szkoły, stronie internetowej biblioteki.

Notatki

Notatki

Ciąg dalszy nastąpi...